DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Halil Soyuer

BÜTÜN ŞİİRLERİ

pencere yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Halil Soyuer
Bütün Şiirleri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu kitabın Yayın hakları
Pencere Yayınlarına aittir
Birinci Baskı: Ocak 2014
Kapak ve İç Baskı: Sonsuz Matbaa Kağ. Müc. Hizm. San.ve
Tic. Ltd. fiti.
Davutpafla Cad. Güven San. Sit. C Blok No:291
Topkapı / İstanbul
Tel: 0212 674 85 28 - 501 04 95

Matbaa Sertifikası: 28487
Yayınevi Sertifikası: 12378

Yayın Yönetmeni: Muzaffer Erdoğdu

ISBN 978-605-4049-70-7

PENCERE YAYINLARI: 288
pencereyayinlari@hotmail.com
www.facebook.com/pencereyayınları

Osmanağa Mah. Pavlonya Sok. Nuhoğlu İflhanı No. 10/6
Kadıköy / İSTANBUL TEL: (0216) 414 64 41

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Halil Soyuer

Bütün Şiirleri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ölümlerinin 10'uncu yılında sevgili babam
Halil Soyuer ve sevgili annem
Münevver Soyuer'i
sevgi ve özlemle anıyorum.

Emrah Soyuer

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYLAK İNSANLAR KENTİ

Topraktaki tohumun yalnızlığı,
Dumanlanmasın gözlerinde,
Sade sen değilsin ki yalnız
Aylak insanlar kentinde

Senden haberi yok bulutların
Bahçeler kendi derdinde
Elleri yüzünde sokakların
Aylak insanlar kentinde

Ay öper ara sıra saçlarını
Güneş de gezer üzerinde
Umutlara kilitlenmiş kapılar
Aylak insanlar kentinde

Aldırma, ayaklarına vuran taşlara
Sen de gülersin günün birinde
Yalnız sıkı tut zamanın yakasını
Aylak insanlar kentinde

Her bulut yağmur dökmez bilirsin
Her koyduğunu bulamazsın yerinde
Göremez, bakmasını bilmeyen
Aylak insanlar kentinde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İÇ GÜRÜLTÜSÜ

İçimdeki paslı zincirlerden
Bir çözebilsem anahtarı
Değişecek rüzgarın esişi birden
Güneş böyle doğmayacak sabahları

Cümleler, anlayabilişine derin
Bahtlar, ucunda ağlar kaderin
Adı lügatta kaldı mevsimlerin
Boşuna düşünmek, uzakları.

Kimi yereyim kime
Eridim kelime kelime
Bir yetki verilse elime
Kurşuna dizeceğim sokakları

Günahlar boyunca uzuyor zaman
Mevsimleri sürüklüyor ardından
Serviler bir kapı aralığından
Çağırıyor yola çıkacakları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİZ İNSANLAR

Hepimiz kendi hallerinde, üçer, beşer,
Rüzgar elindeki bulut gibiyiz
Belde belde dolanırız boyuna
Hayatın dalında olgun dut gibiyiz.
Bakmadan Eylül ayına Mart ayına
Her sallanışta üçer beşer düşeriz.

Duymayız yaralı kuşun acısını
Gider bir de yuvasını bozarız
Karıncanın çabasını düşünmeyiz neden?
Baykuşun ötüşüne kızarız
Koca dalı ayırırız da gövdeden
Çekemeyiz bir tırnağın sancısını

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BENDEDİR

Tohumlar en gerçek yalana gebe,
Toprakların, çıplakları bendedir
Varsın bulutlarla öğünsün kuppe
Vadilerin sulakları bendedir.

Yıllar verin bana, bahtımı verin
Ardından beyhude koştum, nelerin.
Gözlerde büyüyen mesafelerin
Yakınları uzakları bendedir.

İçte ürküntüsü geçen yılların
Kader avucunda titrer yolların.
Bir selama açık kalan kolların
Kan ağlayan parmakları bendedir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZAMANSIZ

Zamansız gelir her iş başıma
Zamansız saçımdaki aklar
Bir sokağa çıkacağım olsa
Zamansız çamurlaşır sokaklar.

Zamansız gelir konuk, evime
Hep zamansızdır işim düşse kime.
Zamansız boşalan ellerime
Zamansız uzanır dudaklar

Bu zamansız gelen kışta, sebep var
Zamansız dumanlandı dağlar
Anladım, beni de, bir gün dostlar
Toprağa zamansız koyacaklar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BAHARIN ARDINDAN

A. Muhip Dranas'a

Hatıralar boyu düşüncelerim var
Düşünceler boyu hatıralarım.
Birinin kapısını kapayınca
Ötekini aralarım.

Bütün renklerin dilini unuttum
Kulaklarım seslere sağırlaştı
Duran bendemiyim, şu dönen dünyada
Yoksa dönüşler mi ağırlaştı.

Yürümesini unutan ayaklarım,
Bilmiyor nereye gittiğimi...
Geri vermez oldu sabahlar,
Akşamlarda kaybettiğimi

Başımı kaldırabilsem bir sabah
Bu merhametsiz, katı dizden
İçeceğim en tatlı teselliyi,
Uzanan ellerinizden

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BELKİ

Belki, diner bu yağmur, akşama doğru
Belki, başlar aydınlık gecelerden biri.
Önce bahar gelir dallara bilirsin
Sonra da baharın çiçekleri

Kimimiz kaderin elinde oyuncak
Oyuncağın elinde kader kimimiz,
Gün gelende bir sonbahar esimiyle
Daldan kopan biz değil miyiz?

Dalında dem sürmelisin keyfince
Yolun ha uzun olmuş ha kısa
Gecelerin kahrımı çekilirdi?
Sabahı olmasa

Ömür bir çile ipliktir biter
Yok ki alasın çarşıdan yenisini
Bu günle yarın arasındaki denizden
Kurtarana ne mutlu gemisini.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YALNIZ YAŞANTI

Kurtaramadım, çok uğraştım da
Büyük yalnızlığından derdimi
Söyleyin kulağıma usulca
Vakit kuşluğa erdi mi?

Vakit kuşluğa erdi mi?
Uzanan ellerimi tutun
Yağmuru getirene kadar
Bu kara nankör bulutun

Bu kara nankör bulutun
Özlemim var ıslaklığında
Ellerim boşluğunda karanlığın,
Karanlık ellerimin çıplaklığında

TREN

Cümlemiz istasyon derdine düşmeliyiz,
Bu tren nereye götürüyor bizi?
Bir pencerenin önüne üşüşmüşüz.
Bu tren nereye götürüyor bizi?

Dört kişiyle bir musalla taşına mı?
Bambaşka düşüncelerin dışına mı?
Bir fidanlığa mı, bir dağ başına mı?
Bu tren nereye götürüyor bizi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÇIRIL ÇIPLAK

Bırak, başaksı saçların
Aksın omuzlarından varsın
Bir gün aynaların nankörlüğünü
Sende anlarsın.

Saçlarından omuzlarına zaman akar
Garip gecelerin avucundan
Bir ömür sarkar yorgunluğunca
Islak saçlarının ucundan

Bir yel eser, delice, yönünden
Saçlarını dağıtır hoyratça
Varlığında senin olan saçların
Konuşur rahatladıkça

Bırak başaksı saçların
Ürkek omuzlarından aksın
Saçların elinden gittiği gün
Çırıl çıplaksın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİTİK

En güzel günlerimi, ışık ışık
Bu şehrin sokaklarında yitirdim.
Elimin olanca sıcaklığını
Bir avcun parmaklarında yitirdim

Umudum bir dalın ucunda yaprak
Neredeyse ha koptu ha kopacak
Duyduğum en içli ve en sıcak
Şarkıyı dudaklarında yitirdim.

İçimde kol gezen bir derebeyi
Neyi ister benden, bilmem ki neyi?
En güzel, en büyük, en mutlu şeyi
Yakının uzaklarında yitirdim.

Biraz sabır, biraz direnmek derken
Yılın kırkıncısı göründü erken
Bir sabah bir mutlu şeyi içerken
Ağzımı bardaklarında yitirdim.

İçim öylesine sıcak, öylesine duru
Gel bulut, bana doğru, bana doğru
Yıllar yılı özlediğim yağmuru
İçimin çoraklarında yitirdim

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GEÇTİ

Sağ elim sol elime
Neler geldi neler geçti...
İki elim arasından,
Uzun mesafeler geçti...

Güneşi çıkardım kından,
Dert ettiğim zindan zindan.
Nice günler arkasından,
Ne uzun geceler geçti...

Geçti Mayıs, geldi Kasım
Yollarda kayboldu sesim...
İklim iklim, mevsim mevsim,
Meyvalı bahçeler geçti...

Işık beklerken günümden,
Sabahlar kaçtı önümden.
Benim bu RACA gönlümden,
Nice mihraceler geçti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEYŞEHİR GÖLÜNDE AKŞAM

Akşam geliyordu uzaklardan göle
Yıkanacaktı keyfince suda.
Dağları almıştı yanına yüceden
Soyundular beraberce suda.

Öte yollardan kalkan bu toz nedir?
Göle bir esmer gece gelmektedir.
Bütün gün kaderince susan Beyşehir,
Konuşacak bütün gece suda.

Uzaklar kaybolunca tepelerin ardında
Ay da indi göle, bir kuşun kanadında
Yıldızlar Mevlana'nın yüce katında
Döndüler Mevlevice suda.

Karşıda Beyşehir'in elektrikleri,
Martıları çağırıyor geri
Sabahın dağlara söyleyecekleri
Çırpınıyor hece hece suda.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DÜŞÜNCELER

Duaya kalkmıştı bir gün
Havada kaldı ellerim.
Kırk kapının halkasını
Boşuna çaldı ellerim.

Eriyen ben miyim yoksa,
Karşı dağların karı mı?
Yılların tozu içinde
Kaybettim ayaklarımı.

Kafamın kapılarını
Düşüncelere kapattım
Gözlerim bendedir, ama
Nurunu bir hiçe sattım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DUYUYOR MUSUN?

Öylesine harcadım ki günleri
Öylesine çöktü ki altımdaki yer
Bu gök, seninle maviymiş anladım
Ve seninle güzelmiş mevsimler.

Tanyeri ağarıyor git gide
Seyret ışıkları yakından
Gözlerinden uzun yıllar geçmemeli
Ve ayrılık aklından

İçim yaşanmamış günlerle dolu
Ellerim zamanın yakasındadır.
Haz yüklü dallarıyla bahar.
Belki şu tepenin arkasındadır

Işıklar görünüyor uzaklara bak
Aç gözlerini uyuyor musun?
Özlediğimiz günlerin balkonundan
Sana sesleniyorum duyuyor musun?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KARAMSAR

Karamsar düşüncelerin panayırında içim
Teselli azınlıkta kaldı
Küstü ıslak gözlerime aynalar.
Bahar korulukta kaldı.

Ağır aksak yürümek zorlaştı yollarda,
Tüm namlular üstüme çevrilmiş gibi.
Kış olunca kuvvetiyle başladı yeniden
İçim o bilmeceyi bilmiş gibi,
Ümit son yolculukta kaldı.

Baharları dallar alıp götürdü
Güneş, hangi dağların ardındadır.
Nasıl yağdı yaz günü bu kar, başıma
İçimde bir ihtiyar ağlamaktadır
Gözleri çocuklukta kaldı.

AYNALAR

Gözlerimden ıslak akşamlar geçiyor
Gecelerin bana ettiği nedir?
Bu titreme nedir penceremde?
Belli odamdan, zaman geçmektedir

Yalnız yaşantılar içinde gözlerim
Kaybedeceğimden korkuyorum günümü
Aynalardan dinliyorum her sabah
Gecelerde düşündüğümü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DEĞİRMEN

Kader kader öğütüyor
Bizi bu değirmen bizi.
Avuç avuç dağıtıyor
Bizi bu değirmen bizi.

Ne çarkı kırılmak bilir
Ne suyu durulmak bilir
Nereye saklansak bulur,
Bizi bu değirmen bizi.

Sağı kolla, solu kolla
Arkından geçilmez salla
İçer musalla musalla
Bizi bu değirmen bizi.

Taşı döner karnı doymaz
Gidenler kaç diye saymaz
Toğrağın üstünde koymaz
Bizi bu değirmen bizi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BU KENTİN SOKAKLARI

Her kapı bir Pazar yeri
Bu kentin sokaklarında
Satılan mal alın teri
Bu kentin sokaklarında

Boşuna dökülen yaşlar
Acı konuşuyor taşlar
Her sabah bir dram başlar
Bu kentin sokaklarında

Yol değil ömür aşınan
Yük değil kader taşınan.
Bir deli olur düşünen
Bu kentin sokaklarında.

Teselli bir altın toptu
Boşaldıkça biri kaptı
Her gün bir tarafım koptu
Bu kentin sokaklarında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KARA GÖZLÜ MEMLEKETİM

Yağmur yağsa bir yerini sel alır
Kara gözlü memleketim, duy beni
Akıla gelmeyen başına gelir
Bir kurumuş dal yerine koy beni
Kara gözlü memleketim, duy beni.

Dağlarında Köroğlu'nu dinledim
Dinledim de yüz yerimden inledim
Çektiğini gözlerinden anladım
Sen istersen el yerine koy beni
Kara gözlü memleketim, duy beni.

Şu haline acımayan Türk değil
Dert bir değil, dert on değil, kırk değil
Seni ezen felekteki çark değil
Bir tutulmuş dil yerine koy beni
Kara gözlü memleketim, duy beni.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GECELEYİN SOKAKLAR

Bilmem hangi günahı işledi
Elleri yüzünde sokakların
Düşünen başları ateşledi
Gecenin karanlığında, yarın...

Kırılmış düşen ışıklar yerde
İçmiş büyük yalnızlığı damlar
Bir dram başlamış pencerelerde
Oynuyor bir aktör gibi camlar.

Aman, meydandadır, üşümesin
Sokakları ışıklara sarın
İnsanoğlu nasıl düşünmesin
Elleri yüzünde sokakların.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YORGUN ŞÜPHE

Leylekler gelir gider, hem gelir, yine gider
Hafta derken ay derken, bakarsın sene gider
Elinden avucundan hele düşün ne gider?
Bir el taze günleri birden alır ve gider.

Birden alır ve gider, dönmez ki artık geri
Renkleşir saçlarında parmağının izleri
Bu deli rüzgar böyle bırakmaz denizleri
Dalgaların üstünde bir yorgun şüphe gider.

Bir yorgun şüphe gider enginlere açılır
Hem sahilde arınmak ister, hem de açılır
Ufukların evinden bir pencere açılır.
En güzel hatıralar çerçevesinde gider...

Çerçevesinde gider, camında kalır izi
Dört yolun ortasında bırakır elimizi
Çatlamış dudaklarla, içer gençliğimizi
Sevgiler avucunda aşklar sesinde gider.

Aşklar sesinde gider bu iş feleğin işi
Şehre böyle gelişin böyle olur gidişi
Mezar kasabasının pazarına her kişi
Mutlaka dört adamın omzu üstüne gider

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ARDINDAN

Gideceğin yere beni de götür
Sorana, derdimin dermanı dersin
Götür de istersen sokakta yatır
Elinde gönlünün fermanı dersin.

Adını iğneyle işle derime
Kölemdir desen de gitmez arıma
Bunlar ne derlerse mektuplarıma
Mahvolmuş bir ömrün romanı dersin.

Duysalar da coşup çağladığımı
Bilmezler sana bel bağladığımı
Görenler olursa ağladığımı
Fırat'ın en taşkın zamanı dersin.

SIKINTI

Düştüm ki içine öyle bir derdin
Ne kafadan ne bedenden fayda var
Benim her şeyime göğsünü gerdin,
Ancak senden, ancak senden, fayda var.

Bu yalan dünyanın masalı boşmuş
İçinden daha çok duyan sarhoşmuş
Gönlüm bu yollarda boş yere koşmuş
Geç anladım, bana benden fayda var.

Kainat içinde bir zerreyim ki
Ne yapsam nafile daha neyim ki
Azgın dalgaların içindeyim ki
Ne kürekten, ne yelkenden, fayda var.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YOKLAR

Başımı vakitsiz saran şu duman
Ne Ilgaz, ne Ağrı, ne Toros da var
Bu garip gönlüme benzeyen liman
Ne İsveç ne Norveç ne Rodos'da var

Yuvarla korkmadan yuvarla çığı
Ezilmek bahtımın alışkanlığı
Gözümde şahlanan sel taşkınlığı
Ne Dicle, ne Fırat, ne Aras'da var.

Erit şu dağların erit karını
Bir kar damlasında düşün yarını
Çaldım duaların kapılarını
Anahtar ne imam, ne papaz'da var.

Eride beni de yıllar eride
Güneşli sabahlar kaldı geride
Gönlümün iklimi ne Hakkari'de
Ne Kars'da, ne Van'da, ne Sivas'ta var

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KALIRMIŞ

Yıllarca çöllerde gezenin aklı
Söğütlerle süslü, çayda kalırmış.
Haftaları beklemekle geçenin
Bütün ümitleri ayda kalırmış.

Bir gün gelecektir elbet de sonun
Kimseye kalmamış tapusu bunun
İstasyon istasyon gezen vagonun
Verdiği her emek rayda kalırmış.

Boz bulutlar okşasa da başımı
Kara toprak bırakmıyor peşimi
Şu insanoğlunun her gün aşımı
Elinde bir "ah ne fayda" kalırmış.

UNUTTUM

Unuttum duyduğum anda sesini
Yüzünü gördüğüm yerde unuttum...
Kör gecelerimin sabahlarını
Ben de bilmiyorum nerde unuttum...

Bir kez buğulandı bahtımın camı
Felek ile kim bulacak aramı?
Ömür sahnesine konan dramı
Seyrettikçe perde perde unuttum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O MAHALLE

Ah neydi bir zaman neydi bir zaman
O mahalle, o aralık, o yokuş
Koptu bir gün gibi koca yıllardan
O mahalle, o aralık, o yokuş.

Kendini unuttu kendi içinde
Acı tatlı neler yendi içinde
Kaç kadehin şekillendi içinde
O mahalle, o aralık, o yokuş.

Başına çökünce kentin insanı
Akşam ezanında çöktü tabanı
Bir saçak altında boğdu zamanı
O mahalle, o aralık, o yokuş.

Varlığı görünmez olunca kirden
Bir gece yarısı haykırdı birden
Sonra deli gibi kaçtı şehirden
O mahalle, o aralık, o yokuş.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KARA HABER

İnsanoğlu her nereye saklansa
Buluyor, şu kara haber, buluyor
Her kişinin adresini evvelden
Biliyor şu kara haber biliyor.

Her şey biter gözümüzü yumanda
Çünkü elimizde değil kumanda
Kapıları umulmadık zamanda
Çalıyor şu kara haber çalıyor

Hem kazması vardır hem de küreği
Ne yakını belli ne de ırağı
Senelerle delinmeyen yüreği
Deliyor şu kara haber deliyor.

Bir ömür boyunca bağırsan da boş
Dünyayı imdada çağırsan da boş
Körsen de nafile sağırsan da boş
Geliyor şu kara haber geliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BU AKŞAM

Cümle şarkılar yarım
Gözlerinde bu akşam
Bütün unuttuklarım
Gözlerinde bu akşam

Ne söylesen de yeri var
Beni yakan biri var
Bin içki tesiri var
Gözlerinde bu akşam

Düşünceler dil dökmüş
Ümitler boyun bükmüş
Ne vaidler diz dökmüş
Gözlerinde bu akşam

Hiç kalmadı umudum
Eridim yudum yudum
Bir mektubu okudum
Gözlerinde bu akşam

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BIR TANEME MEKTUPLAR – I

Seni dün gezerken gördüm sokakta
O ne gözdü, o ne kaştı, bir tanem
Senin bir örneğin yok genç kuşakta
İçim yandı aklım şaştı bir tanem.

Güneşli kış mısın, karlı yaz mısın?
Her gün dipten tırnağına haz mısın?
Gönül gazetesi okumaz mısın?
Seni sevmem kanunlaştı bir tanem.

Dağlar boyun eğmez kışın hasına
Birden birde doldun gönül tasına
Sulak yere yağmur yağmışcasına
Dertler bentlerimi açtı bir tanem.

Gülüşün ömrüme ömür katıyor
Bakışın içimi aydınlatıyor
Aşkın bende Mevlanaca yatıyor
Yerin yurdun Konyalaştı bir tanem.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BIR TANEME MEKTUPLAR 2

Bahar çiçek çiçek gelmiş dalına
Yaprak yaprak gülüyorsun bir tanem
Bir bakışta senin olan kalbimi
Bin parçaya bölüyorsun bir tanem.

Rahat mı kodun ki tende gönlümce
İçirmezsin içerken de gönlümce
Ne ben yaşıyorum sende gönlümce
Ne sen bende ölüyorsun bir tanem.

Açtığın yaralar aşıyor bini
Demedin bir kere, biç ektiğini
Kanayan bir kalbin, ne çektiğini,
Gözlerin gönlüme sorsun bir tanem.

Senden ses geldikçe dört bir yönümden
Bir hayır göremem doğan günümden
Zevkinle neşenle kaçıp önümden
Dertlerinle geliyorsun bir tanem.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BAKIŞLAR

O güzel gözlerin buğulandıkça
Bir duman konuşur bakışlarında
Üst üste yığılan körpe arzular
Ne yaman konuşur bakışlarında.

Her sabah yeniden bir derse başla
Aşk bahsi gelince biraz yavaşla
Gözlerine dolan üç damla yaşla
Bir umman konuşur bakışlarında.

Hangi sahil boyu kurulu ülken
Bir kez rüzgarınla doldu bu yelken
Gönlüm derse bile hazır değilken
İmtihan konuşur bakışlarında.

Arzular elimi bıraktı bir bir
Artık avutmuyor beni bu şehir
Kirpik uçlarında ağlar bir şiir
Bir roman konuşur bakışlarında.

Her akşam gönlümü bir efkar basar
Ümitler kendinden ümidi keser
Kor dudaklarında bir cihan susar
Bir cihan konuşur bakışlarında.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SEN

Sen, sonsuz ufukların dile gelen meltemi
Sen, renklerin üstünde kaynaştığı manzara
Sen gönül körfezine demir atan ilk gemi
Sen, bağrımda açılıp kapanmayan ilk yara
Unutmak istesem de bu benim elimde mi?

Yağmur ol damla damla arık toprağıma ak
Yatıştır içimdeki hırçınlaşan denizi
Sen, bahtımın burcunda dalgalanan ilk bayrak
Sen, ıssız yollarımın kaybolmayan ilk izi
Kendini görmek için gözbebeklerime bak

Bırak gezeyim köy köy sorayım şehir şehir
Benim için de olsun bugünün dünden farkı
Sen, gönül kitabından okuduğum ilk şiir
Sen bahar rüzgarından dinlediğim ilk şarkı
Geceler bir damla yaş, günler bir damla zehir.

Bunca yıl sabrederek boyun eğdim kadere
Söyle kavuşacağım günler pek çok mu uzak?
Sen, ruhumu suyunda yıkadığım ilk dere
Sen, gönlümün tutulup çırpındığı ilk tuzak
Gitsin mi bunca emek bunca dilek boş yere?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Göster bakışlarını zaman zaman ve yer yer
Gönlüm intizardadır senden gelecek emre
Sen, bağrıma toplanan merhametsiz ilk hançer
Sen, gönül toprağına gelip düşen ilk cemre
Bunalan içerime bir parça teselli ver.

Bu sert rüzgar başımdan hep böyle mi esecek,
Hep böyle mi saracak varlığımı bu diyar.
Sen, bir bahar sabahı kokladığım ilk çiçek,
Sen, ömrümün kışında gülümseyen ilk bahar.
Ne derin bir acı duy, ne sonzuz bir keder çek.

Oydum gönül dalına adını hece hece,
Gel de gör, canevime işledi uykusuzluk.
Sen, aklımı peşinde sürüyen ilk düşünce.
Sen, bütün varlığımda duyduğum ilk susuzluk
Neyim var senden güzel, neyim var senden önce.

Ne olur üstüme dök bütün sıcaklığını,
Başımı saran sisi hem parçala hem dağıt.
Sen, ömrümün yolunda gıcırdayan ilk kağnı.
Sen, üstüne derdimi işlediğim ilk kağıt.
Eyleme hislerimi bir avuç kül yağını.

Sen, sonsuz ufukların dile gelen meltemi.
Sen, renklerin üstünde kaynaştığı manzara
Sen, gönül körfezine demir atan ilk gemi.
Sen, bağrımda açılıp kapanmayan ilk yara.
Yıllar geçse de seni unutmak hiç elde mi?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BENİ

Yar gitti gideli döndüm deliye
Eğlemiyor artık buralar beni
Hanlara serilmiş yatağa döndüm
Önüne gelen dert kiralar beni.

Önümü ardımı sardı dikenler
Halinden bellidir aşkı çekenler
Nerde diye aramaya çıkanlar
Yarin kapısından soralar beni.

Saçı bölük bölük inmiş beline
En kızgın alevler sinmiş teline
Düşmüşüm boş kağıt gibi eline
Aklına estikçe karalar beni.

Mevsimleri baş ucunda yatırmış
Toprakta vakitsiz çimen bitirmiş
Kan dökmeyi huy haline getirmiş
Her gördüğü yerde yaralar beni.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HANİ

Hani taze günler nereye gitti
Aşka inandığım zamanlar hani?
Gözlerin aldanma aldanma derken
Sözüne kandığım zamanlar hani?

Hani şimdi nerede gözyaşı keder,
Yankım senelerle gitti beraber
Hani hayalinle dolu geceler?
Ateşsiz yandığım zamanlar hani.

Gönül toprağına kaçıncı cemre
Kaç mevsim vakitsiz düştü ne çare
Adını bir günde elli bin kere
Ah çekip andığım zamanlar hani?

Hani ne istasyon kaldı ne katar?
Yol gelip dayandı denize kadar
Hani beyaz beyaz gülerken dağlar
İlk bahar sandığım zamanlar hani?

Oyunda başladı sonuncu perde
Bildiğim o meltem yok denizlerde
Seninle her gece yatıp bir yerde
Sensiz uyandığım zamanlar hani?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SABAHLA DUYULAN

Her sabah yatağından kalkınca şöyle gerin
Düşmeden aynalara baygın ela gözlerin

İlk ışıklar öperken saçının tellerini
Uzat arzularınla titreyen ellerini

Sonra perdelerini arala dışarı bak
Gör ki kapına kadar gelmişim durak durak

Hasretin avuç avuç yakıyor her yerimi
Kapına eşik ettim körpe ümitlerimi

Sonra sabahlığınla balkona çık da salın
Başına benzemesin son tarafı masalın

Görürsen ta.. uzakta titreyen bir gölgeyi
Bil ki yangın sarıyor içimdeki bölgeyi

Sonra gir içeriye bir şey olmamış gibi
Yaz gönlümü bastın ya bir amansız kış gibi

Yeniden yatağına uzan düşün duy dinle
Bu çıplak sokakları seviyorum seninle

Hasretin hançerleşip varsın bağrımı delsin
Sen hayatta bu bağrım delindikçe güzelsin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AÇLIK

Tesadüfün nankörlüğü uğruna
Gözlerinin sofrasından aç kalktım
Düştüm cümlelerin çorak bağrına
Sözlerinin sofrasından aç kaldım

Titriyorum adın sanın dendi mi?
Sana olan borcum hiç ödendi mi?
Gözlerinde unuttum da kendimi
Dizlerinin sofrasında aç kaldım

FELEĞE SİTEM

Bir gün buradayım bir gün şurada
Gönlümü göçebe kuşa döndürdün
Çok şükür gurbeti bitirdim derken
Yolumu yeniden başa döndürdün

Yesem de içsem de ölü gibiyim
Aklım başımda yok deli gibiyim
Suya düşmüş söğüt dalı gibiyim
Yerimi yurdumu düş'e döndürdün

Akşam olur bir köşeye yanlarım
Kederin dilinden iyi anlarım
Keder öğütmekle geçer günlerim
Beni değirmende taşa döndürdün

Ne şeytan isterim artık ne melek
İçimde yanmadan söndü her dilek
Şunu sen de bil ki ey kahpe felek
Halil'i çarkında boşa döndürdün

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DERDİM

Vefasız bir kere olsun
Deli gönlüme yatıla
Gözlerine bir hal olmuş
Kaşın çatıla çatıla

Sardın önümü ardımı
Yine sen eyle yardımı
Görenler bilmez derdimi
Güler katıla katıla

Umut bir dalın ucunda
Dal ateşlerin içinde
Pamuk misal hallacında
Bittim atıla atıla

Gidip huzuruna çıksam
Yeter diye boyun büksem
Derdimi pazara döksem
Bitmez satıla satıla

Teselli kuşları uçtu
Uzak diyarlara kaçtı
Halil kendisinden geçti
Sana tutula tutula

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İÇİMDE

Deprem görmüş şehir gibi yüreğim
Yar hasreti gel de gör ne biçimde
Ömür boyu senden yana gitmeye
Yemin etmiş bir heves var içimde

Alnımdaki yazı sensin silemem
Senden başka hiçbir şeyi dilemem
Tez zamanda gelirmisin bilemem
Gelecekmiş gibi his var içimde

Senden gelir yalnız sana gider dün
Hayal değil benim işte gördüğün
Nasılda çökmüştü sen gittiğin gün
Göz gözü görmeyen sis var içimde

Başımız hoş değil ayrılık ile
Gözyaşlarım sığmaz oldu mendile
Sensiz uyuduğum uykuda bile
Hıçkırığa benzer ses var içimde

Şikayetim yok ki ne ses ne sisten
Seni bende sanıyorum o sesten
Bir sır gibi sakladığım herkesten
Sana ait bir adres var içimde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GİDİŞ

Ne oldu nasıl oldu, hâlâ anlayamadım
Kapıyı açıp gittin veda bile etmeden
Yıkıldı sandım sanki koca şehir üstüme
Bittim sanki o anda ömrüm bile bitmeden

Harabeye dönmüştüm ardında sanki o an
İnsandaki deprem de demek ki buymuş dedim
O anda birdenbire yığıldım kaldım yere
Elimi kaldırıp da dur gitme diyemedim

Yaşadım sanmıyorum o andan sonrasını
Çevreme sensizlikten bir duvar örüyorum
O duvarın üstünde kalıyorum bütün gün
Hangi tarafa baksam hep seni görüyorum

Ne günler yaşamıştık baş başa ah ne günler
Sımsıcak sabahlara kollarından çıkardım
İki gün bile olsa bir yere gitmiş olsan
Biten sigaralarla yenisini yakardım

Artık bilemiyorum bir daha dönermisin
Böyle düşünmek bile gücüme güç katıyor
Zalim geceler boyu ben böyle düşünürken
Hayalin çoktan gelmiş yatağımda yatıyor

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BUGÜN

Çıktığın o dağlardan
Ne olursun in bugün
Dudakların susmasın
Çok şeyler desin bugün

Güvenince zekana
Bir haller olmuş sana
Kolların düşmüş yana
Söylesen nesin bugün

Pencereni açmışsın
Kanatlanıp uçmuşsun
Sen kendinden kaçmışsın
Neden böylesin bugün

Gözlerin sel taşırmış
Sözlerin yol şaşırmış
Dertlerin zincir kırmış
Titriyor sesin bugün

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SEN

Her besteyi manada yaşatmak sana mahsus
Her neşeye sen renk katıyorsun kucağından

Bir başka eşin yok ki şu dünya üzerinde
Tatlanmak için meyveler öpmüş yanağından

Mevsimleri yönlendirecek güç bakışındır
Yollar bile hiç geçmeyi bilmez uzağından

Sen kalplere gönlündeki yerden geliyorsun
Ballar süzülürken seni çalmış dudağından

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PANORAMA

Çıkmış çileden toprağın altındaki sancı
Yollarda gözün gördüğü her yerde telaş var

Irmak taşıyor yaz günü yağmur bile yokken
Haykırmada her gün acı feryatla sokaklar

Dil sustuğu her yerde utanç hastası olmuş
Göz baktığı her yerde şaşırmış buna ağlar

Takdirdeki hükmün gelişinden bıkar olduk
Yıllarla yarış etmeye kalkmış cüce aylar

İnsan ki zaman küspesi olmuş senelerle
Besbelli ki insanlığı artık atacaklar

Bir bir sönecek bizde umutlar bu gidişle
Takdir büyümüş kendine artık geliyor dar

Nerden bu emir hangi makamdan geliyor bu
Dünyadaki suskunluğu kimden soracaklar

İnsanda cesaret yüce vicdanda geçerli
Ahlakta zarar hanesi açmakta hesaplar

İnsan yeniden kendine gelsin bırakın da
Gelsin yeniden kendine insandaki haklar

Deprem olacakmış gibi her gün bu telaş ne
Kurtar bizi tanrım, bu telaştan bizi kurtar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GELMİŞ

İnceciksin gölde kamış misali
Her tarafın ayrı ayrı incelmiş
Kalında ne varsa gitmiş üstünden
Yerine kudretten hep ince gelmiş

Duyguların gibi zevkin de ince
Akla sen gelirsin her şeyden önce
Sendeki bu ince güzellik bence
Tanrı seni ilk kez görünce gelmiş

Sen maliksin inceliğin hoşuna
Günler ondan geçmez boşu boşuna
Görünüşe göre aklın başına
Yaşın on altıya girince gelmiş

Mevsim mevsim gülen sensin dallardan
Herkes seni kıskanıyor kollardan
Zaman bile seni seçmiş yıllardan
Mevsimler sen izin verince gelmiş

Ağzından çıkan söz can katar cana
Hayatta durmadan sev kana kana
Beyazlıkta bile ilk sıra sana
Sonra karla süte, pirince gelmiş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DARGIN

Sevgilim inan ki bu dargınlıkta
Sadece sen yerden göğe haklısın
Kirazdaki çekirdeği bir düşün
Sevgilim sen bende öyle saklısın

Herkeste olurmuş böyle dargınlık
Bunu daha fazla uzatmayalım
Her gelen gün yeni umut getirir
Olanları olmamışa sayalım

Düşündün mü sensiz nasıl ederim
Sana ermek için yılları ezdim
Eğer bilmeseydim doğacağını
Şu dünyaya senden önce gelmezdim

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İNSAN

İnsan doğar, yaşar, ölür
Ne yapsın ki kaderi bu
Yaratanın şu dünyaya
En güzel bir eseri bu

İste yolun yürü derler
Giden gelmez geri derler
Kimliğine kaydederler
Annesi bu pederi bu

Kaderine uyar o da
Sayı artar dolar oda
Hesap çıkar bilançoda
Geliri bu, gideri bu

Gün verilir ay verilir
Sülaleden soy verilir
Kaderinden pay verilir
Neşesi bu, kaderi bu

Tükenirken azar azar
Bir gün birden hava bozar
Mezardaki taşta yazar
Topraktaki ederi bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SEVGİ

Seven insanlarla dolsun şu dünya
Sevmekten kimsenin ağzı yanmasın
Hiç kimse demesin sevgi de bu mu
Sevgi bir kuşkuyla yaralanmasın

Sevgiyle başlasın satırbaşları
Yaz eden sevgidir karakışları
Yürekte yaşayan sevda kuşları
Ayrılığın dallarına konmasın

Her gönülde sevgi alışverişi
Sonunda tatlıya bağlıyor işi
Yüreğinde sevgi olmadan kişi
İnsan saflarında sıralanmasın

Kinden ömür boyu uzak kalınsın
Yüreklerde aşk şarkısı çalınsın
Gönüllerin mülkiyeti alınsın
Kiralık ev gibi kiralanmasın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

OLAYDIM

Topa tutsa yıkamazdı el beni
Her ayda otuz gün sende kalaydım
Ne olurdu gönlündeki evinin
Hiç gitmeyen misafiri olaydım

Kış günleri bile yandırdın beni
Bẹn gibi kim sevdi söyle kim seni
Sözlerine girer öperdim seni
Yirmi dokuz harften biri olaydım

Adın öyle dillenmiş ki sevdada
Bin değersin ettiğim her feryada
Hasadını kaldırırken dünyada
Her yıl sana harman yeri olaydım

Gülüşünü can bilmişim canıma
Gözlerinden bakış sızmış kanıma
Hayattaki gönül komutanıma
Ömürboyu emireri olaydım

Şu dünya zevkinin elli katlısı
Cennet baklavası dünya tatlısı
Ben olurdum dünyanın en mutlusu
Göğsünün bir damla teri olaydım

KAYIP

İnsan kaderiyle kalmış başbaşa
Hiçlik deryasında kaybolup gitmiş
Tarlalarda kan ağlıyor mevsimler
Kuşa vereceği yemi kaybetmiş

Düzler insanları vurmuş yokuşa
Gözde isyan etmiş bakış bakışa
Sular ateşlerde kaynıyor boşa
Çaylar çaydanlıkta demi kaybetmiş

Gerçekler önünde titreyen dizler
Tedirgin bir telaş bir korku gizler
Sahil diye çırpınıyor denizler
Dalgalar enginde gemi kaybetmiş

Korku teslim almış bütün canları
Sis içinde suyun öte yanları
Bari gidip ben bulayım onları
Güzel günler adresimi kaybetmiş

Başa çıkamıyor yollar taş ile
Mahkemelik olmuş gözler yaş ile
Şöyle bir düşünsek salim baş ile
İnsan kimi bulmuş kimi kaybetmiş

DÜŞÜN

Çiçekli dallardan yerlere düşüp
Rüzgarla savrulan bir yaprak düşün
Sonra gözlerini dikip üstüne
Saatlerce öyle bakarak düşün

Bir kelime düşün kaçmış elinden
Diken düşün ayrı kalmış gülünden
Yapacak şey gelmese de elinden
Etinden ayrılmış bir tırnak düşün

Beni ter yap diye kaşın üstüne
Tanrıya yalvardım başın üstüne
Elinden düşüp de taşın üstüne
Paramparça olmuş bir bardak düşün

Ayrılık önünde durunca safa
Buna karşı çıksın bedenle kafa
Vakit kaybetmeden yaz bir tarafa
Haksızlığa kan ağlayan hak düşün

Görmedim hayatta inan sen gibi
Başka seven var mı seni ben gibi
İşte önündeyim merdiven gibi
Çıkarken üstüme basarak düşün

YUNUS

Adına dünyanın hafızasında
Sevgi Burcu diye yer varmış Yunus
İnsanı yürekten sence sevenler
Günülden gönüle yağarmış Yunus

Çağlayıp gidermiş seller yolunca
Her insan gülermiş seni bulunca
İçinde bir damla sevgi olunca
Dünya o gönüle sığarmış Yunus

Sevgiler taşıdın bize bizlikten
Sen çıkardın Yunus kini sözlükten
Ders alan sendeki ölümsüzlükten
Her sabah yeniden doğarmış Yunus

Sevgi insanlığı kinden sıyırmış
Allah da kuluna böyle buyurmuş
Sevgi bunun için özde büyürmüş
Büyürmüş de kini boğarmış Yunus

Sabırla gelirmiş sonu darlığın
Sevgiymiş anası bahtiyarlığın
Şu koca dünyada senin varlığın
Görsünler nelere değermiş Yunus

BİR TANEM

Hep gönül gözümle bakmışım sana
Bundan şaşmam hiç olmadı bir tanem
İki sözün biri sensin biri ben
Bu söz daha üç olmadı bir tanem

Sensiz dünya nokta kadar gözümde
Göz izlerin yuva kurdu yüzümde
Senden gelen kuvvet var ki özümde
Çile çekmek güç olmadı bir tanem

Şaşırmışım hem günleri hem vakti
Akşam olur çıkar gelir dem vakti
Dem vaktiyle sen de gelsen tam vakti
Zaman daha geç olmadı bir tanem

DÜNYA

Duyun acısını artık dünyanın
Senelerdir nasıl feryat ediyor
Bu böyle giderse yakındır sonu
Yazık hiç durmadan kan kaybediyor

Güneşi kapatan bulutlar kızgın
Artık dayanamaz olduk sıcağa
Altı nokta iki, dört nokta sekiz
Depremle yaşıyor kucak kucağa

Denizleri esir almış dalgalar
Şikayeti hiç bitmiyor karadan
Kir akıyor hiç durmadan üstüne
Uygarlığın bağrındaki yaradan

Yeraltının sancısından koku var
Topraktan fışkıran mavi akımda
Hiç durmadan kan ağlıyor dağları
Yanan ormanları yoğun bakımda

İnternetten sayfa açan açana
Alıcılar vericiler ve radar
Değişen coğrafya kaybolan tarih
Çiçekten tutun da ağaca kadar

İki binli yıllar ve teknoloji
Gökyüzünde sıra sıra uydular
Ne gördüler bu halini dünyanın
Ne de acı feryadını duydular

DEDİĞİN GÜN

Gelirim diyordun aman gecikme
Zaman tam zamanı gün dediğin gün
Kollarında can vermeye hazırım
Kuş ol da omzuma kon dediğin gün

Bu sevda başımı nasıl da sarmış
Sevdanın ilacı bir sende varmış
İnsan dağlar gibi nasıl yanarmış
Gözünle görürsün yan dediğin gün

Bir sensin yerleşen gönül bölgeme
Kanım kaynar gölgen düşse gölgeme
Yeter artık bu sevdaya son deme
Ecelim olursun son dediğin gün

Gel de kurtar artık beni bu dardan
Felç olsun seveni ayıran yardan
Lav olur akarım yanardağlardan
Karşıdan el edip in dediğin gün

Yüreğime basar basar yürürsün
Yetmez gibi bir de yerde sürürsün
Verirmiyim vermezmiyim görürsün
Hani vereceğin can dediğin gün

YAR

Vazgeç bahar bana gelmen gerekmez
Böyle söylüyorsam bir sebebi var
Kader sen de çek elini yakamdan
Göremeden kaçıp gitti nazlı yar

Yıl geçti düşmedi adı dilimden
Farkım yok yerdeki yırtık kilimden
Bilemedim nasıl kaçtı elimden
Anası karnında bana sözlü yar

Umudum kurşuna dizildi bir bir
Günler artık bilmem neyi gösterir
Giden gitti artık elden ne gelir
Ey Mecnun gönlümde Leyla izli yar

Doğan gün, esen yel, haber getirsin
Sabır ayrılığı nasıl bitirsin
Ay bundan utansın buluta girsin
Aklımdan çıkmayan yangın gözlü yar

Gözüm sensiz bu hayatın nesinde
Her hıçkıran benim, feryat sesinde
Ey deli gönlümün sözleşmesinde
Tam on yerde on imzası gizli yar

BAŞKENT GÜZELİ

Ne gün sabah sabah çıksa evinden
On derece birden artıyor ısı
Çankaya'dan Kızılay'a yürüse
Yollarda başlıyor yer sarsıntısı

Sanki iki mermi göz vurmak için
Sanki ateş etmek için bekliyor
Gidip bir dolaşsa Dikimevi'nde
Altındağ'ı Cebeci'ye ekliyor

Ay parçası gibi o yüz o endam
Güzellikte temsilcisi soyların
Gönül tahtı için seçim yapılsa
Yüzde doksanını alır oyların

Gökten inmiş bir afeti devran bu
Başından kaçıyor görenin aklı
Bütün Ankara'yı takmış peşine
Bütün hayallerde adresi saklı

Tandoğan'dan Maltepe'ye yürüse
Yolda döndürüyor bütün başları
Gitse şaşırıyor asri mezarlık
Selama duruyor mezar taşları

Yuva yapmış gönüllerin üstüne
Yana düşmüş görenlerin kolları
Gece gündüz deme çık dolaş hergün
Helal olsun sana Başkent yolları

SEN

Hiç iki etmedin bir dediğimi
Sen isteklerimin uysal huyusun
Kolların boynumda olsun yeter ki
Yeter ki gözlerin bende uyusun

Hoş gör gelip geçen nankör yılları
Hoş gör sana rakip olan balları
Bir fidansın çiçek çiçek dalları
Yanında sözü mü olur Mayısın

Seni hiç durmadan farklar söylüyor
Erenler yolunda kırklar söylüyor
Seni dünyadaki ırklar söylüyor
Sen her güzelliğin asil soyusun

Beklenmedik yerde gelirsin akla
Hisler seni kıskanıyor ne hakla
Günler boyu bitmiyorsun saymakla
Hesaplarda tükenmeyen sayısın

Bir bilsen şu gönül neleri diler
Bir sözün yürekten bin acı siler
Varsın abıhayat desin eskiler
Sen gönül dilimde hayat suyusun

KADERLE SÖYLEŞİ

Duyardım adını her gün her saat
İsteyen her şeyi ondan isterdi
Bana kimi yazdın dedim kadere
İşte bu diyerek seni gösterdi

Sevda o gün bende işe başlarken
Yanında getirdi bir yığın derdi
Bunlardan kurtuluş dedim kadere
İşte bu diyerek seni gösterdi

Kolum yana düştü gözlerim yola
Yollar engelleri önüme serdi
Engelleri kaldıracak kim dedim
İşte bu diyerek seni gösterdi

Ne yaralar açtı bağrıma kader
Dermanını bin istedim bir verdi
Gerisi nerede dedim dermanın
İşte bu diyerek seni gösterdi

KİTAP

Moral gücümüzün yüzü gülüyor
Bizden çıkıp bize gelen her hızda
Cümleler içinde gizli manayı
Konuşan dil vardır kitabımızda

Baksan göremezsin manayı dıştan
Başına sondan bak sonuna baştan
Cinnet ateşine düşüp yanmıştan
Sönmeyen kül vardır kitabımızda

Hep satırbaşıdır can kelimesi
İlkteki fikirdir son kelimesi
İçinde bulunmaz kim kelimesi
Sevgiden göl vardır kitabımızda

Gurur duy insanı insanda bul da
Güzel günler yaşa sevgiyle dol da
Gönülden gönüle uzayan yolda
Solmayan gül vardır kitabımızda

Ne varsa ondadır aşkta gözlenmiş
Aşkta mayalanmış aşkta özlenmiş
Cümleler içinde gün gün gözlenmiş
Yaşanan yıl vardır kitabımızda

Her satır bir candır her sayfa beden
On yürek seslenir her kelimeden
Gelenin yanında geziyor giden
Böyle bir yol vardır kitabımızda

DÜŞÜNSENE

Sen böyle güzelken senin yanında
Günler saatleşir ay olur sene
Kışın ortasında seni görünce
Çiçekler açmaz mı bir düşünsene

Seni uzaklardan kokundan seçip
Beher gülüşüne bin değer biçip
Kadehi dolduran karşına geçip
İçer mi içmez mi bir düşünsene

Güzelliğin sırrı bir sende saklı
Eller senin için ne dese haklı
Seni ilk görenin başından aklı
Kaçar mı kaçmaz mı bir düşünsene

Tanrı eserisin her yerin sanat
Sana varmak için kuşlarda kanat
Görenler gökteki kuşlara inat
Sevinçten uçmaz mı bir düşünsene

ATEŞ

Bilemedim sen ne biçim ateşsin
Yaktığın yerlerden duman tütmüyor
İtfaiye söndürmeye gelse de
Suyun gücü yangınına yetmiyor

Artık şu gerçeği sen de bilesin
Elden ele değil dilden dilesin
Bilemedim sen ne biçim çilesin
Yıllar gitti çeke çeke gitmiyor

Sabah sabah seni yolda görenler
Ateş kaldırımda yürür derler
Yürürken ardında tutuşan yerler
Gün boyunca yana yana bitmiyor

Hiç değişmedi ki yıllardan beri
Bakışlar öpüyor bastığın yeri
Yaram boşa bekler eczaneleri
Senden başka ilaç fayda etmiyor

BU YÜZDEN

Hasan Süzer'e

Her mevsimin ayrı güzelliği var
Her yıl hoş görürüm kışı bu yüzden
Sevginin kolunda geçer günlerim
Kimseye çatamam kaşı bu yüzden

Artık bakışlarım gözlerime dar
Başka sıcak var mı dost eli kadar
İçimde sevginin orduları var
Kazanırım her savaşı bu yüzden

Kuşlar bana konmuş bende ötüyor
Mutluluk dumanı bende tütüyor
Üzüntüme bir güler yüz yetiyor
Dindi gözlerimin yaşı bu yüzden

Doğan güneşlerle bahtım aklaştı
Seven gönüllerle aram sıklaştı
Candan dostlarımla can kucaklaştı
Dost dizlere koydum başı bu yüzden

Bir güç var ya bizi bizde var eden
Odur işte bizi bize yar eden
O güçle çalışır beyinle beden
Sürer ömür denen koşu bu yüzden

YİNE SEN

Terhisi yaklaşan asker gibiyim
Zaman çok uzarmış günü sayınca
Ben böyle hayata hayat mı derim
Seninle baş başa kalamayınca

Biri ben biri sen yolda iki iz
Yolda değil biz her yerde ikiyiz
Bir kasette iki şarkı gibiyiz
Neyleriz kaseti çalamayınca

Ellerim önüme hasreti dizer
Gözüm her bakışta gönlümü üzer
Rahat yataklarda uyku ne gezer
Kolumu beline dolamayınca

Bahtım kaç senedir kayıtlı gamda
Ben beni görürüm kırılmış camda
Düşün ne olurum deli olmam da
Senden bir habercik alamayınca

Koşarsam hep senden yana koşarım
Kaderim der, bende böyle yaşarım
Kapınız önüne cansız düşerim
Evinizde seni bulamayınca

İNSAN VE YILLAR

Osman Babuşcu'ya

Ne çabuk gelmişti ne tez geçiyor
Nerdeyse bu yılda bitiyor işte
Dur gitme ne olur diyemiyoruz
Söz sahibi değiliz ki gidişte

Biziz gelmiş geçmiş her şeyimizle
Bu günden yarına taşınan paket
Zaman depreminden hasar yarası
Kimi kime edeceğiz şikayet

İnsan ve seneler, hayat ve ölüm
Körük ateşinde kızaran demir
Örse inen çekiç ve alın teri
Hep böyle geliyor yüceden emir

Hep böyleyiz elimizden ne gelir
Zamanın altında bir süvariyiz
Hayatın yıl sonu bilançosunda
Zarar hanesinde kalıntıyız biz

Ne çabuk gelmişti ne tez geçiyor
Ekim Kasım derken bu da bitecek
Yeni gelenlerden acaba kaçı?
Kaçımızı yaşatmaya yetecek

PARÇA PARÇA

Gönlüm bir dal incir gibi önünde
Kopar parça parça koy parça parça
Tam ağız tadıyla yeme gününde
Isır parça parça soy parça parça

Bir bakışın için yürek yakılır
Mehtap diye gözlerine bakılır
Seni görse gökten yere dökülür
Güneş parça parça ay parça parça

İşlediğim günah senden sorulur
Aşık ne usanır ne de yorulur
Meclisinde yere düşer kırılır
Keman parça parça yay parça parça

Senin binde birin yoktur gelinde
Kelimeler şekerlenir dilinde
Kalbim yüz gram et gibi elinde
Doğra parça parça kıy parça parça

Dün gece bağrımda mevlit okuttum
Misk yerine nefesini kokuttum
Döktüğüm yaşlardan basma dokuttum
Diktir parça parça giy parça parça

BEN

Ayak seslerimden belki tanırsın
Arkandan koşturan hayal benim ben
Beni benden alıp her şeyi ile
Kucağında sana getirenim ben

Bu ayrılık gelip çattı en sonda
Hasret deyip geçme ben varım onda
Yollar boyundaki her istasyonda
Senin ile dolu bir trenim ben

Sensiz günler saya saya bitmiyor
Anladım ki sana yıllar yetmiyor
Nereye gidersen hiç fark etmiyor
Peşinde ömrünü bitirenim ben

Aramıza giren engelleri yık
Ne olur halimi anla birazcık
Hayatta kapısı tek sana açık
Sevgiden yapılmış bir meskenim ben

AŞKTA YAŞAMAK

Hâlâ gelemedim kendime hâlâ
Aklımı sen baştan aldıktan sonra
Yaşamanın değerini öğrendim
Seninle baş başa kaldıktan sonra

Var mı bir bedende iki kalp vursun
Var mı iki kalpte bir beden dursun
Mendilimde bile sen kokuyorsun
Yaşlı gözlerimi sildikten sonra

Sevmeyen insanlar ne işe yarar
Yaşaması bile dünyaya zarar
İnsan pırlantayı boşuna arar
Senin kıymetini bildikten sonra

Mevsim güzel bak yağmadı kar daha
Yaşanacak güzel günler var daha
Başka yerde ararmıyım bir daha
Seni canevimde bulduktan sonra

Bütün noksanlarım seninle tamam
Ne söylesem seni hiç anlatamam
Aşk bizde yaşarken ölsek de ne gam
Biz aşkta yaşarız öldükten sonra

OLSUN

Burası bak bizim gönül evimiz
Arayanlar bizi burada bulsun
Odaları hem ışıklı hem sıcak
Her şeyi de yerli yerinde olsun

İster kışlık olsun isterse yazlık
Bendeki on sabır sana bir nazlık
Tenindeki o muhteşem beyazlık
Sadece dağların karında olsun

Ne hoş olur bizi bize katmamız
Ömür boyu bir yastıkta yatmamız
Gönül defterine imza atmamız
Bugün erken dersen yarında olsun

Çok sihirli bakıyorsun bakınca
Ateş, senin gibi yaksın yakınca
Bazen geceleri evden çıkınca
Ay buluta girmek zorunda olsun

Mutlulukla açılmasın aramız
Ayrılığa hiç gelmesin sıramız
İkimize hayat veren yaramız
Kimseler görmesin derinde olsun

Sevgi ile öyle doluyuz ki biz
Asla söz konusu olmaz bitmemiz
Bir gün şu dünyadan göçüp gitmemiz
Gelmeyen yılların birinde olsun.

AĞIR GELİR

Meşhur sözdür taş yerinde ağırmış
Herkes bu gerçeği çok iyi bilir
Sırtında gam yükü olan insanın
Dalgın gözlerine yaş ağır gelir

Başa gelenlerden yürek ezikse
Güzel duyguların üstü çizikse
Yetmez gibi bir de işler bozuksa
Gözlerin üstüne kaş ağır gelir

Hayatta hiç yapma bir kötü şeyi
Kolay silemezsin sonra lekeyi
Yere düşünce gör boş tenekeyi
Dolusu hafifse boş ağır gelir

Duygular dostluğa varan bir yolsa
Selamlar sıcaktır gözle de olsa
İnsanın ardından sözle de olsa
Dostunun attığı taş ağır gelir

Hayat bir varıştır ucu ucuna
Yılın hangisine ayın kaçına
Gün gelir dolunca aklar saçına
Yorgun bedenine baş ağır gelir

CANIMA

Böyle neden solup gittin diyorlar
Renk veren kim bilmiyorlar kanıma
Bakışın beynime tetik düşürdü
Kirpiklerin kurşun attı canıma

Öyle zor ki sana hasret kalışım
Göğsüme yetmiyor nefes alışım
Sabah akşam boş yollara dalışım
Yaşlı gözler isyan etti canıma

Şu ağaca konan kuş neyin nesi
Ağlıyormuş gibi geliyor sesi
Sensiz günler sanki yorgan iğnesi
Her nefes alışta battı canıma

Gözlerimde akar suyun derini
Bayram edeceğim bilsem yerini
Esen yeller bile her haberini
Bir ıslak mendile sattı canıma

Durmadan yanıyor tutuşmuş bağır
Sesimi duymuyor sokaklar sağır
Ya sen gel ya beni yanına çağır
Artık bu hasretlik yetti canıma

İÇLENİŞ

Acılar sanki bizim için icat edilmiş
Onlarla yatıyoruz her gece yatı gibi
Sabahleyin kalkınca koşmaya başlıyoruz
Umutların peşinden bir arap atı gibi

Koşarken kararıyor güzümün önü her gün
Bire razı ettiler beklerken bini her gün
İçleri sızlamadan ezdiler canı her gün
Ayakları altında mukavva kutu gibi

Sokaklara döküldü inleyip acı çeken
Olanlar karşısında tüyümüz diken diken
Güz vurmuş, bahçelerde her birimiz gül iken
Bizleri görüyorlar ısırgan otu gibi

Canlı cenaze gibi kaldık kemikle deri
İçteki yaramızın olmaz kapanan yeri
Dünkünden daha kara bize bu gün tan yeri
Bugünkü hallerimiz dünkünden kötü gibi

Odalar bizim için elem beyin hanında
En büyük acıları duyan biziz canında
En küçük sıkıntımız onlarınki yanında
Sanki bize geliyor yüz elli katı gibi

Zaman silindir gibi eziyor bizi her gün
Sıkıntılar sıraya diziyor bizi her gün
Çıplak bedenimizde geziyor bizi her gün
Karabahtın elleri bir kızgın ütü gibi

Ah ederek çekeriz başa gelen işleri
Görmedi yüzlerimiz yıllardır gülüşleri
Canımıza batıyor fakirliğin dişleri
Aç kurtlar ağzındaki taze av eti gibi

25 Kasım 2000 akşamı sayın Yılmaz Karakoyunlu ile Göksu Restoranda yemekteyiz. Bir ara aşağıdaki dörtlüğü bir kağıda yazarak Karakoyunlu'ya veriyorum

Seksen sene geçmiş ona on beş daha ekle
Sen işte o gün bak güzelim bendeki şekle
Ömrümdeki yangın yeri berbat ama olsun
Benden sana bir gül gelecektir onu bekle

Sayın Karakoyunlu okudu, kalemini çıkardı ve hemen şu dörtlüğü yazdı

"Geçsin seneler sen yine hep yolları bekle
Yollar sana bir güç verecektir gelecekle
Terketti o gençlik seni günlerle beraber
Geçmişte kalan ömrünü gel haline ekle"

HAYALİN AYAK İZLERİ

Bambaşka bir gerçek var ki ortada
Herkesin görmeli bunu gözleri
Seven iki kalbin orta yerinde
Yaşarmış hayalin ayak izleri

Sevene öğretip sözde durmayı
Belletmiş Turnayı gözden vurmayı
Ayrı ikî kalbi kavuşturmayı
Başarmış hayalin ayak izleri

Hiç zorluk çekmezmiş kuruda yaşta
Emekleri çokmuş toprakta taşta
Bazen gözyaşından sel olurmuş da
Taşarmış hayalin ayak izleri

Gönül evleriymiş sevginin yeri
O evde yaşarmış doğalı beri
Kaç olursa olsun mesafeleri
Aşarmış hayalin ayak izleri

İçinde neler var gör biraz eş de
Yirmi beş onlarmış beş kere beşte
Gönüllerde yanan kızgın ateşte
Pişermiş hayalin ayak izleri

DÖNÜŞ

Seni aramaya giden gözlerim
Yazık bulamadan geriye döndü
Gel artık şu gönlüm yangın yerleri
Neresiyse aynen oraya döndü

Dallar kan ağlarmış ağaç kururken
Yapraklar inlermiş yel savururken
Bahtım kara diye yanıp dururken
Göz aklarım bile karaya döndü

Bir kerecik yer vermedin payende
İnsaf denen bir şey yok mu gayende
Beden bedenlikten çıktı sayende
El sürdüğün her yer yaraya döndü

Ağaç dallarında bahar beklerken
Karakış ansızın bastırdı erken
Esen karayel mi rüzgar mı derken
Birden fırtınaya boraya döndü

Kaç senedir mayadasın özümde
Altı lafın beşi sensiz sözümde
Bir yatımlık odam bile gözümde
Belki gelir diye saraya döndü

GÖRÜRSÜN

Kış geçsin bakalım bahar bir gelsin
Yine sokaklara çıkar yürürsün
Hiç olmazsa bu baharda gel bari
Bana bu gelişi çok mu görürsün

Ne olur kulak ver artık çağrıma
Düşünmeden yanlış deme doğruma
Acıyıp da göz atarsan bağrıma
Bakışların yay mı ok mu görürsün

Sen sevda kuşumsun uç bana doğru
Zalim uçmazsın ki hiç bana doğru
Bari bir kerecik kaç bana doğru
Gönlüm sana aç mı tok mu görürsün

Beklemeye tahammülüm yetmiyor
Elim kolum hiçbir işe gitmiyor
Çektirdiğin yıllar oldu bitmiyor
Sen cefayı bana hak mı görürsün

Saldın beni yolların en zoruna
Umutlarım yetmeyecek yarına
İnanmazsan bir bak duygularına
Halil sende var mı yok mu görürsün

BİZ

Bizi gören şaşırmasın boşuna
Ne bir efsaneyiz ne masalız biz
Kim bakarsa baksın hiç fark etmiyor
Fincanlarda aynı çıkan falız biz

Bizi tanır öze gönül verenler
Bir parmak izinde sırra erenler
Şaşırmasın bizi böyle görenler
Her mevsimde çiçek açan dalız biz

Bizim için başlar satır başları
Sevinç için gözümüzün yaşları
Bizi yazar kilometre taşları
Mutluluğa en kestirme yoluz biz

Her yıl yaz günüyüz kara kışta bak
Esip duran bahar yeli başta bak
Bir bedende iki başız işte bak
Aynı ses aynı göz aynı diliz biz

Ben bir güldalıyım o da goncası
Böyle geldi gitti yılın buncası
Kader senedine zaman öncesi
Yanyana yapışmış iki puluz biz

ÇOK MUDUR

Şu yalan dünyaya geldik bir defa
Yaşama sevinci sende yok mudur
Gözlerini dikip gözlerime de
Öldürecek gibi baksan çok mudur

Bize ayrılıktan geldi bu cefa
Artık yetsin dedim sana kaç defa
Eğer buluşursak günde üç defa
Ayda doksan eder, doksan çok mudur

Ulaşalım derken şenlik çağına
Düştük ayrılığın çelik ağına
Gelmeyip canımı sıkacağına
Gelsen de elimi sıksan çok mudur

ŞARKI

Hem derdimi hem gözyaşımı döksem önünde
Kalbim duracak bir kere diz çöksem önünde
İnkara gerek yok güzelim sadece sen bil
Kalbim duracak bir kere diz çöksem önünde

DAMLA

İnsanlar adına damla demişler
Kaderin böyleymiş senin de damla
Ağzınla kuş tutsan namın değişmez
Küçüksün büyüğün yanında damla

Bazen birikirsin yollar üstüne
Çiğ olur düşersin güller üstüne
Bazen de oturup teller üstüne
Ağlarsın sazların önünde damla

Yanaklar üstüne sızıp gözlerden
Teselli beklersin solgun yüzlerden
Senin de mutlaka acı sözlerden
Yaraların vardır canında damla

Yağmurlar seninle başlar ilk önce
Dalda çiçek güller toprakta yonca
Senin de acaba sabah olunca
Ateş kaynıyor mu kanında damla

Adın yanaklarda bazen ben olur
Acın damladığın yerde bin olur
Bardak bile taşırırsın gün olur
Son damla olursun sonunda damla

NELER ETMEZ

Ömür meydanına gelen insana
Yıllardan aldığı yaş neler etmez
Beden yönetimi başa verilmiş
Sevmeyen yüreğe baş neler etmez

Boşa değil kitapların yazdığı
Hislerin uzaktan bir şey sezdiği
Sonbaharın yaprak yaprak ezdiği
Çıplak ağaçlara kış neler etmez

Dünü devrederken güneş yarına
Dağlar tepe teslim eder karına
Yuvada bekleyen yavrularına
Bir yem bulamayan kuş neler etmez

Niye isyan eder yollarda kalan
Kalmazken yerlerde sürünen yılan
Uzanan yollara boşuna dalan
O dalgın gözlere yaş neler etmez

Yaralar kanarken hıçkıran seste
Şifayı boş yere beklermiş hasta
Sitemin eliyle dostundan dosta
Arkadan atılan taş neler etmez

KAZA

Senden geleceksin beni benden alacaksın
Sen güldüreceksin emelim sen olacaksın
Senden geçiyorken bana sevdan ile çarpıp
Sen öldüreceksin ecelim sen olacak

YOKSUN

Benden azalırken güzelim ellere çoksun
Geçsin dediğin yolları geçtim yine yoksun
Aşkında karar kılmayı gönlüm söze dökmüş
Uğrunda senin yılları içtim yine yoksun

GÜZELSİN

Gençsin güzelim sevmeye artık sıra gelsin
Özden öze sevdikçe sevildikçe güzelsin
Aşk bir yürüyüş özde güzelliklere doğru
Özden öze sevdikçe sevildikçe güzelsin

GEÇ KALDIK

Dünyaya senin geç gelişindir bunun aslı
Geç kaldık gönül, aşk ile imzaya bu yüzden
Bir fark göremem oöylece mecnunla aramda
Güçlükle kavuşmuş o da Leyla'ya bu yüzden

VEREYİM

Sen hastası oldu gönlüm yatıyor
Onu sana hasta hasta vereyim
Bunu duysa eller hemen kıskanır
Haberini yalnız dosta vereyim.

Gözler konuşurken fırsat bilelim
Beni, bir saniye sus da vereyim
Bugün dahil, yarın dahil, dün dahil
Bütün zamanımı iste vereyim.

Yanık şarkı olan duygularımı
Nota nota, beste beste, vereyim.
Yeter deyinceye kadar çektiğin
Hesabını liste liste vereyim.

Yıllarımı paket paket yaparken
Günlerimi deste deste vereyim
Bunlara bakıp da yine az dersen
Sana hayatıma üste vereyim.

AŞK

Bir köprüdür aşk, her iki kalbin arasında
Sevgiyle taşan lezzeti vardır yarasında
Toz pembe şafaklarla gelen aşkla kucaklaş
En tatlı hayaller bile hep aşk sırasında

GÖZLERİNİN İÇİ

Gönlümü düşürdüm sende gezerken
Arıyorum gözlerinin içinde
Bir bir çalıp duyguların zilini
Soruyorum gözlerinin içinde

Sözlerinde denizlerin derini
Arasam bulamam bir sığ yerini
Aşkın yazılmamış şiirlerini
Görüyorum gözlerinin içinde

Sendeki sımsıcak duygularım ben
Ne emrin olursa uygularım ben
Sen Ağrı'sın yamacında karım ben
Eriyorum gözlerinin içinde

Bazen hayal edip bulurcasına
Bulup seni senden alırcasına
Bir gülüşe razı olurcasına
Yürüyorum gözlerinin içinde

Dök şu eteğinden dök taşlarını
Kirpiğinle çıldırt üz kaşlarını
Avcı oldum, uçan gözyaşlarını
Vuruyorum gözlerinin içinde

EĞER

Senden gelen aşk gücüdür bendeki
Bir olduğun yerde, on varsam eğer.
Şu geçen günlere yıl mı dayanır
Bir ömrü seninle yaşarsam eğer

Senin yerin benim sevgi köşemdir
Her gülüşün on beş günlük neşemdir
Derdin bile artık ağam paşamdır
Sana giden yola düşersem eğer

Sanma sırrımızı ele veririm
Her cümleni on virgülle veririm
Bir gün Ankara'yı sele veririm
Sensiz sabırlardan taşarsam eğer

Bir sana açarım kucaklarımı
Bir sana saklarım sıcaklarımı
Satırla kırsınlar bacaklarımı
Senden başkasına koşarsam eğer

Kime anlatayım gerçeği kime
Dolan su gibisin gönül destime
Her selamın nikahlıdır üstüme
Kafirim birini boşarsam eğer

KADER

Bir kurtulsak neler olur görürsün
Sen bu bekleyişten ben bu hasretlikten
Bir başka özellik var ki mayanda
Sana pay verilmiş her güzellikten

Hayat yalnız nefes alıp vermek mi?
Sabır yalnız derde göğüs germek mi?
Bu sanki yaşamak, bu gün görmek mi?
Gel de kurtar beni esaretlikten

Sevgi emek gibi su gibi aziz
Gönlümdür yollarda hıçkıran iz iz
Şimdi dillerdeki efsane biziz
Çıktı Leyla Mecnun efsanelikten

Gençlik bir kuş misali uçtu ne fayda
Bir yıllık umudum bitti bir ayda
Bir de deli diye geçtiler kayda
Artık sicilliyim divanelikten

Gönlü ne boşaltır ne doldurursun
Ne arar bulursun ne buldurursun
Görsen bakış silahınla vurursun
Gözün farkı yok ki cephanelikten

İTİRAF

İsmail Görgülü'ye

Gel dersen gelirdim çıkmam sözünden
Git dersen gitmekten başka neylerim
Hiçbir gün kırılmam sitem etsen de
Gönlü sabretmeye ikna eylerim

Bak ömrün geçiyor en güzel çağı
Koyma gözlerine bakış yasağı
Sen iste, bir günde yıkarım dağı
Sen iste, damlayı derya ederim

Doldur en sevdiğim sesle gönlümü
Umutla sevgiyle besle gönlümü
Sabah gülüşünle süsle gönlümü
Ben onu akşama dünya eylerim

Bütün mutluluklar senin yönünde
Her şeyim senindir hesap gününde
Hem bu söz senettir dünya önünde
Gönlümle beraber imza eylerim

BEKLEYİŞ

İçim nasıl üşüyor, bu akşam bilesin
Şu yağan yağmur bile bu akşam şahit buna
Varlığınla gururum nasıl yüceliyorsa
Gönlümün tahammülü olmuyor yokluğuna

Bekletme daha fazla, neredeysen gel artık
Bu akşam yanan başım sanki karın içinde
Döne döne arıyor seni yanan gözlerim
Caddelerde yürüyen insanların içinde

Bu akşam neden böyle mahzunlaştım acaba
Neden böyle yakıyor bu akşam bu şarkılar
Neden çivilendi ki gözlerim bir noktaya
Neden dönüp duruyor başımda eski yıllar

Seni böyle beklemek ne kadar zormuş meğer
Ankara'nın üstüne gece bile indi bak
Aklım senin peşinden cadde cadde yürüyor
Gönlüm senin ardından koşuyor sokak sokak

Ne bir ışık isterim şu karanlık yolumda
Ne de geçen zamana isterim dur demeyi
Öğren artık ey gönlüm, hasret çekmeyi öğren
Öğren artık ne olur sabırla beklemeyi

SÖZ VERDİM

Seni seveceğim ölene kadar
Gönülle söz verdim başa söz verdim
Hayalin gözümden hiç gitmeyecek
Kirpiğe söz verdim yaşa söz verdim

Yandım tütüyorum ocak ocağım
Her an hasretinle kucak kucağım
Dört mevsim hep seni koklayacağım
Bahara söz verdim kışa söz verdim

Görenler bir isim versin bu aşka
Başkasın güzelim inan sen başka
İçeçek tanımam sevginden başka
Gönül denen şu sarhoşa söz verdim

ANILAR

Sahaflar çarşısı başımın içi
Sesleniyor boğuk boğuk anılar
Çoktan unuttuğum isimler ile
Yapar arabuluculuk anılar

Yıllar geçer gider anılar gitmez
Umutlar biter de anılar bitmez
Durmadan konuşur fakat işitmez
Nefes nefes soluk soluk anılar

Kimi alır gider gençlik yönüne
Kimi düğün kimi bayram gününe
Dizilirler gözlerimin önüne
Uzak yakın, benzi soğuk anılar

Hangi zaman kime neyi demişim
Hangi gün nerede neyi yemişim
Onların gözünde büyümemişim
Beni sanır hâlâ çocuk anılar

Kimi parça parça kimisi yarım
Gün yirmi dört saat onlarla varım
Onlar bende, ben onlarda yaşarım
Benden bana akan oluk anılar

Onlarda bitmiyor ne aşk ne para
Kimisi tozpembe kimisi kara
Kalkan trenlerle eski yıllara
Her saniye bir yolculuk anılar

SENİ ARAMAK

Kimler çıkacaksa çıksın karşıma
Kimler girecekse girsin araya
Uğruna her şeyi göze alarak
Seni aramaya geldim buraya

Umurumda değil kışlar baharlar
Bir deli denizden vurdum karaya
Artık yokluğuna gücüm yetmedi
Seni aramaya geldim buraya

DÜŞÜN

Düşün yalnızlığını sokaktaki gecenin
Baharları özleyen çıplak dalları düşün
Her bakışın gönlüme baharları getirir
Gönlümü baharlara götürür her gülüşün

Ayrılığın ne zalim, dinlemez gönül hatır
Bunu anlatamam ki yazsam da satır satır
Her bakışın dilimde bir nağmeye başlatır
O anda her derdimi bitirir her gülüşün

Şu bitmeyen çileyi haykırsam dağdan dağa
Sanki düştüm denizde senle dolu bir ağa
Her bakışın kaldırır hasta olsam ayağa
Gönlümü ardın sıra gezdirir her gülüşün

KOŞ

Gönül diyarımı dert yağmaladı
İş başa düştü koş, nerelerdesin
Hiç akla hayale gelmeyen haller
Koş başa düştü koş nerelerdesin

Bir düşün seninle neydi sözümüz
Sözümüze kara çıktı yüzümüz
Ayrı alınlarda olsa yazımız
Başbaşa düştü koş nerelerdesin

Bu yollar ne vakit bitecek derken
Sana giden yolu kapadı erken
El açtığım gökten dolu beklerken
Boş başa düştü koş nerelerdesin

Dilimiz varmıyor sözün yeri de
Güzel günlerimiz kaldı geride
Koş getir gönlüme çiçekleri de
Kış başa düştü koş nerelerdesin

Kader tablomuzda karalar morlar
Pempeyle beyazı istemiyorlar
Akıl yaşta değil başta diyorlar
Yaş başa düştü koş nerelerdesin

BANA GÖRE

Böylesi sevmiştim seni yürekten
Öpülür bastığın yer bana göre
Gönlümle yıl boyu bahar yaşarım
Saçımda olsa da kar bana göre

Gülüp karşılardan bana el eyle
Hiçbir gün aklını bozma bir şeyle
Kız bu ne güzellik bu yaşta böyle,
El ne der bilemem, sır bana göre

Sarmış bahtımızı edeble ezel
Dünyada ne varsa seninle güzel
Vuslatın bir değil bin ömre bedel
Hasretin ecelle bir bana göre

Özlerin özüsün hasların hası
Sende çığlık çığlık sevginin sesi
Kış günü terlemek, kız neyin sesi?
Senle sevişiyor, ter bana göre

Çık güzel görsünler çık şöyle gezin
Sen böyle güzelken çekilir nazın
Bastığın yerlerde olmaz ki izin,
Baktığın yerlerde var bana göre

BERABER

Her an beraberiz, gözle kaş gibi
Dille damak gibi her an beraber.
Hayatın tadını almak isterse
Seninle yaşasın insan beraber.

Şu gönül önünde yere baş eğmiş
Sonra eğilen baş göklere değmiş
Görsünler, mutluluk nasılmış neymiş
Çıkıp gezelim de bazen beraber.

Zamanla gelirmiş dargın yanyana
Sevgide olurmuş kırgın yanyana
Bizi de görenler her gün yanyana
Seyre çıkmış derler kurban beraber

Sadakat doğuştan bize verilmiş
Sevgideki sırra böyle erilmiş
Şu bizim halimiz nerde görülmüş
Dert ile geziyor derman beraber.

Sevmeye yetmiyor bir ömür bence
Seven bizim gibi sevsin sevince
Ayrılmak yok deyip ecel gelince,
Verilsek toprağa üryan beraber.

GÖNÜL

Neylesem ki gönül seni
Bir verdiler bine saydın
Ben ne desem olmaz dersin
Sözün vardı, niye caydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

Düştün yolun yokuşuna
Eş aradın can kuşuna
Gezdin durdun boşboşuna
Bir gün Bursa, bir gün Aydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

Yar istese bir gül hemen
Gonca olur sende çimen
Duramazsın söylemeden
Yar sözünü emir saydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

Aşkı aldın kucağına
Düştün derdin sıcağına
Yanıp duran ocağına
Yar taş attı kömür saydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

El ne demiş, yar ne demiş
Altın olur sende gümüş
Yar un verdi elenmemiş
Aşk teknene hamur saydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

Ona değil, buna eğil
Böyle hayat kolay değil
Bir ay değil on ay değil
Yar eline ömür aydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

İkimiz de bir değerdik
Hep güzele baş eğerdik
Ne de içten bir oh derdik
Arananı bir bulaydın
"Gönül sen olmaz olaydın"

SEN

Sen güzeller güzeli, incenin en incesi
Tanrı güzelliğinin kuldaki güvencesi.

Kış günü yakan güneş, gül koncası baharda
Ne gelmiş senin gibi; ne de gitmiş sencesi

Cennet bahçesi olur gündüz gezdiğin yerler
Akşamları bakışın sanki kartal pençesi

Seven için en büyük mutluluktur varlığın
Yokluğun yaşamanın en büyük işkencesi

Günler sen yoksan uzar, sen varsan biter çile
Senden sonrası yoktur, olmaz senden öncesi

Nasıl özenmiş sana yaratan hem de nasıl
Duyanın merakısın, görenin düşüncesi

BİZE

Can kardeşim *A. Uğur Arıbaş'a*

Ömür yollarında Uğur kardeşim
Bundan sonra yıllar vız gelir bize
Gönül diyarında hava sertleşti
Soğuk algınlığı tez gelir bize

Nedir bu rüzgarın böyle estiği
Nedir bu sislerin yolu kestiği
Taştan sert olsa da dostun yastığı
Sanki yumuşacık diz gelir bize

Böyle yazmış bize yazıyı yazan
Gönlümüz sevgiye kaldırmaz kazan
Düzleri yokuşa saysak da bazen
Dost ile yokuşlar düz gelir bize

Yıllar saçımızda gelse de dile
Amaç hep birlikte ermek menzile
Eğer sevmek ise bu yaşta bile
Gönül hanesinden söz gelir bize

Ey Uğur kardeşim geçti seneler
Yollar artık bizi hep içer gider
Bir dost selamıyla kış geçer gider
Bir dost selamıyla yaz gelir bize

Haktan gayrisine secde kılmadık
Nice yara aldık fakat yılmadık
Dostun yakınından hiç ayrılmadık
Dostu aradıkça hız gelir bize

Gün gelir ayrılır kovan balından
Gün gelir savrulur yaprak dalından
Hiç yüz beklemedik dünya malından
Dostun bir selamı yüz gelir bize

SON DEFA

İlk geldiğin yere bir daha gel de
Bırak seyredeyim seni son defa
Sisli bir sabahın cibinliğinden
Bırak seyredeyim seni son defa

Saçların alnında öylece dursun
Sen bana bahtımla gelen gurursun
İlk geldiğim gibi gel ne olursun
Bırak seyredeyim seni son defa

Yaz gelip geçti bak mevsim sonbahar
Ağlasın önünde bırak bulutlar
Gözümden kaybolup gidene kadar
Bırak seyredeyim seni son defa

Garda son kampana henüz vurmadan
Zaman kulesinde saat durmadan
Bir şey söylemeden, bir şey sormadan
Bırak seyredeyim seni son defa

BU KAÇINCI

Bir kaçış mı desem gidiş mi desem
Bu böyle terk ediş, bu kaçıncı bu.
Mektup yazacaktın gittiğin yerden
Bu böyle nasıl iş, bu kaçıncı bu.

Sen gittin gözümde sağanak başladı
Sis bastı yolları, hava kışladı
Vakitler geçmiyor gün yavaşladı
Bu böyle nasıl iş bu kaçıncı bu.

Yıllar da yollar da artık sensiz zor
Gözümde ışıklar yanıp sönüyor
Gel tut ellerimden başım dönüyor
Bu böyle nasıl iş, bu kaçıncı bu.

KARŞI

Hiç yüzün gülmez mi, neşen yok mudur?
Bir suç mu işledim ben sana karşı
Pişman değilmisin ettiklerinden,
Seni sevdiğine pişmana karşı.

Umudu atarsın dağlar ardına
Bir gün uğramazsın vefa yurduna
El derman olurken gönül derdine
Sen dert yaratırsın dermana karşı.

İstersen kapansın artık bu konu
Gidersen gelmez ya, hayatın sonu
İnsan sevdiğine yapar mı bunu
Yaptığın yapılmaz düşmana karşı.

Orda bir şey desen burdan duyarım
Sanma dediğine artık uyarım
İnan ki sensiz de karşı koyarım
İçimde başlayan isyana karşı.

ADRES

Başıma geldi de ondan bilirim
Sen neler söylersin hayal kurana
Benden beter olsun, solsun sararsın
Kim girerse benim ile arana.

Gönüldür vefanın en kutsal yeri
Bir bekleten olur bekleyenleri
Sen de hep bendensin kaç yıldan beri
Adres diye beni bildir sorana.

Sel bayram edermiş karlar erirken
Dağlar kıvranırmış duman bürürken
Hakkın divanında hesap görürken
Bin ceza düşermiş bir kalp kırana.

Ne kadar taş varsa bağrıma vursun
Ne kadar yaş varsa gözümde dursun
Yaza geleceğim bekle diyorsun,
Canım kurban olsun sözde durana.

BİR ZAMANLAR

Yıllar uçup gitti ellerimizden
Böyle titrer miydi diz bir zamanlar
Bizden öğrenirdi sevmeyi eller
Bizi kıskanırdı göz bir zamanlar.

Sevginle yaşamak gururdu bana
Bir şehir düşerdi her gün arkana
Herkesin içinde sevdiğim sana
Ne çok yakışırdı naz bir zamanlar.

Hayale dalarak düşün dünleri
Çok uzakta kaldı okul önleri
Böyle mi geçerdi bahar günleri
Böyle mi biterdi yaz bir zamanlar.

Siyah önlüğünle beyaz yakanla
Koşardın yanıma hep heyecanla
Ne hale gelmişiz sevdiğim anla
Söyle böyle miydik biz bir zamanlar.

NEDİR

Kaç gündür durmadan gözüm seğiriyor
Yar mı gelecek ki acaba nedir?
Dünya bundan böyle garip başıma
Dar mı gelecek ki, acaba nedir?

Nedir bu ağrının başa vurması
Nedir bütün gece hayal kurması
Bulutların nedir dönüp durması
Kar mı gelecek ki acaba nedir?

Yıllar gelen ise, ömür gidendir
Adım bundan sonra cansız bedendir
Vücudumu ateş sardı nedendir
Ter mi gelecek ki, acaba nedir?

Şaşırdım acaba nideyim diye
Bu dertle nereye gideyim diye
Çileye tahammül edeyim diye
Sır mı gelecek ki, acaba nedir?

BUNDAN SONRA

Bırakıp gittin ya beni çaresiz
Sen de benim gibi yan bundan sonra
Sensiz nasıl biter söyle geceler
Söyle nasıl geçer gün bundan sonra

Bana yüklemişler ağrı dağını
Benliğim bir kemik bir et yığını
Sakın görmesinler ağladığını
Beni gizli gizli an bundan sonra

Seni unutmaya versem de karar
Sensizlik ömrüme en büyük zarar
Birbirinden güzel gelse de yıllar
Bir zevk alamam ki ben bundan sonra

Kader ayrılığı mecbur kılsa da
Gönül katlanıyor gözüm yılsa da
Tende bulunduğu var sayılsa da
Ne işime yarar can bundan sonra?

KARACAOĞLAN'I ANARKEN

Nazmi Süren'e

Gidin Göçer'leri Nurhak'tan sorun
Nimet toprağında taşında olur.
Sarı çiğdemlerin bahar ayları
Berit vadisinin peşinde olur.

Pozantı'dan çıkıp Çakıt'a dayan
Başyayla'da yatıp Tekir'de uyan
Aşk kitabındaki bin türlü beyan
Gavur Dağları'nın kuşunda olur.

Göksun yöresinin Paşapınar'ı
Dik dik iner Zamantı'nın kenarı
Şıhlar Yaylası'nda yurt kuran arı
Sabah akşam demez işinde olur.

Yörük duruluğu Ceyhan suyunda
Dilberin halisi Türkmen soyunda
Afşar güzelinin nazı huyunda
Edası, gözünde kaşında olur.

Diz boyu çıkınca yaylada otlar
Karşıdan karşıya silahlar patlar
Gündüz ocaklarda kaynayan etler
Akşam sofraların başında olur.

Türkmen sevdim diye beni kınama
Canım sağdır haber salın anama
Kozan Dağı'nın da namı var ama
Tipi Binboğa'nın kışında olur.

Karacaoğlan'ın ölümsüz adı
Kaç yüz yıl, kaç yanan bağrı suladı
Yaylada büyüyen güzelin tadı
Türkmen'in Afşar'ın aşında olur.

Adana Valiliği'nin açtığı Karacaoğlan Şiir Yarışmasında ikincilik armağanı aldı.

GURUR

Gözlerim yollarda yıllardan beri
Ömürde gitgide vade doluyor
Hiç yolun düşmez mi bu taraflara
Gel demem gururum mani oluyor.

Bir çare arasak artık bu derde
Teselli kalmadı mesafelerde
Gelirsen bulursun beni o yerde
Bul demem, gururum mani oluyor.

Çekmeye mecal yok derdin tekini
Biçmekle bitmiyor hasret ekini
Bilmeceymiş gibi gönlümdekini
Bil demem, gururum mani oluyor.

Biraz anla artık gönül işinden
Ne zormuş güzelim koşmak peşinden
Eski hesapları silsen başından
Sil demem, gururum mani oluyor.

Hem umut keserim, beklerim hem de
İnadın canıma yetti bu demde
Gelirsen kalırsın gönül hanemde
Kal demem, gururum mani oluyor.

Yarından tezi yok artık yarından
Söyle hiç bıkar mı dağlar karından
Öpsem de bal yüklü dudaklarından
Bal demem, gururum mani oluyor.

ÜSTÜNE

Aklım sana, sen aklıma düştükçe
Benzin gibi düştüm ocak üstüne
Sevgindir bağrıma saplanıp kalan
Bir vebal yükleme bıçak üstüne.

Bahtımın burcuna bayrak çektin de
Kaç yerde imzan var sevgi aktinde
Sakın evden çıkma kuşluk vaktinde,
Çift güneş doğmasın şafak üstüne.

Muhtacım sana ben hava su kadar
Sen iste veririm olduğu kadar
Kime şan vermiş ki söyle bu kadar,
Bir olgun kızılcık dudak üstüne.

Gel gönül şarkımız kalmasın yarım
Sen nerede isen ben orada varım
Ölüm döşeğinde olsam kalkarım,
Seni görür görmez ayak üstüne.

Sensiz bu hayatın zından her demi
Mevsim gibi sardın ömür bahçemi
Gözyaşım damlarsa şaşırma emi?
Gece uyuduğun yatak üstüne.

FAL

Yol çıktı falımda yol çıktı yine
Yarın ne olacak nasıl bileyim?
Kavuşalım diye düştü cemreler
Sen mi geleceksin, ben mi geleyim?

Senden önce günler böyle değildi
Şu gönül yar diye bir seni bildi
Sevmek bizim için icat edildi
Sen mi geleceksin, ben mi geleyim?

Sevgi raylarında katar katarız
Nerde akşam olur orda yatarız
Gönül defterine imza atarız
Sen mi geleceksin, ben mi geleyim?

Gideriz kaderin güldüğü yere
Meyvaların erken olduğu yere
Yalnız ikimizin bildiği yere
Sen mi geleceksin, ben mi geleyim?

OLSAYDI

Yakardım cihanı senin uğruna
Elimde böyle bir imkan olsaydı
Benimle başlardı aşkın tarihi
Mecnundan sonrayı yazan olsaydı.

Gözlerin gönlüme edince yardım
Sen benden kaçtıkça ben sana yandım
Yine seni sever, sana harcardım
Ömrümün dışında zaman olsaydı.

Seni yaratırken özenmiş hak da
Kaşların yaydadır gözlerin okta
Yüzün sanki bir ay parçası gökte
Gönlüm o yüzüne vatan olsaydı

Aşkında çilenin sırrına erdim
Bir tek gülüşüne bir ömür verdim
Asla çekinmezdim feda ederdim
İçimde bir değil bin can olsaydı.

BİZİM KÖYÜN BAHARI

Bizim köye bahar geldiği vakit
Bütün ağaçların dal zamanıdır
Sevdalısı olur sislerin dağda
Bağda asmaların bel zamanıdır.

Nisan yağmurları yağınca gökten
Bayrama başlarlar ağaçlar kökten
Tanrıdır her şeyi var eden yoktan
İhsan'ın insana bol zamanıdır.

Kırlarda yeşiller morlar sarılar
Herkes gün doğmadan yolu yarılar
Çiçek çiçek deli olur arılar
Artık kovanların bal zamanıdır.

Bahar dillendirir dalı ağaçta
Bütün meyvelerin yolu ağaçta
Nereden gelirse, kim saat kaçta
Meyveyi dalından al zamanıdır

Güneşle sabahtan yola iz düşer
İzi taşımaktan yol halsiz düşer
Kuşlar öte öte mecalsiz düşer
Bu mevsim onların dil zamanıdır.

İşte biz böyleyiz böyle yaşarız
Hasat harman demez durmaz koşarız
Toprak çağırır da yola düşeriz
Kuşluk vakti bizim yol zamanıdır

BİLİYOR MUSUN?

İki başın bir yastıkta yan yana
Geldiği bir yer var, biliyor musun?
Adresi yalnız bir ikimizin
Bildiği bir yer var biliyor musun?

Yürekten sevenler bakmazmış yaşa
Aşk için emeği gitmezmiş boşa
İki seven gönlün bazen başbaşa
Kaldığı bir yer var biliyor musun?

Gönlümden gönlüne çıkınca izin
Neler anlatırdı başıma dizin
Ne zaman buluşsak gözlerimizin
Güldüğü bir yer var biliyor musun?

Ettiklerin gizli değil meydanda
Mecali kalmadı sabrımın canda
Bakışının bu bağrımı bir anda
Deldiği bir yer var biliyor musun?

ÇALIŞ

Torunum *Efekan*'a öğüt

Tatlı yanı vardır, acının bile
Yeter ki arayıp bulmaya çalış
Çile çekmeyenler ermez menzile
Çilenin gönlünü almaya çalış

Sonunda gülersin çekersin nazı
Şükreyle haline çok görüp azı
Gecenin sabahı var kışın yazı
Bunu ömür boyu bilmeye çalış

Kadere boyun eğ göze gelirsen
Değerin bilinir değer bilirsen
Hayat bir kemandır eğer bilirsen
Onu yay bularak çalmaya çalış

Hayalin eline sakın sarılma
Umudun peşinden hep koş yorulma
Vatana atana sakın darılma
Gönlünde gözünde kalmaya çalış

Dönme adımını attığın yerden
Besmeleyle doğrul yattığın yerden
Nice umutlarla gittiğin yerden
Yine umutlarla gelmeye çalış

Zorluklar önünde bezme canından
Dilin dolaşmasın heyecanından
Neşeyi hiç eksik etme yanından
Kan ağlarken bile gülmeye çalış

ELLER

Severken düşmezmiş pişmanlıklara
Sevgiye her yaşta kan veren eller
Dünyada ölmezmiş düşmanlıklara
Attığı imzayla son veren eller.

Eller gönüllerin sırrına ermiş
Bir sevgi uğruna on parmak vermiş
Birer insan gibi ağlar inlermiş
Bugün öpülmezse dün veren eller.

Coşarız bir sevgi sesi duyunca
Her yaşta sevgiyi içsek doyunca
Öpüp koklanırmış ömür boyunca
Bir beklediğine bin veren eller.

Sevmek ne yücelik bir düşün hele
Durma sev fırsatlar geçtikçe ele
Çürüyüp gitmezmiş toprakta bile
Yarla sevişirken can veren eller.

SANA VERDİM YILLARIMI

Zaman bile buna şahit
Sana verdim yıllarımı
Bir düzlüğe razı iken
Yokuş ettin yollarımı

Diken misal gün yanında
Kuma döndüm sel yanında
Dost önünde el yanında
Yanda koydun kollarımı

Yetti bunca çile yetti
Yıllar ile her şey bitti
Sevgin gelip haciz etti
Gönlümdeki mallarımı

Neler çektim aşk adına
Ne desemki inadına
Uçan kuşun kanadına
Tüyce yazdım hallerimi

GÖZÜMDE

Gönlümde yıllardır yaşayan kimdi?
Yıllardır düşmeyen kimdi gözümde
Bırakıp gittin de dertlerle beni
Bir dünya yanıyor şimdi gözümde

Ne zormuş günleri aylara salmak
On kere ah çekip bir nefes almak
Seninle bir akşam başbaşa kalmak
Hayatta en güzel demdi gözümde

Koskoca dünyada dengin yok gibi
Sensizlik cinnete yolculuk gibi
Hasretin üç aylık bir çocuk gibi
Bütün umudumu emdi gözümde

İSTANBUL

İstanbul çok perişan geldi halin doğrusu
Gördüm ki her tarafın birer yürek ağrısı
Yaşarken gönlümüzde seni sevmek çağrısı
Bize yeniden getir seni bul da İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

Seveceğiz demiştik seni ölene kadar
Ne kadar değişmişsin ey İstanbul ne kadar
Sabrımız yetecek mi yüzün gülene kadar
Gel artık gözlerimiz kaldı yolda İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

Doğal güzelliğinin her yanını kazmışlar
Üstüne gecekondu toplu konut dizmişler
Güzellik pazarında terazini bozmuşlar
Hatıra gibi kaldın yaşlı dulda İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

Bu halin sevenlerin yüreğini dağlıyor
Yine de bizim deyip sana umut bağlıyor
Erenköy Kanlıca'da baharların ağlıyor
Böylemi kin olurmuş cani kulda İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

Siyahlar işgal etmiş kar gibi beyazını
Duymayan kaldımı ki canhıraş avazını
Kim sevsin Emirgan'ın Tarabya'nın yazını
Adın kötüye çıkmış para pulda İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

Artık eski'ye dönmüş kaderinde artı'lar
Haline ağlıyor bak denizlerde martılar
Hani nerde adına bestelenen şarkılar
Nasıl darlığa düştün bunca bolda İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

Hele şöyle bir düşün elli yıl öncesini
Boğaz yerde akvaryum, ay gökte bakır sini
Hangi vicdan büyütmüş sana karşı bu kini
Kuru yaprak gibisin artık dalda İstanbul
Yazık kaybolup gittin İstanbul'da İstanbul

ÇOCUKLAR

Hep kuvvetli olun ömür boyunca
Besbelli bu yollar çetin çocuklar
Uçun kanat kanat mutluluklara
Ötün kuşlar gibi ötün çocuklar

Herşey gönlünüzce inceden ince
Siz gelin akla hep her şeyden önce
Gül açmalı yüzünüzde gülünce
Her gücü yenmeye yetin çocuklar

Çocuk sevgileri kaynar özümde
Çocuklar uyusun gelsin dizimde
Öyle özledim ki şimdi gözümde
Efekan'laşıyor bütün çocuklar

BİR YANDAN

Yar yüzünden nasıl çektim bunca yıl
Elemi bir yandan derdi bir yandan
Hasret, gurbet, keder, aşkla birleşti
Saldırdı üstüme dördü bir yandan

Yar dedikçe uzaklaştı gülerek
Başıma ne dertler açtı bilerek
Bir yandan gönlümü aldı gelerek
Gitti de aynı gün kırdı bir yandan

Gözümde kalmadı hayatın tadı
Yine de düşmedi dilimden adı
Bir yandan yürekten sevdi okşadı
Sitem hançeriyle vurdu bir yandan

Ne hoş geçiniyor geceler ayla
O savaş halinde canı fedayla
Can almaya kalktı nazla edayla
Güldü de taze kan verdi bir yandan

DEMEK Kİ

Senden bana kalan bir tek hatıra
Gözlerimden akan yaşmış demek ki,
Seninle bir başka güzeldi hayat
Sensiz geçen ömür boşmuş demek ki

Sesini ararken sesler içinde
Yapayalnız kaldım hisler içinde
Şu günlerde başım sisler içinde
Geç anladım gelen kışmış demek ki

Bu aşkı vermesin tanrım bir gence
Ayrılık bin kere ölümmüş bence
Ne günüm gün artık, ne gecem gece
Sevda ne belalı işmiş demek ki

Yaz sonu gel bari, gidişin kıştı
Depremde ev gibi beni yıkmıştı
İnsafı yok diye adın çıkmıştı
Ne yazık kalbin de taşmış demek ki

KADER

İlk önce nişan nikah
Sonra da düğün oldu
Onlar için mutluluk
Senede her gün oldu

Sımsıcaktı sözleri
Işıklıydı gözleri
Baharları yazıları
Hazla geçen gün oldu

Arananı buldular
Neşelerle doldular
İkiyken üç oldular
Kızları güzün oldu

Bir gün acı bir haber
Hem de üçü beraber
Bir kazada öldüler
Sonları hazin oldu

Bu yazının karası
Artık bir iş yarası
Kaderde söz sırası
Beş metre benzin oldu

YAZILAN

Her insanın alnına
Ayrı yazı yazmışlar
Bunca cefa çekmeyi
Sana nazı yazmışlar

Titreme var sesinde
Sefa bunun nesinde
Aşıklar listesinde
Başa bizi yazmışlar

Sen layıksın tekliğe
Gerek yok ürkekliğe
Senin gibi kekliğe
Beni tazı yazmışlar

Bu da nasıl iş deme
Her canlı muhtaç yeme
Benim bu kurt gönlüme
Seni kuzu yazmışlar

İÇ

Gözlerim dalarsa uzun yollara
Akşamı seslerden soy da öyle iç
Doldur kadehine umutlarını
Üstüne ahımı koy da öyle iç

Üzülme yaşamak güç oldu diye
Bir hayat uğrunda hiç oldu diye
Ayrı geçen yıllar kaç oldu diye
Şöyle bir hayal et say da öyle iç

O güzel gözlerin kaç yıldır çeşme
Yollara düşsende dillere düşme
Sönmüş mangalları boşuna eşme
Külden olmaz deyip fayda öyle iç

Anladık umutlar bize masalmış
Bir düşün avuçta elde ne kalmış
Dert bizi yıkmayı götürü almış
Kaderin emrine uy da öyle iç

Gözyaşın damlarken yanaklarına
Kaldır kadehini dudaklarına
Maziyi meze yap tabaklarına
Sesleri uzaktan duy da öyle iç

GURBET

Mahvettin ömrümü uzun yollarda
Sel ettin gözümün yaşını gurbet
Bir solgun yaprağım kuru dallarda
Başıma doladın kışını gurbet

Boynum yenik düştü yar kemendine
Sen attın bahtımı hicran bendine
Git başka yer ara artık kendine
Git başka dize koy başını gurbet

Sen fazlasın derdin bana yetmedi
Senden önce halim, sanma beterdi.
Yaz kış demez cıvıl cıvıl öterdi,
Uçurdun gönlümün kuşunu gurbet.

Çektiğimi bilemezsin dışımdan
Bana ettiğini sor gözyaşımdan
Bırak şu yakamı, çekil başımdan
Çek artık etimden dişini gurbet

Hasreti geçirdin bileklerime
Ayazın işledi iliklerime
Kinin geçmediyse benim yerime
Erit mezarımın taşını gurbet.

GİT

Git diyorsun iki gözüm
Her şeyin bir sırası var
Söylermisin senden başka
Gidilecek neresi var.

Deme sakın aşk bir yalan
Susmak olsun söze kalan
İkimizden bize kalan
Bir sevginin mirası var.

Ayrılmaksa kız niyetin
Külfeti var her nimetin
Gönlümdeki aşiretin
Seni sevmek töresi var.

Ne Aslı'da ne Leyla'da
Onlardan çok var dünyada
İkimizin bu sevdada
Ömür boyu süresi var.

Gün bugündür, an bu andır
Gören gözse yanan candır
Kanar durur kaç zamandır
Bende sevda yarası var.

GALİBA

Yıllar neden böyle kızgın geliyor
Belki bize saldıracak galiba
Umut bahçemizin çiçeklerini
Yoz ellere yolduracak galiba

Sıka sıka kırılacak dişimiz
Dön bak, gözyaşıyla dolu peşimiz
Anlaşılan artık gönül işimiz
Bu yılı da dolduracak galiba

Çilenin kalemi oynar yazıda
Dertler bir bir sıralanmış dizide
Bu gidişle kader bir gün bizi de
Acıyıp da güldürecek galiba

Akşam iner gece başlar gün sonu
Hele düşün kaderdeki sen sonu
Bu ayrılık bir gün bizi en sonu
Kavuşmadan öldürecek galiba

Doğruyu söyleyin bize, erenler
Hayatta gülmez mi gönül verenler
Beni her gün böyle dertli görenler
Diyecekler çıldıracak galiba.

DÖNÜŞ

Şu benim yollarda gezip durduğum
Sabah git akşam dön dediğinden
Gönül kitabında yazıyor, oku,
Can esirgenmezmiş can dediğinden.

Böyle bilmiş böyle sevmiş niceler
Sevgime sığmıyor artık heceler
Hiçbir şey vermiyor bana geceler,
Sen ne bekliyorsun gün dediğinden

İnan çektiklerim geldi şurama
Taze baharları bende arama
Yarına ne dersin bilemem ama
Bugün cayıyorsun dün dediğinden.

SEVGİ SELİ

YERLEŞME

Aldırma diyorlar gelen haktandır
Karayla ak sanki bende birleşti
Güneş beyi gördüğüm yok çoktandır
Boz bulutlar geldi güne yerleşti

Az kaldı ağaçlar toprak mı darda
Dallar kıvranıyor bir sancı var da
Nüfusum çok arttı şu sıralarda
Sanki milyon geldi bine yerleşti

Hani şimdi nerde güldüren gülen
Bilmeyene bir yol çizmiyor bile
Ne kadar dert varsa başkente gelen
Kiralık ev sandı bana yerleşti

Şans tiyatrosunda kapandı perde
Güzel gün diyorlar haniymiş nerde?
Bunlar yetmez gibi borç çıktı bir de
Alacaklı geldi cana yerleşti

Hiç kimse bende olan hal yoktu
Ağaçlarda tutamadığım dal yoktu
Türkiye'de gitmediğim yol yoktu
Şimdi yollar yolcusuna yerleşti

GELMİYORSUN

Gez dolaş bakalım sen oralarda
Zaten çektiğimi hiç bilmiyorsun
Bir ikisi sanki yetmezmiş gibi
Tonla çile geldi sen gelmiyorsun

Seni ne bir gören ne de bir bilen var
Göçmen kuşlardan da pek çok gelen var
Geçen kış seninle giden kuğular
Yine göle geldi sen gelmiyorsun

Yine gözlerimde kabardı dere
El yanar onlardan akan sellere
Birer birer saydım her gün yüzkere
Adın dile geldi sen gelmiyorsun

Tez döner diyordum belki özler de
Seni görüyorum bütün yüzlerde
Adımla inleyen bütün sazlarda
Sesler tele geldi sen gelmiyorsun

İçimde sönmedi sevda yangını
Yangından mevsimler aldı rengini
Bak ocak ayının bugün son günün
Şubat bile geldi sen gelmiyorsun

DÜŞÜNDÜKÇE

Şu zalim yılların ayaklarında
Artık yetsin gün gün ezildiklerim
Nasıl değişiyor insanlar nasıl
Arayıp sormuyorlar yar bildiklerim

Nabız artık zorlanıyor vurmada
Rakkas işlese de saat durmada
Leblebi olmuş da cep doldurmada
Gördüğümde bile zor bildiklerim

Aynı eski bir kandil yakmış semaya
Susuz toprak boşa bakmış semaya
Yıldız toplamaya çıkmış semaya
Anasından doğma kör bildiklerim

Adını ansam da her gün yüz kere
Gözüm yola dalar yine boş yere
Söyleyip duruyor düşmüş de dile
Sırlar içindeki sır bildiklerim

Solgun yüzler üzgün bakış içinde
Bakışlar bir gizli yakış içinde
Zamandaki deli akış içinde
Yok olup gittiler var bildiklerim

BEN

Gidişini fırsat bildi bulutlar
Bende hava bozdu artık kışım ben
Senden ayrı sanmıyorum kendimi
Dizinde uyuyakalmış başım ben

Ayrı günler varsın sabrımı üzsün
Altı konuşmamın beşinde sözsün
Bahtımın yüzünde sen iki gözsün
Üstünde nöbetçi iki kaşım ben

Kaderimin dediğine uyarak
Beni dinliyorum seni duyarak
Bin cefanı bir sefaya sayarak
Candan ne usanmış ne yılmışım ben

Uçsam şu kuşların kanadı bile
Sabrettim gönlümün inadı ile
Sevgi noterinin senedi ile
Hayatta bir sana satılmışım ben

Çekip gittin beni yalnız koyup da
Nerelerde bilmem aklım kayıpta
Sana söz edenin ele uyup da
İnerim üstüne hışım hışım ben

ŞU İNSANLAR

İnsanların dünyadaki şu hali
Daha önce gelip kalmışlar gibi
Hepsinin de hallerinde telaş var
Yolda yüklü para bulmuşlar gibi

İçlerinden her gün giden biri var
Gidenlerin toprakta bir yeri var
Kalanların tedirgin halleri var
Bakıyorlar zorla görmüşler gibi

Kader denen bir yazıdır bu haktan
Bakarsın fırtına kopmuş hiç yoktan
Damarda kanları kurumuş çoktan
Yaşarken olmuşlar ölmüşler gibi

Bakar kararırmış üzüm üzüme
Hepsi böyle görünüyor gözüme
Üzgün üzgün bakıyorlar yüzüme
Mezarlıktan yeni gelmişler gibi

İLK ÖNCE

Senden sonrasının kefili herkes
Gelenler hep sana bakar ilk önce
Sen Allah'tan bir lütufsun dünyaya
Ondan sana gelir bahar ilk önce

Kim görmüş ki senin gibi güzeli
Kalemler sarhoştur seni yazalı
Ay gökte her gece böyle gezeli
Yıldızlara seni sorar ilk önce

Nasıl yanmam ayrı geçen günlere
Gören hayran yüzündeki benlere
Gittiğine bakma ayrı yönlere
Sende biter bütün yollar ilk önce

Sanki her mevsimde bahar ayısın
Yanında lafımı olur Mayısın
Seven gönüllerin yargıtayısın
Sende onaylanır karar ilk önce

Tadın bala rakip olmuş petekte
Avcı dizler pusu kurmuş etekle
Geceleri uyuduğun yatakta
Uyku bile baştan çıkar ilk önce

ACIMA

Her zaman gülen dostum *Mehmet Alptekin*'e

Yarınlar umutla çıkıp gelmeli
Heder olup giden güne acırım
Hep gülsün isterim
Kahkahasız geçen güne acırım

Yüzlerde mutluluk gelmeli dile
Gözyaşı dolmasın hiçbir mendile
Değil cinayette kavgada bile
Akacak her damla kana acırım

Kanayan her yara örseler beni
Mecnun zannederler görseler beni
Kim sever ki yüzü hiç gülmeyeni
Onun taşıdığı cana acırım

Haksızlıklar haklının önünde dursa
Fırtına ağaçtan bir dalı kırsa
Bir avcı ormanda bir kuşu vursa
Bakar bakar yana yana acırım

Ahı kahraman insanın yerde
Bir çare olmalı sevgiler derde
Bir tuhaf olurum bazı yerlerde
Onlara baktıkça bana acırım

NERDESİN

Benden gidişinin senesi geldi
Gönül kafesimin kuşu nerdesin
Çayır çimen bitti çiçekler açtı
Hayatımın dörtte beşi nerdesin

İçimde denizler dalgalanıyor
Gönlüm seni belki deniz sanıyor
Her yerimde yangın çıktı yanıyor
Vücudumun içi dışı nerdesin

Sensiz ağır acı saklı kederde
Bana bir sen kayıtlısın kader de
Giderken gelirim dediğin yerde
Parçaladı sabır taşı nerdesin

Umut duvarımı hasretin yıktı
Saatler karşıma gün olup çıktı
Sana benden önce ruhum açıktı
Hayat ırmağının başı nerdesin

Sabır kuzu oldu hasret kurduna
Dert askeri girdi gönül yurduna
Batıp gittin şu dağların ardına
Güneşin bendeki eşi nerdesin

DÜŞÜN

Elbet biliyorsun geldiğin yeri
Hele gideceğin yeri bir düşün
Sanki (İ) üstünde nokta gibiyiz
Binin içindeki biri bir düşün

Dur da şu dağlara uzun uzun bak
Onlar bile nasıl güler yazın bak
Yıllara geçmiyor hiçbir sözün bak
İçinde küllenen koru bir düşün

Sevdanın yarası herkeste diş diş
Başa yaralardan ne işler gelmiş
Kimi çöle düşmüş, kimi dağ delmiş
Çekilen çilede zoru bir düşün

Hele çevir senden yana gözünü
Gözünle gör kimler dinler sözünü
Ömür boyu sevdiğinin yüzünü
Bir kere görmemiş körü bir düşün

Bir can ki, yanına hiç varılmamış
Bir dileği ile binden yılmamış
Dalında olmuş da koparılmamış
Kahrından çatlamış narı bir düşün

DÜŞEYDİM

Nerede gördüyse yar beni aldı
Islak mendil gibi soktu cebine
Elegüne karşı yüzüm kızardı
Sanki o an geçtim yerin dibine

Dost yanında yerim vardı önlerden
Yıllar boyu ay toplardım günlerden
En sonunda işte indim binlerden
Küçüle küçüle birin dibine

Ömrünü gözümü kırpmadan verdim
Yine de bir türlü bitiremedi derdim
O yar in deseydi durmaz inerdim
Kıpkırmızı olmuş korun dibine

Aç da insanlığın tarihine bak
Nasıl kucaklıyor insanı toprak
Dalında olsaydım bir sarı yaprak
Her sabah düşeydim yarın dibine

Gözlerimde yüce dağlar yarattı
Kendini hep o dağlarda arattı
Sonunda götürüp taş gibi attı
Beni denizlerin derin dibine

ÜSTÜNE

Bu yolu seninle göze almışım
Böyle ant içmişim başın üstüne
Süzme bal deposu ince dudaklar
Ne güzel yakışmış dişin üstüne

Canında candaşım yolunda yoldaş
Bir canın sıkılsa bir çatılsa kaş
Koymam da ne demek taş üstünde taş
Dağları yıkarım taşın üstün

Gözümün nurusun nurumun gözü
Gidişinin yıkılmam olur en azı
Bırak beklemeyi baharı yazı
Bir kış daha gelir kışın üstüne

Beni sevmek olsun işin ne olur
Kanaata varma peşin ne olur
Benzin dökülünce düşün ne olur
Bağrımdaki şu ateşin üstüne

Kıskanırım sinek konsa alnına
Siyah saçın tel tel inse alnına
Yüklü borç senedi dense alnına
Çift imza atarım kaşın üstüne

ISINMA

Bir tanem, acaba hiç düşündün mü?
Seninle dünyanın neyi ısınır
Kışın beraberce gitsek bir yere
Güneş açar, hava iyi ısınır

Üzüntü kan ağlar seni üzünce
Kalem bayram eder seni yazınca
Çıkıp şöyle caddelerde gezince
Kar altında Şubat ayı ısınır

Işık sensin yanan bütün mumlarda
Pencereler sensiz kaldı camlarda
Çıplak ayak bir yürüsün kumlarda
Soğuk denizlerin suyu ısınır

Mor beyaza ettiğini az eder
Sarılar yeşile senden söz eder
Kırmızı siyaha kaşla göz eder
Açık renkler kaynar koyu ısınır

Bir tanem, hayatta böyle mi yasan
Gönlüme sen oldun ilk aşk basan
Eğilsen de ellerini yıkasan
Torosların azgın çayı ısınır

SEN ONA BAK

Değerli dostum *Orhan Özdil*'e

Dünya böyle gelmiş gider
Ay batacak gün doğacak
Hayat seni üzüyor mu
Yoruyor mu sen ona bak

Dudağında doğru sözün
Açık alnın, ak bir yüzün
El tutuyor iki gözün
Görüyor mu sen ona bak

Hayat elde ince bir ip
Hiç zorlama fazla gerip
Her gün birkaç dostun gelip
Arıyor mu sen ona bak

Eyvah gibi çünkü gibi
Sesin çıksın yankı gibi
Bıraktığın dünkü gibi
Duruyor mu sen ona bak

Geziyorken sağda solda
Git sevgiye sarıl bul da
Ayakların düzgün yolda
Yürüyor mu sen ona bak

Kalmıyor mu ahın yerde
Evin varmı gönüllerde
Güzellerle başın derde
Giriyor mu sen ona bak

Sevgisizi diri sayma
Nar ağacı vermez ayva
Bahçedeki ağaç meyve
Veriyor mu sen ona bak

ACISAN

Yıllardır peşinde koşup durmaktan
Yorulmuş bu kalbe biraz acısan
Sitem mermisiyle hergün kaç yerden
Vurulmuş bu kalbe biraz acısan

Kızarak sert esen bahar yeline
Yasak koydun saçlarının teline
Benden koparılıp senin eline
Verilmiş bu kalbe biraz acısan

Geceleri ay buluta girince
Beni bir ter basar inceden ince
Kaç defa ölüp de seni görünce
Dirilmiş bu kalbe biraz acısan

UYU

Yaşlı gözlerini tavana dikip
Sabahlara kadar bekle de uyu
Gündüzden akşamı ayıramazsan
Geceyi sabaha ekle de uyu

Neyi bekliyoruz günlerden neyi
Bana zehir ettin artık her şeyi
Öpüp yolladığım o hediyeyi
Her gece koynunda sakla da uyu

Hırçın saatlere yorgana sarın
Unutma her şeye gebedir yarın
İçine sığınıp acabaların
Kendini şöyle bir yokla da uyu

Kaç günü sayayım sana kaç ayı
Artık saymalara yetmiyor sayı
Benden sana kalan her hatırayı
Bir çiçekmiş gibi kokla da uyu

HERKESTEN

Varsın eller ne söylerse söylesin
Sevgin bende diri diri herkesten
Belki göze gelir diye gizlerim
Gönlümdeki cevahiri herkesten

Bir düzen üstüne kurulmuş dünya
Besbelli ki artık yorulmuş dünya
İnsan bu dünyada değer derler ya
Değerden değerli biri herkesten

Kim diye sorma hiç, o sensin işte
Görsem onun derim izini taşta
Bir başka varlıksın gönülde başta
Tanıdığım günden beri herkesten

Sen bende her zaman işte böylesin
Bırak seni sana gönlüm söylesin
Gönlümde sır gibi saklar neylersin
Senin yaşadığın yeri herkesten

Ey çağla bakışlım kiraz dudaklım
Ettiğin her sözün içinde saklım
El bilmiyor amma sende ya aklım
Her işte kalıyor geri herkesten

ÜÇ DÜŞÜN

Ne çabuk unuttun beni vefasız
Aklımdan çıkmıyor hâlâ gülüşün
Zarf üstüne adres adres yapışmış
Pulları bir gör de beni üç düşün

Önceden sevip de unutmak ne ki?
Üç harfin üçü de benim (sev)deki
Şahin pençesine düşmüş avdaki
Halleri bir gör de beni üç düşün

Solmuş bir yaprağım yere dökülmüş
Sanki bir parçayım senden sökülmüş
Yollarda yürürken beli bükülmüş
Kulları bir gör de beni üç düşün

Sana varan benim, sensin varılan
Vuran sensin, yüreğimdir vurulan
Fırtınadan filiz iken kırılan
Dalları bir gör de beni üç düşün

Varmı benim gibi hülyaya dalmış
Adını yüz anıp bir nefes almış
Sönmüş mangalların içinde kalmış
Külleri bir gör de beni üç düşün

BİR TANEM

Ömrümdeki nice güzel yılları
Sen başlattın sen bitirdin bir tanem
Mutluluğun en pahalı yerinden
Bir istedim, yüz getirdin bir tanem

Seni düşürmeden hasret seline
Gül gibi bir ömrü verdim eline
Yunus Emre'deki sevgi diline
Söylenmemiş söz getirdin bir tanem

Her zaman ter bendim sen terin tuzu
Sen oldun bahtımın tek kılavuzu
Bana sen yaşattın her gün Nevruzu
Cefanı da az getirdin bir tanem

Bir ah çeksem hep koşarsın duyarak
Halin böyle neren üzgün diyerek
Belki lazım olur birgün diyerek
Aldığını tez getirdin bir tanem

Öğretmedin nasıldır yaş dökmesi
Yerin böyle nedir birden çökmesi
Ayrı zevktir her birini çekmesi
Gülüş gülüş naz getirdin bir tanem

Hoş havalar üstümüzden gitmedi
On iki ay senelere yetmedi
Mutlu günler saya saya bitmedi
Kış ömrüme yaz getirdin bir tanem

İNSAN

Değerli dostum *Süleyman Paketçi*'ye

Her insan dünyaya ayrı geliyor
Bir taşıyor gözü kaşı her insan
Aynı derdi çekiyor da ne yazık
Bir kaldıramıyor taşı her insan

Kimi şöyle böyle güya yaşıyor
Kimisi yürüyor kimi koşuyor
Kimisi yanarken kimi üşüyor
Aynı geçirmiyor kışı her insan

Kiminin kaldığı yeri yer değil
Mayaları bir de haya bir değil
Kafa aynı kafa zeka bir değil
Bir kullanamıyor başı her insan

Kimi aranıyor, arıyor kimi
Kimi yoruluyor yoruyor kimi
Bilmiyor ne işe yarıyor kimi
Bir yaşayamıyor yaşı her insan

Kimi birbirinden ayrı duruyor
Kimi yetişirken kimi kuruyor
Kimisi besliyor kimi vuruyor
Aynı sevemiyor kuşu her insan

Gerçek bu. Gerek yok bir başka söze
İnsan kendisiyle her an yüzyüze
İnişe, yokuşa, bayıra, düze
Sanki bir ömürlük koşu her insan

BİZ ARTIK

Sevgilim biz artık geçmiş yılların
Uyuya kalmışız sanki dizinde
Başa gelen türlü türlü hallerden
Dünyası yıkıldı ikimizin de.

Gecelerden şafaklara yürürdük
Sabahları sokaklarda sürürdük
Gözle bakar gönlümüzle görürdük
Öncüsü akıldı ikimizin de.

Öyle kolay değil kaç aydan beri
Kara günler döndü gerisin geri
Fesat yüreklerin nöbetçileri
Başına dikildi ikimizin de.

Sevilmek işimdi, sevmek işimdi
Bir günde üç günü yaşayan kimdi?
O günler bir çiçek oldu da şimdi
Göğsüne takıldı ikimizin de.

Artık başımıza dünya dar gibi
Tahammül inceldi oldu zar gibi
Viran evlerdeki duvarlar gibi
Sıvası döküldü ikimizin de.

Sabırla ot bitti taşta nihayet
Kaldı ellerimiz boşta nihayet
Teslim bayrağımız işte nihayet
Direği çekildi ikimizin de.

KAÇIŞ

Benden kaçışının yılı geliyor
Adın hâlâ düşmedi ki dilimden
Başım sanki mutluluktan göklere
Tam değiyordu ki kaçtın elimden

Sevmede hiç razı değildik aza
Kışları görmeden girerdik yaza
Koca dünya sanki avucumuza
Tam sığıyordu ki kaçtın elimden

Sen gideli oldum cinnetin eşi
Sen yaktın içimde sönen ateşi
Şafakta beliren bahtın güneşi
Tam doğuyordu ki kaçtın elimden

Çiçekli dallardık baharda güzde
Bir ayımız vardı her günümüzde
Aşılmaz engeller tam önümüzde
Baş eğiyordu ki kaçtın elimden

Sahip bizdik sadakatin hasına
Gerek yoktu bu kaçışın yasına
Vuslat üstümüze yağmurcasına
Tam yağıyordu ki kaçtın elimden

EFENDİM

Sevmenin bir belli bedeli vardır
Sevmesin bedelden korkan efendim.
Vakit geç diyormuş çekemeyenler
Bizim için vakit erken efendim.

Kaç yıldır hayalsiz yatamıyorum
Gözlerimde uyku tutamıyorum
Ne kadar çiğnesem yutamıyorum
Senden ayrı bir şey yerken efendim.

Sevgi sönmemeli alevlendi mi
Sevgi alkışlanır kini yendi mi
Hemen sende buluyorum kendimi
Acaba nerdeyim derken efendim.

İğneler malum ya geç çiçek açar
Yavru kuş zamanı gelince uçar
Seni gören sanma yanından kaçar
Bu güzellik sende varken efendim.

Unutma sevgi de bir can taşıyor
Sevgisiz yürekler cansızlaşıyor
Gönlüm bahar günlerini yaşıyor
Yağan saçlarıma karken efendim.

GELSİN

Orhan Karapınar dostuma

Geliş sevinç kapısıdır sevene
Gönül arzular ki, her giden gelsin
Güzeller içinden biri gelsin de
Yüreğime derin iz eden gelsin.

Yanık olur ayrılığı hak eden
Sabrı gelip şurasına tak eden
Gelirse, sevinci azdan çok eden
Sitemi de çoktan az eden gelsin

Dar gündeysen kader denen deliyle
Dertler gelir seni boğar eliyle
Gönül kitabının sevgi diliyle
Aşktan mutluluktan söz eden gelsin

El sanır ki hâlâ baştan çıkmışım
Sevgi ile köprüleri yıkmışım
Ben bendeki kara kıştan bıkmışım
Onu bahar eden yaz eden gelsin

Ağustos geçmekle yaz bitmiş olmaz
Bir iki susmakla söz bitmiş olmaz
Sevgide yüzde on kırk yetmiş olmaz
Aşkın yüzdesini yüz eden gelsin

ARAYIŞ

Baktığım yerlerden sen gülüyorsun
Yolda durup durup güldüğün zaman
Bir yarısı sensin bir yarısı ben
Ekmeği ikiye böldüğüm zaman

Duygular verdi ya içimde karar
Ellerim boşlukta hep seni arar
Gözüm uyku tutmaz sabaha kadar
Gece hayaline daldığım zaman

Yıllardan beri hep böyle bu durum
Tezgah oldum renk renk seni dokudum
Mendilleri mektup gibi okurum
Yaşlı gözlerimi sildiğim zaman

Hep sen geliyorsun içimde dile
İşim şu dünyada bir senin ile
Bana darılıyor odalar bile
Evde yapayalnız kaldığım zaman

Bir gün tesadüfen gazeteye bak
Bir kara haberle yüreğini yak
Gidip mezarıma bir çiçek bırak
Belki ruhum güler öldüğüm zaman

KAVAK YELLERİ

Gençlik yıllarından aldık getirdik
Biz bu ayakları biz bu elleri
Nasıl da estiniz başlarımızdan
Susmayın konuşun kavak yelleri

Sizinle güzeldi dağ deniz ova
Sizden izinliydi kurulan yuva
Sizinle bozardı açardı hava
Susmayın konuşun kavak yelleri

Bizim ile esip esip gezdiniz
Her gün şafaktaki umut sizdiniz
Dertlerle arada hudut sizdiniz
Susmayın konuşun kavak yelleri

Yağmur bile sizin ile yağardı
Güneş önce sizden yana doğardı
Koca dünya içinize sığardı
Susmayın konuşun kavak yelleri

Mevsimleri çalıp çalıp gittinz
Bizi bizden alıp alıp gittiniz
En sonunda hayal olup gittiniz
Susmayın konuşun kavak yelleri

OLURSA OLSUN

Kavuşmayı ilk sıraya koyalım
Kavlimiz kaderde yerini bulsun
İsterse bir tanem mutlu yuvamız
Bir çatı arası olursa olsun

Her gün benden gelir bana gidersin
Gönülün borcunu böyle ödersin
Yüzümü dünyada sen ak edersin
Bahtımın karası olursa olsun

Sevgi çiçek açar yürekte iz iz
Çiçekler bizdedir, çiçeklerde biz
Memleketin sevgi milyarderiyiz
Elin ne parası olursa olsun

Sorma ayın kaçı, deme saat kaç
Her nefes alışta can sana muhtaç
Yeter ki sen iste yeter ki sen aç
Kaç sevda yarası olursa olsun

Biraz dinle söz açayım durumdan
Beş bütün yaparım iki yarımdan
Adın hiç düşmez ki dudaklarımdan
Susmanın sırası olursa olsun

İçimde aşk denen bir çağlayan var
Durmaz senden yana akar da akar
Düşünmem seninle giderim ey yar
Dünyanın neresi olursa olsun

AMAN HA AMAN

Elden kaçıp giden günden ötürü
Birşey diyemiyor gözünü yuman
Yaşamayı aldık sanki götürü
Bitmeyen yollarda yürü ha yürü
Aman, aman, aman, aman ha aman
Umut dağlarını kapladı duman

Korku mevsimine girmiş insanlık
Dolduran yok, yerde ağlayan boşu
Anadan doğunca başlayan koşu
Bilinmiyor nerde nasıl biter bu
Aman, aman, aman, aman ha aman
Irayıp gidiyor gözünü yuman

Endişede dallardaki çiçekler
Kuşlar zor açıyor kanatlarını
Deprem bölgesine dönmüş yürekler
Korku bulutları sarmış yarını
Aman, aman, aman, aman ha aman
Sabrın boğazını sıkıyor zaman

YAŞAMAK

Siz bakmayın nasıl yaşadığıma
Ben de işte asıl buna şaşarım
Geldik gidiyoruz şunun şurası
Dünya denen bir teknede yaşarım

Şu dünyada yaramadım bir şeye
Tesellinin vakti yokmuş gelmeye
Felek fırsat vermedi ki gülmeye
Her gün feryat ede ede yaşarım

Beni yakar kör ateşin birisi
Ondan sonra boştur sözün gerisi
Sanki günler olmuş köyün sürüsü
Kaval çalıp güde güde yaşarım

Yılcasına uzar gider her ayım
Bütün rakamların dışında sayım
Kaç yıldır bir aşkın komasındayım
Ne ölür kurtulur ne de yaşarım

ZİYA TAŞKENT'E SESLENİŞ

Onu ölümsüzlüğe uğurlarken

Bu da varmış kaderinde Ziye Bey
Huzuru mahşere bizden gam götür
Muzaffer İlkar'a Sadi Hoşses'e
Yesari Asım'a bol selam götür

Ne kadar mutluydun Ulviye ile
Ondan ayrılmadın ölürken bile
El ele koştunuz en son menzile
Oraya Ziya Bey böyle nam götür

Bir bir anlatırsın bizi sorana
Selahattin İnal, Zeki Müren'e
Güneri Tecer'e Osman Türen'e
Saadettin Kaynak'a bol selam götür

Kimseye başını eğmemiştin sen
Nedir bu kadere böyle diz çökmen
Nermin Demirçay'la Hüseyin Gökmen
Yücel Aşan'a bol selam götür

On yedi Ağustos aman aman hey...
Sazlar kan ağlasın tam hıçkırsa ney
Cevdet Kozanoğlu, Şerif İçli Bey
Ekrem Güyer'e bol selam götür.

SEV-SEVİL

Madem ki bu güzel dünyaya geldin
Güzel yaşamanın değerini bil
Ellerinden zaman akıp giderken
Bir dakika bile durma, sev sevil

Her insanda bir insanlık yaşıyor
Hepsi birer emanet can taşıyor
Nerede görürsen hatırını sor
Ne olur kalbini kırma, sev sevil

Sevilene dönük sevenin yüzü
Uyku nedir bilmez kalplerin gözü
Sevgiyle karşıla duyduğun sözü
Başka hiçbir şeye yorma, sev sevil

Su ver susamışa gönül testinden
Sanma zarar gelir sana dostundan
Güzel günler gelip gitsin üstünden
Bunları kendine sorma sev sevil

Sevmekle sevilmek ne güzel şeymiş
İnsanın aklında tek düşünceymiş
Silahla bıçakla vurmak da neymiş
Bir fiskecik bile vurma sev sevil

YAN GÖNÜL

Ey gönül kaçırdın işte treni
Ne bakıp durursun böyle ardından
Sönmüş mangallara döndü yüreğin
Sen o mangalların küllerine yan

Öyle gönülsün ki yıkılmış yanmış
Gideni geriye dönecek sanmış
Yaş silmekten mendil bile usanmış
Şu bitkin, şu yorgun ellerine yan

Bilekler mi vardı bükemediğin
Cefalar mı vardı çekemediğin
Dillenip dillenip dökemediğin
Sabırlar kölesi dillerine yan

Çiçekler bahçende mevsin mevsimdi
Bir günde on günü yaşayan kimdi
Kırıp vazolara bakıp da şimdi
Gençlik yıllarının güllerine yan

Hayattan taksitle nefes alarak
Hâlâ bekliyorsun yola dalarak
İki binli yllar geldi işte bak
Gerilerde kalan yıllarına bak

İKİ BİNLİ YILLAR

İki binli yıllar siz hoş geldiniz
Şaşırıp bozmayın sırayı aman
Güler yüz gösterin üzmeyin bizi
Açmayın bizimle arayı aman

Neler çektik neler bin dokuz yüzden
Hıncını almadan gitmedi bizden
Enkazı kalkmadı hiç üstümüzden
Derinden açtılar yarayı aman

Temelde taş, harçta kumduk, çakıldık
Şehir şehir çöktük dağ dağ yakıldık
Sel sel battık deprem deprem yıkıldık
Siz böyle yapmayın burayı aman

Atadan anadan dünyalıyız biz
Buraya sizinle gelir gideriz
Kiranızı canımızla öderiz
Aman arttırmayın kirayı aman

İki binli yıllar muhtacız size
Bakın da acıyın şu halimize
En güzel bir dünya getirin bize
Onsuz neyleyeyim parayı aman

HERKES BİLİYOR

Seni sevdiğimden beri bu böyle
Bana ne gelirse senden geliyor
Sevda bakan iki göz var o biziz
İki yaş var biziz herkes biliyor

Gönül biziz, içte sevgi olduran
Arayana arananı bulduran
Kirpik üstlerinde kıvranıp duran
İki kaş var biziz, herkes biliyor

Gönüldür en kutsal yeri sevenin
Gönlümün köşkünde yerin var senin
Biri sevilenin biri sevenin
İki baş var biziz, herkes biliyor

Sen yoksan ne güfte vardır ne beste
Tek titreşim sensin duyduğun seste
Sen yoksan yıllarda kışlar üstüste
İki kış var biziz, herkes biliyor

Güç veren sevgidir bize yollarda
Yol açılır ikimize yollarda
Cıvıl cıvıl ötüp duran dallarda
İki kuş var biziz, herkes biliyor

BEKLEYİŞ

Her yıl düşer cemrelerin ikisi
Üçüncüsü yolda seni bekliyor
Söylenecek nice söz var yürekten
Senelerdir dilde seni bekliyor

Kastına bak şu feleğin kastına
Neşeleri soktu tilki postuna
Yapış da gel mektupların üstüne
İki gözüm pulda seni bekliyor

Yüreğimde sabrım varken koskoca
Vuslat bizde eremedi sonuca
Günler aylar sıralanmış uçuca
Gelir diye yılda seni bekliyor

Ölüyorum gün gün seni özlerken
Böyle misin sen de beni özlerken
Sol tarafım sağda seni gözlerken
Sağ tarafım solda seni bekliyor

Yoksun amma kokun sinmiş yellere
İnce ince dokun da gel tellere
Yasak kondu uzanacak ellere
Sağ tarafım solda seni bekliyor

Gittin diye hep grevde takı'lar
Dermanını veremiyor yakılar
Gökten inen hak vergisi kokular
Gonca olmuş gülde seni bekliyor

NASIL OLSA

Dost *Aydın Bolak* Beye

Yanma bir ayağım çukurda diye
Mutlu ol, ömründe yılların bolsa
Örtme yarınlara sakın kapını
Bahara erecek kış nasıl olsa

Hiç kondurma üzerine tozları
Kanaat hanende çok gör azları
Güzel yaşa baharları yazları
Ellerin kalacak boş nasıl olsa

Ateşler yanacak duman tütecek
Adımların yürümene yetecek
Şu takvimler nasıl olsa bitecek
Toprağa düşecek baş nasıl olsa

Bitmeyen umut var unutma sende
O seni biliyor sen bilmesen de
Göçmen kuştur, vakti bekler, can tende
Durmaz ki uçacak kuş nasıl olsa

Bir bir gezideyiz ömür atında
Yüzümüz ak ola tanrı katında
İşçiyiz şu dünya inşaatında
Bitecek kum çakıl taş nasıl olsa

HÂLÂ

Neden üzgün bakıyor
Gözlerin neden hâlâ
Yıllar geçip gidiyor
Ses yok neşeden hâlâ

Gezdim gördüm dört yanı
Bu canı sen de tanı
Senin için bu canı
Taşıyor beden hâlâ

Seneler dizi dizi
Ayırdı ikimizi
Hasret değil mi bizi
Perişan eden hâlâ

Gideceğim tek yöndü
Işıklar neden söndü
Göçmen kuşlarda döndü
Dönmedi giden hâlâ

DEPREM

Bolu, Adapazarı, İzmit, Gölcük, Yalova
Harabeye döndüler, hayal değil gördüğüm
Buraların haline bak da beni hatırla
Aynen böyle olmuştum benden ayrıldığın gün

KALMAMIŞ

Bakıyorum gülüyorsun durmadan
Çilem dolmuş alnında ter kalmamış
Kelimeler uçuşuyor ağzından
Söylenecek sözünde yer kalmamış

Kime sorsam senden yana çıkıyor
Sular bile senden yana akıyor
Görenler hep durup durup bakıyor
Göz izinden yüzünde yer kalmamış

Zaten sana dünden açık her kucak
Böyle yansın ömür boyu bu ocak
Sende dört mevsimin her günü sıcak
Sıcak vurmuş yazında yer kalmamış

Saçlarını omuzuna dök düşün
Gözlerini aynalara dik düşün
Yirmi değil elli değil çok düşün
Gözyaşına gözünde yer kalmamış

Susma haydi, bari buna cevap ver
Yakışmaz ki sana zaten elemler
Seni neşe diye yazmış kalemler
Ah yazmaya yazında yer kalmamış

SENİ SÖYLÜYOR

Ne vakit bir mektup geçse elime
Pullar gizli gizli seni söylüyor
Sana mı konuyor yoksa arılar
Ballar gizli gizli seni söylüyor

Sayılarda on beklersin birlerden
Mendil bıkar alnındaki terlerden
Hangi yana gitsem hangi yerlerden
Yollar gizli gizli seni söylüyor

Ne fazlasın, ne noksansın kararda
Sensiz ömür her gün büyük zararda
Değişmiyor yazda kışta baharda
Yıllar gizli gizli seni söylüyor

Sakın deme hallerimiz söz olur
Senin ile karakışlar yaz olur
Fincan sanki telvelerden göz olur
Fallar gizli gizli seni söylüyor

Dilde sensin iki sözün birisi
Ne söylense sensiz boştur gerisi
Fark etmiyor kırmızısı sarısı
Güller gizli gizli seni söylüyor.

İNSAN

Hayat dünya ülkesinde
Devam eden bir yolculuk
Yaştan yaşa taşır bizi
Vücudumuz soluk soluk

Kışın değil yazın değil
Söz yollarda hızın değil
İnsan ömrü uzun değil
Rüya gibi bir uykuluk

Yaşıyoruz şöyle böyle
Daha varsa durma söyle
Doğan büyür yasa böyle
Ondan biziz dünkü çocuk

Vakti gelir sabır çatlar
Umut biri üçe katlar
Gökte gezen boz bulutlar
Toprak için bir yağmurluk

Hiç düşünme vardı yoktu
Fark etmiyor azdı çoktu
Haysiyeti zora soktu
İnsanlarda bu ucuzluk.

YARALI

Nasıl oldu böyle nasıl
Gökler suskun yer yaralı
Bakıyoruz yarınından
Umut kesmiş her yaralı

Neden böyle oldu neden
Zor yürüyor gelen giden
Zor taşıyor canı beden
Alınlarda ter yaralı

Dünya dolmuş tıka basa
Uygulanmaz olmuş yasa
Yıllar uzun ömür kısa
Her adımda bir yaralı

Bitmiş yürekteki özler
Bakışlara küskün gözler
Yaralanmış dilde sözler
Manadaki sır yaralı

Sormak boştur gerisini
Et inkar da derisini
Nerde görsen birisini
Hatırını sor yaralı

SEVGİNİN GÜCÜ

Sevgilim, sadece emir ver yeter
Bir lokma ekmekle doy de doyarım
Üç yüz milyar para çıksa lotodan
Alma o parayı cay de cayarım

Al bana getir de gökteki ayı
Suyu kaynatmadan demle de çayı
Tek eline alıp çiğ yumurtayı
İki saniyede soy de soyarım

Bir anakarayı böl ada ada
Her birini yok et son dakikada
Yüz yirmi milyonu on dakikada
Birden başlayarak say de sayarım

Konya'dan getirip Meram bağını
Üzümden çıkar de zeytinyağını
Kucağına alıp Ağrı dağını
Götür Antalya'ya koy de koyarım

Aldırış etmeden azgın seline
Fırat ırmağını dola beline
Sonra da bir bıçak alıp eline
Toros dağlarını oy de oyarım.

SEVİYORUM YA...

İçimde bambaşka bir diriliş var
Her yerde her zaman aşk diyorum ya.
Ödül vermek için günler sırada
Boş gelmiyor artık, seviyorum ya.

O zayıf irademartık çelikten
Gönül de kurtuldu divanelikten
İçine düştüğüm avarelikten
İş gelmiyor artık, seviyorum ya.

Doğrusu şaşırdım bu nasıl işti
Albümdeki eski resim değişti
Birdenbire iklim mevsim değişti
Kış gelmiyor artık, seviyorum ya.

Çok şeyler öğrendim sevgi dilinden
Aşk kurtuldu hayal ihtimalinden
Olur olmaz insanların elinden
Taş gelmiyor artık, seviyorum ya.

Çok olmaya karar çıktı ağzımdan
Kalem bile sır saklıyor yazımdan
Bakış bakış gülen iki gözümden
Yaş gelmiyor artık, seviyorum ya.

KADAR

Gördünüz karşıdan sevgi geliyor
Kolunda o asil duyguları var
Vakit geçirmeden hiç düşünmeden
Açın kapınızı ardına kadar

Sanmayın sevgiden kaygınız olur
Yürekte tertemiz duygunuz olur
Yaşayan canlıya saygınız olur
Böcekten dağların kurduna kadar

Sevgi tek eşidir çiçekli dalın
Sevgi özü vardır petekte balın
Sevgi tek ilaçtır, Kerem'den alın
Mecnun'un Ferhat'ın derdine kadar

Sevgin varsa ne kendini üzersin
Ömür boyu seve seve gezersin
Yol olursun dört bir yana uzarsın
Mutluluğun cennet yurduna kadar

Sevgi çiçekleri ekin vatana
En güzel kokular dolsun her yana
İzmir'den Samsun'a Aydın'dan Van'a
Ta Balıkesir'den Mardin'e kadar

DEDİKLERİM DOĞRUDUR

Kader bizi, bize böyle yazmış ki
Senin ile mayaladım özümü
Günlerini parça parça ederim
Yıllar eğer dinlemezse sözümü

Karabahtım senin ile aklaştı
Anlıyorum kavuşmamız yaklaştı
Sanki damarımda kan sıcaklaştı
Dik yokuşlar kesemiyor hızımı

Sevenlere yasağı yok devletin
Özü sende saklıdır her nimetin
Şu bendeki hasret ile mihnetin
Başkası yok senden gelir çözümü

Sen olmasan söyle nerde kalırım
Hep senin olduğun yerde kalırım
Senin payını da zorla alırım
Kader ile paylaşırken kozumu

Her sözün gözümde dünyaya bedel
Dünya bile ancak seninle güzel
Boşuna gelmesin başıma ecel
Yanımda sen yoksan yummam gözümü

ARUZ ÇEŞMESİNDEN İKİ DAMLA

Bir çift sözünün verdiği manadaki dünya
Dünyadaki manada yok olmuş yeri kaldı

Bir bir tutuşup yandı umutlar ateşinle
Gönlümdeki herşey ama herşey yarı kaldı

Yok başka çıkar yol diyerek mihneti redde
Kollarda saatler bile her gün geri kaldı

Bir bak hele dön arkana bir bak göreceksin
Aşkınla tutuşmuş da kül olmuş biri kaldı

Dünyada na dengin ne de bir başka eşin var
Özlettiğinin yüz katı hicran ateşin var

Yanmak bana artık kader olmuş senelerdir
Özlettiğinin yüz katı hicran ateşin var.

HAK

Sen yeter ki gel de, yeter ki çağır
Her çağrını cana minnet bilirim
Sen koca şehirsin ben on evlik köy
Ben senin hakkından nasıl gelirim

Seninledir çiçeklerin kokması
Senden gelir ateşlerin yakması
Sana doğru zamanların akması
Ben senin hakkından nasıl gelirim

Nazarında nokta kadar hatırım
Ben boş tarla, sen milyarlık yatırım
Sen cilt cilt kitapsın ben tek satırım
Ben senin hakkından nasıl gelirim

Bir sözünle dindirensin sızıyı
Dost yapansın dağda kurtla kuzuyu
Kader senden çalıp yazar yazıyı
Ben senin hakkından nasıl gelirim

Sen doğan güneşsin ben de batan ay
Sen dağsın, ben tepe, sen ırmak, ben çay
Ben viran haneyim sen kervansaray
Ben senin hakkından nasıl gelirim.

SENELER

Gelip gelip yığıldınız üstüme
Düz ettiğiniz eze eze seneler
İçimdeki koca umut dağını
Toz ettiniz kaza kaza seneler

Doğru söylüyorum dümdüz ettiniz
Yeter artık, ta canıma yettiniz
Turist gibi gezip gezip gittiğimiz
İz ettiniz geze geze seneler

Ben de bilmiş idim sizi dost diye
Neden böylesiniz bu çalım niye
Yudum yudum içtiğimiz her içkiye
Söz ettiniz meze meze seneler

Kolay derdim ama her iş artık zor
Her tuttuğum bana oldu kızıl kor
Bir dediğim ötekini tutmuyor
Siz ettiniz üze üze seneler

Bardağımda boş ettiniz doluyu
Gül yerine koklattınız çalıyı
İlmek ilmek dokuduğum halıyı
Bez ettiniz çöze çöze seneler

BAY SIKINTI

Otuz günü yetmiyormuş
Aylar, yıldan gün istiyor.
İçimdeki bay sıkıntı
Bir vermeden bin istiyor
Duy sesimi hey sıkıntı
İçim dışım hep yıkıntı

Irmak taştı yaz ortası
Her tarafım sele gitti
Yetti artık ettiklerin
Yetti ta canıma yetti
Git başımdan ey sıkıntı
İçim dışım hep yıkıntı

Roma Paris senin olsun
Senin olsun Lizbon Madrid
Git de benle ben kalayım
Git nereye istersen git
Beni yalnız koy sıkıntı
İçim dışım hep yıkıntı

Nasıl sardın bedenimi
Bana böyle neden kızdın
İçtin içtin her gün beni
Sarhoş olup bende sızdın
Yeter artık ay sıkıntı
İçim dışım hep yıkıntı

BİR SEVDA Kİ

Bir sevda ki nerden çıktı karşıma
Çok acele yapılacak iş gibi
Bir dakika bana dirlik vermiyor
Hiç durmadan ağrıyan bir diş gibi

Benden başka yok mu yürek ezgini
Bağrımdadır yaraların azgını
Hani nerde yok mu bana yaz günü
Yaşıyorum her mevsimi kış gibi

Gözü açtım hep ama hep üzdüler
Dertlilerin listesine yazdılar
Yere düşürdüler basıp ezdiler
Silindirin altındaki taş gibi

Bıktım artık hergün hergün yağıştan
Kısmetim yok kaderdeki bağıştan
Acılarla beraberiz doğuştan
Göz üstüne silah çatmış kaş gibi

Çile çekmek sanki bana hak oldu
Feleğin de ettikleri çok oldu
Gün görmeye umudum da yok oldu
Şahin pençesine düşmüş kuş gibi

Dilimde tüy bitti aman amandan
Heder oldum heder olan zamandan
Derman bekler oldum tozdan dumandan
Yataktaki ağır hasta baş gibi

14 ŞUBAT SEVGİLİLER GÜNÜNDEN

I

Zaman mı böyle yaptı insanlar mı değişti
Hiç yardım etmiyorlar tek başına kalana
Gönüller meclisinden gizli çiçek yollanır
Sevgililer gününde sevgilisiz olana

II

Sevgili eşime

İnsana sevgilidir en şahane şekilde
Hayatı ömür boyu yudum yudum içiren
Hani nerde gösterin var mı benden başkası
Eşiyle bir yastıkta elli dört yıl geçiren

YERİNE GÖRE

İnsana sermayedir
Ömür denilen süre
Doluymuş gibi hoşgör
Boşu yerine göre

Her canlıya değer ver
İnsanlık bunu ister
Sevgiye kurban göster
Başı yerine göre

Yorulma koşa koşa
Gücün gitmesin boşa
Yaz günü gibi yaşa
Kışı yerine göre

Acı günleri unut
Yağmur dökmez her bulut
Pamukmuş gibi hoş tut
Taşı yerine göre

NERDESİN

Bir gün yirmi Şubat günlerden pazar
Hâlâ neden böyle uzak yerdesin
Pazartesi olsa sensiz ne yazar
Hani gelecektin zalim nerdesin?

Söyle neler kattın yine özüme
Sensiz zındandan oldu Şubat gözüme
Hani bir gün beni gülüp yüzüme
Benden çalacaktın zalim nerdesin?

Sensiz hep bulanık bahtımın suyu
Haydi gel uyuyabilirsen uyu
Her gece gözümden çalıp uykuyu
Yüze bölecektin zalim nerdesin?

Yağmura bıraktı bak yerini kar
Bunun bize göre bir sebebi var
Hani bu dünyadan gidene kadar
Bende kalacaktın zalim nerdesin?

Şu kadar gözüm yok malda parada
Kabuk bağlamıyor artık yara da
Hani gelecektin Fasıl-Bar'a da
Beni bulacaktın zalim nerdesin?

YAZ KALEMİM YAZ

Ağlarım elime aldıkça seni
Bu kağıtlar bize az kalemim az
Böyle gördüm böyle bildim seni ben
Sen elimden düşme, yaz kalemim yaz

İnsanlarda nedir böyle düşmanlık
Düşmanlığı ezemiyor pişmanlık
Ayaklar altına düştü insanlık
Sen elimden düşme, yaz kalemim yaz

Umutlar umudu kesti yarından
Dağlar utanır da kirli karından
İnsan utanmıyor yaptıklarından
Sen elimden düşme, yaz kalemim yaz

İnsanlık insana söz ettiğince
Aylar sürdüğünde yıl bittiğince
Elim tuttuğunca güç yettiğince
Sen elimden düşme, yaz kalemim yaz

Tren istasyona girip durmadan
Birşey istemeden bir şey sormadan
Ecel gelip kapımızı vurmadan
Sen elimden düşme, yaz kalemim yaz

KADER FASLI

İster her yalana bir riya katın
Bir ömrü verdiler almadık satın
Böyle gelmiş böyle giden hayatın
Görüntüden farkı yoktur aslında

Bitirerek baharları yazları
Çok etmeye uğraşırız azları
Elimizde ömür beyin sazları
Meşk eder dururuz kader faslında

VARSA EĞER

Çok değerli dostum *Mehmet Alptekin*'e sevgilerle

Bu dünyada insanın yüzü güler diyorlar
Hayatı süresince talihi yarsa eğer
Talihinin yar olması bence önemli değil
Mehmet Alptekin gibi bir dostu varsa eğer

CAN DÖRTLÜSÜ

Hep mutlu yaşasınlar atalarına rahmet
Ömrün son yıllarında çektirmediler zahmet
Dördünün de tuttuğu topraklar altın olsun
Bunlar can dostlarımdır bir Mehmet'le üç Ahmet

Ahmet Aydın Bolak, Ahmet Uğur Arıbaş, Ahmet Ermiş, Mehmet Demir

KUDRET

Şu dünyada her an baki
Kalan kudret odur işte
Zor gününde senin ile
Olan kudret odur işte

Ayıran o boyu enden
Ayıran o canı tenden
Ömür boyu seni senden
Alan kudret odur işte

Derman odur dizlerinde
Zor yolların sarp yerinde
Sen ağlarken gözlerinde
Gülen kudret odur işte

BAK

Olma deme olur bir aşk uğruna
Gözünü kırpmadan ölenlere bak
Gözüm yaş görmesin dersen hayatta
Gidenleri unut gelenlere bak

Dert değirmeninde unun olmasın
Ömründe gülmedik günün olmasın
Gözyaşı gam keder senin olmasın
Başını kaldır da gülenlere bak

BULURLAR

Öyle zenginim ki kalbim açılsa
Biri arayanlar bini bulurlar
Geçen yıllar gönlü eskitemedi
Görenler beni hep yeni bulurlar

Ömür boyu yatıp kalsam dizinde
Bakan gözlerimdir senin gözünde
Öyle kaynaştık ki şu yeryüzünde
Beni arayanlar seni bulurlar

NE KADAR GÜZEL

Şu güzel dünyayı şen çocukların
Gözleriyle görmek ne kadar güzel
Ardına takılıp güzel günlerin
Mutlu sona ermek ne kadar güzel

Yaşarken şu ömür saltanatını
Bir yağmura esir etme çatını
Elden aldığının iki katını
Yine ele vermek ne kadar güzel

Çiçekler anlaşıp uçan arıyla
Pazarlığa girsin yarı yarıyla
Sabahın nurtopu ışıklarıyla
Yeni güne girmek ne kadar güzel

SEVGİ

Sor bana çağla gözlüm
Böyle sevgi niçin de
Ben sevgiyi tanımam
Eğer yoksan içinde

YAŞAMAK

Marianna'ya

Düştü bak dağlara yılın ilk karı
Hâlâ bir haber yok ilk göz ağrımdan
Evimizde yangın çıktı geçen gün
Ateş sıçramış da yanan bağrımdan

Ateş sıçrasa da bundan ele ne
Buna sebep bendim göremediler
Küllerin üstünde boylu boyunca
Kavrulmuş bedendim göremediler

Kavrulmuş beden de olsam ele ne
Gelirsen görürsün yangın yerimi
Sen gelmeden söyleyemem kimseye
Senden ayrı iken çektiklerimi

Sende ayrı çektiğimden ele ne
Gelince sen beni bana taşırsın
Görsün de halimi bütün doktorlar
Bu nasıl yaşıyor diye şaşırsın

Yanıp yıkılsam da gözüm yollarda
Tez zamanda gelmez isen şaşarım
Çünkü ben dünyada eğer yaşarsam
Bir tek seni sevmek için yaşarım

CENNET

Ruhların hep başbaşa yaşadığı yer cennet
Oraya dünyamıza gelmeden gidilmiyor
Güneşi yok ki doğsun her taraf nur içinde
Cennete bu dünyada ölmeden gidilmiyor

İrem bahçelerinde her yer çiçekle dolu
Cennete gelmesi var gelmenin gitmesi yok
Tuğba ağaçlarının yaprakları solmuyor
Ruhların birbirini kırıp incitmesi yok

Mevsimler yok yağmur yok fırtına tipi kar yok
Dünyada görülmeyen rahatlık çağı orda
Hangi çiçek açmışsa kurumuyor solmuyor
Dünyada bulunmayan kevser ırmağı orda

Gece karanlığı yok her şey düzen içinde
Ruh önünde hak eşit haktan başka bir hak yok
Irkı yok rengi aynı her ruhta kader aynı
Cennet sakinlerinde uyuyup uyanmak yok

Bir riya görülmüyor yüzdeki gülüşlerde
Ne intikam ne garez oraya giremiyor
Öyle bir adaletin hükmü var ki orada
Hiçbiri o kararı temyize veremiyor

Gözyaşı yok ferhat yok her ruh kendi kendince
Allahın üzerine kayıtlıdır tapusu
Dünyada ettiğince verilmekte anahtar
Ancak o anahtarla açılıyor kapısı

DERSİN

Gideceğin yere beni de götür
Sorana derdimin dermanı dersin
Götürde istersen yerlerde yatır
Elinde gönlünün fermanı dersin

Adını iğneyle işle derime
Kölemdir desen de gitmez arıma
Bunlar ne derlerse mektuplarıma
Mahvolmuş bir ömrün romanı dersin

Duysalar da coşup çağladığımı
Bilmezler sana bel bağladığımı
Görenler olursa ağladığımı
Fıratın en coşkun zamanı dersin

KANAAT

Bizden geçti güzelim varsın ellere kalsın
Her gece çırılçıplak hayallere yatışın
Bana yetiyor artık karşımda dudak büküp
Haydi gel dercesine gülerek göz atışın

GİBİ

Bir damla ateşe hasret bu gönlüm
Yıllar önce sönmüş ocaklar gibi
Yüzlerde bir gülüş görsem coşarım
Okula başlayan çocuklar gibi

Ardı kesilmiyor tozlu yolların
Bir eşi yok başa gelen hallerin
Boynumda kolları dertli yılların
Sarılıp duruyor kucaklar gibi

Yaşamak ordaysa neden buradayım
El sanır ki işi bitmiş hurdayım
Adı dünya olan bir hangardayım
Motorları yanmış uçaklar gibi

Yıllardır dizlerin özleminde baş
Bitmedi içimde amansız savaş
Oluklar dolusu gözlerimde yaş
Yağmura tutulmuş saçaklar gibi

Beni anlatamam sığmam sözüme
Dünya az geliyor iki gözüme
Gözler kanlı kanlı bakar yüzüme
Sineye saplanmış bıçaklar gibi

Öteki dünya da böyle dar mı ki
Çile bu mu çekmek bu kadar mı ki
Benden başkasında bilmem var mı ki
Ciğerimi yakan sıcaklar gibi

YAKINCA

Ne var bunda söyle Allah aşkına
Harp mı çıkar gözler sana bakınca
Çiçeklerin yanındadır yaprağı
Yakınca gel kömür gözlüm yakınca

Aşkı elin gram gram tartıyor
Her tartışta ağırlığı artıyor
Sanırım ki bulut ayı örtüyor
Çıplak omza saçlarını dökünce

Şu dünyada sana verdim yerimi
Gel de bir bak ölümüyüm diri mi?
Gün gelir anlarsın çektiklerimi
Ayakkabın ayağını sıkınca

Bir yel var mı senden koku çalmasın
Bir ses var mı çıksın seni bulmasın
Altında kalmayız korkun olmayız
Hasret duvarını yıllar yıkınca

Ben bunları yazıyorsam mecburum
Ayrılığa kızıyorsam mecburum
Peşin sıra geziyorsam mecburum
De Allah aşkına var mı sakınca

BEKLERİZ

Biz çiğ süt emmişiz kaderimizden
Eskiye bakmayız yeni bekleriz
Nöbet yerimizdir vücut kalesi
Göz açık kaldıkça canı bekleriz

Nöbet biter gözümüzü yumanda
Çünkü elimizde değil kumanda
En güzel fırsatı en hoş zamanda
Ele geçirecek günü bekleriz

Gece bitsin deriz bir şafak atsın
Doğan güneş tan yerini kanatsın
Bir huyumuz var ki yerlere batsın
Bir gelecek yerden bini bekleriz

Yüzlerce ağlarız bir gülüyorsak
Günde on doğarız beş ölüyorsak
Konuşur dururuz ne biliyorsak
Ne düşünüyorsak onu bekleriz

Bakmadan kaç diye ömrün yaşına
Beraber durmuşuz yolun başına
Beraber düşmüşüz sonun peşine
Bir gün gelir diye sonu bekleriz

OLMASIN

Aynı yıl doğmuşsak ne fark eder ki
Ayrılıklar gelip bizi bulmasın
Belki kaderimiz böyle istiyor
İki yaş arası bizde olmasın

Mazide ne varsa hep unutalım
Canda bu sevgiyi taze tutalım
Ömür boyu bir yastıkta yatalım
İki baş arası bizde olmasın

Olur ya gelirsek bir gün mezara
Sevdamızı dökmesinler pazara
İkimizi koysunlar bir mezara
İki taş arası bizde olmasın

YER

Değerli dostum *Turan Yıldız* Beye

İnsan unutur mu ömrü boyunca
Bahçesine güller diktiği yeri
Çiğneyip geçmesin ayaklar aman
Yetimlerin boyun büktüğü yeri

Her gönüle yakın olsun uzaklar
Doldursun bardağı dolduracaklar
Öperek tıkasın bütün dudaklar
Gözde göz yaşının çıktığı yeri

Hak saklarsa dermanını dizinde
Yollar öyle büyümez ki gözünde
Hiçbir şey yıkamaz dünya yüzünde
Kem sözün yürekte yıktığı yeri

Yaş var ki damlasa mermeri deler
Yaş var ki insana anlatır neler
Havuzlu park yapsın belediyeler
Garibin gözyaşı döktüğü yeri

Ne zormuş baştaki çile ne zormuş
Bunu bilmeyenler bilene sormuş
Hiçbir usta tamir edemiyormuş
Karabahtın çivi çaktığı kadar

KAYIP

Koskoca bir ömrün değirmeninde
Çuval içindeki unu kaybettim
Hesap görecektik geçen yıllarla
Gençliğimin makbuzunu kaybettim

Dert olanın mayasında özünde
Yaş eksik olmazmış iki gözünde
Şu güzel hayatın gülen yüzünde
Neyi kazandıysam onu kaybettim

Hep işte böyleyim ben bu yaşımda
Gizlim saklım neyim varsa dışımda
Yol başları oturuyor karşımda
Başlar arasında sonu kaybettim

Çok oldu şu felek gayri çok oldu
Çile çekmek sanki bana hak oldu
Yare verecektim amma yok oldu
Nefesim duruyor canı kaybettim

Yakında mı ayrılığın töreni
Müşkül geçitlere soktum treni
Allah için haber verin göreni
İneceğim istasyonu kaybettim

YERLER

Sevgilerle ısıtsınlar ne olur
Kış günü soğuktan donan yerleri
Elim ile koymuş gibi bulurum
Gezsem yar kokusunda sinen yerleri

Ben de zamanında dağlarda kardım
Bazen duman oldum başları sardım
Öpsün diye eteğine yalvardım
Benden yar dizine inen yerleri

Koca dünya bugünlerde dar bana
Uçan kuştan acı haber var bana
Bundan sonra yasaklamış yar bana
İkram sofrasında yenen yerleri

Aşk kendini gönüllere saklarmış
Gider gider aşıkları yoklarmış
Güller gizli gizli öper koklarmış
Bülbülün dalına konan yerleri

Nerdesiniz aşka gönül verenler
Bir aşk için bin çileye erenler
Beni hatırlasın gidip görenler
Yeşil Marmaris'te yanan yerleri

ÜSTÜNE YOK

Bülbül gibi şakıyorsun
Muhabbette üstüne yok
Herkes seni konuşuyor
Memlekette üstüne yok

Gözlerini kuruyorsun
Nişan alıp duruyorsun
On ikiden vuruyorsun
İsabette üstüne yok

Çıkmaz sokaklara saldın
Gel de kurtar nerde kaldın
Benden beni esir aldın
Esarette üstüne yok

Seni eller bana sorsun
Borcu nazla ödüyorsun
Neler ikram ediyorsun
Ziyafette üstüne yok

Ettiklerin artık yetsin
Allah seni ıslah etsin
Başa gelen felaketsin
Felakette üstüne yok

ANARŞİST

Kaç yıllık bu sevda yeni değil ki
Nerden yanlış düşünceye vardılar
Belki bir anarşist sandılar beni
Silah çekip etrafımı sardılar

Sen kimsin dediler burada işin ne
Böyle tek başına direnişin ne
Bahane bunların hepsi bahane
Bütün gece neler neler sordular

Sevmek nedir kime karşı işlenir
Sevmeye ne zaman nerde başlanır
Kimler karşı çıkar kimler hoşlanır
Uzun uzun üzerinde durdular

Bir yardım istesem bilmem ki kimden
Düşünüp dururken kara kara ben
Aradılar saçın çıktı cebimden
Her telini kırk yerinden yardılar

Sabah umut yedim gece açtım da
Sana gelmek için ordan kaçtım da
Yolda sevgi pankartını açtım da
Yetiştiler acımadan vurdular

DAHA'YI DÜŞÜNDÜKÇE

Daha mı var dahası var daha var
Bütün bunlar arkadaşı daha'nın
Yıllar bitsin ömür daha bitmesin
Daha dolu içi dışı daha'nın

Beklenen gelmezse daha yollardan
Biraz daha sabır istenir yardan
Bir ses çıkmayınca dahası vardan
Öne eğilirmiş başı daha'nın

Kış bekleme bitmedi ki yaz daha
Aman yere düşecektin az daha
Yürü biraz daha koş biraz daha
Ömrüne gelmeden kışı daha'nın

Gelirse yücelir çokun başına
Çünkü yakışmıyor yokun başına
Bir nöbetçi bulun dikin başına
Eğer zorlaşırsa işi daha'nın

Daha yüreklenir kazanç hırsında
Daha çok kazansın insan görsün de
Yıllardır alınan hayat dersinde
Not olmuş dolusu boşu daha'nın

Yar hâlâ duruyor daha yerinde
Daha çabuk gelsin haber verinde
Şu insanoğlunun son günlerinde
Yüze bedel bir yokuşu daha'nın

BU AYRILIK

Niçin böyle oldu deme
Beklenen bir ayrılık bu
Günahları üstümüze
Yüklenen bir ayrılık bu

Ne yapsın ki kader buna
Bin kefilim bir borcuna
Sürme gibi göz ucuna
Saklanan bir ayrılık bu

Aşkın asla olmaz dibi
Hayal gibi gerçek gibi
Vazodaki çiçek gibi
Koklanan bir ayrılık bu

Baka baka gözümüze
Hiç gülmüyor yüzümüze
Dilimizde sözümüze
Eklenen bir ayrılık bu

ÜSTÜNE

Kim görmüş kartalı bugüne kadar
Konarken bir alçak dalın üstüne
Kudret kalemiyle yazın yazılmış
Yüzümdeki açık alın üstüne

Seneler nasıl da geçiyor derken
Ömür dağlarını kış bastı erken
Bir gün görürlerse beni tüterken
Ateş düşmüş derler külün üstüne

Ne bir hal bıraktın ne de tadımı
Yıllar çektiğimi anlatmadı mı?
Ah çekip anarsan bir gün adımı
İmza attım dersin dilin üstüne

Yolumun üstüne çıkan mezarlar
Nerde kaldın diye durmaz azarlar
Birgün adımızı taşa yazarlar
Atarlar bir tenha yolun üstüne

YAR KÜPESİ

Kayanın üstünde gül biter mi hiç
Hiç deniz olur mu dağ tepesinde
Yardan başka bir ses çınlar sanmayın
İçimin durmadan ürpermesinde

Ondan başka bir şey daha dilemem
Gülüş gülüş seviyorum desin de
Feryadımı duysun diye yakından
Gönlümü taş yaptım yar küpesinde

Yeter ki gördüğü yerlerde gülsün
Çınlasın yeter ki bu aşk sesinde
Yarimi denizde gemi yapsınlar
Canımı alsınlar güvertesinde

GÖRSÜN

O sahte ipeklerden kurtar omuzlarını
Bakanlar som ipekten dokunmuş bir ten görsün
Gel de bırak kendini gözlerimin üstüne
Herkes kirpiklerimi seni öperken görsün

DÖRTLÜK

Allah o güzel gözleri yalnız sana vermiş
Sevda acıyıp onları haczetti mi dersin
Bir gün o sıcak aşk ateşiyle tutuşursan
Gözyaşlarımın sağnağı altına sönersin

Şu yufka yüreğim belki dayanmaz
Gitme eteğinden dök de taşını
Bu yaşta ne olur gösterme bana
Bir hayatın en şiddetli kışını

GİTME

Ankara'ya gelirsen
Bende kalmadan gitme
Kalıp da döneceksen
Beni almadan gitme

Ben artık sen olmuşum
Sevgin ile dolmuşum
Ben sende kaybolmuşum
Beni bulmadan gitme

VAR

Yiğit insan *A. Uğur Arıbaş*'a içten sevgilerimle

Uğur denmiş bir yiğidin adına
Nufusunda tam kırk yedi yaşı var
Her insanı ayrı seven bir yürek
Gül yüzünde çatılmayan kaşı var

Her zaman her yerde sözünün eri
Emsali başka yok dense de yeri
Çünkü onun hâlâ ne bir benzeri
Ne de ona benzeyen bir kişi var

Herkesin işine koşar bitirir
Dost kar dese, ta Ağrı'dan getirir
Her Cuma Göksu'ya gelir oturur
Masasında beş on arkadaşı var

Onun masasında mezedir sevinç
Kızıp kalp kırdığı görülmemiş hiç
İki gözbebeği var Nilsen'le Meriç
Bir dünya tatlısı güzel eşi var

Haksızlığa karşı çıkar amansız
Konuştuğu görülmemiş zamansız
Namerde bir yüce dağdır dumansız
Merte adak eylediği başı var

Dostun aşığıdır mertin kölesi
Bir daha dünyaya gelmez böylesi
Tarihe malolmuş bir sülalesi
Bir ana-babadan dört kardeşi var

HOŞ GELDİN

İsterse taş yağsın gökten başıma
Başıma isterse olmaz iş gelsin
Yeter ki kaşların çatılmasın hiç
Yeter ki her gelen sana hoş gelsin

Sensin bilmiyorum nerdeyim neyim
Sanki gezip duran bir cenazeyim
Ayda bir mektubun gelse razıyım
Gelsin de isterse zarfı boş gelsin

Sana gönül verdim dönmem sözümden
Çektiğimi gel de oku yüzümden
Kaç senedir kan geliyor gözümden
Bundan sonrasından bari yaş gelsin

Hasretin yıllardır yanar kanımda
Tahammül kalmadı artık canımda
Yılda on iki ay kal da yanımda
İster on iki ay kara kış gelsin

BAYBURT GÜZELLEMESİ

Yahya Akengin'e

İlk defa ayak bastım kutsal topraklarına
Ey içimden yıllardır Çoruh'ça taşan Bayburt
Sen benim ata yurdum, sen benim diyarımsın
Tarihte coğrafyada Türk'e yaraşan Bayburt

Allah kısmet eyledi işte koştum bağrına
Yıllardan sonra işte mesafeleri aştım
Babamın diyarında ben dün sabahtan beri
Çoruh'un kolu oldum adeta Çoruhlaştım

Nasıl ki her mevsimin bir vakti var dünyada
Her meyvanın nasıl ki dalında zamanı var
Bayburt sevgisi yaşar senelerdir içimde
Çünkü damarlarımda bir Bayburtlu kanı var

Gururla dolaşırken geniş caddelerinde
Gönül çiçeklerimden sana bir taç ördüm ben
Genç olsun yaşlı olsun karşıma kim çıktıysa
Hepsinin yüzlerinde hep babamı gördüm ben

Kokusunu taşımayan rüzgarlar rüzgar değil
Her akşam doğmalısın günün battığı yerden
Otların, ağaçların, çiçeklerin bambaşka
Yeşilin bile başka ey Bayburt yeşillerden

Bayburt'lu bir sabaha açtım ya gözlerimi
İşte dünya gözüyle seni gelip gördüm ya
Gam yemem artık Bayburt, şu dünya cennetinde
Seni başta taşısın ey Bayburt artık dünya

Affet beni ey Bayburt bir dahaki gelişte
Koklayıp yiyeceğim Kop dağındaki karı
Ankara'dan geçerse hemen tanıyacağım
Senin üstünden gelen şu güzel bulutları

Ey Bayburt sana geldim kulak ver şu sesime
Bu sevda dile düştü, bu hasret taşı deler
Dün sabah uyanınca ziyaretime geldi
Etrafını gururla çevreleyen tepeler

Ölürsem de gözlerim açık gitmezki artık
Bayburt'ta işittim ya bir Bayburtlu sesini
Bayburtlu sabahları iyi göreyim diye
Geceleri örtmedim odamın perdesini

İlk defa selamladım yüreğimle ilk defa
Kucağıma atılan Bayburtlu bir sabahı
Döksem gözyaşlarımı şu Çoruh'a karışsa
Tepene anıt yapsam dilimden düşen ahı

Sen aldırma nüfusta kaydım Balıkesirse
Sen nasıl Bayburtlusun diyenlere şaşarım
Çünkü ben şu dünyada yetmiş yedi senedir
Bir Bayburtlu olmanın gururuyla yaşarım

Yarın onaltı Temmuz beni sökecek senden
Amma yıllar ararsa beni sende bulacak
Doğduğumdan beri sen hep bende kalıyordun
Bundan sonra Soyuer artık sende kalacak

BİR İNSAN DÜŞÜN

Sevmek denilince mecnundan sonra
Akıla ilk gelmiş bir insan düşün
Görünce ağlamış ağlayanlarla
Gülenlerle gülmüş bir insan düşün

Önündeki yollar sarpa sarınca
Gözünde dev olmuş sanki karınca
Umutların kapısına varınca
Hep uyuyakalmış bir insan düşün

Gelirim deyip de vaad yerine
Senet imzalayıp yılın birine
Esnafın alacak defterlerine
Sayfa sayfa dolmuş bir insan düşün

Bazen oluvermiş bir et yığını
Bilmemiş ne işe yaradığını
Yıllarca yüzlerde aradığını
Bir gülüşte bulmuş bir insan düşün

Silinmiş yollarda ayak izleri
Unutmuş yüzüne gülen yüzleri
Bir yüreği kalmış bir de gözleri
Her tarafı ölmüş bir insan düşün

GELİYOR

Bana bugünlerde sitem eyleme
Gönlüm her güleni suçlu biliyor
Neden böyle oldun diye sorma hiç
Böyle sözler bana zulüm geliyor

Bu sevda alına yazılmış haktan
Bıktım hasretinle yargılanmaktan
Neren yanı dense isim anmaktan
Aklıma tutulmuş dilim geliyor

Ey hasret yakamdan çek elini çek
Kolay mı bu aşkı bu halle çekmek
Ayrılık soframda olmuş bir ekmek
Kesilmiş de dilim dilim geliyor

Benden sana destek senden dileyiş
Yetsin bana artık bu diş bileyiş
Sana her kavuşmak can tazeleyiş
Senden her ayrılmak ölüm geliyor

BİR SEVDA

Bir sevda yetermiş bir dertli başa
Ey dost, bu sevdanın coş ortasında
Gidip de ararsan ikincisini
Başına iş açar iş ortasında

Varlığın gözlerde değer bulursa
Senden iyisi yok, bana kalırsa
İtibarlı olur nerde olursa
Dolu'lar her zaman boş ortasında

Ecel geliyorken adresi bilir
Ağzında sözlerin yarıda kalır
İnsan doğar yaşar sonra da ölür
Bir düş daha olmaz düş ortasında

Kara karga bülbül gibi ötmez ki
Gelen her dert, baştan kolay gitmez ki
Çölün ortasında çimen bitmez ki
Çiçek yetişmez ki taş ortasında

Sevda geliyorken bakmaz yaşına
Çaresiz ne dertler açar başına
Ömrün geçer gider boşu boşuna
Baharı beklersen kış ortasında

DERT MİLLETİ

Tanır bütün dünya dert milletini
Yeryüzünde aşireti boy'u var
Her insanda ayrı ayrı yaşıyor
Her insanda ilçesi var köyü var

Hepimizi adres adres biliyor
Nereye saklansak gelip buluyor
Bizi ağlatmaktan mutlu oluyor
Böyle sefil, böyle rezil soyu var

Bilmezler Şubatı Martı Mayısı
Ne kadardır bilinmiyor sayısı
İçlerinde görülmemiş iyisi
Her birinin çeşit çeşit huyu var

İnsanı su gibi içer bazısı
Söz dinlemez konar göçer bazısı
Uzar uzar boyu geçer bazısı
Sanırız ki göğe varan boyu var

Bazen azalırlar işi anlar da
Gizli gizli dolaşırlar yanlarda
Her gün seçim yapar belki onlar da
Her insanın onlara bir oyu var

Günleri bir başka güne hiç uymaz
Gözleri görür de kulağı duymaz
Yerler yerler karınları hiç doymaz
Sanki bizde ekmeği var suyu var

BU AKŞAM

Yalnızım, ne olur aklıma düş de
Halimi karşıdan gözle bu akşam
Ben eğer kızıp da benden gidersem
Kimseye söyleme gizle bu akşam

Şu koca dünyada yok ki sencesi
Bir iste emrine gelir bincesi
Duy da yüreğimden yükselen sesi
Beni adım adım izle bu akşam

Uğrunda çıkmadım akıl dışına
Gözümde cihansın başlı başına
Çabuk gel de uğraşmasın boşuna
Duygularım bir infazla bu akşam

GÖTÜRDÜN

Kimden ders alsın ki şu gönlüm kimden
Kaç yıldır düşmedi adın dilimden
Senden su istedim, tuttun elimden
Beni bir kurumuş çaya götürdün

Beyazlığın belli kardan geliyor
Yakan güzelliğin kordan geliyor
Dedim bütün bunlar nerden geliyor
Güldün, sebebini soy'a götürdün

Gittiğinden beri bir şey yemedim
Sensiz yaşamayı beceremedim
Beni benden çaldın bir şey demedim
Giderken uykumu niye götürdün

BİR DAHA

Yalvarır dururum ulu Tanrıma
Kavuştursun diye bizi bir daha
Gelirsen koşalım yollar boyunca
Yollar görsün gölgemizi bir daha

Güne senle girer senle çıkarım
Bir sözüne Türkiye'yi yıkarım
Benzin döker her harfini yakarım
Seni yazmaz ise yazı bir daha

Bizi bu hallere koyan gülmesin
Bize gelen başka başa gelmesin
Sen yokken dilime boşa gelmesin
Konuşmam ki sensiz sözü bir daha

Seni bekliyorum ömrüm bitse de
Sabrın yeter aklım sana gitse de
Teslim etmem, herkes isyan etse de
Sensiz uykulara gözü bir daha

Beni ayıplasın varsın bu şehir
Fakat sebebini sorsun bu şehir
Ayağa kalksın da görsün bu şehir
Aklı baştan alan kızı bir daha

BEDDUA

İçtiğin her yudum suyun içinde
Dermanı olmayan dert bulasıca
Yana yana gezip hergün çöllerde
Nasırlı ellerde kir olasıca

Göğsündeki yürek taştan da katı
Evinde üstüne yıkılsın çatı
Zehrettin anamdan emdiğim sütü
Kumarcı elinde zar olasıca

Ne diyeyim, Allahından bulasın
Suratını aç köpekler yalasın
Dar gününde yapayalnız kalasın
Dünyası başına dar olasıca

İntikam kaynıyor bozuk kanında
Zalim nokta kalır senin yanında
Bir gün kurulacak hak divanında
Hesap verenlerle bir olasıca

Gelsin bütün dertler sende yaşasın
Yüz metreyi on saatte koşasın
Seni kocan yedinci gün boşasın
Attığı adımlar zor olasıca

Her duyguyu geçirirsin elekten
Sanki torpillisin kahpe felekten
İki elin birden kopsun bilekten
İki gözü birden kör olasıca

BABAYI ÖZLEYİŞ

59 Yıl önce ölen babamın aziz ruhuna sesleniş

Elli dokuz yıl oldu, dünyamızdan göçeli
Senden artık kalmadı senelerde iz babam
Şimdi orda acaba kimlere yastık oldu
Üstünde on sekiz yıl yattığım o diz babam

Şu yalancı dünyada senin sayende beydim
Sen bizim her şeyimiz, ben de sana her şeydim
Sen de yaşasaydın da ellerinden öpseydim
Böyle mi olacaktık en sonunda biz babam

Babasızlık ateşi yakıyor cayır cayır
Göçtüğün günden beri evladından yok hayır
Orda yanıbaşında bana da bir yer ayır
Dünyadayken şekildin orda şekilsiz babam

Senden ayrı ne diye sevsem kimin nesini
Bana bırakıp gittin hayat bilmecesini
Elli dokuz senedir duymuyorum sesini
Oralardan bir konuş ey benim dilsiz babam

DİYORLAR

Doğduğumdan beri ben, hep sevgi işçisiyim
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar
Aç oku bak diyorlar sevgi yasalarını
Süren doldu deyip de emekli etmiyorlar
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar

Sevginin işyerinde öylesi mutluyum ki
Gönlümün çiçekleri her mevsimde açıyor
Kinlerle çirkinlikler beni görse kaçıyor
Sevgilerle yüzümüz her yaşta ak diyorlar
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar

Her ırkın insanında ayrı ayrı yaşarım
Kardeşim öyle çok ki milyarlarla yarışta
Savaşı sevmiyorum benim işim barışta
İnsanlara sevgiler her yaşta hak diyorlar
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar

Her sabah doğan güneş sevgi sıcaklığında
Sevgiyle sıcaklaşır alıp verilen nefes
Sevgiyi alıp gezsin kendi yanına herkes
Kitap böyle yazıyor, aç oku bak diyorlar
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar

Sevginin işyerinde tatil de yok izin de
Günde yirmi dört saat her sevgiye yeterim
Vücudumu yaksalar belki sevgi tüterim
Tütüyorken sen de git bir kalbi yak diyorlar
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar

Vurulan her canlıda kanayan yara benim
Bütün yaralar bende durmadan kanar durur
Namludan çıkan kurşun gelir beni de vurur
Gönül kalelerinde sevgi bayrak diyorlar
Şu dünyada sevginin üstüne yok diyorlar

SEV KARDEŞİM

Değerli dostum Gümrük Müsteşarı *Ramazan Uludağ*'a

Bu güzel dünyada hayatın sonu
Hiç olursa olsun, sev kardeşim sev
Şu çetin yollarda attığın adım
Güç olursa olsun, sev kardeşim sev

Sevdikçe açılır bahtın güllerce
Sevdikçe söylenir adın dillerce
Sevmek suç olmaz ki, bazı ellerce
Suç olursa olsun, sev kardeşim sev

Sevmek, her insana bir yüce ündür
Ay değil, yıl değil, biten ömründür
Açlıktan ölen yok, karnın kaç gündür
Aç olursa olsun, sev kardeşim sev

Yamandır sevmenin onuru yaman
Sevmeyi aklından çıkarma aman
Şu gelen dar vakit, şu zalim zaman
Geç olursa olsun, sev kardeşim sev

Seversen her yerde dik durur başın
Kendini topla da sevgiye taşın
Kaç olursa olsun hayatta yaşın
Kaç olursa olsun, sev kardeşim sev

CANIN SIKILMIŞ

Seni dün gittim de sordum ellere
O candır dediler aşkla yakılmış
Sana geliyormuş bütün sokaklar
Bütün caddelerden sana çıkılmış

Birer ırmak olmuş bütün gönüller
Hepsi senden çıkmış sana dökülmüş
Alkıştan çınlamış gezdiğin yerler
Gezmediğin yerin boynu bükülmüş

Dün yanımdan geçtin beni görmedin
Kaşlar göz üstüne nasıl yıkılmış
Acı söz mü duydun, kime kırıldın
Besbelli bir şeye canın sıkılmış

YAĞMUR

Yağmurlu bir günde kaçıp gitmiştin
Yapyalnız kalmıştım ben bir yağmurla
O günden beri hiç yüzüm gülmedi
Halimi düşün de dön bir yağmurla

Bu yılda zehroldu bu güzel bahar
Kime kim etmiş ki ettiğin kadar
Seni getirmedi diye bulutlar
Karakolluk oldum dün bir yağmurla

Her yağmur dalması sanki bir sözün
Çakan şimşeklerde parlıyor yüzün
Bitsin bu ayrılık, yetsin bu hüzün
Haydi kalkıp gel de son bir yağmurla

KAĞIT

İster ömür boyu sakla koynunda
İster yırt parçala yerlere dağıt
Gönlümü taşıyor içinde harf harf
Üstüne derdimi yazdığım kağıt

Kolay deseler de zor bu işler zor
Artık kül bağladı yüreğimde kor
Baktım mektup olmuş yare gidiyor
Konuşmuyor diye kızdığım kağıt

YÜREĞİM

Göğsümün sol yanı onun yuvası
Orda susar orda coşar yüreğim
Kanayan bir yara görse birinde
Ona benden önce koşar yüreğim

Üstüme ay gibi doğar bazı gün
Bulut bulut dolar yağar bazı gün
Alsam avucuma sığar bazı gün
Bazı gün içimden taşar yüreğim

Bazen türkü olur düşer dillere
Hayran kalır sevgi kokan güllere
Bazen bakıp başa gelen hallere
Sol yanımı eşer eşer yüreğim

Dünyaya gözünü açtıktan beri
Sevmekten bir saat kalmadı geri
Sevginin olduğu yer onun yeri
Vurulsa oraya düşer yüreğim

Bazen perde çeker bakan gözüme
Hiç aldırış etmez bazen sözüme
Tuhaf tuhaf güler bazen yüzüme
Bu halin ne diye şaşar yüreğim

Yüreğim nerdeyse orda varım ben
O ne kadar ise o kadarım ben
Yaşadıkça sevsin fırsat eldeyken
Biliyor, sevdikçe yaşar yüreğim

GİTME

Gitme ne olursun, güneşim olur
Her sabah üstüme doğarsın gitme
Sen benim gözümde bir ömre değil
Vallahi bin ömre değersin gitme

Yıllar ile kaybettirme izini
Dalgasına bırak aşk denizini
Sonra pişman olur iki dizini
Saçını yolarak döğersin gitme

Senden başka yok ki durak gönlüme
Ne olur bir gülüş bırak gönlüme
Senelerdir yanmış kurak gönlüme
Bir yağmur olur da yağarsın gitme

SENİN

Gönlümün dört yanı sevgi denizi
Benim dört yanımda kıyın var senin
Kız yoksa böyle mi doğdun anandan
Neden türlü türlü huyun var senin

Kimseler bilmezdi sevginle sırdım
Bu yüzden kaç yerde kaç kalbi kırdım
Ben de bilmiyorum nasıl sığdırdım
Her günümde iki ayın var senin

Ömürler baharmış kışmış gidiyor
Bakmıyor doluymuş boşmuş gidiyor
Endamın dillere düşmüş gidiyor
Bir seksene varan boyun var senin

Böyle bu yürüyüş, kız neyin nesi
Her adımın gökten geliyor sesi
Bana ne ellerin ili ilçesi
Benim can ülkemde köyün var senin

Yıllardır içimde nedir bu yanış
Ağzından her çıkan sözüne kanış
Sen hep böylemisin, kız doğru konuş
Sanki her çeşmede suyun var senin

Yıllar konuşmuyor seni sorsam da
Başa çıkamadım karşı dursam da
Sana tapulanmış gönül arsamda
Yüzde doksan dokuz payın var senin

AĞLADIM

Dün gece, ben beni eski yıllara
Götürdüm sabaha kadar ağladım
Feryadına yenik düşen geceyi
Bitirdim sabaha kadar ağladım

Sokaklar bakmadı dönüp yüzüme
Semadan üç yıldız indi gözüme
Üç yıldızın ikisini dizime
Yatırdım sabaha kadar ağladım

On derdi susturdum bir yalvarmakla
Gece üzülmedi sona varmakla
Geri ne kaldıysa maziden akla
Getirdim sabaha kadar ağladım

İçim yanar güzel günler dendi mi?
Kara bahtım yoksa beni yendi mi?
Kumar masasında sanıp kendimi
Bitirdim sabaha kadar ağladım

Bakmadan havanın serinliğine
Düştüm sokakların derinliğine
Kilitli kapılar önünde yine
Oturdum sabaha kadar ağladım

GELMİŞKEN

Gelmişken yıktığın yeri yapalım
Ben seni bir daha nerde bulurum
Karşılıklı geçer kahve içeriz
Ben seni bir daha nerde bulurum

Isıt ellerimi yeri gelmişken
Beklediğim günün biri gelmişken
Gül biraz yüzüme bari gelmişken
Ben seni bir daha nerde bulurum

Gelmişken dönüşü çalsak yollardan
Çalsak da intikam alsak yollardan
Hesap sorsak sensiz açan dallardan
Ben seni bir daha nerde bulurum

Gelmişken hallerin bir imkan verse
Bu sefer ellerden başlasak derse
Kırarım o eli isyan ederse
Ben seni bir daha nerde bulurum

Gelmişken birkaç gün baş başa kalsak
Günün her saati gitmese boşa
Ben seni yaşarım sen beni yaşa
Ben seni bir daha nerde bulurum

SABAH SABAH

Her sabah sokaklar boyunca yürü
Bir güzel kız görsün yol sabah sabah
Yürü de bir şehir kalksın ayağa
Bütün caddelere dol sabah sabah

Başka mana katar adın sözlere
Bir gülüşle bin katarsın yüzlere
Dol da yavaş yavaş bakan gözlere
Biriken yaşları sil sabah sabah

Yürürken caddeler dörde bölünsün
Her birinde geçtiğin yer bilinsin
Aman yalnız gelme gören alınsın
Menekşe kokunla gel sabah sabah

Kara kaşlar hançerliğe özenmiş
Siyah saçlar sende değer kazanmış
Öyle sana doğru nasıl uzanmış
Açık pencerende tül sabah sabah

Yıllar sende kararını veriyor
Her görenin başı derde giriyor
Desinler kovandan çıkmış yürüyor
Bizim eve doğru bal sabah sabah

AZ DOLDUR

Göksu'lu Korsikalı *Mustafa*'ya

Ömür boyu yürü yürü bitmiyor
Nereye gidiyor bu nasıl yoldur
Derdin biri bitse biri bitmiyor
Az doldur bu akşam garson az doldur

Dünya bedeninde bu can misafir
Dertten yana benim kısmetim boldur
Beni bu hallerde görmesin kafir
Az doldur bu akşam garson az doldur

Yıllar yılı kış ömrümü içerim
Kadehime bir parçacık yaz doldur
Nasıl olsa giden geri dönmüyor
Az doldur bu akşam garson az doldur

Gel sen de ortak ol yalnızlığıma
Ne olur yanımda bir dakkacık dur
Bir yangın başladı içimde yine
Az doldur bu akşam garson az doldur

NE YAPAR

Büyük küçük bütün kuşlar baharda
Dişisine karşı öyle ne yapar
Yar doğsa üstüne bedir ay gibi
İnsan çıldırmaz da söyle ne yapar

Sevgiler umudu umuda ekler
Sevenler sevgiden bir dünya bekler
Pınar başlarında açan çiçekler
Öyle gizli gizli suyla ne yapar

İnsana geçmezse sevginin sözü
Ne biçim kızarır kaderin yüzü
Sendeki sevginin bendeki gözü
Hele düşün göz ucuyla ne yapar

Yürekler sevgiye acaba dar mı
Dünyada sevgiden büyüğü var mı
Söyle sevişmeden hiç dururlar mı
Her gece yıldızlar ayla ne yapar

Şu istasyonların tren nesidir
Sevgide ikinin birleşmesidir
Gelen sesler bir birleşme sesidir
Dönen tekerlekler rayla ne yapar

Geçerli imzadır sevgi her çağa
Sevgilerle yansın düşen ocağa
Bardakta gelince kucak kucağa
Kesme şeker sulu çayla ne yapar

SEVGİ

Sevgi Özeğeci'ye

İsterse dört mevsim dünya kış olsun
Sevgiyle her gün yaz bunu bilsinler
Sevgi öylesine güç ki insanda
Hiç başa çıkılmaz bunu bilsinler

Sevgi dolu insan herkesle dosttur
Her zaman sımsıcak gülüyor yüzü
İster canlı ister cansız ne varsa
Her şeye geçiyor sevginin sözü

AYLAR VE SEN

Bazen gün gün havan birden bozuyor
Sanki kıştasın da her tarafın buz
Aylar sende dileğince yaşıyor
Ağlarken Nisansın gülerken Temmuz

Marttır bakışların bazen tedirgin
Sanki yılın en kararsız ayısın
Bütün güzelliği yalnız sendedir
Kapıdan güllerle giren Mayısın

Bazen yüreğinin Ocak başında
Tutuşup da hiç sönmeden yanmaksın
Haziranca bayrak dudaklarınla
Ağustos Ağustos dalgalanmaksın

Bütün mevsimlerin sıcak günleri
Ilık ılık gelen nefesindedir
Omzuna düşünce sarı saçların
Görülür ki artık Eylül sendedir

Bir kaşın Ekimse bir kaşın Kasım
Sanki Aralık'a kaçar gözlerin
Bazen yirmi sekiz günlük Şubatsız
Mart kapılarında titrer dizlerin

BÖYLESİNİ

Bütün kızlardaki naza sormuşlar
Görmedik demişler biz böylesini
Omuzları saçlarında yaşıyor
Nasıl kıskanmasın diz böylesini

O artık yıllardır dilde tek konu
Nereye varacak bu işin sonu
Diller tutuluyor görünce onu
Nasıl anlatsın ki söz böylesini

Koşturup dursa da hergün dağ bayır
Hiçbir teklifine diyemem hayır
Beş ciltlik kitapta dört cildi ayır
Altından harflerle yaz böylesini

Bir gerçek üstüne bin hayal kurmuş
Gözünün baktığı yer eriyormuş
İnanmayan gitmiş buzlara sormuş
Biz görmedik demiş buz böylesini

Gün gün peşindeyim ömrüm hederde
Ne yaparsın bu da varmış kaderde
Belki kış yanından alır gider de
Amma çok çok arar yaz böylesini

Çileler yüzünden hoş dem sürmedim
Ondan gayrisine gönül vermedim
Vallahi billahi ben hiç görmedim
Bilmem gördünüz mü siz böylesini

İNSAN

Tanyeri insandır anarahmidir
Aynen güneş gibi doğar insanda
Bir el biter biter gelen yılları
Ömür der üst üste yığar insanda

Uzaklardan gelen sesi dinleriz
Neye geçit verir neyi önleriz
Hayat sırdan bir kumaşmış anlarız
O imiş giyilen meğer insanda

Kaderle kırılır insanın kolu
Bilinmez ne zaman bitecek yolu
Aylar yağmur yüklü günlerle dolu
Gezer bulut bulut yağar insanda

Boyun eğmek haktan gelen emredir
Çekilen çilenin yükü ömredir
Aylar senelere düşen cemredir
Her cemre bir ömre sığar insanda

AĞLADI

Gülgün Güler'i izlerken

Bu böyle kader mi dedi ilk önce
Sonra birdenbire sustu ağladı
Çok sevdiği babasını kaybetmiş
Belki kaderine küstü ağladı

Baktım kadehleri dikti ardarda
Belki böyle güler derdi savarda
Yaşlı gözlerini karşı duvarda
Bir paslı çiviye astı ağladı

Müzik başladığı saatten beri
Ağlamaktan bir an kalmadı geri
Şarkı içindeki özledimleri
Baba yarasına bastı ağladı

İrkildi bir ara kendine geldi
Saatler geçse de vakit güzeldi
O artık yanarak esen bir yeldi
Şarkılarla esti esti ağladı

Ahları çektikçe bir bir derinden
Fırlayacak sandım kalbi yerinden
Yaşlar dökülürken kirpiklerinden
Ağlamak değildi kastı, ağladı

Gideni kim bekler kim bu derece
Ağzından yanarak çıktı her hece
Konuşan yaş gördüm onda o gece
O orda hüzünlü sesti ağladı

GEL

Senelerden beri bekliyorum bak
Döneceksin diye bir gün geriye
Hayallerim bile üzgün dönüyor
Seni bulmadan hergün geriye

Sabrım çin seddine yetecek kadar
Bilmiyorum sana neden yetmiyor
Yıllar hasret içer on iki aydan
Sensiz aylar otuz güne yetmiyor

Mevsimler perişan halde başımda
İçte yaşadığım iklim perişan
Hiçbir şey görmeyen gözüm yollarda
Bir şeye ermeyen aklım perişan

Eğer geleceksen fazla bekletme
Olur ya geriye yine kalmasın
Doksan sekiz başına da razıyım
Amma sakın iki bine kalmasın

Halil ne diyorsun yanlış söyledin
Bari Martta olsun yahut Nisanda
Gelince görürsün gidişin nasıl
Ne yaralar açmış seven insan da

BİR KIZ VARDI

Bir güzel kız vardı yıllar öncesi
Komşumuza geliyordu yazları
Hepimiz tanırdık Bakkal Kemal'in
Erdekteki baldızının kızları

Göçmen kuş gibiydi vakti bilirdik
Geç kaldı mı sıkıntıdan ölürdük
Aradığımızı onda bulurduk
Bizi bize düşürmezdi nazları

Ta karşıdan güller gibi kokardı
Bir baktı mı acımazdı yakardı
Ona herkes maşallah der bakardı
Konuşurdu yürüyorken dizleri

Onu hergün gözümüzle soyardık
Öpüp koklar koynumuza koyardık
Bizden gizli dolaşırmış duyardık
Gençlik parkındaki yazlık sazları

Bazen pencereye çıkar dururdu
Orda bile mahalleye gururdu
Bakış bakış ateş eder vururdu
Ruhsatsız silahtı sanki gözleri

Bakmazdık yanında biri var ise
Bayılırdık elbisesi dar ise
Evden çıkıp caddelerde yürüse
Bir ederdi yokuşları düzleri

Gider gitmez gözümüzde tüterdi
Gitmesiyle güzel günler biterdi
Bütün sene hepimize yeterdi
Giderken ettiği veda sözleri

Ankara onunken dağı taşıyla
Evlenmiş dediler bir yüzbaşıyla
Kalakaldık gözümüzün yaşıyla
Bir imzaya kurban etti bizleri

YIKARIM

Bir karanfilim ben gönül bahçemde
Yalnız sana açar sana kokarım
Bilmezler kalbinle evlendiğimi
Sanırlar ki hâlâ müzmin bekarım

Bu işte affetsin beni yaradan
Çok memnunum bağrımdaki yaradan
On yıl değil kırk yıl geçse aradan
Senden ne usanır ne de bıkarım

Hoş görülsün her gün böyle bir hoşsam
Aşk yüzünden fitil gibi şarhoşsam
Hangi yola gitsem yürüsem koşsam
Sonunda mutlaka sana çıkarım

Sen bana yazıyla verilmiş haksın
İnanmayan açsın kitaba baksın
Farzet ki ben gölüm, sende ırmaksın
Hiçbir şey tanımam sana akarım

Bir daha gelmez ki bu fırsat çağı
Emret sol yapayım yöndeki sağı
Ferhat Şirin için delmiş bir dağı
Sen emret önünde on dağ yıkarım

GİBİYDİN

Dün karşıma çıktın yıllardan sonra
Yine mey dağıtan saki gibiydin
Bir telaşın vardı yine üstünde
Yine öyle emrivaki gibiydin

Gözler hâlâ bakışlara yetmemiş
Alev saçlar omuzundan gitmemiş
Yıllar bitmiş güzelliğin bitmemiş
Ha vallahi kızlıktaki gibiydin

Yine güldün ellerini gösterdin
Ellerini ellerimde isterdim
Sazlıkta saklanır ara bul derdin
Yine öyle sazlıktaki gibiydin

Bakışların yine öyle yakıyor
Geçtiğin yol sana doğru akıyor
Gelen geçen durmuş sana bakıyor
Marmaris'te yazlıktaki gibiydin

Güzelliğe güzelliktin katkıda
Baktım yine üstüme yok etkide
Manalarda büyümüşsün gitgide
Açtım baktım sözlükteki gibiydin

GÖNÜLLE DERTLEŞME

Yeter artık ettiklerin ey gönül
Sen benim peşimden gel bundan sonra
Beni bulacaksan emrinde değil
Daima karşında bul bundan sonra

Hergün göstererek sudan bir sebep
Kız demedin dul demedin sevdin hep
Ben ocakta küldüm sen alevdin hep
Sen de olacaksın kül bundan sonra

Ben sustukça sen hep türkü söyledin
Her gittiğin yerde bir yar peyledin
Kovanlar boşalttın balları yedin
Ben de yiyeceğim bal bundan sonra

Neydi o günlerin ey gönül neydi
Hep senin yüzünden başım dertteydi
Bir olsun dedikçe gözün dörtteydi
Bunları aklından sil bundan sonra

Bu çileler böyle nasıl biter be
Şöyle bir bak, var mı senden beter be
Bana ettiklerin artık yeter be
Sana susmayacak dil bundan sonra

Sen giderdin ben arkandan bakardım
Senin için ne hatırlar yıkardım
Yok böyle şey artık kanun çıkardım
İster ağla ister gül bundan sonra

ANLAYAMADIM

İnsanın başına neler geliyor
Neler mi dediniz anlayamadım
Yıllar birgün saçlarına akları
Eler mi dediniz anlayamadım

Nedir ki saçlarda beyaz azması
Kaderin alnına yazı yazması
Hasret duvarını sabır kazması
Deler mi dediniz anlayamadım

Pek anlayamadım bu telaş nede
Biter mi dediniz yol gide gide
Sevgi kuzuları bir gün sende de
Meler mi dediniz anlayamadım

Geçerli dediniz kaderin sözü
Kör olsun dediniz gurbetin gözü
Güler mi dediniz sevenin yüzü
Güler mi dediniz anlayamadım

Yollarda bu belli belirsiz iz ne
Bu izin üstüne çıkan deniz ne
Yazan yazdığını ne dediniz ne
Siler mi dediniz anlayamadım

SEVGİLİ KARDEŞİM

Sevgili kardeşim ömür boyunca
Sevgiyi kendine baş etmeyi bil
Bir sevgin saklıysa gönül kasanda
Sen onu severek baş etmeyi bil

Zannetme kardeşim ağlayan gülmez
Sevenler ölür de sevgiler ölmez
Yaşar, yaşar amma kendini bilmez
Dünyada sevgili bilmeyen cahil

Yollarda yorulmaz sevgiye koşan
Gönüle madalya bu şeref bu şan
Sevgisiz insanlar gibi perişan
Azgın dalgaların vurduğu sahil

Sevgi sımsıcacık sararsa seni
İnsanın kendine artar güveni
Bir yastıkta yatan iki seveni
Ayırmaya kıyamazmış Azrail

GEÇTİ

Bir başka dünyada yaşar gibiyim
Hayat senden önce, gözümde hiçti
Ahlarla gelen gün çöktü üstüme
Altında her günüm of ile geçti

Seni benden ayrı yere komadım
Seninle oldu hep benliğim, adım
Nedendir bir türlü anlayamadım
Seneler boşuna laf ile geçti

Yolda yaya kaldım sen yağız atlı
Acı gelen günler bitmedi tatlı
Elele tutuşmuş binlerce mutlu
Önümden kafile kafile geçti

Gülüşüne saydım günün kârını
Sildim hayatımdan sensiz yarını
Durmadan affettim yaptıklarını
Ömrüm seni hergün af ile geçti

Vefasızlık pusu kurmuş kanında
Başlamış ne varsa bitti yanında
Gerçeği anladım ben de sonunda
Sayende bir ömür nafile geçti

SABAHLA GELEN

Her sabah odama şafak dolunca
Günün memesinden süt sağıyorum
İki ölüyorsam akşam olunca
Her doğan güneşle üç doğuyorum

Sabahlar beynime ışık yığınca
Işıkla içime gökler sığınca
Yılların tapulu topraklarına
Sanki sağnak sağnak ben yağıyorum

Kuşlar kanat kanat bana uçuyor
Bütün firariler bana kaçıyor
Gecenin küllenmiş mangallarında
Uzanacak bir el bekleyen kor'um

Hani bir şarkı var (her yer karanlık)
İşte şarkılarda insan bir anlık
Gözümün önünde yumruk yumruğa
Kavgaya başlıyor şarkıyla yorum

Açılan bir albüm günler önüme
Sayfa sayfa çıkar yüzler günüme
Yüzler ki azalır durmadan bir bir
Ben de o birlerle azalıyorum

ÖNCELİK

Ben bin'den sonrayım ay hesabında
Sen benden küçüksün, bin'den öncesin
Başımın üstünde yerin değişmez
Akla ilk gelişte, benden öncesin

Defterdeki bizim kayıt başlarda
Sen baharsın benim ömrüm kışlarda
Yola düşüp beni arayışlarda
Bakışta gülüşte benden öncesin

Bana doğru şöyle bir uzan bende
Seni bir yazan var bir yazan bende
Birden kaybolurum ben bazen bende
Arayıp buluşta benden öncesin

Herkes gibi bunu biliyor hak da
Elin onda beşi sensin parmakta
Boğulmaktan kurtulurken ırmakta
Orda bile işte benden öncesin

Açtık gözümüzü biz bizi bildik
Biz sevi şehrinde sevgiligil'dik
Farzedelim öldük sonra dirildik
Sen bu dirilişte benden öncesin

YOLLAR

Neler neler vermez bu yollar bize
Varlığını bile adar bu yollar
Hayat dağındaki yıl ağacını
Zamanlı zamansız budar bu yollar

İnişi var, yokuşu var, düzü var
Bizi bizden iyi gören gözü var
Yer gelince kızaracak yüzü var
Bizi bize mahcup eder bu yollar

İnler durur, kışın yazın desek de
Bazen içindedir tozun desek de
Bakıp ne kadar da uzun desek de
Kundaktan mezara kadar bu yollar

Bazen açar mevsimlerle arayı
Bizden saklar bağrındaki yarayı
Ömür veznesinden alır parayı
Güne borcumuzu öder bu yollar

Onlar bize biz onlara yakınız
Hergün üzerinde akın akınız
Yanıbaşlarında bitmiş ekiniz
Bizi bizden biçer gider bu yollar

Biz biteriz, yollar bitmez gitsek de
Yollar yetmez, biz yollara yetsek de
Akşam sabah başlasak da bitsek de
Değişmez ki, bize kader bu yollar

BİR OLSUN

Bana hak verirsin günün birinde
Hele o gözlerin yolda bir olsun
Göçmen kuşlar bile yılda bir gelir
Bari onlarla gel yılda bir olsun

Olurmu böyle şey ah bu yaşta bu
Nedir söylermisin esen başta bu
Ko ben de diyeyim, yarim işte bu
Çık dolaş da sağda solda bir olsun

Başımı ne biçim sardı bu duman
Geriye dönmüyor gözünü yuman
Perişan halime bir bak o zaman
Beni bir köşede bul da bir olsun

Yıllar girdi hasretinle arama
Hiçbir ilaç yaramıyor yarama
Desen de razıyım, gelirim amma
Hele şu meyvalar dalda bir olsun

Sevgin her nefeste kaynar kanımda
Evde yanımdaşın yolda yanımda
Bari bir gececik kal da yanımda
İtirazım olmaz kal da bir olsun

Sen özsün şu yalan üvey dünyada
Gitmenle yok oldu herşey dünyada
Var mı benden başka birşey dünyada
İstediğin anda elde bir olsun

GEÇSİN

Bir dostumla haber salmış yar bana
Demiş gözlerimden artık az geçsin
Acele etmesin kavuşmak için
İşte bahar geldi, hele yaz geçsin

Yaz geçsin tamam da, nasıl niyet bu
Bir düşün gönlüme ne eziyet bu
Buz bağlasın derse derelerde su
Bekle derse, şu kar kalksın, buz geçsin

Zaten yaralıyım daha ilk günden
Ondan ayrı farkım yok ki sürgünden
Geçecekse derse aşk köprüsünden
Sağa sola hiç bakmasın düz geçsin

Düz geçmişim o köprüden yıllardır
O köprüde aşka giden yol vardır
Derse önümüzde birkaç yıl vardır
Sabret derse yıldan yıla söz geçsin

Bu hallere ne diyeyim bilemem
Bu sevgiye imza attım silemem
Başım gitse asla şunu diyemem
Ben vazgeçtim, varsın o da vazgeçsin

DAĞITIN

Dağlar alın efkarımı başımdan
Yayla yayla tepe tepe dağıtın
Efkarımda gönlüm gibi incedir
Kırılmasın öpe öpe dağıtın

Kullar alın şu başımdan beynimi
Açın bakın eskisiyle aynı mı
Birşey derse uzattığım boynumu
Sehpalarda ipten ipe dağıtın

Söz vermişim dönemem ki sözümden
Ah ettikçe alev çıkar ağzımdan
Eller alır yaşlarımı gözümden
Sabır yapın küpten küpe dağıtın

Güzel günler bensiz yola çıkmayın
Gönlüm nazlı hatırını yıkmayın
Birşey derse kusuruna bakmayın
Dediğini yapa yapa dağıtın

Yeller esin kurtulayım hışımdan
İçim ağlar gülüyorken dışımdan
Alın karlar bu dumanı başımdan
Yağıyorken lapa lapa dağıtın

Şafaklar ısıtın hergün gönlümü
Dudaklar durmadan öpün gönlümü
Parmaklar bir takı yapın gönlümü
Yüzük yüzük küpe küpe dağıtın

YETER

Yeter ki hatırla yılda bir olsun
Bu bir olsundaki (bir) bana yeter
Benden aldığının binde birini
Her hatırlayışta ver bana yeter

Mevsim başlayacak diye hasada
Kaç aydır zavallı gönlüm tasada
Kolların boynuma dolanmasa da
Elini elime sür bana yeter

Gelmeni inanki can istiyor can
Gör neler olacak göründüğün an
Yıllar yılı yarı açık kapımdan
Günde bir de olsa gir bana yeter

Hep böyle büyüdü bu sevda bende
Seninle yaşamak ne güzel sende
Gam yemem gözüme görünmesen de
Sen beni karşıdan gör bana yeter

Bir başka eşin yok şu yeryüzünde
İki cihan senin iki gözünde
Ağzından her çıkan (her gün) sözünde
Gün zaten senindir (her) bana yeter

Sevda yollarında iz derin olsun
İzlerin üstünde bir yerin olsun
Varsın koca dünya ellerin olsun
Gönlünde el kadar yer bana yeter

SENİN YÜZÜNDEN

Ateşim her akşam kırka çıkmışsa
Birden ter basmışsa senin yüzünden
Başımdan şu çok sert, şu hoyrat rüzgar
Durmadan esmişse senin yüzünden

Hep sana acıktım doydum doyası
Tutmaz ipliğimi her kök boyası
Şu elleri kanlı dert eşkiyası
Gönlümü basmışsa senin yüzünden

Baktım geçip gitti muhabbet demi
Dertler çoktan aldı azıya gemi
Hasret bir çamaşır gibi kalbimi
Üstüne asmışsa senin yüzünden

Mevsim tam zamanı ne geç ne erken
Çıkarsın karşıma nerdesin derken
Gözlerim doluysa elim titrerken
Yüreğim susmuşsa senin yüzünden

KİM DERDİ

Kim derdi şu dönen yalan dünyada
İki hükmedecek beş'e kim derdi
Eller uzanacak acı çekene
Acılar gidecek hoşa kim derdi

Kim derdi yıldızlar ay'ı silecek
Tohum suyu tanıyacak bilecek
Gelen gitmeyecek, giden gelecek
Af çıkacak dertli başa kim derdi

Ayak diz çökecek dizin önünde
Kulak dinleyecek gözün önünde
Çok'lar el bağlarken az'ın önünde
Dolu'lar koşacak boş'a kim derdi

Kim derdi bulutlar gökte azacak
Yere yağmur yağmur mektup yazacak
Mart Hazirandaki işi bozacak
Yaz kafa tutacak kışa kim derdi

Kim derdi hayat yok doğan ikize
Boynuzları ağır gelsin öküze
Kim derdi ki parçalansın sekize
Yol boylarındaki taşa kim derdi

Gözler bakış bakış sevine dursun
Çatık kaşlar gün gün dövüne dursun
Ağız dili ile övüne dursun
Dil isyan edecek dişe kim derdi

O

Bir düğünde gördüm onu ilk defa
Gülerek yüzüme şöyle bir baktı
İş açtı başıma durup dururken
Bilemedim nasıl içime aktı

Şöyle bir estirdi önce yelini
Hemen git gönlüme dik heykelini
Naz ile uzattı birden elini
Kalbime incecik bir iz bıraktı

Bir başkalığı var belli ellerden
Ses veriyor saçındaki tellerden
Duman çıkarıyor baktığı yerden
İşte o beni de o gece yaktı

Umutları bağladıkça yarına
Düştük ertesi gün aşk yollarına
Bir göğsüne aldı bir kollarına
Dizimde ne takat ne hız bıraktı

Katlandım bir hayır var deyip bunda
Böyleydi niyeti belki onun da
Amma kader bana yolun sonunda
Kalbi taştan bir hayırsız bıraktı

Ne kadar yıl geçti bilmem aradan
Acımadan çıkıp kaçtı sıradan
Bir farkım yok artık bahtı karadan
Beni bu yollarda yalnız bıraktı

GİBİ

Önünde ağlarken bazen gururum
Okşarsın yüzümü güldürür gibi
Gözlerin üstüme yürür bazı gün
Sanki bakışların saldırır gibi

Sen benim gözümde canımla birsin
İzin ver ellerim günaha girsin
Beni bazen bende kaybettirirsin
Aratır durursun buldurur gibi

Seni bana yazan unutma haktır
Allaha bin şükür yüzümüz aktır
Saçların omzunda salkım saçaktır
Dağılır bir haber bildirir gibi

Bir de yol girmesin aman arama
Beni senden başka yerde arama
Kanun yasağı var diyorsun amma
Halin yürürlükten kaldırır gibi

Ne gün ki dudaklar üstüme koşar
İşte o an sabrım kabından taşar
Halil en şahane saatler yaşar
Kollar sarıldıkça öldürür gibi

Seni bana verir gün eğer günse
Bu yolda razıyım bana ne dense
Senden ayrı iken gel gör nedense
Gezip duruyorum çıldırır gibi

SALINCAK

Salıncaktır insan ömrü
Sallandıkça fire düşer
Yirmi derken elli derken
Bir bakarsın bire düşer

Her sallanma nefes alış
Bunu anlamaya çalış
Hem yükseliş hem alçalış
Arada bir zora düşer

Göz açıktır sallandıkçc
İç rahattır yollandıkça
Onu hoyrat kullandıkça
Isı birdenbire düşer

Salıncağın ipi kandan
Her sallanış gelir candan
Bir keredir düşüş ondan
Sanma iki kere düşer

Bir gün sisler çöker dağa
Bağ bozumu gelir bağa
Bir hal olur salıncağa
İpi kopar yere düşer

ÖZEL SAYI

Gelirim demiştin Nisan sonunda
Dallarında sensiz, kiraz, kayısı
Nasıl anlatırım gelen Temmuza
Yollarda ağlayıp kalan Mayısı

İnanki şu kadar gözümde değil
Girip yüzmediğin deniz kıyısı
Bütün açık renkler uçmuş üstünden
Gözlerinde kalmış bir çift koyusu

Ben senden bir türlü çıkamıyorum
İçine düştüğüm sevda kuyusu
Bir tek satırını ele okutmam
Ey gönül dergimin özel sayısı

YUKARI

Ömrün son gününe gidiş derler ya,
Gidiş deseler de varış yukarı
Geçip gidiyorken durup bakmazmış
Ne yaz aşağıya, ne kış yukarı

Görmüş yaşayanlar gözüyle görmüş
Baş üstünde gökler ne kadar hürmüş
Aşağı bakan göz, çok üzülürmüş
Gülermiş olursa bakış yukarı

Yüceden gelene açarız bağrı
Çaresiz gideriz gelince çağrı
Kalkar ellerimiz yukarı doğru
İçten gelen her yalvarış yukarı

Olup bitenleri bir seyret dur da
Gitmeye ne kaldı bir düşün şurda
Yukarı yükselme gölde olur da
Olur mu nehirde akış yukarı

Bizleriz yer için gözyaşı döken
Gerçekler önünde boynunu büken
Bir adım atmaya mecal yok iken
Bize koş diyorlar yokuş yukarı

GİTMİŞ

Tülin Tunca hanımefendiye

Bahar yine çiçek çiçek içimde
Çok şükür o soğuk havalar bitmiş
Yar saçına hasret kalan ellerim
Farkına varmadan boşalmış gitmiş

Hâlâ yollarımda geniş var, dar yok
Gönülde yangın mı? Eh işte var yok
Bütün bunlar var genç arzular yok
Onları içimden yaş almış gitmiş

Aylar bazen hatırımı sorar da
Gençlik kaçtı derim, halen firarda
Bu yıl noksanlık var gelen baharda
Bir yanını geçen kış almış gitmiş

Ben yari sordukça gelen gidenden
Bir yardım gelmiyor yorgun bedenden
Üç aldı sanırdım güzeller benden
Meğer yanılmışım beş almış gitmiş

Ne umut kaybettim ne hak sevgimi
Ne de vatan millet bayrak sevgimi
Canımla korurken toprak sevgimi
Sevgi toprağımı taş almış gitmiş

SUSTU

Dün sabah birisi kesti yolumu
Ömründeki yıllar kaç dedi sustu
Nasıl da çullanmış zaman üstüme
Ne biçim ağarmış saç dedi sustu.

Sen kimsin ki dedim, necisin nesin?
Besbelli halinden endişedesin
Neden kesik kesik çıkıyor sesin?
Birşey diyemedi hiç dedi sustu

Dalında dört mevsim meyve var gibi
Olma dedi Martta yağan kar gibi
Serçe gibi değil kartallar gibi
Uçarsan yüksekten uç dedi sustu

Kimseye sır verme dedi boş yere
Bir avuç yağmurla bulanır dere
Hayatından geçip giden günlere
Bir gölge düşürmek suç dedi sustu

Başına ağ örmüş yıllar aklardan
Var'ına çığ düşmüş dedi yoklardan
Bir ses işitirsen çok uzaklardan
Bekleme o yerden kaç dedi sustu

Gün gelir çıktığın yerden inersin
Gün gelir geldiğin yere dönersin
Bazen yenilirsin bazen yenersin
Hayat bir bitmeyen maç dedi sustu.

İÇİNDE

Beş'te üç bütünle dört yarım varsa
Başka şey aranmaz işin içinde
Bu üç bütün sen ol, dört yarım da ben
Gel kucaklaşalım beşin içinde

Senden uzaklarda her şeyim yarım
Ne yapsam sendeki gönlüm kadarım
Çamaşır astığın ipte ben varım
Ben varım bastığın yaşın içinde

Senin ile diri diri bir hayat
Her nefes alışın biri bir hayat
Sensiz yaşamak mı? Kuru bir hayat
Sanki yaşıyorum taşın içinde

Sürgünde sayılsa üç gün bir güne
Razıyım elli yıl sende sürgüne
Nasıl da gizlenmiş on sekiz sene
Sendeki on sekiz yaşın içinde

Yine de umudum hem yok hem de var
Böyle seven yürek söyle kimde var
Seninle yaşayan bir beynim de var
Benimle yaşayan başın içinde

BÜYÜKLÜK

İsmet Sezgin'e

İsmet'le büyür olduğu için mevkide tevazü
Olmazki o hiç sevgide hiç cephede bezgin
Yıllarla makamlar gelecektir geçeçektir
Lakin o değişmez yine İsmet yine Sezgin

BENİ

Sen mi yağdın yüreğimin başına
Sana yıktı gözümdeki sel beni
Gelen geçen ezsin diye durmadan
Yollarına köprü olmuş bil beni

Sevgin bende hak vergisi bir nişan
İflah olmaz hasretinle yarışan
Gezerken yollarda böyle perişan
Bakar bakar deli sanır el beni

Artık yetti gül yüzünü bir göster
Can vermeye geleceğim yer göster
Küller görse bizden beter varmış der
Ardın sıra savururken yel beni

Senden kalkar yine sana dönerim
Kaderimdir ben de böyle yaşarım
Her parçamla sana ayrı koşarım
Sen istersen yüz parçaya böl beni

Gözyaşımdan harcım yoksa yapında
Boynum kalsın sehpaların ipinde
Gün gelir de göremezsen kapında
Çık caddeye yolda ölmüş bul beni

DÜN GECE

Aklımdan bir türlü çıkmak bilmiyor
Yüzüme ilk defa güldüğün gece
Dün yine bütün gün seni düşündüm
Seni düşünmekle geçti dün gece

İçimde hasretin diri mi diri
Yetmiyor umudun artık hiçbiri
Gönlümdeki deli kırıp zinciri
Başıma ne işler açtı dün gece

O sende kalıyor her zaman karar
Bağırdı avazı çıktığı kadar
Sensiz saatlerle zor dakikalar
Beni yudum yudum içti dün gece

Yağsın bırak artık yağmur da karda
Sıkışıp kalmadan nefesin darda
Havalanan bütün yarasalarda
Aklım senden yana uçtu dün gece

Seninle çınlarken sensiz şafaklar
Baktım ki akşamda bir hazırlık var
Gözümü kırpmadım sabaha kadar
Bakmadım saatler kaçtı dün gece

ALLAH AŞKINA

Yaşamak çileli bir çetin yolmuş
Yol bitsin yanında Allah aşkına
Günlere ne olmuş aya ne olmuş
Yıl bitsin yanında Allah aşkına

Gül deseler bile sensiz gülmem ki
Senden ayrı ayı günü bilmem ki
Hangi arı yapmış seni bilmem ki
Bal bitsin yanında Allah aşkına

Sendeki bu kudret yoktur vezirde
Can bile emrini bekler huzurda
Gönül, ateş ateş sana hazırda
Kül bitsin yanında Allah aşkına

Belki çıldırırım gel dediğin gün
Dudakta, yanakta, gözde gülüşsün
Saçını okşayan el şehit düşsün
Kol bitsin yanında Allah aşkına

Yıllarca gözlerim yollarda kaldı
Hasretin damardan kanımı çaldı
Bana kala kala bir canım kaldı
Al gitsin yanında Allah aşkına

Senden ayrılmak yok ne dense densin
Sen benim gönlüme sevgi ekensin
Sana baka baka gözler tükensin
Dil bitsin yanında Allah aşkına

Üstünde esmeyen yeller yel değil
Seni söylemeyen diller dil değil
Eğer bitecekse karanfil değil
Gül bitsin yanında Allah aşkına

GECELER

Atan şafakların umut kapısı
Daracık günlerin bol geceleri
Kaç kere sokakta ağlarken gördüm
Mehtaptan boşanmış dul geceleri

Geceler geriye dönmez ardından
Işıklı günlere taşar bendinden
Bazen bunalır da kaçar kendinden
Gel bulabilirsen bul geceleri

Geceler açılır her gün yarına
Bahar rüzgarına kışın karına
Kutupların buzlu rüyalarına
Her gece girermiş çöl geceleri

Kim demiş geceler bu sırra ermiş
Kim teselli etmiş kim umut vermiş
Sabahlara kadar şarkı söylermiş
Gece yollarında yol geceleri

Küme yıldızlarda her gece fasıl
O faslın kaynağı akşamdır asıl
Nasıl hayal eder kimbilir nasıl
Dicle'yi Fırat'ı Nil geceleri

Herkes de biliyor rivayet bu ya
Yıldızlar yatmadan önce uykuya
Bir bir inerlermiş göldeki suya
Bundan çok güzelmiş göl geceleri

SANA KAVUŞMAK

Ne zormuş güzelim düşmek peşine
Güzelim ne zormuş ardından koşmak
Şu yaman alnımın gökte güneşe
Değmesi demektir sana kavuşmak

Ben böyle yaşarken azgın deliyle
Gelmeyi bilmedin hazan yeliyle
İnsanın bir fili sakat eliyle
Boğması demektir sana kavuşmak

Bulutlar üstüme koşun toplanın
Şimşekler bağrıma çakın saplanın
Sağlam bir koyunu aç bir kaplanın
Sağması demektir sana kavuşmak

Neden böyle olduk bilmem ki neden
Nedir bizi böyle perişan eden
İnsanın bir yaşa gelip yeniden
Doğması demektir sana kavuşmak

Güneşin ay ile kaynaşması ne
Sığması mümkün mü milyarın bine
Ayvanın bir incir çekirdeğine
Sığması demektir sana kavuşmak

Kopsa da ömrümden gençlik çağları
Kopmadı içimden sevgi bağları
Sağ elin sol ele yüce dağları
Yığması demektir sana kavuşmak

DEĞİŞMEM

Şu yorgun başım ile bir ömür boyu yatsam
Dizlerini dünyada hiçbir dize değişmem
Mutluluk var mı bilmem seni sevmek dışında
Yolumdaki izini hiçbir ize değişmem

Hâlâ daha güzelsin ey yılların kadını
Hâlâ daha mutluluk anmak bile adını
"Dudaklarından düşen bir cümlenin tadını"
İnan hiçbir duaya hiçbir söze değişmem

Nice gözler önümde sıra olmuş bana ne
Tutuşup yanıyorlar çıra olmuş bana ne
İster ela isterse kara olmuş bana ne
O mavi gözlerini bin denize değişmem

Yıllar geçip gitse de sen herşeye bedelsin
Hâlâ yakan bir ateş hâlâ sıcak bir elsin
Ne çıkar çiçeklerle bahar gelsin yaz gelsin
Sendeki sonbaharı hiçbir yaza değişmem

Gözlerinden bir ateş düştü yine özüme
Hiçbir şey görünmüyor senden başka gözüme
Sen böyle sıcak sıcak gülüyorken yüzüme
Seni on sekizindeki hiçbir kıza değişmem

GÖRÜRSÜN

Önüne yüz çeşit yollar çıkıyor
Ayağın sağlamsa koşar yürürsün
Bazen düzde gider bazen inişte
Bazen de sarp mı sarp dikler görürsün

Bu çetin yollarda yürümek niçin
Dizinde güç varsa rahatlar için
Hayat da bir yoldur insanlar için
Yılları yıllara ekler görürsün

Bir acı tuz vardır dökülen yaşta
Bir elin doluda bir elin boşta
Olmamalı amma oluyor işte
Yolunda çiğnenmiş haklar görürsün

Toprak bin verirmiş bir şükredene
Yorgunluk çökünce bir gün bedene
Gelen yetmez olur senden gidene
Azlara imrenen çoklar görürsün

Arttırdığın tırnağından dişinden
Bakarsın gidiyor hayal peşinden
Nice fırtınalar eser başından
Hasar var mı yok mu bekler görürsün

HELE BİR DÜŞÜN

Gel son deneyelim, son pişmanlığı
Bir başka tadı var geri dönüşün
Ağlamak ne kadar zormuş öğrendik
Bakarsın güleriz, hele bir düşün

Yeniden üşüme aşka sarın da
Ne taze umutlar vardır yarında
Vefa sofrasının tabaklarında
Güzel günler yeriz, hele bir düşün

Başa gelenleri unuttuk çoktan
Bir rüzgar ayırdı bizi hiç yoktan
Zalim ayrılığa bakıp uzaktan
Belki diş bileriz, hele bir düşün

Güler yüz beklerse görenler bizden
Mutluluk fışkırır her yerimizden
Ayrılmak sözünü defterimizden
Olur ya sileriz, hele bir düşün

Bize son pişmanlık gelmez boş yere
Gel bir deneyelim onu son kere
Bizi kapılarda bekleyenlere
İşte geldik deriz, hele bir düşün.

VERMİYOR

Coşkun Bağır'a sevgilerle

Bu nasıl böyle ay bu nasıl mevsim
Yüzünde fırtına sona ermiyor
Dizin baş koymağa izin verdi de
Umuda fırsatı sözün vermiyor

Nazlar nazlanmayı sana hak gördü
Bunca yıllık bir sevdayı yok gördü
Bir bakış istedim demek çok gördü
Nice dil döksem de gözün vermiyor

Kesip attın yüreğimden hatları
Zehir ettin dünyadaki tatları
Gizli gizli tuttuğun o notları
Ver diye yalvardım yazın vermiyor

Sana gider benden bıkıp kaçan gün
Sana bayram olur beni içen gün
Bari bir gülüş ver dedim geçen gün
Hâlâ bekliyorum yüzün vermiyor

Bir şeyler tıkandı şurama doktor
Girme yaram ile arama doktor
Sakın ha el sürme yarama doktor
O yarayı açan izin vermiyor

GÜNLER

Mutluluğun kollarında
Güle güle aş günleri
Ellerinde buket olsun
Kutladığın yaş günleri

Kızgın ateş kanındaysa
Can bildiğin canındaysa
Sağlığında yanındaysa
Yaza döner kış günleri

Mutlu ise her bir köşen
Ömür boyu olur neşen
Derdin varsa, gökten düşen
Taş sanırsın taş günleri

Ham sözleri duyma sakın
Duysan bile uyma sakın
Yaşamaktan sayma sakın
Geçirdiğin boş günleri

DAĞLARA

Hiç düşündünüz mü şu koca zaman
Nasıl küçülür de sığar dağlara
Yıllar mevsimleri dörde katlayıp
Hafta hafta, gün gün, yığar dağlara

Sabah başlayınca sesler derinden
Işıklar el eder kuşluk yerinden
Bir el bulutların memelerinden
Süt diye yağmuru sağar dağlara

Baharda yaylaya göçen yörükler
Ardına bir köyü alır sürükler
Dallarda gülerken kiraz, erikler
Mevsim güneş güneş doğar dağlara

Gelen sis çökecek bir vadi arar
İşini sürdürür öğleye kadar
Karakış ardından gelen ilkbahar
Sanki çiçek çiçek yağar dağlara

SANA BIRAKTIM

Çekeceğim kadar çektim olmadı
Al götür sevdayı sana bıraktım
Başa çıkamadım bu güne kadar
Kaderle kavgayı sana bıraktım

Bu işlere benim aklım ermedi
Gülüşler yüzüme fırsat vermedi
Gözlerim kaç aydır uyku görmedi
Rüyayı hülyayı sana bıraktım

Rüzgar oldum estim senin yönüne
Hesap göremedim günü gününe
Ömür senedini koydum önüne
Atacak imzayı sana bıraktım

Ne kadar sürer ki yol bundan sonra
Nasıl yeşerir ki dal bundan sonra
Herşey senin olsun al bundan sonra
Sen yaşa dünyayı sana bıraktım.

HUYSUZ GÖNÜL

Gönlümün halinden şaşırıp kaldım
Katiyen burnundan kıl aldırmıyor
Gül almaya girsem bir çiçekçiye
Karanfil al diyor gül aldırmıyor

Sabah güzellerle başlıyor derse
Canını verirmiş güzel isterse
Ne zaman bir yerde güzeli görse
Bir adım öteye yol aldırmıyor

Güzelden ayrılmak ona çok zormuş
Güzelin ışığı yüzüne vurmuş
Elbisesini de dar istiyormuş
Ne desem bir türlü bol aldırmıyor

Haftada yedi gün her saat deli
Çirkini tutmaya varmıyor eli
Arının ağzından istiyor balı
Çarşıdan pazardan bal aldırmıyor

NE OLURSAN

Satarsan alırım ne kadar varsa
Kaçtan satacaksın nazını kaçtan
İnsanı yaşatan nedir derlerse
Sevgi başta gelir her ihtiyaçtan

Şu yalan dünyada yaşamak varsa
Hele sevgilerde bir parça yarsa
Bu yüzden çekecek cezam artarsa
Ben gurur duyarım böylesi suçtan

Gel de kolaylaşsın yıllarla zorum
Ben artık mangalda küllenmiş korum
Hergün hayran hayran seyrediyorum
Sende sergi açmış omuzlar saçtan

Bu nedir ki böyle bu da nasıl iş
Sende yaşamaktır bendeki bitiş
Yalnız taşınmıyor bu hayat yetiş
Yetiş de sende tut sende bir uçtan

DÜNYA

Bilmem nerden geldi bu telaş cana
Bilmem içimdeki yangın nereli
Dikmiş gözlerini bana bakıyor
Bütün perdelerin pencereleri

Bütün perdelerin pencereleri
Yeni bir sabaha açılır bir bir
Öyle bir köprü ki ömür hayatta
Gece gündüz ondan geçilir bir bir

Gece gündüz ondan geçilir amma
Ordan ötesini henüz bilen yok
Gidenlerin hepsi orda kalıyor
Bu güne kadar hiç dönüp gelen yok

Bu güne kadar hiç dönüp gelen yok
Adları yaşıyor yalan dünyada
On milyara varan insan içinde
Var mı iki asır kalan dünyada

GÖNEN (I)

Her yanı çevrili güzelliklerle
Güzelin en güzel eşi Gönen'de
Gidip güzelliğin dizine koy da
Sen o zaman seyret başı Gönen'de

Bütün insanları hep cana yakın
Gönen'de başka şey düşünme sakın
Dur da etrafına şöyle bir bakın
İnsanın gençleşir yaşı Gönen'de

Onun kıymetini bilen biliyor
Gelemeyen üzgün gelen biliyor
Mevsimler bir başka güzel geliyor
Gel de geçir yazı kışı Gönen'de

Gönen'e gelişin sana ün olsun
Her yerin Gönen'li çiçekle dolsun
Bir ay olmasa da on beş gün olsun
Sağlık bayrağını taşı Gönen'de

GÖNEN (II)

Hayati Köse'ye

Şu cihanda Gönen derler adına
Kışın bahar ile yattığı şehir
Bir derdine şifa diye insanın
Gelip de on şifa kattığı şehir

Sen ilçesin Balıkesir ilindir
Gülen yüzler pencerende tülündür
Derman bahçelerde açan gülündür
Dostluğun dumanca tüttüğü şehir

Deren bir başkadır çayın bir başka
Şifalıdır sıcak suyun bir başka
Gökte gülüp duran ayın bir başka
Güneşin bir başka battığı şehir

Giden milyonlardır yüzü gülüp de
Sana koşar kıymetini bilip de
Kucağına iki büklüm gelip de
Doğrulup değneksiz gittiği şehir

Şifalarla Haktan yere inersin
Pehlivansın hastalığı yenersin
Türkiyemde eşin yok ki Gönensin
Allahın iltimas ettiği şehir

Tütüyorsun insanlığın gözünde
Asırlardır içtenliğin özünde
Sağlık dağıtmada dünya yüzünde
Rekoru elinde tuttuğu şehir

ARIYOR

Camiymiş vaktiyle amma yıkılmış
Sanıyor ki hâlâ mihrap duruyor
Bir gemi ki yılmış fırtınalardan
Belli sığınacak liman arıyor

Eski hali hani göstersin nerde?
Kim bilir kaç yerde uğramış derde
Sanki bir dağ gibi duruyor yerde
Başına münasip duman arıyor

Hayatta gülmeye vakti olmamış
Bir adım atacak hali kalmamış
Sevgi dolu bir gönüle dolmamış
Şimdi dolmak için imkan arıyor

Saati nerdeyse durdu duracak
Parmağında gücü yok ki kuracak
Belli ava çıkmış boyun vuracak
Kendine münasip kurban arıyor

O artık sonsuza yolculuk gibi
Bir kemik bir deri bir soluk gibi
Caddede canlı bir korkuluk gibi
Vazife yapacak bostan arıyor

KADIN KERE KADIN

Anlaşma yapmışlar bütün arılar
Sana vermek için balın tadını
Çık Allah aşkına dünyayı dolaş
Herkes görsün kadın kere kadını

Artık sen hep tütüyorsun gözlerde
Harf gibi yerleşmiş adın sözlerde
İkiye çıkardın olduğun yerde
İnsanda ibadet itikadını

Yalnız kalbe değil beyne de girdin
Verince herşeyi içten verirdin
Şirin'den yalnız sen vazgeçirirdin
Tarihin dağ delmiş bir Ferhad'ını

Karşıdan görenler varıp seyretsin
Yanından geçenler görüp seyretsin
Varsın bütün şehir durup seyretsin
Cenab-ı Allahın son icadını

Sen neydin güzelim şu dünya neydi
Aslı ne, Şirin ne ve Leyla neydi
Mecnun yaşayıp da seni göreydi
Ağza alır mıydı Leyla adını

GÖNÜLE

Bu yaşta ne işler açtın başıma
Senin gibi gönül bizim soyda yok
Düşmüşün hayırsız bir yar peşine
Anla artık ondan sana fayda yok

Ava gitsem atar beni vurursun
Unutma bu yaşta bana gurursun
Bir gelmez yolcuyu bekler durursun
Çektiğin Bestekar Şevki Bey'de yok

Günlerden ne bugün ve ayın kaçı
Üstüne yıkıldı dünyanın suçu
Pazar yeri gibi başımın içi
Böyle kalabalık Kadıköy'de yok

Günler bundan sonra atlı günleri
Atlı alıp gitti tatlı günleri
Senin beklediğin mutlu günleri
Takvimlere sordum yılda ayda yok

AŞK

Bu böyle olmayacak hemen çare bulalım
Ateş dudaklarınla yüreğimi tanıştır
Sevenler benim gibi sevsin seveceklerse
Bence aşk, sevdiğine yürekten inanıştır

Gönüller hep böyledir kış derler, güz demeden
Şaşırıp sayıları bin derler yüz demeden
Senelerdir nedir bu gece gündüz demeden
Bu böyle nasıl yangın, böyle nasıl yanıştır?

Sevenler çok çekermiş hayatının kışında
Hiçbir şeyi görmezmiş sevdiğinin dışında
Çünkü aşk, bir insanın her adım atışında
Sevdiğinin adını yedi kere anıştır.

GÜZELLİK

Kaya türlü türlü, taş çeşit çeşit
Her taşın ayrı bir özelliği var
Zararda da olsa kârda da olsa
Her işin ayrı bir güzelliği var

Gözlerinde parlar hayat kedinin
Sahibi olmalı insan adının
Kadın erkek eşi, erkek kadının
Her eşin ayrı bir güzelliği var

Küçükmüş büyükmüş ne fark eder ki
Böyle cıvıl cıvıl nasıl öter ki
Onları sevmeye çalış yeter ki
Her kuşun ayrı bir güzelliği var

Ömür deyip geçme yıla iyi bak
Gör nasıl içiyor günü ayı bak
Senelerle artar yaşta sayı bak
Her yaşın ayrı bir güzelliği var.

SEVGİ

Her insanın ihtiyacı var ona
Su hava gibidir sevgi boşlanmaz
Her insandan güler yüz bekler durur
Acı sözden gözyaşından hoşlanmaz

Yakın dosttur sevgi herkesi tanır
İnsan kaplerini yuvası sanır
O bir kitaptır ki baştan başlanır
Okunmaya son sayfadan başlanmaz

Sevgi sebep olmaz işlenen suça
Gel sevgiye sığın suçundan kaç da
Bir ömür boyunca genç yaşar içte
İnsan yaşlanır da sevgi yaşlanmaz

ALIRIZ

Ne gün çıkıp gitsen evden
Haberi tezden alırız
Avcıyız anlarız avdan
Nişanı diz'den alırız

Bel başkadır diz başkadır
Yardan kalan iz başkadır
Arıyız cinsimiz başkadır
Biz balı gözden alırız

Ayrılmayız hiç barıştan
Kalbimiz bıkmaz vuruştan
Elma'yı doksan kuruştan
Kiraz'ı yüzden alırız

ANLAŞMAZLIK

Yok artık günlerin eski neşesi
Sabahla tanyeri anlaşamıyor
Zaman kaçırmış ki ipin ucunu
İleriyle geri anlaşamıyor

Tilkinin gözü var kurdun yeminde
Kalmadı hiçbir şey eski deminde
Doğru denen hesapların tümünde
İkisiyle biri anlaşamıyor

KADER

Kadir mevlam böyle yazmış yazımı
Bir gün gelir borcu canla öderim
Üzüp üzüp giden yarin ardından
Bakıp bakıp üzülmekmiş kaderim

Hallerimi söyleyemem dostuma
Nerde dert var, görür koşar üstüme
Yar dağından çığlar düşer üstüme
Çığ altında ezilmekmiş kaderim

Nasıl oldu bu çatlama kalıpta
Gülemedim rahat nefes alıp da
Hasret hasret renkli boncuk olup da
Yar ipine dizilmekmiş kaderim

Çektim çektim hâlâ çilem dolmadı
Doğan güneş bir gün beni bulmadı
Tamir için sağlam yanım kalmadı
Ömür boyu bozulmakmış kaderim

Üç devir sığdırdım birin içine
Birin içindeki yerin içine
Kara kaplı defterlerin içine
Aşık diye yazılmakmış kaderim

Çeşmelerin dibi delik tasıyla
Su taşıdım delik tasın yasıyla
Şu zalim feleğin sert kazmasıyla
Kuyu kuyu kazılmakmış kaderim.

Halil Soyuer haftanın üç günü (Pazartesi-Çarşamba-Cuma) Başkent'in ünlü restorantı Göksu'ya gider. Orda ayrılmış bir masası vardır? Dostları, şairler bestekârlar, sanatçılar o masayı sık sık ziyaret ederler.

28 Temmuz 1997 pazartesi akşamı Göksu'daki masasında içkisini yudumlarken, Adana milletvekili Yavuz Bildik yanındaki iki hanım misafiriyle çıkar gelir. Yavuz Bildik gerçek bir halk ozanıdır.

Zaman ilerleyip kadehler de boşaldıkça sohbet genişler. İşte bu sırada Halil Soyuer, masasına servis yapan garson Mustafa'ya (Korsikalı namı ile anılır) içerden boş kağıt getirmesini söyler. Kağıtlar gelir. Soyuer karşısında oturan Yavuz Bildik ile bir doğaçlama yapmak ister. Ve ilk dörtlüğü yazarak uzatır.

HS- Bu akşam üç kişi geldi yanıma
İkisi canansa biri candır be
Tutuşup yanarsın ey Yavuz Bildik
Birazcık da beni yandır yandır be

YB- Üç yürekle selam verdik masana
Biri ocak ise biri tandır be
Bereket tedbirli geldim bu yana
Bari damarlarım diri kandır be

HS- Biz işte böyleyiz başkamız yoktur
Yalana dolana karnımız toktur
Böylesine gülmek sevene haktır
Böylesine sevmek bize din'dir be

YB- Kabuk tutmuş yaralarım kaşıyan
Ağustosta terleyerek üşüyen
Yüreğinden göze duygu taşıyan
Şu yürek sızımı gel de dindir be

HS- Masamız sizi hiç, hiç bilmedi ki
Nerden bilsin Yavuz hiç gelmedi ki
Karşıdan gülerek (Nazlı) dedi ki
Patlıcanı soyda kondur kondur be

YB- Şu yüce dağların alıcı benem
Gelen konup göçer kalıcı benem
Zülfikar misali kılıcı benem
Senin de özlemin kındır kındır be

HS- Masayı artık öz masa bilirsin
Masama gelmeyi yasa bilirsin
Ceketi şuraya asabilirsin
Bura hem lokanta hem de handır be

YB- Halil abim dedim edepten sustum
Ceketimi beyaz kaşına astım
Gönül kazanmaktı inan ki kastım
Kazandığım gönül gündür gündür be

HS- Neyi bekliyorsun bu gece neyi
Yavuz getirdi ya işte her şeyi
İnan bekliyorum böyle geceyi
Vallahi billahi ne zamandır be

YB- Göksu'da buluşmak artık olağan
Ağacın korkusu vahşi çalağan
Ne hikmetse benim başıma yağan
Sis değildir üstad bir dumandır be

HS- Ne güzel Halil'in seni bulması
Seninle boşalıp senle dolması
Duyguların böyle coşkun olması
Ey Yavuz bilirsin ne yamandır be

YB- Bu Temmuzda güneşlerde kışladık
Sevda yoksununu biz de dışladık
Yavuz'um biz daha yeni başladık
Zannetme bu gece sondur sondur be

AZ KALDI

Nereye Türkiyem nereye gidiş?
Sende ne heyecan ne de öz kaldı
Atatürkçülükten artık bağrında
Bir belli belirsiz silik iz kaldı

Kimi utanmıyor ettiği gafla
Kimi yürütüyor gemiyi lafla
Her tarafın doldu kara çarşafla
Yüzlerde ne ağız ne de göz kaldı

Emniyet müdürün kaymakam valin
Pazarlık konusu nedir bu halin
Kimlerin boynunda senin vebalin
Buna söylenecek sanma söz kaldı

Mecali yok meşale yakmaya artık
Tuz bile başladı kokmaya artık
Ata'nın yüzüne bakmaya artık
Hepimizde zannetme ki yüz kaldı

Türkiyem bir silkin ortaya çık da
Herkes bir yol tutmuş şarlatanlıkta
Şeyhler baş köşede Başbakanlıkta
Dövecek ne bağır ne de diz kaldı

Onlar pay alacak seni yıkıp da
Yanıyoruz şu haline bakıp da
Atatürk'ün mezarından çıkıp da
Yüzümüze tükürmesi az kaldı.

KAYIP

Ben beni kaybettim haberin olsun
Yanına al getir eğer bulursan
Kim ne diyebilir Allah aşkına
Dünya mı yıkılır bende kalırsan

Sen benim gözümde cihanla birsin
Talihimiz sevgi burcuna girsin
Beni içer içer iyileşirsin
İlacın olurum hasta olursan

Allah umutları bizden almasın
Sen ki bana gençliğimden kalmasın
Kıyamam gözlerin yaşla dolmasın
Bir gün kara haberimi alırsan

GECE

Gece bir öz kardeşidir gündüzün
Ağlatmıştır güldürmüştür niceyi
Onun da ayrı bir güzelliği var
Yıldızlar altında seyret geceyi

Gülen ayla ışıl ışıl yanarken
Rüzgarın kılıcı gece kındadır
Uykusuna yenik düşen insanın
Başı gecelerin yastığındadır

AÇ

Üç şey var insanda kestikçe uzar
Biri tırnak, biri sakal, biri saç
Açlığımı kesemezsin sevgilim
Gönlüm sana doğduğumdan beri aç

VAY BE...

Aman Allah, ne güzellik o öyle
O ne endam, o ne boy be, şuna bak
İçi ışıyormuş gören insanın
Sanki on beşinde ay be, şuna bak

Belki şaşırmıştır görünce Hak da
Yüzünü bir gören on çıldırmakta
Olgun bir şeftali gibi tabakta
Al da dilim dilim soy be, şuna bak

Kısa giymiş eteği diz üstünde
Güzelliği hep yüzde yüz üstünde
Evden çıksa binlerce göz üstünde
Bakıp vay diyorlar vay be, şuna bak

Saçları omzuna dizdi dizeli
Gözler şarap küpü dudak mezeli
Kim sevmez görür de böyle güzeli
Al da yan cebine koy be, şuna bak

Gülse mevsim sanki kıştan çıkacak
Bir dokunsa sular taştan çıkacak
Bir yürüse şehir baştan çıkacak
Görülmemiş bir olay be, şuna bak

Gönül, söyle nedir suçum diyordum
Tutuştu yanıyor içim diyordum
Bak bak da ye işte açım diyordun
Öyle ye ki yıllık doy be, şuna bak.

KESİLME

Başkası yok benim için
Seni gördüm seni bildim
Sana eller göz ederken
Yüzlerinde göz kesildim

Olmaz gönül hatır diye
Beni sende bitir diye
Koy başını yatır diye
Huzurunda diz kesildim

Aşk öyle bir sıcak el ki
Dünya aşkla bir güzel ki
Konuşursun diye belki
Dudağında söz kesildim

Kül olsam da yana yana
Sende yanmak şeref cana
Gideceksem eğer sona
Adım adım hız kesildim

Sen bakarsın nakışlardan
Sen gülersin bakışlardan
Çıkacaksan yokuşlardan
Önün sıra düz kesildim

Gel kendini izle bende
Her şeyini gizle bende
Bütün sene yazla bende
Bütün sene yaz kesildim

ÇIKIYOR

Şu kadar kalmadın gözümde artık
Doğru dediklerin eğri çıkıyor
Şeker şap oluyor değsen elini
Hakkındaki sözler doğru çıkıyor

Her gün parça parça ne bu kesiliş
Bir cefaya katlanmada asıl iş
Şaşıp kaldım bu da böyle nasıl iş
Ses çıkmayan yerden ağrı çıkıyor

Sözün var unutma ayın birinde
Gönlünde ne varsa al ezberine
Hangi zarfı açsam mektup yerine
Sevginle imzalı çağrı çıkıyor

Gözler bıçak gibi sıyrılmış kından
O gözler yüzünden bu dünya zından
Kapınızın yarım aralığından
Halil'in yaralı bağrı çıkıyor

GÖZLERİN 1

1948

Sihirden ışık var ışıktan büyü
Baktıkça aklımı bozar gözlerin
Kaşlar üstündeki ipek örtüyü
Kirpik uçlarıyla üzer gözlerin

Gidişin aklımı baştan kaçırır
Gülüşün kadehsiz şarap içirir
Ellerin boynuma ipi geçirir
Merhamete gelir çözer gözlerin

Aysın gecelerde mehtap yaratır
Buluşmamız için fırsat aratır
Zarf istemez diye ayak diretir
Kağıtsız mektuplar yazar gözlerin

GÖZLERİN 2

1998

Bazen uğrar sağnakların kahrına
Yüzün sanki döner Fırat nehrine
Bazen koşar gider sevda şehrine
Sokakta devriye gezer gözlerin

Neler neler demez mektup yazarsa
Kirpik kapalıdır o gün pazarsa
Nerde kaldın diye bir de kızarsa
Umudu kurşuna dizer gözlerin

Bazen erken erken yola düşüp de
Bende bir şey arar eşip eşip de
Bakarım bazı gün lastikleşip de
Ta gönlüme kadar uzar gözlerin

Yıllar geçse gördüğünü terk etmez
Dediğinden vazgeçip de çark etmez
Rakı içmiş votka içmiş fark etmez
Sarhoşsa bağrımda sızar gözlerin

SEN YIKTIN

Topa tutsalar da yıkamazlardı
Bir dert yıktı beni bir de sen yıktın
Başkası gerekmez zaten sen varken
Bire halim yokken dörde sen yıktın

Sevincim damlardı güller üstüne
Şarkıyla düşerdim diller üstüne
Şimdi yürüdüğüm yollar üstüne
Beni her gördüğün yerde sen yıktın

Peşinden koşarken canlı olaydım
Ele zor olsamda sana kolaydım
Şu kahpe dünyaya gelmez olaydım
Beni bu bitmeyen derde sen yıktın

Yılın her gününde elim vardaydı
Başım böylesine sanma dardaydı
Sen nerede isen gönül ordaydı
Acımadın yere orda sen yıktın

Yokluğunda yaralarım azdılar
Yıllarımın dengesini bozdular
Hayatımı piyes diye yazdılar
Seyrettikçe perde perde sen yıktın

ÖMÜR DEDİĞİN

Değerli dostum *Ekrem Akgün*'e

Herşey işte gözümüzün önünde
Ne bildiğin yalan ne bilmediğin
Bildiğin tamam da bilmediğini
Bildirip gidiyor ömür dediğin

Kaç meyvayı besler bir ağaç dalı
Yüreğe su serper kaç kahve falı
Olur olmaz şeyi ucuz pahalı
Aldırıp gidiyor ömür dediğin

Yolda gidişimiz hep aynı hızda
On feryat fışkırır bir acımızda
Hayat meyvasını ağacımızda
Oldurup gidiyor ömür dediğin

Nereye saklansak buluyor bizi
Sanki başımızın altında dizi
Yıllara özenip ektiğimizi
Yoldurup gidiyor ömür dediğin

Bir bir gösteriyor yollarımızı
Yana düşürüyor kollarımızı
Bir koca çuvala yıllarımızı
Doldurup gidiyor ömür dediğin

GİDERSEM

Gideceğim günün gelmesi yakın
Şaşırma habersiz veda edersem
Ayaklarım geri geri gidecek
Sebep sensin ağır ağır gidersem

Gitmeye mecburum ondan bu gitme
Gitme denmez buna sensizde bitme
Gitmeyi o kadar kolay zannetme
Belki vazgeçerim çağır gidersem

Sık sık olmasada az az gelirim
Bir iki haftaya varmaz gelirim
Elim kanda olsa durmaz gelirim
Yeter ki bir fırsat doğur gidersem

Bu ayrılık alındaki yazıda
Ondan gelir yürekteki sızı da
Bir parça arala kapınızı da
Gitme gitme diye bağır gidersem

Ben baştan böyleyim bahtım karada
Kaç defa kaç rekor kırdım yarada
Benden körü yoktu şu Ankara'da
El ne der ki bir de sağır gidersem

DÜN GECE

Dün gece kim hayran kalmadı sana
Her şeyinle şahaneydin dün gece
Görenlerin kadeh düştü elinden
Kız neydin sen öyle neydin dün gece

Gözlerin görevli sanki ekipte
Kor dudaklar kızgın baştan çıkıp da
Bir göreydin hal mi koydun rakipte
Hal mi koydun bir göreydin dün gece

Omuza döktüğün siyah saçları
Nasıl kıskanıyor kirpik uçları
Kim affetsin işlediğin suçları
Bin alırdın bir vereydin dün gece

Dört bütün yarattın iki yarımdan
Bu halini herkes kaçtı yorumdan
Alev alev aktın avuçlarımdan
Ateş gibi yakan şeydin dün gece

Gelir gelmez hemen işe başladın
Üç derken dört derken baktım beşledin
Her kadehte iki günah işledin
Günahla mezeli meydin dün gece

ANLARSIN

Sen bana o kadar lazım değilsin
Yüzüme bakarsan bunu anlarsın
Sırlarla düşersen bir gün dillere
Sözün ne sert olduğuru anlarsın

Sözlerde bu işin ucunu ara
Dağlar nasıl esir düşer karlara
Gözlerini dikip taş duvarlara
Yola nasıl daldığını anlarsın

Her sözün yalanmış bir sözün değil
Her yanın karaymış bir yüzün değil
Önündeki süre pek uzun değil
Yapayalnız kaldığını anlarsın

Çıktğın yerlerden bir aşağı in
Ayrı değeri var her gözbebeğin
Yerin altındaki kör köstebeğin
Nasıl nefes aldığını anlarsın

Sen kırdın çelikten sabır küpünü
Sen taktın boynuma sehpa ipini
Bir acı haberin kader kapını
Bir gün nasıl çaldığını anlarsın

AZ OLUR

Her nefes alışta hayalimdesin
Her adım atışta dersem az olur
Sen ne yaptın deyip yüzüme karşı
Hey sersem derlerse sersem az olur

Gel artık günleri sayıp sayıp da
Senden ayrı iken ömrüm kayıpta
Biri fiske vursa sana kıyıp da
Ben onu kurşunla vursam az olur

Ateşmiş toprağa bastığın yerler
Git de oralarda tutuş yan derler
Bir kere verilir yare can derler
Ben gidip bin kere versem az olur

Olamaz ki deli gönlüm uçarı
Bağrıma konaklar derdin göçeri
Yaz kış oturduğun evden içeri
Günde on beş kere girsem az olur

Sende anla artık bizi yıkanı
Değil, el yanında arka çıkanı
Vallahi yan gözle şöyle bakanı
Aynı gün hayatta korsam az olur

EFKAR

Kaç senedir akar durur
Bıkmadın mı gözyaşımdan
Rahat bir gün göstermedin
Çekil efkar git başımdan

Altın mı yok üstün mü yok
Başkasına kastın mı yok
Benden başka dostun mu yok
Çekil efkar git başımdan

Gerçekleri bilmem için
Rahat nefes almam için
Bir parçada gülmem için
Çekil efkar git başımdan

Durdur azgın akıntını
At içimden sıkıntını
Al da götür yıkıntını
Çekil efkar git başımdan

Çok rahatsın Allah versin
Bir acıksan iki yersin
Ben de tayin oldum dersin
Çekil efkar git başımdan

Önceleri hızla geldin
Gördüm güler yüzle geldin
Yeter artık fazla geldin
Çekil efkar git başımdan

İYİMSERLİK

Hepimize bol bol yeter bu dünya
Gününü neşeyle geçirmeye bak
Akşamında olsun en güzel gurup
Atsın sabahında en güzel şafak

Bahtım kara diye sıkma canını
Kendini sevgiyle bağla dünyaya
Her kışın bir yazı vardır bilirsin
Ömür yeter çekilecek sevdaya

Beden toprağına mevsim boyunca
En güzel günlerin tohumunu ek
Ve şuna inan ki mutluluk bir gün
Koşar adımlarla sana gelecek

Uzaklaş karanlık düşüncelerden
Kaderin dizine koyma başını
Gün yirmi dört saat gülmeli yüzün
Sevgi siler gözündeki yaşını

Kaderi süresiz izine yolla
Gözde son ver gözyaşının işine
Çıkar at içinden sıkıntıları
En güzel günlerin takıl peşine

Çıraklar kalfalar yetişir bol bol
Sevmek sanatında ustalaşırsan
Herkes seni örnek alır kendine
Mutluluğun bayrağını taşırsın

ÇELİŞKİ

İşte kalem işte kağıt
Yaz bir mektup ver bir öğüt
Meyva versin salkım söğüt
Diyeceksen yanılırsın

Yılla artar insan yaşı
Sağlıktır her işin başı
Gökte kumla vurdum kuşu
Diyeceksen yanılırsın

İsyan edip dertli ilik
Kemiğinden açtı delik
Erimeli suda çelik
Diyeceksen yanılırsın

Emrederse azgın deli
İnek içer koca gölü
Konuşmalı yatan ölü
Diyeceksen yanılırsın

Bu alanda sen bir teksin
Bekle neler göreceksin
Şubat artık otuz çeksin
Diyeceksen yanılırsın

BUNDAN SONRA

Bu kapı yüzüne kapandı artık
Yok aramak sormak yok bundan sonra
Senden kurtulunca hava açtı bak
Bana güzel günler çok bundan sonra

Yollarımda izlerinin işi ne
Benden başkasının takıl peşine
Kendi baksın herkes kendi işine
Dost önünde yüzüm ak bundan sonra

En sonu bu hale geldiysek niye
Bir şey kalmadı sanma senden geriye
Telefon da etme nasılsın diye
Karnım o laflara tok bundan sonra

Artık tek ateşle yanan yürek ol
Allahı seversen benden ırak ol
Irak ol da cehenneme direk ol
Kimi yıkacaksan yık bundan sonra

Karşılardan gülme öyle vurup da
Senin güneşin yok artık gurupta
Beni yıkamazsın durup durup da
Git başka canları yak bundan sonra

DÜŞÜNDÜKÇE

Geçip giden zamanı sor anlatsın
Seneleri dizlerine yatır da
Bir bir öğren kim ağlamış kim gülmüş
Kim silinmiş kimler kalmış hatırda

Sırrı nedir bu hatırda kalmanın
Git araştır bir isimli 'yatır' da
Sonra düşün çengeldeki etleri
Parçalarken belki ağlar satırda

Satırdaki kanlı elin öyküsü
Öyle yazılamaz birkaç satır da
Bu acıyı ne demekmiş anlarsın
Yüreğini bir acıya batır da

İnan ondan yazdım sana bunları
Belki beni bir gün hatırlatır da.

HAYAT

Sevdiklerim üzülmesin

Yola çıkmam için hazırlık tamam
Bu da neden çıktı demeyin emi?
Sağlam bir yerine koyup saklasın
Aynalar yüzümü yollar gölgemi

Sorarsa mevsimler o nerde diye
Aradık da bulamadık dersiniz
Doğan güne, uçan kuşa, yollara
Albümden bir resim gösterirsiniz.

Sokaklar caddeler parklar bahçeler
Beklesinler belki geri dönerim
Üzülmesin o çıktığım yokuşlar
Dönersem, çıktığım yerden inerim.

Erikler kirazlar muzlar elmalar
Sorarlarsa o izinde dersiniz
Biraz fazla alın alacaksanız
Belki benim yerime de yersiniz

Değişmiyor insanların kaderi
İyi kötü gelen bir gün gidiyor
Dünya için önemi yok gidenin
Hayat gelenlerle devam ediyor

GÖRDÜM

Dün sabah bindiğim hayal atını
Acı gerçeklerin üstüne sürdüm
Ölümcül hastanın başı ucunda
Bekleyen hapını ağlarken gördüm

Böyle mi oluyor her hayal kuran
Halini olmuyor arayıp soran
Atıldığı yerde kıvranıp duran
Bir kibrit çöpünü ağlarken gördüm

Bir ara yolumuz ormana girdi
Ormanda yeşillik cennetle birdi
Bir balta ağacı kesti devirdi
Yerlerde sapını ağlarken gördüm

Ağırdır diyorlar her söz yerinde
Durduk bir cezanın infaz yerinde
İdam mahkumunun kirpiklerinde
Sehpanın ipini ağlarken gördüm

Yardıma koşmaktı bunlara kastım
Olmadı atıma mahmuzu bastım
Evinde uyuyup kalan ey dostum
Kalk uyan kapını ağlarken gördüm

BİR GÜZELE

Sen her güzelliğin anıtı oldun
Güzellik seninle onur duyacak
Seni kendisine eş eden yiğit
Ömür kısa sana nasıl doyacak

Estir gönüllerde sevda yelini
Kuşlara da öğret bilsin dilini
Saçının yerlere düşmüş telini
Hangi rüzgar savurmaya kıyacak

Dil mutlu olacak seni sordukça
Adın anılacak kalpler vurdukça
Sen böyle şehirde gezip durdukça
Gözler seni sokak sokak soyacak

İnleyen yürektir sazda tel değil
Ölçün bin bedeldir bir bedel değil
Sadece elini öpen el değil
Gözler de kendini mutlu sayacak

Sabahları uyanınca uykudan
Bir bak ne hallere giriyor odan
Bir tek sana izin çıkmış Tanrıdan
Sen ne dersen kader sana uyacak

KÖR TALİH

Nedir şu çektiğim kara bahtımdan
Ummadığım anda mevsim kış çıkar
Ava gitsem keklik çulluk ne gezer
Karşıma hep bir yırtıcı kuş çıkar

Yaralarım başladılar azmaya
Kalem biter niyet etsem yazmaya
Kumu bile başlayınca kazmaya
İlk vuruşta kaya çıkar taş çıkar

Çok olmuştur yarı yolda kaldığım
Boş evlerin kapısını çaldığım
Dükkanlardan dolu diye aldığım
Eve gelir açarım ki boş çıkar

Hakkım yok mu bu hallere şaşmaya
Suyu kurur ne gün gitsem çeşmeye
Karar versem sabah yola düşmeye
Benden önce yağmur çıkar yaş çıkar

Benimki de işte böyle kadermiş
Şehre böyle gelen böyle gidermiş
Kırk yılda bir talih bana yar vermiş
Tam severken başıma bir iş çıkar

KADER

Siz söyleyin kader midir bu böyle
Temmuz güneşinde içim üşüyor
El alıp gidiyor alacağını
Ardından koşturmak bana düşüyor

Siz söyleyin kader midir bu böyle
Bazen günde yirmi yere yol çıkar
Değil yemek her yediğim tatlıdan
İlk kaşıkta parmak gibi kıl çıkar

Siz söyleyin kader midir bu böyle
Aşkın avlusunda tur atıyorum
Bütün gözler çevriliyor üstüme
Kendimi dışarı zor atıyorum

Siz söyleyin kader midir bu böyle
Hiçbir gün bulamam aradığımı
Okuduğum kitaplar da yazmıyor
Dünyada ne işe yaradığımı

Siz söyleyin kader midir bu böyle
Helal bildiklerim haram çıkıyor
Zalim gurbet tanıdığın diyorlar
Nerde dert var hep akrabam çıkıyor

Siz söyleyin kader midir bu böyle
Bir beni mi görür gözü kaderin
Ezilecek bir benmiyim dünyada
Bir bana mı geçer sözü kaderin

IRMAK

Kenarında durduğuma bakmayın
Herkes gitmiş ben kalmışım ırmakta
Elimde ne bir ağ nede olta var
Balık tutmak değil işim ırmakta

Düşünün insanlar neyin içinde
Bir ömür gizlenmiş beyin içinde
Belki görüyor da suyun içinde
İçimi tanıyor dışım ırmakta

Ona düştüm gideceğim yol bu ki
Gönlümde ne çabuk akşam oldu ki
Neler düşünüyor gören halbuki
Biraz dinlenirken başım ırmakta

Oyun bana kaderimin oyunu
Suya aksettirmiş yarin boyunu
Seyrederken dondurur da suyunu
Bana oyun oynar kışım ırmakta

Yaşamak türküdür elden derlenmiş
Bir keder uğruna on kederlenmiş
Dünya çöplüğünde ruhum kirlenmiş
Temizliyor sabun taşım ırmakta

BAK

Bunlar nasıl insan Allah aşkına
Gerçekler önünde kızanlara bak
Dehşetin boynuna içten sarılıp
Vahşetin ipini çözenlere bak

Biri örttü ötekinin kirini
İkisi birleşti yedi birini
Haksızlar sahnede aldı yerini
Haklıyı kurşuna dizenlere bak

İnsan gururunu hiçe sattılar
Kin senetlerine imza attılar
Çırpındıkça kan gölüne battılar
Kanlı elleriyle gezenlere bak

Bunlar damat çıkarları gelindi
Böyle anlaşıldı böyle bilindi
Güzellikler kitaplardan silindi
Huzurun üstünü çizenlere bak

Haklının üstüne hep çullandılar
Yalnız kendi sözlerine kandılar
Öldüler de yaşıyoruz sandılar
Ölü denizinde yüzenlere bak

Hiç durmadan birbirini yediler
Bunun da adına hayat dediler
Yargısız infaza sanat dediler
Faili meçhulü yazanlara bak

VAR

Mecburmuydun o şehire gitmeye
Aramızda şimdi çetin yollar var
Oralara ölün gitti bilirim
Başımıza gelen nice haller var

Aylar geçti günlerini sayarak
Dön gel artık gidişinden cayarak
O gelmeden çiçek açmam diyerek
Yaprağına isyan eden dallar var

Kan ağlıyor baharım da yazım da
Buram buram tütüyorsun gözümde
Hasretinden hasta yatan sazımda
Yollarına bakıp duran teller var

Yana düştüm her kavuşma çabamda
Sağ olsaydı hoş görmezdi babam da
Ateşini yaktırmayan sobamda
Sensizliğe isyan eden küller var

Gidişin bir bahar günüydü hem de
Ağaçlarda yapraktaydı o demde
Şimdi artık harap olmuş bahçemde
O gelmeden açmam diyen güller var

GELİRSEN

Eğer geleceğin günü bilirsem
Ankara'yı çiçeklerle süslerim
Sen gelmeden bayrak çeker kaleye
Kalbimdeki sana olan hislerim

Eğer geleceğin günü bilirsem
Yollarından temizlerim taşları
Caddelerde insanlardan geçilmez
Seni alkışlarken sokak başları

Eğer geleceğin günü bilirsem
Gökyüzünden bulutları silerim
Okşanmayı istemezse saçların
Tellerinden bir bir özür dilerim

Eğer geleceğin günü bilirsem
Trafiğe kapatırım yolları
Duvarlara çivilerim tutar da
Bizi yıkıp giden zalim yılları

Yalan değil saydıklarım olacak
Ankara'ya iner inmez görürsün
Halı olmuş yüreğimin üstünden
Bir sevgili gururuyla yürürsün

OLUYOR

Her keskin bıçağın eğer olursa
Kendisine göre kını oluyor
Konu sevgileri kucaklıyorsa
Sevgiler dillere konu oluyor

Oluyor diyorlar kulağı yerin
Yerin kulağına bir şeyler verin
Yaşanan en güzel tesadüflerin
Belli bir zamanı günü oluyor

Gönülce olursa sevginin bağı
İnsan kucaklıyor en güzel çağı
Olsa da iki el iki ayağı
İnsanın bir tane canı oluyor

O canı da bir gün senindir diye
Götürüp veriyor bir sevgiliye
Sonunda kalmıyor bir şey geriye
Ölüm yaşayanın sonu oluyor

KİM

Can kardeşim *A. Uğur Arıbaş*'a

Hamurunda mayası var insanın
Emreden kim, emre hemen uyan kim?
Bırak bedendeki eli ayağı
Gözü yüze, beyni başa koyan kim?

Berekette işin başısın diye
Suya güç veren kim taşısın diye
Bir senede üç ay üşüsün diye
Yazı götürüp de kışa koyan kim?

Kadeh kadeh tüketirken meyleri
Nefes nefes inletirler neyleri
En güzel, en parlak renkli tüyleri
Üşümesin diye kuşa koyan kim?

Kışları başına yağsın diye kar
Yerden göğe doğru yükselir dağlar
Dünyada ne kadar can işçisi var
İnsanda o kadar işe koyan ki?

Mevcut uçup gitmiş elden avuçtan
Bir uçtan gelenler gitmiş bir uçtan
Uzamayan kılı alıp da saçtan
Gözler üstündeki kaşa koyan kim?

Eskiye rağbet yok gözler yenide
Geleni de memnun gelmeyeni de
Başka çaren yok diyerek beni de
Kaderimle hep başbaşa koyan kim?

PAYLAŞALIM

Bahçendeki çiçekten
Dal getir paylaşalım
Kokusunu yanında
Bol getir paylaşalım

Kefilim her şeyine
Eller senin neyine
Söyle arıbeyine
Bal getir paylaşalım

Başı dertli dil yüzünden
Dil suskun el yüzünden
Bakışları gözünden
Çal getir paylaşalım

Yıkıp hasret bendini
Avut kendi kendini
Sende ara sen seni
Bul getir paylaşalım

Bu dünya başa zından
Korktuk zaman hızından
Sitemleri nazından
Al getir paylaşalım

NEDEN SONRA

Bil sağlığın kıymetini
Geri dönmez giden sonra
Geç de olsa güzel günler
Gördük amma neden sonra

Yakaladık aşk çağını
Dümdüz ettik kaf dağını
Kör şeytanın ayağını
Kırdık amma neden sonra

Güzel günün her birine
Bin harcadık bir yerine
Sevenlerin ezberine
Girdik amma neden sonra

Yıllar güzel aylar iyi
Tanımadık çelişkiyi
Gönüllere ilişkiyi
Kurduk amma neden sonra

DERMAN

Senden ayrı isem yanan kalbimin
O an hissederim teklediğini
Besbelli kalbimde senden bekliyor
Hastanın doktordan beklediğini

GİTTİ

Yar kaçtı dün gece durup dururken
Sandım ki çenemden bıktı da gitti
Yüklü kamyon çıktı sandım içimden
Neyim varsa onu yıktı da gitti

DERTLENİŞ

Hayatımda hep sevgiye yöneldim
Sevgi benim gideceğim tek yöndü
Ne yaptım feleğe bilemiyorum
Talihim ne diye tersine döndü

Bir kaderi var diyorlar her kulun
Olmaz böyle kader, bir çare bulun
Gönlümdeki sınıfları okulun
Bütün sene çile dersine döndü

Duygularım yürü dese ileri
Hemen ayaklarım kalıyor geri
Bağrımda demirli dert gemileri
Bahtım İskenderun Mersin'e döndü

Niye böyle oldu bilmem ki niye
Neşeden ne varsa gitti geriye
Sanki ilan verdim kurs açtım diye
Her yanım dertliler kursuna döndü

Kaç yıldan beri ah kaç yıldan beri
Başımın üstünde dert çekiçleri
İniyor inmeden kalmıyor geri
Beynim demircinin örsüne döndü

NERDESİN

Sen gideli ayı günü şaşırdım
Doğru söyle şimdi hangi yerdesin
Bakıp bakıp acıyorlar halime
Her feryadım imdat oldu nerdesin

Diyet ise dönmen için niyetin
Ödeyeyim ne kadarsa diyetin
İçimdeki dayanılmaz hasretin
Dün bir iken bin kat oldu nerdesin

Sanki hergün akşam saat beş gibi
Gelir diye uçuyorum kuş gibi
Hayatımı bağladığım iş gibi
Çile bana sanat oldu nerdesin

Azık değil hasret doldu çıkınlar
Yokluğunla ırak oldu yakınlar
Gittiğimde şu kadarcık ekinler
Biçildi de hasat oldu nerdesin

El önünde boyuncuğum büküldü
İçim dışım sokaklara döküldü
Can tahtamın çivileri söküldü
Bu gün dünden berbat oldu nerdesin

Gel araştır akıl var mı başta bak
Sen yoksun ya şiddetlendi kış da bak
On beş Şubat der dururdun işte bak
İşte on beş Şubat oldu nerdesin

BAZI BAZI

İster zamanlı gel ister zamansız
Yeter ki gel gönül, her şeye razı
Zamansız açmaz mı gül bazı vakit
Vakitsiz yağmaz mı kar bazı bazı

Bitmişim sanırlar hâlâ zindeyim
Mangaldaki külde kor halindeyim
Yıllardır hep senin işgalindeyim
Yaşat bir parça da hür bazı bazı

Sebep sensin dünya başıma darsa
Alıp alıp gittin bende ne varsa
Birisi gelir de beni sorarsa
Bari haberimi ver bazı bazı

Rüzgar gibi sarsam gönül çatını
Yaşasam bir sevda saltanatını
Her gece bindiğin hayal atını
Üzerine doğru sür bazı bazı

Yerin kulağı var diyorlar dinler
Ne gizlimiz var ki ne dinlesinler
Elele görenler vay be desinler
İki oluyormuş bir bazı bazı

SEVGİ GÜCÜ

Değerli Dostum *A. Aydın Bolak*'a

Kin girmez sevginin olduğu yere
Düşmanlık korkar da sevgiden kaçar
Yaşın kaç olursa olsun değişmez
İnsan yaşadıkça can çiçek açar

İlk insan dünyaya geleli beri
Başın üstündedir sevginin yeri
Onda göremezsin kanlı elleri
Bir damla sevgide bin çiçek açar

Sevgi pınarı ol gücün yetince
Gürül gürül ak dur muhabbetince
Koklasın diyerek gece bitince
Gönül şafağında tan çiçek açar

Sevgi yazdır bekle için kışlarsa
Sevgi gitmez eğer işe başlarsa
Onun suyu ile sulamışlarsa
Bir avuç toprakta kan çiçek açar

Sevgin varsa şen yaşarsın gününle
Ölsen bile sevgin ölmez seninle
O seni yaşatır gelmez seninle
Toprağa girdiğin gün çiçek açar

TÜRK ÇOCUGU DİYOR Kİ

İzmir benim, Van benim
Şeref benim şan benim
Kars, Erzurum, Erzincan
Konya, Ardahan benim

Seneler kutlu bana
Aylar umutlu bana
Her an haykırıyorum
Türküm ne mutlu bana

Cesaretin candadır
Şöhretim dört yandadır
Benim bütün cevherim
Damardaki kandadır

Seneler kutlu bana
Aylar umutlu bana
Her an haykırıyorum
Türküm ne mutlu bana

VAR

Bak işte güzelim mevsim ilkbahar
Karşıki dağlarda duman izi var
Aynaya baksan da sen göremezsin
Boyunda körpecik fidan izi var

Aylar senelerden umudu kesti
Ne olduysa birden aklıma esti
Caddenizden geçtim dün akşam üstü
Çık da bak yerlerde kurban izi var.

GELİRİM DEMİŞTİN

Gelirim demiştin Nisan sonunda
Dallarında sensiz kiraz kayısı
Nasıl anlatırım gelen Temmuza
Yollarda ağlayıp kalan Mayısı

Bütün açık renkler uçmuş üstünden
Gözlerinde kalmış bir çift koyusu
İnan ki şu kadar gözümde değil
Girip yüzmediğin deniz kıyısı

Ben senden bir türlü çıkamıyorum
İçine düştüğüm sevda kuyusu
Bir tek satırını ele okutmam
Ey gönül dergimin özel sayısı

SOKAKLAR

Her kapı bir pazar yeri
Bu şehrin sokaklarında
Satılan mal alın teri
Bu şehrin sokaklarında

Boşuna dökülen yaşlar
Acı konuşuyor taşlar
Her sabah bir dram başlar
Bu şehrin sokaklarında

Yol değil ömür aşınan
Yük değil kader taşınan
Bir deli olur düşünen
Bu şehrin sokaklarında

Teselli bir altın toptu
Zıpladıkça biri kaptı
Her gün bir tarafım koptu
Bu şehrin sokaklarında

BENİ

Yar gitti gideli döndüm deliye
Eğlemiyor gayri buralar beni
Hanlara serilmiş yatağa döndüm
Önüne gelen dert kiralar beni

Önümü ardımı sardı dikenler
Halinden bellidir aşkı çekenler
Nerde diye aramaya çıkanlar?
Yarin kapısından soralar beni

Saçı bölük bölük inmiş beline
En kızgın ateşler sinmiş teline
Düşmüşüm boş kağıt gibi eline
Canı sıkıldıkça karalar beni

Mevsimleri başucunda yatırmış
Toprakta vakitsiz çimen bitirmiş
Kan dökmeyi huy haline getirmiş
Her gördüğü yerde yaralar beni

KALDI MI

Hiç gelip sordun mu halin ne diye?
Baksana yarasız yanım kaldı mu
Şu zalim yıllara diyecek sözün
Senin kalmadıysa benim kaldı mı

Bir şeyler fısılda şöyle sokul da
Ne yürek umutta ne baş akılda
Hele biraz düşün yine bu yıl da
Gülüp zevk edecek günüm kaldı mı

Karanlık düşüyor bana seçimde
Unuttum gökteki ay ne biçimde
Ben de bilmiyorum artık içimde
Sana verilecek canım kaldı mı

KADEHLER

Coşkun Bağır'a

Kadere sözüm yok, dertle arama
Girmeyin kadehler bugün keyfim yok
Kalkıp kalkıp beni ince yerimden
Vurmayın kadehler bugün keyfim yok

Bir sevda uğruna bitti her şeyim
Artık bilmiyorum nerdeyim neyim
Niçin böyle oldu, neden böyleyim
Sormayın kadehler bugün keyfim yok

Ben böyle olmazdım yar bana uysa
Bahta isyandayım yaşamak buysa
Elim titriyorsa, gözüm doluysa
Görmeyin kadehler bugün keyfim yok

Kader gülmediyse başa vurmayın
İçimde yangın var gülüp durmayın
Kırılsanız bile beni kırmayın
Kırmayın kadehler bugün keyfim yok

VAY HALİNE VAY

Bir yüce dağ düşün işte öylesin
O dağı aşanın vay haline vay
Derdine düşeni bir yana bırak
Ardına düşenin vay haline vay

Bakışlar tutuşmuş bir iz içinde
Yüz gönül yakarsın bir göz içinde
Bazen de acıyıp tek söz içinde
Verdiğin neşenin vay haline vay

Kız seni arayan nerde bulur ki?
Gülsen gülüşünden ne kaybolur ki?
Yanında olanlar mutludur belki
Peşinden koşanın vay haline vay

Başını vermişsin sevda seline
Düşen cayır cayır yanar eline
Hak vergisi denen güzelliğine
Vay diye şaşanın vay haline vay

ONU GÖRDÜM

Dün gece şol Yunus girdi rüyama
Sanki kanatlıydı uçarken gördüm
Çiçeklerle süslü bir bağ içinde
Sevgi çeşmesinden içerken gördüm

Yunus'ça almıştı seçkin yerini
Unutmuş gibiydi çektiklerini
Gönlünce dünyaya ektiklerini
Orada gülerek biçerken gördüm

Herkes yanındaydı yaşlısı genci
Gönül gönüleydi yoktu ki sancı
Milyarca insanı yerli yabancı
Yunus'un önünden geçerken gördüm

Sevgi vardı orada da dilinde
Haktan yeşil kuşak vardı belinde
Nur ışıyan bir anahtar elinde
Cennet kapısını açarken gördüm

GİT DİYORSUN

Git diyorsun iki gözüm
Her şeyin bir sırası var
Söyler misin senden başka
Gidilecek neresi var

Deme sakın aşk bir yalan
Susmak olsun söze kalan
İkimizden bize kalan
Bir sevginin mirası var

Ayrılmaksa kız niyetin
Külfeti var her nimetin
Gönlümdeki aşiretin
Seni sevmek töresi var

Ne Aslı'da ne Leyla'da
Onlardan çok var dünyada
İkimizin bu sevdada
Ömür boyu süresi var

Gün bu gündür an bu andır
Gören gözse yanan candır
Kanar durur ne zamandır
Bende sevda yarası var

ÜZÜLME

Üzülme ne olur başa gelene
Üzülme yaşamak güç oldu diye
Bırak akıp gitsin elinden zaman
Sayma yıllarını kaç oldu diye

Üzülme kaderde böyleymiş hesap
Aç oku bak neler yazıyor kitap
Sevmek günah değil en büyük sevap
Kim demiş ki sevmek suç oldu diye

Dağda duman olur yollar diklenir
Giden ırasa da gelen beklenir
Hasretle gurbete sevda eklenir
Üzülme çektiğim üç oldu diye

Sevmekle sevilmek Tanrı aklıdır
Biz ne desek yalan kader haklıdır
Gözyaşında bile bir tat saklıdır
Yanma gençliğine hiç oldu diye

BAKIŞ MEKTUBU

Atilla Perşembe'ye

Nasıl unuturum yıllar geçse de
Gönlüme ilk defa geldiğin yeri
Bakış mektubuyla bildir gizlice
Aşkımın kalbinde var mı izleri

Şarkını söylerken yıllar ezbere
Kokuların sinmiş geçtiğin yere
Her gün öpüyorum belki yüz kere
Yanımdan geçerken güldüğün yeri

Başım derde girdi hasretin ile
Artık kelimeler yetmiyor dile
Vermem dünyaları verseler bile
Senin bir sevgiye aldığın yeri

AŞK DÜKKANI

Girdim aşkın dükkanına ansızın
Ah çekerek karşıladı çıraklar
Bir dolaba konmuş gönlü her kızın
Kapısında nöbet tutmuş yürekler

Müşteriler arasına karıştım
Sıram geldi pazarlığa giriştim
Yarin sırma saçı için görüştüm
Dediler ateşe girmez taraklar

Vazgeçtim yürüdüm karşıki yere
Dedim ki muhtacım bir hoş habere
Telgrafla dökem içimi yare
Dediler derdini çekmez direkler

Ne kadar yıl geçti bilmem aradan
Atın artık dedim beni sıradan
Dediler ki çıkmak olmaz buradan
Çalışmadan kazma ile kürekler

SEVGİ ÇİÇEKLERİ

Sevgi çiçekleri açtı bu mevsim
Sevgi neymiş diye sorduğun yerde
Yolduğun yapraklar şahidim oldu
Bilmeden kalbimi kırdığın yerde

Hayatın sonuna daha varmadık
Mutluluk diyorlar henüz ermedik
Bir yerim mi kaldı yara görmedik
Vurma bundan sonra gördüğün yerde

Bilmem gözlerinin bana kastı ne
Ayrılığı reva gördü mestine
Yüreğim yatıyor basma üstüne
Yüzünde duvakla girdiğin yerde

FECİR YÜZLÜM

Fecir yüzlüm yavaş yürü yollarda
Her adımda can evime basıyon
Bilemedim sen ne biçim rüzgarsın
Her saat bir başka yandan esiyon

Dağ iner başını duman sarınca
Yemini ağzından taşır karınca
Ben deli oluyom seni görünce
Sen delirdin diyon bana küsüyon

Dermanı olmayan yürek acım var
Geceyim fecire ihtiyacım var
Kökü sende olan bir ağacım var
Her bakışta bir dalını kesiyon

SABIR

Yıllar taşımaktan bıktı ayları
Yol yarıya vardı gün ikindiye
Kaç yıl sensizlikle ürperdi içim
Kaç mevsim bekledim gelirsin diye

Dönen değirmenin benim çarkında
Farkında gerçeğin içim farkında
Sabırla bekledim yılın kırkında
Belki çektiğimi bilirsin diye

Rüzgarlarla estim hep senden yana
Sakladım kalbimde her yeri sana
Allah o şahane gözleri sana
Derdi bana vermiş delirsin diye

VÜCUT İZİ

İçimde yokluğundan gelen hüzün duruyor
Bütün aynalarda hep senin yüzün duruyor
Ellerimde o sıcak ellerin varmış gibi
Alnımda yıllar yılı alın yazın duruyor

En güzel çağındayken aşka bende başladın
İçim ürperiyordu geçtiği yerde adın
Nasıl unuturum ben seni ey eşsiz kadın
Yatağımda samsıcak vücut izin duruyor

EKSİLENLER

Yokta noksan aranılmaz
Yasa budur var eksilir
Ne tükenir sırda insan
Ne insanda sır eksilir

Hayat denen şu varlıkta
Söz yücenin pazarlıkta
Ölürsek bir mezarlıkta
Üç metrelik yer eksilir

Elden ele renkten renge
Ölüm seldir can bir yonga
Gidersek bozulmaz denge
Halil'lerden bir eksilir

OKU YAZDIKLARIMI

Oku yazdıklarımı hislerinden sıyrılıp
Bir sevgi özlemiyle için yandıkça oku
En hırçın fırtınalar gözlerinden koptukça
İçindeki denizler dalgalandıkça oku

Oku yazdıklarımı yanmışlara bakıp da
Anla çektiklerimi bir gönüle akıp da
Titrek avuçlarını musluğa uzatıp da
Yanmışlar çeşmesinden içip kandıkça oku

Hep baharınla haykır hep on sekiz yaşında
Bir acının gölgesi çatılmasın kaşında
Yediğin ekmekleri sofraların başında
Titrek parmaklarınla tuza bandıkça oku

Yıllar değil bir ömür geçip gitse aradan
Senin acını bana göstermesin yaradan
Parmağında ağlayan bir yarım sigaradan
Çıkan mavi dumanlar halkalandıkça oku

En açıklı sarkılar kan ağlarken dilinde
Oku yazdıklarımı yangınların külünde
Bazen sarı bir yaprak titriyorken elinde
O yaprağa baktıkça beni andıkça oku

OLMUYOR

Mevsimler ayrıdır çiçekler başka
Çiğdemin kokusu gülde olmuyor
Kavlimiz mi vardı ömür boyunca
Bir seni unutmak elde olmuyor

Gittin de bıraktın acılarını
Mahvettin ömrümün gecelerini
Ben çoktan unuttum nicelerini
Bir seni unutmak elde olmuyor

Sevgi bağlarıyla beni sardın da
Gölgeler silindi yollar ardında
Kimler geçip gitti yıllar ardında
Bir seni unutmak elde olmuyor

Bütün kapılardan sen çıkıyorsun
Bütün ırmaklarda sen akıyorsun
Bütün çiçeklerde sen kokuyorsun
Bir seni unutmak elde olmuyor

RAZIYIM

Kader denizinde gemim batsa da
Tanrının verdiği cana razıyım
Bin güzel verseler sen yoksan almam
Bir güzel deseler sana razıyım

Ne olur halimi gelip görsen de
Razıyım yılda bir selam versen de
Dert, bela, gam, keder, sen ne dersen de
Seninle ne gelse ona razıyım

Dile düşürmesin diye ismini
Sabrım kovaladı canda hasmını
Suç deseler gösterseler resmini
Yeminle derim ki buna razıyım

Sen gurbette iken ben dertsiz kalmam
Umudum olmasa yollara dalmam
Sensiz İstanbul'u verseler almam
Seninle Mardin'e Van'a razıyım

Nasıl unuturum sonsuz geceyi
Kanımıza giren dinsiz geceyi
Güzelmiş nideyim sensiz geceyi
Seninle en kötü güne razıyım

GÖRMEDİM

Ateşimsin yakıyorsun bakınca
Gözde senin gibisini görmedim
Baharlarda kışta zaten eşin yok
Yaz'da senin gibisini görmedim

Omuzların neler diyor saçlara
Bir gülüşün af çıkarır suçlara
Konuşurken akıyorsun içlere
Söz'de senin gibisini görmedim

Vakitli vakitsiz evden çıkarsın
Gözünün üstüne kaşı yıkarsın
Bir gidersin beş ardına bakarsın
Naz'da senin gibisini görmedim

Şu dünyada senden uzak gülemem
Kavuşmadan başka bir şey dilemem
Gelinlerde dengin var mı bilemem
Kız'da senin gibisini görmedim

Aşk fidanı boy atıyor merkezde
Bu halini farkediyor herkes de
Gürcü'de, Pomak'ta, Yörük, Çerkez'de
Bizde senin gibisini görmedim

Niye düşmüş sağ yanına baş öyle
Benzerin yok, dudak öyle diş öyle
Al yanaklar öyle gözle kaş öyle
Yüz'de senin gibisini görmedim

DELİ GÜNLER

Ömer Aktürk'e

Hangi dağ ardına kaçıp gittiniz
Ey deli gönlümün deli günleri
Sabahlarla gelen bir ümittiniz
Ey deli gönlümün deli günleri

İziniz kalmamış toprakta taşta
Bir telaş akıyor her damla yaşta
Kaç yıldır ben yokum bu garip başta
Ey deli gönlümün deli günleri

Işıklar sönmeden hep birer birer
Sizinle gitseydim keşke beraber
Bir selam yollayın yahut bir haber
Ey deli gönlümün deli günleri

Nasıl özlüyorum sizi bilseniz
Ah mümkün olsa da geri gelseniz
Gelip şu günlere bir şey deseniz
Ey deli gönlümün deli günleri

UNUT

Eller nasıl unutmuş öğren sen de öyle yap
Unut bana son defa baktığın yeri unut
Geri gelsin isteme, özleme o günleri
Çılgınlık ateşiyle yaktığın yeri unut

Unut bütün yolları düşüp durma izime
Bıçak gibi saplanmış yıllar iki gözüme
Çık git kelimelerden girip durma sözüme
Gönlümün sarayını yıktığın yeri unut

Unutulmuş ne varsa kulak versin sesine
Kanadı kırık kuşun uçmak artık nesine
Bir sonbahar akşamı bir kahve telvesine
Hıçkırarak gözyaşı döktüğün yeri unut

DİLE DÜŞELİM

Varsın el ne derse desin
Sarılıp dile düşelim
Hep elele hep başbaşa
Görülüp dile düşelim

Sevgi kalkınca atağa
Yenik düşer bal peteğe
Geceleri bir yatağa
Serilip dile düşelim

Ayrılmaya hiç yok neden
Sen bir cansın ben de beden
Ölsek bile ay geçmeden
Dirilip dile düşelim

Ayrılmaya etmeden pes
Yeller gibi her yandan es
Mahallede adres adres
Sorulup dile düşelim

Nice yıllar geçse bile
Bu gün gibi gelsek dile
İkimiz bir kurşun ile
Vurulup dile düşelim

MECBUR

Mecbur ki bahar gelmeye dünyamıza her yıl
Yağmur yaradan emri ki hep yağmaya mecbur
Ay parlayacak gösterecek kendini gökte
Mecbur şu güneş ertesi gün doğmaya mecbur

Basmışsa sıcak yaz günü mecbur da o yüzden
Dağ ormana tutkunsa da orman dağa mecbur
Bin bir çiçeğin açması hoş kokması hoştur
Mecbur arının ağzına bal sığmaya mecbur

Seller köpürüp taşsa da toprakana memnun
Yaprak dala, dal gövdeye kökler suya mecbur
Gözler kapanır kendiliğinden uyur insan
El tutmaya dil tatmaya göz uykuya mecbur

Göz görmeye mecbur açılıp baktığı anda
Aylar yılı günler ayı terketmeye mecbur
Geldik şu güzel aleme emreyledi Allah
Gelmişse vakit can gidecek gitmeye mecbur

Konmuş bu düzen bir kere kim gelse değişmez
Binler yüze, yüzler ona onlar bir'e mecbur
Takdir-i ilahi denilen bir yasa var ki
Herkes göğe mecbur yine herkes yere mecbur

BAKIŞLAR

O güzel gözlerin buğulandıkça
Bir duman konuşur bakışlarında
Üstüste yığılan körpe arzular
Ne yaman konuşur bakışlarında

Her sabah yeniden bir derse başla
Aşk bahsi geldi mi biraz yavaşla
Gözlerine dolan üç damla yaşla
Bir umman konuşur bakışlarında

Hangi sahil boyu kurulu ülken
Bir kez rüzgarınla doldu bu yelken
Gönlüm derse bile hazır değilken
İmtihan konuşur bakışlarında

Arzular elimi bıraktı bir bir
Artık avutmuyor beni bu şehir
Kirpik uçlarında ağlar bir şiir
Bir roman konuşur bakışlarında

Her akşam gönlümü bir efkar basar
Umutlar kendinden umudu keser
Kor dudaklarında bir cihan susar
Bir cihan konuşur bakışlarında

GÖZLERİNDE BU AKŞAM

Cümle şarkılar yarım
Gözlerinde bu akşam
Bütün unuttuklarım
Gözlerinde bu akşam

Ne söylense yeri var
Beni yakan biri var
Bin içki tesiri var
Gözlerinde bu akşam

Düşünceler dil dökmüş
Ümitler boyun bükmüş
Ne çağrılar diz çökmüş
Gözlerinde bu akşam

Hiç kalmadı umudum
Eridim yudum yudum
Bir mektubu okudum
Gözlerinde bu akşam

BU AKŞAM

Bakıştık gönül kanadı
Gülüşüne aldandı
Işıklar söndü yandı
Gözlerinde bu akşam

Issız tenha bir yoldum
Birden seninle doldum
Kadere teslim oldum
Gözlerinde bu akşam

Renklerin en hası var
Hicran yarışması var
Aşkın duruşması var
Gözlerinde bu akşam

Dertler sanki bir ordu
Üstüme yürüyordu
Senden ayrılmak zordu
Gözlerinde bu akşam

Hor görme ne olursun
Herşey öylece dursun
Yandın mı tütüyorsun
Gözlerinde bu akşam

YENİ YIL

Uçtu ellerimizden en güzel günler aylar
Soldu bahçemizdeki güllerden biri daha
Dalarken gözlerimiz ufuktaki yangına
Geliyor koşa koşa yıllardan biri daha

İnan artık gözünün yollara boş daldığına
Seneler böyle geçerken bir ömür çaldığına
Kimi küskün, kimi hırçın kimi dalgın gidiyor
Gelenin hiç gücü yetmez gidenin aldığına

Kaderin yazgısı buymuş ne şikayet edeyim
Seni takdir-i ilahi bana yazmış nideyim
Üzerinden uçacak her kuşu kutsal bilirim
Seni takdir-i ilahi bana yazmış nideyim

Bu günlerde halimi bir anlasan şaşarsın
Sel olursun gönlümde gözlerimden taşarsın
Bir türlü çözemedim bu düğümü yıllardır
Ben mi sende ölürüm sen mi bende yaşarsın

El sürmediğim dert ile peymane mi kaldı
Hıçkırmadığım küşe-i meyhane mi kaldı
Bir dilberin aşkıyla gönül oldu perişan
Ah etmediğim dert ile virane mi kaldı

Hasta gönlüm ağladıkça derdime derman mı var
Derdi benden aşkı senden almaya imkan mı var
Ayda yılda bir selamın gelse kafi gönlüme
Ah ile geçmekte yıllar güldüğüm bir an mı var

Hançer-i aşkınla ey yar gönlüm üzre vurma hiç
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç
Ağladıkça gözlerimden kan gelir yaş yerine
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç

Sanki bir ses derinden hasret muhtemel diyor
Gözlerin kaç git derken dudakların gel diyor
Ben de şaştım bunların hangisine kanayım
Gözlerim kaç git derken dudakların gel diyor

Bir yıl daha can verdi zamanın kucağında
Saçlarda ve yüzlerde kanarken izi eyvah..
Bir dal daha kırdık ağacın orta yerinden
Bir yıl daha terketti ömürden bizi eyvah..

SORMA HİÇ

YERİNE

Sen istersen inan, ister inanma,
Ben seni koymuşum vatan yerine
Bak artık gözünle konuşuyorsun
Bakışın geçiyor lisan yerine

Bu sevda gelse de başa hiç yoktan
Bir şikayetim yok, bu yolculuktan
Sevgi ustasına af varmış Hak'dan
Koy beni ne olur ustan yerine

Bir lahza düşünmem kaç olsa kaşın
Naz ile kaynamış hep için dışın
Kar diye sen yağdın üstüme kışın
Sen sardın başımı duman yerine

Bu aşkı ellerden nasıl gizlerim
Bir sana takılı kaldı gözlerim
Kaç bayram yerine döner bir yerim
Gelsen gönlümdeki meydan yerine

O nasıl buluttu, nasıl yağıştı
Sevgin Allahımdan gelen bağıştı
Bak gözlerimdeki yaşlar değişti
Her katre akıyor umman yerine

SEVGİ

Şair kardeşim *Fevzi Halıcı*'ya

Dağ yarılsa, yerden sevgi fışkırsa,
Kinin bentlerini yıksa içinden
Yaprak yaprak sevgi açsa ağaçlar
Nehirlerin sevgi aksa içinden.

Sevgiyle arası olsa küslerin
Feryadı sevgiyle dinse seslerin
Geçen trenlerin otobüslerin,
Hep gülen insanlar baksa içinden.

Sevgibaşı olsa tüm saat kaç'lar
Kimseye şan vermez sevgisiz taçlar
Omuza sevgiyle dökülen saçlar
Gül misali sevgi koksa içinden.

Sevgiyledir bal yapması arı'nın
Sevgi can damarı gelen yarının
Kapatılan kahve fincanlarının
Fal yerine sevgi çıksa içinden.

Bizden selam olsun tüm sevgilere
Dert gelmez sevginin geldiği yere
Bulut bulut dolsa sevgi göklere
Çaksa şimşek gibi çaksa içinden.

GECELER

Bilmezdim gece mi azdı günlerden,
Yoksa günlerden mi çoktu geceler
Zaman mı değişti, ben mi şaşırdım;
Eskiden bu kadar yoktu geceler.

Ömür tüketiriz günleri sayıp
Gecelerde geçen zamanlar kayıp
Sabahla arama akşamı koyup
Dünyayı başıma yıktı geceler.

Işıklı günlere açalım bağrı
Bitsin bu sancılar, dinsin bu ağrı
Akşam gün batınca, üstüme doğru,
Sel suları gibi aktı geceler

Geceler bu gücü alıyor kimden?
Parçalar koparır sanki etimden
Yıllardır bitmeyen şikâyetimden
Besbelli benden de bıktı geceler.

Zamanı bölmüşler yarıdan yarı
Gece kovan olmuş gündüz de arı
Üstüme örterek karanlıkları,
Altımdan dünyayı çekti geceler.

Beynimle başlıyor her akşam harbe
Yıllardır canıma yetti bu darbe
Sıktı son günlerde fazla sıktı be
Beni limon gibi sıktı geceler

DAHA

Ben gibi seveni tarih yazmıyor
Sen gibi güzeli görmedim daha
Bir akşam gelir de istersin diye
Gönlümü kimseye vermedim daha

Senden gayrisine inan bakmadım
Canımdan bıktım da senden bıkmadım
Gönlümün sözünden daha çıkmadım
Bir başka gönüle girmedim daha

GELSİNLER

Sevda ovasına hasada gelsin
Sevgi fırınına un verecekler
Vefa abidesi olur yücelir
Aşkta düşmanlığa son verecekler.

Gençlik defterinden beni silsinler
Fakat sevgi ölmez, bunu bilsinler
Ders alacaklarsa bana gelsinler
Bir sevda uğruna can verecekler.

ALTIN KALP

Usandım hayatta gördüklerimden
Seyrede seyrede aşk dramını
Bir külçe altındır kalbim doğuştan
Bir yare adadım her gramını

Yıllar su misali ömür içiyor
Çiçekler soluyor, mevsim geçiyor
Yar kalbime her gün paha biçiyor
Bir kilo sayıyor bir gramını.

Dünyada nede var böylesi değer
Kalbi, her insana servetmiş meğer
Müşteri gelir de isterse eğer
Bir cana satıyor yar gramını.

GÖNÜL

Şu bendeki gönül başka kimde var
Eller bilmese de Allah biliyor
Sözünden dönmüyor bunca senedir
Aşksız geçen günü, günah biliyor.

Onun aradığı muhabbet demi
Bilmiyor çektiği gam mı çile mi?
Görmek istemiyor derdi elemi,
Ne eyvah biliyor ne ah biliyor.

Haline diyorlar gönül sıtması
Başının dönmesi, sevgi tutması
Umurunda değil, günün batması
O hâlâ vaktini sabah biliyor.

YETERKİ

Yürü de yollarda, kar kış demeden
Yürürüm, yeter ki, selamın gelsin.
Kar gibi eri de her gün dağlarda,
Eririm, yeter ki selamın gelsin.

Tek şikâyetim var, gönülden yana,
Sen yokken hiç dirlik vermiyor bana
Bu canı veririm her zaman sana,
Veririm, yeter ki selamın gelsin.

Hasretin yıkacak sabır bendimi
Bir hoş oluyorum adın dendi mi
Sen iste vururum o an kendimi
Vururum, yeter ki selamın gelsin

Şu zalim ayrılık bitmedi yine
Hani son seneydi canım son sene.
Tek ayak üstünde dur de on sene,
Dururum, yeter ki selamın gelsin

Bir kerecik olsun sevilmek hak de,
Darılmak olsa da ayrılmak yok de
Gözüm körse bile, bir bana bak de,
Görürüm, yeter ki selamın gelsin

TOPRAK

Toprak bu, her mevsimde
Bağrında sızı vardır
Dağı, taşı, kayası,
Yokuşu düzü vardır.

Renk katar özümüze
Yok demez sözümüze
Her mevsim yüzümüze
Bakmaya yüzü vardır.

Toprak bu, yağan karla
Dost yaşar bulutlarla
Her derde tarla tarla
Tohumda gözü vardır.

İnsan sözüne uyar
Hem görür hem de duyar
Acısı ekşisi var
Tadı var tuzu vardır.

Toprak bu, yana yana
Nimet getirir sana
Yaşlı genç her insana
Verilmiş sözü vardır.

ARIYORUM

Aziz dostum *A. Aydın Bolak*'a

Bu hayat şehrine gülerek geldim
Yürek yürek gezip haz arıyorum.
Bir yırtık defterin son sayfasına
Beni yazmak için söz arıyorum.

Yıllar geçip gitti kıymet bilmeden
Kaç kere yerlere düştüm çelme'den
Usandım yollara gidip gelmeden,
Toz toprak içinde iz arıyorum.

Çevremi sarsa da kış yavaş yavaş
Telaşa gerek yok, koş yavaş yavaş
Bak yana düşüyor baş yavaş yavaş
Onu yatıracak diz arıyorum.

Kaç umut bağladım, kaç umut kestim,
Kimseye yaranmak değildi kastım
Şu görmeden bakan gözlere küstüm
Bakmadan görecek göz arıyorum.

Gönül ateşimde kalmadı yakma
Ağzımda büyüyor yediğim lokma
Mahzun gezdiğime sen öyle bakma
Ben bu kış ömrüme yaz arıyorum.

İster atça koştur, ister kuşça uç
Menzile varmada, hep aynı sonuç
Bir yudum suyuma bir temiz avuç
Bir lokma aşıma tuz arıyorum.

Hep böyle bilinsin artık bu beyan
Bu alışverişte etmişim ziyan
İnsanlar yoksa da sesimi duyan
Yüzüme gülecek yüz arıyorum.

HER SABAH

Teselli yelleri esse başımda
Şu benim yüzüm de gülse her sabah
Gecelerle benden kaçıp gidenler
Yeniden geriye gelse her sabah
Şu benim yüzüm de gülse her sabah

Ömrümce aradım halden bileni
Yüzüme sevgiyle içten güleni
O yar bilmese de başa geleni
Aklımdan geçeni bilse her sabah
Şu benim yüzüm de gülse her sabah

Umutlar olsa da gelen zamanda
İnsanın elinde değil kumanda
Bahtımda kurulan yüce divanda
Umutla açılsa celse her sabah
Şu benim yüzüm de gülse her sabah

Bahçemde zamansız soldu güllerim
Acıyla titriyor artık her yerim
Sabır kazmasıyla titrek ellerim
Çile dağlarını delse her sabah
Şu benim yüzüm de gülse her sabah

KADER

Tanrıya el açtım ömür boyunca
Yalvardım sevgiyle ört etrafımı
Kader mi alındı bundan acaba
Zincirle çevirdi dert tarafımı

Yürekte yangınlar başladı derken
Su dolu kaynaklar kurudu erken
Gönül diyarıma Mayıs beklerken
Kar ile kuşattı Mart etrafımı

Kaderde böyleymiş doğu batılar
Umut evlerinde yandı çatılar
Kuzu göstermiş ki beni kötüler
Sürülerle sardı kurt etrafımı

Gönüller şehrinde divan kurulsun
İfade vermekten dilim yorulsun
Namertler çağrılsın hesap sorulsun
Bundan bulamıyor mert etrafımı

Gelmiyor bir türlü muhabbet demi
Artık su almaya başladı gemi
Ölürsem güzeller paylaşsın emi
Güzeller paylaşsın dört etrafımı

DUDAK

Ne de güzel şan veriyor
Al yanaklı kıza dudak
Göz de kaş da var dense de
Ruh veriyor yüze dudak

Dudakta hep bahar ayı
Öpüp kokla ömür boyu
Gel de çöz bu muammayı
Yüzde bir çift koza dudak

Baharlarda kışta yazda
Dudak mermileşir nazda
Ne alır ki can almazda
Körpe kızda taze dudak

İnci dişler arasında
Bir çift bıçak sanki kında
Her gönülün sofrasında
Her içkiye meze dudak

PARÇA PARÇA

Kulakta küpeler durur selama
Omzuna düşerken saç parça parça
Belki rahatlarsın için ısınır
Yanan gözlerimden geç parça parça

Ne olur vazgeçsen nazlı huyundan
Yürü de sokaklar ürksün boyundan
Gönül çeşmemdeki sevgi suyundan
Avucuna doldur da iç parça parça

Şaşırıp kalmışım bilmem neylesem
Peşine düşsem de bir iz peylesem
Ne gün hayalinle sabah eylesem
Üstüme yüklenir suç parça parça

Ne desem ki senin gibi zalime
Hangi can dayanır böyle zulüme
Geçerken uğra da bir bak halime
Sen yürek gördün mü hiç parça parça

GÖZ MİSAFİRİ

Hasreti ne ise toprakla suyun
Tam işte öyleyim gözlerim yolda
Bir gönül evinde herkesten uzak
Başbaşa kalalım gel beni bul da

Toğrağına aksın gönlümün suyu
Kimlerden aldın sen bu nazlı huyu
Bir ay bir yıl değil bir ömür boyu
Göz misafirim ol yatıya kal da

Seni gördüğümden beri böyleyim
Sana bu gerçeği nasıl söyleyim
Yağmuru gözler ya işte öyleyim
Tohumlar toprakta meyvalar dalda

BİR GÜN

Şair *Şahinkaya Dil*'in aziz ruhuna

Buz içinde kalan alnın
Terler bir gün, terler bir gün
Yüze karşı denmeyeni,
Derler bir gün, derler bir gün.

Hayat ne ki düşün önce
Ecel bakmaz yaşlı gence
Sel geliyor eriyince,
Karlar bir gün karlar bir gün

İnişlerde çıkışlarda
Elem gizli bakışlarda
Kalbin şu dik yokuşlarda
Zorlar bir gün zorlar bir gün

Sırtındaki ağır yükler
Her an senden bir şey bekler
Baş üstünde mavi gökler,
Gürler bir gün, gürler bir gün

Batan güne doğan aya
Bakamadan doya doya
Sıran gelir musallaya
Korlar bir gün korlar bir gün.

GEÇİYOR

Beni ne hallere koydun derdinle
Ettiğin yüz değil bini geçiyor
Hasretini çekmek çok güzel ama
Sabır çatlamakta beni geçiyor

Bir gün göstermedin hayatta bana
Nasıl oldu nerden düştüm sevdana
Hem vefadan yana hem aşktan yana
Ne diyeyim eller seni geçiyor

Bir şey anladın mı sen bu seçimden
Bu hesabı sorsun söyle kim kimden
Hayalin gözümden sevgin içimden
Artık anlıyorum yeni geçiyor

Her şey ama her şey öylece dursa
Şu çılgın seneler başıma vursa
Bazen güldüğümü gören olursa,
Derler bu sevdanın günü geçiyor.

VAY HALİNE

Bir yüce dağ düşün, işte öylesin
O dağı aşanın vay haline vay
Derdine düşeni bir yana bırak
Ardına düşenin vay haline vay

Bakışlar tutuşmuş bir iz içinde
Yüz gönül yakarsın bir göz içinde
Bazen da acıyıp tek söz içinde
Verdiğin neşenin vay haline vay

Kız seni arayan nerde bulur ki
Gülsen gülüşünden ne kaybolur ki
Yanında olanlar mutludur belki
Peşinden koşanın vay haline vay

Başını vermişsin sevda seline
Düşen cayır cayır yanar eline
Hak vergisi denen güzelliğine
Vay diye şaşanın vay haline vay

SEVGİ SELİ

Yunus, dünyamızın sevgi kaynağı
Sevmeyi öğrensek bunu görsek de
Sel gibi akmazdı bu insan kanı
İnsanlar ölmezdi Bosna Hersek'te

Her yanda açsaydı Yunus gülleri
Herkese yeterdi, yetmez dersek de
Kana boyanmazdı Sırp'ın elleri
Çocuklar ölmezdi Bosna Hersek'te

Tetik çeken elde yok sevgi bağı
Sevmeyi öğretsek sevgi versek de
Feryatlar sarmazdı şu Karabağ'ı
İnsanlar ölmezdi Bosna Hersekte

Yapsak insanlığın savunmasını
Yunus'tan meseller öne sürsek de
Analar çekmezdi evlat yasını
Ölmezdi insanlar Bosna Hersek'te

Her yana gitseydi Yunus yolları
Ellerde olmazdı bu kan dirsekte
Eşkiya basmazdı karakolları
İnsanlar ölmezdi Bosna Hersek'te

Kökten yasaklasak kini garezi
Dört yana sevgiden duvar örsek de
Sevginin olsaydı eğer birazı
İnsanlar ölmezdi Bosna Hersek'te

KİMLİK

Kırmadım bir kalbi benlik taşıyla
Hoş baktım hayatın karakışına
Daima dost kaldım gönül kuşuyla
Atmadım bir adım saygım dışına

Kimsenin hissine fiske vurmadım
Küs deyip kimseden ayrı durmadım
Gururumu kırdım gönül kırmadım
Taşıdım kendimi kaygım dışına

Razıyım sevgiyle bin olsa derdim
Kibirden kaçtıkça huzura erdim
Toprakana gibi verdim ha verdim
Hiçbir gün çıkmadım duygum dışına

Taç ettim başıma bütün canları
Duymadım sevgisiz bağıranları
Düşümde gördüm de kalp kıranları
Zor attım kendimi uykum dışına

SESLENİŞ

Gönül şenlikleri senle başlamış
Senle mana bulmuş naz bu dünyada
Zeytin gözleriyle konuşsun diye
Bir sana verilmiş söz bu dünyada

Gönlün engindedir gözün yukarda
Hal mi kalır seni gören bekarda
Benim gibi seven tektük çıkar da
Senin gibi şeytan az bu dünyada

Göklerden mi indin soyun nereden
Desti doldurursun kuru dereden
Geçtiği her yanı yerle bir eden
Canlı afetmisin kız bu dünyada

Baharı bekler ya yaprak dallarda
Tam işte öyleyim, gözüm yollarda
Kaybolup gidecek herkes yıllarda
Bir senden kalacak iz bu dünyada

Gönlüme sevgiyi sen oldun eken
Gül diken olmadı gül oldu diken
Cihan karşı dursa canım sağ iken
Kondurmam üstüne toz bu dünyada

ÖZLEYİŞ

Elbise eskiden tersyüz olurdu
Mendil cebi soldan sağa geçerdi
İnsanlarda saygı vardı büyüğe
Az'ın sözü bazen çoğa geçerdi

Ucuzluk yok oldu yuttu hapı da
Baltayla beraber gitti sapı da
Pençe tarih oldu ayakkabıda
Ölü vasiyeti sağa geçerdi

Yardım vardı ikram vardı eskiden
Merhabalaşırdı gelenle giden
Gelirle gidere uygundu beden
Asmanın her sözü bağa geçerdi

AYAĞINA

Başta deli deli esen
Yeli serdim ayağına
Çiçek çiçek desen desen
Halı serdim ayağına

Sadık ise aşkı çeken
Nefret biçmez sevgi eken
Dalında bir gonca iken
Gülü serdim ayağına

Gül ömrümün baharında
Dolaş sevda diyarında
Bir kovanın kenarında
Balı serdim ayağına

Bu ayrılık böyle neden?
Ben can isem sensin beden
Benden gelip sana giden
Yolu serdim ayağına

KARACAOĞLAN

Sevginin yürekteki
Özü Karacaoğlan
Hep sevmeye götürmüş
Bizi Karacaoğlan

O sevdalının teki
Ona şu dağlar ne ki
Şuurun şiirdeki
Sözü Karacaoğlan

Gurbetmiş onu yakan
O olmuş haklı çıkan
Sevginin bize bakan
Gözü Karacaoğlan

Hiç sormayın nerde ki
Aşıktır her yerdeki
Yastık bilmiş yardaki
Dizi Karacaoğlan

Dostu dağ uçlarının
Affı çok suçlarının
Gönül ilaçlarının
Dozu Karacaoğlan

YALNIZLIK

Aklıma geldikçe sen bazı bazı
Hasretim kızıyor yalnızlığıma
Bunca yıl ne çektim senin yüzünden
Gelirsen bunu sor yalnızlığıma

Kargalar konmaz ki gülün üstüne
Yalvarmak nafile her geçen güne
Ne kadar uzakta olsan da yine
Sitemin sızıyor yalnızlığıma

Bilmem unuttun mu vefasız beni
Ben geçen yıllara bıraktım seni
Gönül istese de geri dönmeni
Seni vermek çok zor yalnızlığıma

YAŞAMAK

Kaç senedir ben bu canı
Senin için taşıyorum
Kaç senedir senden uzak
Sensiz senle yaşıyorum

Çağ diyorlar yaşta buna
Yel diyorlar başta buna
Sen ne dersin işte buna
Sensiz senle yaşıyorum

Diyorlarki aşk bir yalan
Sen değilsin bensiz kalan
Sensin beni benden alan
Sensiz senle yaşıyorum

Gören görmüş duyan duymuş
Herkes kaderine uymuş
Benim de kaderim buymuş
Sensiz senle yaşıyorum

NE OLUR

Dört yanıma cemre düştü
Gel kalbime gir ne olur
Gözyaşından göl var bende
Gel halimi gör ne olur

Gün geçmiyor zaman durdu
Yıllar seni benden sordu
Sevgin ile kur bir ordu
Sür üstüme sür ne olur

Kar yolumda dizden fazla
Kim ayrılmış bizden fazla
Çektiğimiz yüzden fazla
On ne olur, bir ne olur

Dilimde hep dua var da
Tanrım seni komaz darda
Sana giden şu yollarda
Çiçeklensin yer ne olur.

Ayrı günler geçti bini
Çekmek bile zor birini
Şu ayrılık zincirini
Kır ne olur kır ne olur.

Çektiğimi bilsen nedir?
Eller diyor ki çiledir
İşte gönlüm önündedir
Dur çiğneme dur ne olur.

GÜZELSİN

Ne denir ki böyle yapmış yaratan
Güzeller içinde hızlı güzelsin
Gözden gönüllere giden yollarda
Tek başına gezen gizli güzelsin

Sular gibi akıyorken özlere
Toprak yolda can verirsin izlere
Bir çift çağla düşmüş sanki gözlere
Sen dünyada yeşil gözlü güzelsin

Haktan inme iner senden bıkana
Ün gelir uğrunda baştan çıkana
Koca şehri takıyorsun arkana
Bildim, nazlı kere nazlı güzelsin

MEVSİMLER

Dünyamızın her yıl dört konuğu var
Bunlar sıra ile gelip gidiyor
Dördü de bambaşka bir güzellikte
Üç ayda her şeyi bilip gidiyor

İlkbaharda hayat gelir her yana
Su yürür dallara kan gelir cana
Çiçekler meyvalar çıkar meydana
Kuzuları ota salıp gidiyor

Baharda açanlar solarken yaz'da
Gün kızgın doğuyor bulutlar nazda
Kim ne derse desin hoyrat biraz da
Eline geçeni silip gidiyor

Dört konuktan biri hüzünlü hazan
Sonbahar diyoruz biz ona bazen
Odur bahçeleri bağları bozan
Dallarda ne varsa alıp gidiyor

Kucağında kar var başında sisi
Soğuk soğuk gelir sorma hangisi
Saçaklardan sarkan buzdan süngüsü
Bakıp halimize gülüp gidiyor

İnsanın ömrü de dört kanatlı kuş
Yaz ile ilkbahar sonbaharla kış
Bir düşün bu nasıl, ne zaman olmuş
Hepsi bizi, bizden çalıp gidiyor.

HAVRAN

Ümit Bölükbaşı kardeşime

Şu dünyaya sende açtım gözümü
Ömür boyu sen güldürdün yüzümü
Sende yedim ilk zeytini üzümü
Altındar toprağın taşın Havran'ım

Çakırkın'da geçti çoçuk yıllarım
Sana açık gönlüm, göğsüm, kollarım
Gelenle geçenle selam yollarım
Aman ağrımasın başın Havran'ım

Hamambaşı'n Çiğitzade'n Kumbahçe'n
Dün sen idin, bugün sensin, yarın sen
Ne çok özlüyorum seni bir bilsen
Yıllar nasıl geçti düşün Havran'ım

Kasım gelir, zeytin güler dallarda
Kadın erkek, çoluk çocuk, yollarda
Sırıklar ellerde, sepet kollarda
Kışın fazla olur işin Havran'ım

Kazdağı'ndan selam gelsin yelinen
Dört yanını süslesinler gülünen
Anlatmanın imkanı yok dilinen
Kaç oldu bir söyle yaşın Havran'ım

Yemyeşil ovanda Sıçanlı Kuyu'n
Tarhana Çorban'la Börülce Suyu'n
Tarih sende yaşar, tarihtir soyun
Kazdağı'na değsin başın Havran'ım

Top koşturdum Havran İdmanyurdun'nda
Sevgini düşürmem dağlar ardında
Hiç yedin mi Karatavuk vurdun da
Bal olsun ekmeğin aşın Havran'ım

Gözü var diyorlar sen de Kazdağı'n
Her mevsim yemyeşil, dalın yaprağın
Bereket fışkırır taşın toprağın
Cıvıl cıvıl öter kuşun Havran'ım

Kocadağ'dan kuşlar insin ovana
Zeytin varken kaçmaz ekmek yavana
Felaket değmesin güzel havana
Böyle geçsin yazın kışın Havran'ım

Dört köşenden tarih akar soyunca
Turpotu ye, gel Zeytin ye doyunca
Yüzün gülüp dursun yıllar boyunca
Aman çatılmasın kaşın Havran'ım

Sen anayurdumsun benim canımsın
İçimde her saat heyecanımsın
Dünyada bir teksin, sen Havran'ımsın
Yoktur ki bir başka eşin Havran'ım

DÖRTLÜKLER

Bu gece anla beni tahammülüm yok gama
Ağlama ne olursun çağla gözlüm ağlama
İşte bak, sabah bile yine aksetti cama
Ağlama ne olursun, çağla gözlüm ağlama

Andıkça unutmak seni, hiç olmuyor elde
Hicranla barıştır beni bir gün, bana gel de
Çağlar gibisin her gece gönlümdeki selde
Hicranla barıştır beni, birgün bana gel de

Gönlüme dert yüklendi, umudu yok onun da
Aklıma hiç gelmezdi olan oldu sonunda
Teselliden uzakta zaman söz dinlemiyor
Aklıma hiç gelmezdi olan oldu sonunda

Samsun'da kalan gönlümü neş'enle sevindir
Sev okşa onun, içteki feryadını dindir
Yıllar uzayıp gitse de hâlâ o senindir
Sev okşa onun içteki feryadını dindir.

Bir sevgi ateşiyle ne denir yanmamışa
Ne denir bir sevgili adını anmamışa
Seninle yaşanandan şikayetim yok amma
İstersen gel gidelim sensiz yaşanmamışa

Can varlığım ikiye parçalandı sayende
Yarısını sen aldın, yarısı bende kaldı
Gel bu iki parçayı bir araya sen getir
İnan ki tek umudum sadece sende kaldı

Bu günlerde halimi bir anlasan şaşarsın
Sel olursun gönlümde gözlerimden taşarsın
Bir türlü çözemedim bu düğümü yıllardır
Ben mi sende ölürüm, sen mi bende yaşarsın

Sensizliği bir gün yüreğimden atabilsem
Bir oh çekerek bir gece sensiz yatabilsem
Yıllarla giden günlere asla acımazdım
Bir oh çekerek bir gece sensiz yatabilsem

Bir köprüdür aşk, her iki kalbin arasında
Her damla kanın izleri vardır yarasında
Tozpembe şafaklarla gelen aşkla kucaklaş
En tatlı hayaller bile hep aşk sırasında

DİLE DÜŞELİM

Varsın el ne derse desin
Sarılıp dile düşelim
Hep el ele hep başbaşa
Görülüp dile düşelim

Göğsümüzü gere gere
Katlanmışız bak nelere
Koşa koşa sevgilere
Yorulup dile düşelim

Ayrılığa hiç yok neden
Sen bir cansın ben de beden
Ölsek bile ay geçmeden
Dirilip dile düşelim

Dargınlığa etmeden pes
Yeller gibi başımdan es
Memlekette adres adres
Sorulup dile düşelim

Nice yıllar geçse bile
Bugün gibi gelsek dile
İkimiz bir kurşun ile
Vurulup dile düşelim

SEVGİ BURCU

Bu eserimin yayınlanmasını sağlayan klip müzik genel md.
Değerli dost *Aydın Kurban*'a teşekkür borçluyum

Gece başımı kaldırıp gökyüzüne bakınca karanlık Gökkubbede ışık veren parlayan sevimli yıldızlar görürüz.

Gökyüzünün yıldızları gibi yeryüzünün de yıldızları vardır. Ancak beni yeryüzü yıldızları kadar, hatta daha fazla kendi dünyamın yıldızları ilgilendiriyor.

Dünya tatlısı insan, büyüğüm Halil Soyuer benim ruh dünyamın birkaç yıldızından biridir. İş hayatımın toplumsal ve kültürel yozlaşmanın sıkıcı atmosferinde sevgili Halil Soyuer şiirleri ve özellikle dostluğu tadına doyulmaz bir yıldız seyridir.

O'na olan düşkünlüğümü ve aramızdaki dostluğu ifade ediş biçimi de şahsı kadar sıcak ve dahiyanedir. Onun tarafından 'Hem hakiki hem hukuki dost' olarak nitelendirmek benim için keyifli bir onur ve gururdur.

Kendisinin şarkılarını seslendirmek doyumsuz sohbetlerine katılmak ayrıca avukatlığını yapmak o sıcak dostluğu görmek benim için müstesna duygulardır.

Halil Soyuer'in şair kimliğinden söz ederek haddimi aşmak ve gereksiz şeyler söylemek istemem.

Onun uçsuz bucaksız şiir dünyasında o'na küçük bir katkım olabilmişse ne mutlu bana.

Kendisine sevgi ve hürmetlerimi sunarım

Aydın KURBAN

SEN İPLERE ÇEK BENİ

Açar açmaz gözlerimi dünyaya
Uygun görmüş sana yazmış hak beni
Yokuş ettin yollarımın hepsini
Yorulursan gel benimle çık beni

Görünmedi gittiğimiz yer daha
Kurumadı alnımızda ter daha
Bir gidersem bulamazsın bir daha
Çok ararsın buralarda çok beni

Ettiklerin sanma kalır yanına
Bir günün uymuyor diğer gününe
Çift kanatlı kapıların önüne
Balta yemiş ağaç gibi yık beni

Aşkın sırrı ikidedir derler de
Gel ikiyi arayalım birlerde
Gözden ırak ıssız tenha yerlerde
Gözlerinle bakış bakış yak beni

Ayaklarım tez alıştı çelmeye
Niyet yok mu bu tarafa gelmeye?
Razı olmam uzağında ölmeye
Asarlarsa sen iplere çek beni

GÜNLER

Bir ben değil, cümle alem kavuşsun
Üç çalışıp bir yatacak günlere
İnsanoğlu nefes nefes yaklaşır
Adımını zor atacak günlere

Kaderle geleni günler biliyor
Ay ay onlar bizim için geliyor
Ağlasak ağlıyor, gülsek gülüyor
Sarılalım şafağı ak günlere

Çiçekler başında uçan arıyla
Renkler beyazıyla al'ı moruyla
Karlı dağlar, Martta Nisanda zoruyla
Bahar taşır kucak kucak günlere

Ömür boyu saçımızda elleri
Onlar işler ince beyaz telleri
Seve seve götürelim gülleri
Bizi en hoş yaşatacak günlere

BEKLEYİŞ

Hareket edersen Pazartesiden
Yanımda olursun salı sabahı
Gözünle görürsün nasıl güzelmiş
Bendeki seninle dolu sabahı

Çarşamba gelirsen öğleye doğru
İçine düşeriz hoş bir sevincin
Çarşıya çıkarız akşam üzeri
Bin hayal harcarız bir gerçek için

Perşembe diyorsan yine beklerim
Beklemek nasılmış, neymiş görürsün
Önüne serdiğin gönül yolundan
Üstüme basarak bana yürürsün

Cuma, aman Allah, sana kavuşmak
Eller sevincimi çok görsün varsın
Sensiz ikindiler nasıl zalimmiş
Senli akşamları sorar anlarsın

İtirazım olmaz Cumartesiye
Yeter ki kavuşmak olmalı işin
Gelişin bin hayat getirir bana
Felaketim olur benden gidişin

Bir şeyler gelmesin sakın aklına
Gönlüm hep açıktır her Pazar günü
Gelince görürsün yanmış bir kalbin
Yerlere ne biçim döküldüğünü

Anladım ki günler bize yetmiyor
Anladım ki bize haftalar azdır
İster kar altında kalsın Ankara
Sen geldiğin anda her taraf yazdır.

Torumun Efekan'ın doğması üzerine

Efekan çıkıp geldi 10 martta dünyamıza o gece sevincimiz kalplerimizden taştı dünyamızın nüfusu bir kişilik artarken ağırlığı da o an dört kilo ağırlaştı

10.3.1989

Oğlum Emrah'a

Otuzbeş yıldır bana baba diyen oğlumun 10 mart günü dünyası Efekan ile doldu ben dede oluyorken aynı gün İstanbul'-da allahıma bin şükür oğlumda baba oldu

10.3.1989

BANA GETİR

Ben bende kayboldum yıllar öncesi
Nerdeysem bul beni, bul bana getir
Kan ağlayan gönlüm, karşı çıkarsa
Yalandan yüzüne gül bana getir

Dünya kaç senedir dertli başa dar
Yollar bırak gitsin gittiği kadar
Şu kahpe feleğe gönül borcum var
Ondan adresini al bana getir

Beni yıllar yıktı bir şey demedim
Ne yapsam kendime bir gelemedim
Kaybolduğum yeri ben bilemedim
Neydeyim, nasılım, bil bana getir

Elalem bu hale bir düşün ne der
Benden uzaktaki bana bir söz ver
Korkma görürlerse hırsız demezler
Şu bendeki beni, çal bana getir.

SENSİZ HAFTALAR

Nasıl diş biliyor bana bir bilsen
Nasıl da kızıyor sensiz haftalar
Gözyaşımla dolu geceleriyle
Peşinde geziyor sensiz haftalar

Neyi bekliyorsun bilmem ki neyi
Sayende öğrendim çile çekmeyi
Gözümün önüne duran her şeyi
Kurşuna diziyor sensiz haftalar

Sanki yarım saat var dakikada
Seni özleyişim her dakikada
Kalem kağıt almış bir dakikada
On mektup yazıyor sensiz haftalar

Günler çıkarmıyor sesini hiç
Görmemiş saatler böylesini hiç
Yelkovanlar olmuş bir koca çekiç
Beynimi eziyor sensiz haftalar

KURTAR

Unutma, seneler geçip gidiyor
Yolların dilinde acı sözler var
Benimle birlikte herkes sevinsin
Gel de dertlerimden dünyayı kurtar

Çok zor olsada gel, yılları aşman
Ne günler dost bana, ne aylar düşman
Bende kaldığına bin kere pişman
Gel viran gönlümden sevdayı kurtar

Nasıl affedeyim bilmem ki seni
Bir habere muhtaç eyledin beni
Bir sabah gönlüme atmıştın hani
Gel de o attığın imzayı kurtar

Bilirsin ne haller geçti başımdan
Çektiğimi bilemezsin dışımdan
Bitmez feryadımdan haykırışımdan
Gel de evimdeki eşyayı kurtar

Hasretin tutuşur durur özümde
Sensin iki lafın biri sözümde
Hayal öyle kalsın bırak gözümde
Sen gel de uykumdan rüyayı kurtar

Ben bire razıyım sendeki binden
Düşür şu hasreti artık dilinden
Yaşayan Mecnun'un titrek elinden
Belki yeşillenir, sahrayı kurtar

YALNIZLIK

Yalnızlar derneği bşk. *A. Tufan Şentürk*'e

Yazıları baştan böyle yazılmış
Bunların hayatta işi yalnızlık
Yaz kış yalnızlığı söyler dilleri
Hepsinde beş derdin beşi yalnızlık

Günler akar gider boştur yanları
Ah.. çekenler sıkıldıkça canları
Hiç durmadan ısırıyor onları
Yılların en keskin dişi yalnızlık

Altında kalırlar yıkıntıların
İçine düşerler akıntıların
Bunca acıların sıkıntıların
İçte çöreklenen başı yalnızlık

Bir bir saysalar da geçen zamanı
Yalnızın başından çıkar dumanı
Nasıl öğütüyor yalnız insanı
Değirmenin dönen taşı yalnızlık

Gittikleri yerden dönüp gelmezler
Yıl güler, yol güler, onlar gülmezler
Yalnızlığın babası kim bilmezler
Yalnızı emziren dişi yalnızlık

Şair İsmet Sezgin'e

Partisinden istifası üzerine

İsmet'le büyür olduğu mevkide tevazu olmaz ki
O hiç sevgide, hiç cephede bezgin
Yıllarla makamlar gelecektir geçecektir
Lakin o değişmez, yine İsmet yine Sezgin

YENI YIL

Bak yepyeni yıl, yepyeni günlerce göründü
Kış olsa da mevsim, onu sen gönle bahar et
Tozpembe şafaklarla kuçaklaşmış yaşadıkça ümidini
Sevginle beraber sana yar et.

İNSANLAR

Neden böyle oldu insanlar bilmem
Neşeyle gelenler dertle gidiyor
Yazık, kaçıp gitmiş kendinden kendi
Durmadan gerçeği inkar ediyor

Sabahtan ağlıyor gözünü açan
Yeri beğenmiyor göklerde uçan
Yollara düşmüş hep, kaçıran kaçan
Can bulayım derken can kaybediyor

Umut nerde hani, sevgi nerede?
Ağlamaklı yüzler her pencerede
Balık avlıyorlar kuru derede
Günü bekleyenler gün kaybediyor

Çocukluk ağlıyor kızda kızanda
Yazdığına pişmanlık var yazanda
Kumar illeti var kafa bozanda
Beş kazandım diyen on kaybediyor

İnsanlar, yarına umutla baksa
Tez varsın gerçeğe kim varacaksa
Tez gelsin yarayı kim saracaksa
Yetişsin insanlık kan kaybediyor

ÇILDIR

Eğer kararlıysan vakit geçirme
Bunu bekliyorum senden kaç yıldır
Ben çıldıracağım bir gün diyordun
Bunu yapacaksan, önümde çıldır

İlk önce gönlünü ellerime ver
Sevgilerde bu da varmış desinler
Seni bu hainle hiç görmesinler
Atıl kollarıma yanımda çıldır

Kara yazımızı allah bir silse
Aşkın değerini herkes de bilse
Eğer gururuna engel değilse
Dol damarlarıma kanımda çıldır

Bana güç veriyor derdi taşıma
Sen mana katarsın her gözyaşıma
O anda yıkılsın dünya başıma
Seni beklediğim günümde çıldır

Bana dar geliyor sensiz bu yerler
Çıldıranlar hemen dile düşerler
İki can başbaşa çıldırdı derler
Seni beklediğim günümde çıldır

KENDİN BİLİRSİN

Bir şey söyleyemem kendin bilirsin
Sen benim gözümde cihanla birsin
Aklıma o anda hep sen gelirdin
Konduğu ağaçtan bir kuş uçunca

İşte bak havalar artık düzeldi
Dün daha sabahtan her yer güzeldi
Bana söz vermiştin aklıma geldi
Hani gelecektin hava açınca

İnsan ömrü böyledir yıllar yıla eklenir
Gelen her yeni yıldan yeni bir şey beklenir
Gidenin arkasından üzülmeye değer mi
İnsan taptaze gelen yıllarıyla yüreklenir

NAR

Avni Anıl'a

Her meyve çiçeği hakça mübarek
Bu yüzden hepsi de nur içindedir
Meyveler içinde en güzel barış
En güzel kardeşlik nar içindedir

Nardaki güzellik nara bahane
Yarıp açarız ki içi şahane
Kıpkırmızı gülen yüzlerce tane
Aralara konmuş zar içindedir

Nar kökten gelene bir şey diyemez
Kırmızıdan başka rengi giyemez
Elmayı yiyen kurt narı yiyemez
İşte nar böyle bir sır içindedir

Taneler ne güzel dizilmiş içe
Bu sır kan veriyor nardaki güce
Bu sırrı sormak boş ikiye üçe
Ondaki bütün sır bir içindedir

Elma daldan düşer nar hep hislenir
Nar dalda kızarır dalda süslenir
Zaman gelir yiyin diye seslenir
İşte o gün dağlar kar içindedir

BAŞ

Bizimle birlikte geldi dünyaya
Olur olmaz şeyle yorma başını
Beyninden kalbine inen yerlerde
Pişmanlık taşına vurma başını

Yıllar ışık ışık alnına vursun
Unutma o başı sen taşıyorsun
Eller gelsin sana başını sorsun
Sen gidip ellere sorma başını

Güzel çirkin bütün yüzler baştadır
Acı tatlı bütün sözler baştadır
Duyan kulak gören gözler baştadır
Gönülden aşağı görme başını

Çekinme her yerde başından söz et
Yorulan kalbini beynine diz et
Mert'e istemeden yürekten uzat
Namert istese de verme başını

ZANNETME

Her yerimden bir hatıran yükselir
Sensiz geçip giden gün var zannetme
Seninle beraber gelir yarınlar
Sensiz mazi olmuş dün var zannetme

Yıkılış tarihim her ayın onu
Ta.. canıma yetti artık bu konu
Her insanın vardır mutlaka sonu
Sana giden yolda son var zannetme

Beynimden ölüme ses gelsin vur ki
O sesi ömrümce unutmam belki
Sensiz uyuduğum gece yoktur ki
Sensiz uyandığım an var zannetme

Hasretine gücüm artık yetmiyor
Saatler geçmiyor günler bitmiyor
Yollar senden başka yöne gitmiyor
Sakın senden başka yön var zannetme

Hayatımdan kopup giden her demde
İki lokma bir şey yesem içsem de
Gezip dolaşsam da gelip geçsem de
Sen yokken bedende can var zannetme

DİYEMEDİM

Yanımdan geçiyor beni görmüyor
Var mı senin gibi kör diyemedim
Ben gönül gözümle görürüm onu
Sen de benim gibi gör diyemedim

Farkı yok dalında açan goncadan
Giyindiği yaz da kış da inceden
Bak ben sana gönül verdim önceden
Sen de bir selamcık ver diyemedim

Gün yirmi dört saat odur özlenen
Odur on iki ay yolu gözlenen
Bir sevgin değil ki bende gizlenen
Bir de hasret dağın var diyemedim

Bir ömür hep böyle geçti neyleyim
Sen hep beni dinle ben hep söyleyim
Ben senin yüzünden işte böyleyim
Neler çektiğimi sor diyemedim

EL

Beni teslim etmiş sonunda kader
Zarın içindeki zorun eline
Bilirim elinde kiriyle gezer
Kim el uzatmışsa kirin eline

Sıfırı ikiyle eş edemedim
Dert ambarımı hiç boş edemedim
Zararla bir türlü baş edemedim
Bir şey koyamadım kârın eline

Doğan gün gözümde paşaydı beydi
Hiç bilemedim ki yar sesi neydi?
Yanmazdım bir kere elim değseydi
Zarif bir güzelin narin eline

Gitgide büyüyor ömürdeki yaş
Kadere ne desin bu tedirgin baş
Soğukla dost oldum tipiyle sırdaş
Kaç kere düştüm de kar'ın eline

Gelir beni bulur her derdin ilki
Yüzleri geçti bu, üç beş değil ki
Düşseydim bir işe yarardım belki
Bir değnek misali kör'ün eline

Sabah olunca kalk, akşam oldu yat
Ne içte huzur var, ne ağızda tat
Orda da böyle mi sürecek hayat
Gün gelir düşersem yer'in eline

HAYALCİ

İçimdeki yangın yeniden başlar
Yanan gözlerimle seni soyunca
Sevgi kalesinde hayat bayrağı
Bırak dalgalansın ömür boyunca

Her gün hayalinle gezer dururum
Yolcu yoluncadır, huylu huyunca
Ömür köyündeki hayal deresi
Bana akar durur yaz kış suyunca

Geleceğin günü iple çekerim
Günler hiç bitmiyor bir bir sayınca
Hasretinle yüklü hayal treni
Gelir bana çarpar raydan kayınca

Ardından döktüğüm gözyaşım var ya
Belki de eritir damlasa tunca
Tenha bir köşeye koşar ağlarsın
Belki öldüğümü bir gün duyunca

Ellerimde bile yangın başlıyor
Senden ayrıldığım yere koyunca
Sevgi kalesinde hayal bayrağı
Bırak dalgalansın ömür boyunca

ALLAHIN YALNIZLARI

Bazen uzaklardan, bazen yakından
Ses gelir Allahın yalnızlarına
Güneşli günlere kalkarken herkes
Sis gelir Allahın yalnızlarına

Öyle bir soru ki cevabı yoktur
Dertleri hiç bitmez her zaman çoktur
Hep yaşlı gözlerle yollara bak dur.
Yas gelir Allahın yalnızlarına

Ne bir ela gözden, ne sırma saçtan
Söz açma onlara hiç saat kaçtan
Başlarına yaprak düşse ağaçtan
Süs gelir, Allahın yalnızlarına

Rahat nefes için bir fırsat bulsa
Tüm kaşlar çatılır gülecek olsa
Teselliler bile gelecek olsa
Küs gelir Allahın yalnızlarına

ŞİMDİDEN

Oralarda fazla eğleşme sakın
Hasretindır beni perişan eden
Gözlerim şimdiden selama durdu
Şimdiden süslendi yolum şimdiden

Çiçekler açıyor kuşlar ötüyor
Dert, hasret ne varsa hepsi bitiyor
Bu gelişin var ya bana yetiyor
Bitmeye başladı zulüm şimdiden

Kapıma dayandı işte huzur bak
Caddeler bahçeler sana hazır bak
Arılar uçuyor vızır vızır bak
Çiçeklerle hazır elim şimdiden

Sanki kapanacak şimdiden yaram
Şimdiden açıldı hasretle aram
Beyaza yüz tuttu şimdiden karam
Şimdiden değişti halim şimdiden

Kader gecesinde ay olsun bedir
Bir düşün yollarda bekleyiş nedir
Giyindi kuşandı bekliyor sedir
Yolunu gözlüyor kilim şimdiden

Sana on yaklaşın benden bir giden
Sabır yaylasında tatilde beden
Seni saracak ya, daha gelmeden
Bayrama başladı kolum şimdiden

Gel de şu hasreti vurup yıkalım
El ele tutuşup bize çıkalım
Bir soralım ne diyecek bakalım
Gönül adındaki delim şimdiden

BİLMEDİN

Bu nasıl hayat bu, sevgisiz böyle
Sen sevginin yeri, nere bilmedin
Sabah dediklerin doğru mu söyle
Akı tanımadan kara bilmedin

Sanki sen değilsin, gezen dolaşan
Bir yerden bir başka yere ulaşan
Sen yürekten doğup gözlerden taşan
Yine içe akan dere bilmedin

Dalga, denizdeki aşkın sesidir
Köpükler suların öpüşmesidir
Bilmedin kumlar nesidir
Sen bunun sırrına erebilmedin

İster mutluluğu yudum yudum iç
İster doğan günle duy nice sevinç
Sendeki çiçekler açmadı ki hiç
Bunu sen kimseye sorabilmedin

Bir sönmez ateştir sevgi her canda
Ateşi bilmedin her gün yansan da
Sevgi kapısıdır yürek insanda
Yazık o kapıdan girebilmedin

BU GÜNE

Bir düşün güzelim, hayat ne güzel
Neler neler kattım benden bu güne
Tut şu ellerimden başım dönüyor
Bitmişim gelirken dünden bu güne

Yıllara yiğitçe baş kaldırarak
Kendini zamanın seyrine bırak
Yine yanımdasın yine işte bak
Teşekkür borçluyum candan bu güne

Niçin eleleyiz bir düşün niçin?
Ne kadar rahat bak, sevgiyle için
Kendimi göğsünde unutmak için
İzin alıp geldim senden bu güne

Halil dertle, nasıl olsa, baş eder
Sevgin ile günlerini hoş eder
Giremezsek Allah bizi taş eder
Ne sen bu geceye, ne ben bu güne

GELİYOR

Senden ayrı geçen günlerim var ya
Artık birbirinden yaman geliyor
Yollarıma çıkan cılız dereler
Artık gözlerime umman geliyor

Bir eski şarkıyım mazi dilinde
Eski tat kalmadı sabah yelinde
Ben nasıl çökmem ki yıllar elinde
Yer bile çöküyor, zaman geliyor

Ufukta batarken gün yavaş yavaş
Günle yaklaşıyor son yavaş yavaş
Dalgın gözlerime yağmurlardan yaş
Başıma dağlardan duman geliyor

Yol yol peşindeyim dön bak arkana
Yollar vız geliyor inan ki bana
Gönül sultanısın sen sanki bana
Ağzından çıkan söz, ferman geliyor

Varmadan yollarım bir son menzile
Acaba biter mi çektiğim çile
Kış günü üstüme yağan kar bile
Senle ısıtılmış yorgan geliyor

Şu gönlüm elinden bil neler çeker
Senden başka bunu kim bilecekti
Kalbim duruverir bir öğle vakti
Derlerse akşama canan geliyor.

YENİ BİR AŞKA DOĞRU

Ümran Çetin'e

Bir ilkbahar yeli mi, nedir bu başta esen
Bilemedim bu sevda on kat mı yirmi kat mı
Hayatlı bir güneş mi ufkumdan şu yükselen
Beni sımsıcak saran İzmir'li şu imbat mı

Bu yeni bir sayfa mı gönlümün defterinde
Yeni bir aşka doğru seferde mi bu gemi
Sen böyle her gün sıcak, sen böyle her an güzel
Seni sevmemek söyle acaba elimde mi?

Bilemedim ne oldu nasıl yandı bu ateş
Birden nasıl eridi şu gönlümün karları
Her an yanımda olsan, ben olsam hep yanında
Görenler alkışlarmış böyle bahtiyarları

İnan senin yanında öylesine mutluyum
Halil bu duygularla yaşayan biri artık
İsterse İzmir beni, bu halimle sevmesin
Ben çok çok seviyorum senli İzmir'i artık

Aşk aşk deyip dururlar, demek ki aşk da buymuş
Kelimeler bir başka manalaştı sözümde
Böylesini bu yaşta kim yaşamış kim duymuş
Dünya dünya değil ki sensiz artık gözümde

Kalbimdeki yıkıntı çoktan kayboldu gitti
Orda yeni bir alem, bir dünya kuran kadın
Kader mi desek buna ne desek bilmiyorum
Sen ey nabzımla atan kalbimle vuran kadın.

YAZI

Doğduğumda alnımıza bu yazı
Sevmek senin işin diye yazılmış
Yaz baharda kaybedersen sevgiyi
Git ara bul kışın diye yazılmış

Halden bilmez karşıdan el edeli
Yıllar oldu neşe benden gideli
Gün gelince can malının bedeli
Ödenecek peşin diye yazılmış

Hiç üzülme gözün yolda kalırsa
Yüz verme, dert gelip seni bulursa
Dost önünde nerde nasıl olursa
Eğilmeli başın diye yazılmış

BENİ AN

Her akşam İzmir'de batarken güneş
Renklerin cengini seyret beni an
Sonra gözlerini çevir körfeze
Masmavi engini seyret beni an

Alnından yüzüne düşünce saçın
Hiç sorma kendine söz yaşta kaçın
Aynalar sorarsa bu haller niçin
Saçının rengini seyret beni an

Şu ayrı günleri haftada ayda
Titrek ellerinle kaç diye say da
Her Allahın günü artık hatayda
Başlayan yangını seyret beni an

AŞK GÜZELLEMESİ

Durmadan bu yollar hep ona uzar
O yoksa durmadan havalar bozar
İster cumartesi, isterse pazar
İster İzmir olsun isterse Bursa
Ben ona razıyım nasıl olursa

Her nefeste aklım fikrim ondadır
Kars'ta Edirne'de Ardahan'dadır
Samsun'da Muğla'da Muş'ta Van'dadır
İster İstanbul'da ister Sivas'ta
Ondan ayrı gönlüm hep ağır hasta

Seneler çekilin artık yolumdan
Engeller tutmayın çıkın kolumdan
Çiçek çiçek açan odur Bolu'mdan
İster Bayburt olsun isterse Iğdır
Gel de yüreğimi hasrete sığdır

Artvin göz olmuş da doğudan bakar
Sanki gözlerimden şu Aras akar
Ah desem karşıma Kütahya çıkar
İster Eskişehir isterse Maraş
Onsuz dertler ile edemedim baş

Balıkesir odur, Adana odur
Odur bana güneş ay bana odur
Şehir bana odur köy bana odur
İster Sinop olsun isterse Bartın
Bahara açıktır kucağı Martın

Hep yazdır mevsimler eğer o varsa
Damlalar gözümdür yağmur yağarsa
Ta Kırklareli'nden Bitlis'e Kars'a
İster Trabzon'a, ister Mersin'e
Ben onda başladım sevgi dersine

Evlerden içeri o yoksa girmem
Ondan gayrısına değer de vermem
O hem Afyon'dadır, Erzurum'da hem
İster Niğde olsun isterse Burdur
Ondan ayrılması ölümden zordur

Yeşil o, mavi o, pembe sarı o
Beyazlıkta sanki kışın karı o
Gönül toprağımın yağmurları o
İster Zonguldak'tan, ister Rize'den
Ömrünü uzatır ondan söz eden

Mesafeler n'olur çıkın aradan
O denizden gitsin gelsin karadan
Hem Amasya Urfa hem Ankara'dan
İster Siirt olsun isterse Bolu
Yalnız ordan geçer mutluluk yolu

Ey Halil ayları bir bir saydın da
O karşına çıktı gönül kaydında
İster Kayseri'de ister Aydın'da
İster İzmit olsun ister Sakarya
Onunla birlikte yaşamak var ya

AY DÜŞTÜ YÜREĞİME

Seni inkar edemem bin defa seviyorum
Bin defa and içeyim söyle kimin üstüne
Dün gece sokaklarda seni düşünüyorken
Gökyüzünden ay düştü yüreğimin üstüne

Dediler: bu düşmenin elbet bir sebebi var
Sen yine onu düşün, sen yine an adını
Belki de intihara girişti ay dün gece
Mutlaka kıskandı da gönlümdeki kadını

BÖYLEYİM

Bu günlerde sorma, halin ne diye
Bugün oldum sanma dünden böyleyim
Gözümde şu kadar kalmadı dünya
Benden ayrıldığın günden böyleyim

Sevenler sonunda sırra erdiler
Sevmek nöbetini bana verdiler
Her gün sana doğru yol gösterdiler
Senelerden beri ondan böyleyim

KISMET

Duyan kulak gören gözü
Baş'a hak kısmet eylesin
Üzerinde gül bitmeyi
Taş'a hak kısmet eylesin

Güzel günler gelsin derdik
Baharlarda ömür verdik
Sıcak yaza şükür erdik
Kışa'a hak kısmet eylesin

Doğru hesap doğru beyan
Bin uyansın bir uyuyan
Bir dolu'yu bin'e sayan
Boş'a hak kısmet eylesin

Hiç unutma kader beyi
Ele muhtaç eder beyi
İçlerdeki has bahçeyi
Dış'a hak kısmet eylesin

Dünya evdir çıkan girer
Son yolculuk ve son tren
Helalinden ekmek veren
İşe hak kısmet eylesin

Varlık birgün olur nokta
Taksimatı saklı hak'da
Kanat açıp uçmak gökte
Kuş'a hak kısmet eylesin

Olmamalı hep ben hep ben
En doğrusu hem ben hem sen
Haram lokma çiğnemeyen
Diş'e hak kısmet eylesin

VEREMEM

Hayatın yolları diz boyu çıkmış
Kar iken verememem bir şey isteme
Canda bu sıkıntı içte bu telaş
Var iken verememem bir şey isteme

Benden çok uzakta kaldı salıncak
Git artık sen başka ocakları yak
Üç gidere karşı gelirim ancak
Bir iken verememem bir şey isteme

Ne derdime yettin ne gözyaşıma
Artık benim için umut taşıma
Her nefes alışta dünya başıma
Dar iken verememem bir şey isteme

Bana kısmet değil bir rahat yatmak
Nedir dostluk varken kavga yaratmak
Bir metre öteye üç adım atmak
Zor iken verememem bir şey isteme

MUHARREM

Babasını vurmuşlar bir kumar masasında
Habersizmiş kurşunu sıkanlardan Muharrem
Annesi de kaçınca bir manavın koynuna
Üç yaşında boynunu bükenlerden Muharrem

Çocuk parmaklarıyla silip alın terini
Bir simit tablasında satmış ümitlerini
Yırtılmış gömleğinden hıçkıran her yerini
Utanarak saklamış bakanlardan Muharrem

Yapayalnız yürümüş sokaklar ortasından
Bir yudum su beklemiş çeşmelerin tasından
Taş kalpli senelerin çileli arkasından
Coşkun bir ırmak gibi akanlardan Muharrem

Çalışmış tek başına büyümüş kimsesizce
Özlemiş boyca çıkmış ıstırapları dizce
Şimdi mutlulukların kapısından sessizce
Her sabah ak alınla çıkanlardan Muharrem

Bazen hatırlıyor da vurulan babasını
Yüreğine gömüyor senelerin yasını
Ara sıra dinlerken bir hicran şarkısını
Gözyaşını sessizce dökenlerden Muharrem

Ana baba sevgisi yıllarla kalmış kında
Şimde o Ankara'nın sanayi çarşısında
Ve tam on yedi saat ateşin karşısında
Demiri iplik gibi bükenlerden Muharrem

İNSANDAKİ ADIM

Bu yandan karşıya geçiştir hayat
Bazen yavaş bazen koşar adımda
İşte insan karşı yana geçerken
Yere parça parça düşer adımda

Yürümemek için yoksa bir sebep
Yürümekle gelir güzel günler hep
İnsanlar el ele yürüsünler hep
Dost olsunlar üçer beşer adımda

Ayağın toprağa adımla bastı
İnsan yürütmektir adımın kastı
Adımdır insanın en yakın dostu
Bir gizli direniş yaşar adımda

Eğer ayağında yoksa kösteğin
Adımdır hayatta büyük desteğin
Bir geniş dünyaya koşmak isteğin
Hüngür hüngür ağlar her dar adımda

Kulak ver adımdan duyduğun sese
Bu ses bir ders olsun artık herkes
Sonunda kalsan da nefes nefese
Yolları yenmeyi başar adımda

İsterse yüz olsun hayatta yaşın
Her adım atışta dik olsun başın
Durmak olmamalı yürürken işin
Hep koşmaya çalış her zor adımda

BÖYLE BİR İNSAN

Ahmet Uğur Arıbaş'a içten sevgilerimle

Uğur denmiş bu yiğidin adına
Nüfusunda tam kırk dokuz yaşı var
Her insanı ayrı seven yüreği
Hiç kimseye çatılmayan kaşı var

Her yerde her zaman sözünün eri
Böylesi başka yok dense de yeri
Onun Türkiye'de ne bir benzeri
Ne de ona benzeyen bir kişi var

Herkesin işine koşar bitirir
Dost kar dese, Toroslardan getirir
Her cuma Göksu'ya gelir oturur
Masasında beş on arkadaşı var

Onun masasında mezedir sevinç
Kızıp kalp kırdığı görülmedi hiç
İki gözbebeği Nilsen'le Meriç
Perizat adında güzel eşi var

Haksızlığa karşı çıkar amansız
Konuştuğu görülmemiş zamansız
Namerde bir yüce dağdır dumansız
Merde adak eylediği başı var

Alnı kardan tertemizdir öylesi
Bir daha dünyaya gelmez böylesi
Tarihle yarışan bir sülalesi
Bir ana babadan beş kardeşi var

BİN KERE

Gün yirmi dört saat, sende işteyim
Düşünmem ki başka işi boş yere
Gün geçtikçe sığmaz oldun içime
İnan büyüyorsun günde bin kere

Artık ateşi de geçti yakışın
İçte yangınlara sebep bakışın
Yolda sana doğru çıkan yokuşun
Gözü var diyorlar, sende bin kere

Cana can katmadır yanında kalış
Sen de artık bunu bilmeye çalış
Bir kerede varsa bin nefes alış
Sen de bende varsın binde bin kere

Bu aşkın sırrına artık ersinler
Nefes almamıza fırsat versinler
Nasıl bir çiçeksin gelip görsünler
Her gün açılırken tende bin kere

El koy artık yürekteki yarama
Beni senden başkasında arama
Söylenecek çok sözümüz var ama
Son sözümsün ölürken de bin kere

İNSAN KARDEŞİM

Neden ağlıyorsun insan kardeşim
Boşa geçip giden günün için mi?
Söylenecek sözümüz var bizim de
Bu dünya sadece senin için mi?

Birer birer geldik hiçlik yurduna
Günler körpe kuzu, zaman kurduna
Dönüp dönüp bakman böyle ardına
Umut aradığın dünün için mi?

Adımlar diz boyu yollar boyunca
Kaç bahar geçirdik dallar boyunca
Böyle çırpınışın yıllar boyunca
Birde kaybettiğin binin için mi?

Dur diyemiyoruz zaman geçiyor
Yıllar orak, biz ekiniz, biçiyor
Vakti gelen aramızdan göçüyor
Yoksa ağladığın bunun için mi?

Vaktin mi azaldı zamanın mı dar
Bırak aksın sular aktığı kadar
Uzaklardan acı bir haber mi var
Bu telaşın yoksa sonun için mi

BİR DAHA

Ben artık alıştım yalnızlığıma
Ne olur arama beni bir daha
Yeni yeni geldi sabahın tadı
Bana zından etme günü bir daha

Yazımızı böyle yazmış yaradan
Baht bile usandı bahtı karadan
Ne engelin varsa kaldır aradan
Yolun kesilmesin önü bir daha

GELİRSE

Senin ile iyileşir diyorlar
Gönlüm bir gün seve seve delirse
Bu nasıl olacak, herkes öğrensin
Açık açık konuş, yeri gelirse

Senin ile dünya, öyle güzel ki
Bu görüş tarihe yazılır belki
Mektuplar ne kadar üzülür belki
Seni bulamadan geri gelirse

Seni götürdü ya o zalim tren
Yazık olamadı geri getiren
Zevkten ölüyormuş koynuna giren
Mucize diyorlar diri gelirse

Bin derde dermanmış bir öpülüşün
Bir ay teselliymiş bir tek gülüşün
Ne olur o anda ilk beni düşün
Yanına çıldırmış biri gelilrse

AŞK BU

Nedir diye sorup durma boşuna
Aşk bu, heyecan bu, görmeye çalış
Bambaşka kaynıyor damarda kanım
Bambaşka bir can bu, görmeye çalış

Şu karşı dağların karı değişti
Siyah güzelleşti, sarı değişti
Yüreğimin atışları değişti
Aşkla imtihan bu, görmeye çalış

Eskilere bakıp vay diyorum vay
Bir başka gülüyor, yüzüme uzay
Bir elimde güneş bir elimde ay
En güzel zaman bu, görmeye çalış

İsterse bir gelsin on gitsin yıllar
Gör işte bitmiyor bendeki bahar
İçim Dolmabahçe Sarayı kadar
Ne güzel mekan bu, görmeye çalış

Gönül bu sözlerden alınır deme
Bu fırsat bir daha bulunur deme
Aşk getirip dikti hayat bahçeme
Bir körpe fidan bu, görmeye çalış

Bu kan damardaki eski kan değil
Kaynayan var artık, kanayan değil
İçimde can bile eski can değil
Yara bir kurban bu, görmeye çalış

Met olayı benim denizlerdeki
Cezir korkup kaçtı, şimdi nerde ki?
Gözlerimde coşan dalgalar ne ki
Taşan bir umman bu, görmeye çalış

NE KALIR?

Derinden derine hiç düşündün mü?
Yağan kardan kurak yerde ne kalır.
İçiyor ya susuz toprak suyunu
Suyu içilince karda ne kalır?

Nerden esti deme, bu rüzgar nerden
Koku getiriyor mesafelerden
Her gün harcadığın ikiden birden
Düşündün mü üçe dörde ne kalır

Yağmur yağsa selden kabarır dere
Bir şeyler bırakır geçtiği yere
Rengini verdikçe menekşelere
Sarıda ne kalır, morda ne kalır?

Karşında acılar dizilmiş safa
Safta acılara çarpacak kafa
Bize verdiğini koy bir tarafa
Bizden aldığından derde ne kalır?

Hesap soramıyor yürek bedenden
Güzel günü başa zindan edenden
Şiirde olmasa, benden gidenden
Geriye acaba nerde ne kalır?

TARAF

Yaşım şuymuş buymuş hiç düşünmeyin
Katın beni sevenlerin safına
Açın önümdeki bütün yolları
Koşarak gideyim yar tarafına

Bulunmamış kara talih bağışta
Kaygan yolda koş diyorlar yağışta
Beni daha terk etmişler doğuşta
Ömrün yaşanması zor tarafına

Bana ne siz sorun, ne ben söyleyim
Yar olmazsa gün bayrammış neyleyim
Şansın yok diyorlar ondan böyleyim
Gelmişim feleğin kör tarafına

Bir kere aşığa çıktı ya adım
Kaç yerde yıkıldım, hatır yıkmadım
Yar geldi el koydu, karşı çıkmadım
Gönül diyarımın her tarafına

Siz de bu halime bir mana verin
Rahat edermişim, altında yerin
Garip aşıkları yazan defterin
Beni de yazsınlar bir tarafına

YAR BENİ

Nasıl yıktı çıkar çıkmaz karşıma
Kimse yıkamazdı bu kadar beni
Kim dayanır bu hallere söyleyin?
Gitti düşmanımdan sordu yar beni

Bilemedim dünya dar mı geniş mi
Yar yolunda böyle suç işlenmiş mi
Sanki bir atışta vurmak da iş mi?
Kaç kere atmadan vurdu yar beni

Bayraktım her yerde dalgalanmazdım
Bileydim adını bile anmazdım
Bir yerimden kırılsaydım yanmazdım
On, on beş yerimden kırdı yar beni

Gitmedi üstümden yar garipliği
Ondan hallerimin muzdaripliği
İğne deliğinden geçen ipliği,
Büken parmak gibi gördü yar beni

Bağrımda açılan yaralar derin
Ne yana kaçayım bir haber verin
Patlamaya hazır dinamitlerin
Üstüne üstüne sürdü yar beni

YILLAR

Sözlerim ömür boyu size hiç bitmeyecek
Bu ömre teslim eden sizdiniz beni yıllar
Çileler defterinin daha ilk sayfasına
Eliniz titremeden yazdınız beni yıllar

Bilmiyorum hayatın gözüm artık nesinde
Bir gizli hıçkırık var ayakların sesinde
İcra memuru gibi bahtımın ülkesinde
Bir şey haczetmek için gezdiniz beni yıllar

Esen sizin yeliniz hâlâ daha başımda
Bana ettiğinizi göremezler dışımda
Bir avuç boncuk gibi her nefes alışımda
Kara bahtın ipine dizdiniz beni yıllar

Anladım nankörsünüz sizler de bizim gibi
Durup bakın halime yüz var mı yüzüm gibi
Asmalardan toplanmış şaraplık üzüm gibi
İçiniz sızlamadan ezdiniz beni yıllar

YİNE BU YIL

Gidiyor bakalım aldı başını
Nedir günlerdeki hız yine bu yıl
Giden bizden neler alıp götürdü
Gelene geçmiyor söz yine bu yıl

Arılar acıyı kattı peteğe
Dertler var gücüyle geçti atağa
Çiviler çakıldı yine yatağa
Uyku görmeyecek göz yine bu yıl

Kaç oldu bu yılın ayı kaç oldu
İçimdeki derdin boyu kaç oldu
Yolda yürümesi bile güç oldu
Umut yok, teselli az yine bu yıl

Sensiz geçip gitti Şubat, Mart, Nisan
Şu çektiklerime artık inansan
Böyle mi davranır sevene insan
Böyle mi geçecek yaz yine bu yıl

Bir gün gösteremedin şöyle rahatça
Bir oh çekemedim istirahatça
Kuşadası, Bodrum, Marmaris, Datça
Var git bensiz bensiz gez yine bu yıl

Sevsin diye madde konmuş yasana
İbret olsun deli gönül bu sana
Bu yıl da geçecek böyle desene
Desene mahvolduk biz yine bu yıl.

KAÇALIM

Bak işte bir tanem hava kışladı
Henüz başlamadana kardan kaçalım
Bizce kardan kaçmak bir şey değil de
Gel ilk önce bakışlardan kaçalım

Ateşin bir kere düşmüş ocağa
Yağsa dayanır mı bu kar sıcağa
Geceyle gündüzün kucak kucağa
Gelip sevişti̇ği̇ yerden kaçalım

Tütse de gözümde gençlik çağları
Kopmadı içimden sevgi bağları
Önce yıkıyorsun bana dağları
Sonra kalk diyorsun burdan kaçalım

Can sana bir doysa, bin acıkıyor
Zalim yıllar canımı çok sıkıyor
Ne tarafa kaçsam sana çıkıyor
Bir başka yer göster ordan kaçalım.

GÖNLÜM

Çiçek diye bana konsun arılar
Bol bol toplasınlar balı gönlümden
Yıllar geçti şikayetçi olmadım
Yar sevmekten sabıkalı gönlümden

Giden gitti, gelen ele geçmedi
Yıllar geçti, zalim çile geçmedi
Senden başka hayal bile geçmedi
Sevgiyle dokunmuş halı gönlümden

İşi zor gönülün işi artık zor
Gözler başka ateş dudak başka kor
Avuçların bile başka yakıyor
Çekme ne olursun eli gönlümden

Etek baygın düşmüş dizin üstüne
Kaşlar silah çatmış gözüm üstüne
Sevgi yağsın yolda izin üstüne
Bir ömür sevgiyle dolu gönlümden

Can varlığım aşka tövbe etmesin
Ömür bitsin ama sevgi bitmesin
Arayanlar başkasına gitmesin
Sorsun aşka giden yolu gönlümden

AÇ

Zafer çığlığıdır kalbimde atış
O anda sen eğer yanımda varsan
Bu tatlı çığlığı sen de duyarsın
Başını göğsüme gelip dayarsan

Bakınca anlarsın gülen yüzüme
Hayal hayal giriyorsun gözüme
Kopan bir çığ gibi düştün özüme
Budur uzaklardan bir ses duyarsan

Şu aşkın sırrına bir gün erersin
Nice acılara gögüs gerersin
Ne yapayım bu da çileymiş dersin
Kör talihin cilvesine uyarsan

Bir gün gelir elbet beklediğin gün
Hasreti kurşuna dizer gülüşün
Aşkta benim gibi bir açı düşün
Gönül sofrasında bir gün doyarsan

OLMADAN

Değerli dostum *Ali Akıcı*'ya

Canı tende canca taşı
Henüz vakit geç olmadan
Bil zamanın kıymetini
Güzel günler hiç olmadan

Hayat biter gide gele
Sabır sabır dolar çile
Söz keselim sabah ile
Yola düşmek güç olmadan

Can verilmiş niçin bize?
Yaşamamız için bize
Kapıları açın bize
Tok karnımız aç olmadan

İçimizin sızıları
Alnımızın yazıları
Koç olacak kuzuları
Kesmesinler koç olmadan

Bizim için ebet, ezel
Nefesimiz altın bedel
Yaşayalım güzel güzel
Öbür yana göç olmadan

BENİM

Dünyada ne kadar sevenler varsa
Onların başında geleni benim
Leyla düşmüyormuş hâlâ dillerden
Mecnunun hayatta olanı benim

Benim şu beyazlık yağan kardaki
Yüreğimdir şu çatlayan nardaki
Karacaoğlan'ın Toroslardaki
Türkmen kızlarında kalanı benim

Sevmede hepsinin varmış hakları
Bir aşk için var etmişler yokları
Çileli yollardan geçmiş çokları
Ayak izlerinde kalanı benim

Hepsinin gittiği hep aynı yolmuş
O yollarda çoğu göçüp kaybolmuş
Kimisi yürekten yanmış kül olmuş
Sönük közlerinde kalanı benim

Bendedir kokusu kaysı gülünün
Yakan yeri benim, seher yelinin
Yar için dağ delmiş Ferhat elinin
Yayla tozlarında kalanı benim

Nasıl sevmiş bunlar, bir sor, niçin de
Hepsi de büyümüş destan içinde
Kerem'in milyarca insan içinde
Aslı gözlerinde kalanı benim

GÖRE GÖRE

Bir kere severmiş candan sevenler
Gönül ülkesinde böyleymiş töre
Her sevgiyi başımıza taç ettik
Böylece büyüdük biz göre göre

Acı çektik bezen, gözde yaş gördük
Teselliyi bağrımıza taş gördük
Kavuşmak uğruna neler hoş gördük
Çıktık yokuşları düz göre göre

Dünyamıza bol eyledik darları
Yürekten kutladık bahtiyarları
Al dedik dağlara verdik karları
Kışları unuttuk yaz göre göre

Gönül memnun başa gelen hallerden
Aldık payımızı gonca güllerden
Meyvalar topladık körpe dallardan
Eller tuta tuta, göz göre göre

Yıllar yılı hoşgörüyle buluştuk
Aşk uğruna dert çekmeye alıştık
Yar göğsünde gece derse çalıştık
Cilve göre göre naz göre göre

GÖSTEREYİM

İçimdeki sevgi dolu dünyanın
Gel de tamamını sana vereyim
Orda dilediğin kadar kal yaşa
Hem de baş köşede yer göstereyim

Fırat akışı var gözüm yaşında
Beni hiç arama dünyam dışında
Sensiz kan ağlayan dağın başında
Kıpkırmızı olmuş kar göstereyim

Orda dört mevsimin dördü de bahar
Kanun maddesi mi verdiğin karar
Açıp da kalbimi sonuna kadar
Resmini taşıyan sır göstereyim.

Bir kötülük yok yüreğin kastında
Kurban mı olmadık ayak bastın da
Orda yaprak açmış bir dal üstünde
Çatlarken ağlayan nar göstereyim.

İçteki dünyamda ne varsa yeni
Eskitirsin diye bekliyor seni
Merak ediyorsan bunu diyeni
(El aynanı) bana ver göstereyim.

VARMIYDI

Açık konuş seni bu güne kadar
Benim gibi seven biri var mıydı?
Allahın bir lütfu olan kokunu
Güle bırakmanın yeri var mıydı?

Koşturup ardından önünden beni
Çıkarmak var mıydı gününden beni
Bir azgın ırmağın yanından beni
Sele bırakmanın yeri var mıydı?

Sevmenin var mıydı bir başka adı
Bende bir dediğin iki olmadı
Allahın bir sana verdiği tadı
Bala bırakmanın yeri var mıydı?

EL

Dile düşme denmiş boşa denmemiş
Çeken neler çekmiş elin dilinden
Yaşayan milyarca insan içinde
Hiç kaçan olmamış dilin elinden

Gözler dil üstünde bir resim görmüş
Her resmin altında bir isim görmüş
Hani söylesinler nerde, kim görmüş
Bülbülü kaçarken gülün elinden

Gerçeğin yanına varın söylesin
Bugün söylemezse yarın söylesin
Çağ kenarlarına sorun söylesin
Neler çektiğini selin elinden

Bahtın yasasına madde madde uy
Bahta yenik düşer karşı çıkan huy
O ayaklar bir bir konuşsun da duy
Başına geleni yolun elinde

Bunu bir sigara çıkar yak düşün
Bir yakın yanında bin uzak düşün
Her uzağa senelerce bak düşün
Baharı kim çalmış dalında elinden

SÖYLE

Hiçbir şey saklama doğruyu konuş
Şu olup biten ne, bu nedir böyle
Ağzında her çıkan sözü şöyle tart
Söylerken düşüne düşüne söyle

Seni gören gözler nasıl tutulur
Bir sözüne beş yıl hapis yatılır
Durup durup böyle neden çatılır
Kim öğretti bunu, kaşına söyle

Böyleymiş diyerek feleğin huyu
Nerden aldın içindeki korkuyu
Gözlerine haram ettin uykuyu
Bu işi kim açtı, başına söyle

Sen seçerdin dilde sözün erini
Kimselere bırakmazdın yerini
Şimdi gizliyorsun bildiklerini
Böyle mi geliyor, işine söyle

Tanrıdan dileğim hoş geçir kışı
Kaderin omzunda unutma başı
Daima yarasız bir yürek taşı
Acılar düşmesin peşine söyle

İSTİYOR

Ellerinden uçup giden zamana
Kulağını ver de dinle ne diyor
Niçin kaçıyorsun kelimelerden
Seni konuşmayı diller istiyor

Dallardaki bütün olgun yemişler
Gülüp gülüp sana el eylemişler
O güzel kız akrabamız demişler
Cevabı doğru mu güller istiyor

Hatırla da ettiğin o yemini
Çok fazla uzatma vuslat demini
Sende kalmış günlerimin tümünü
Hesap soracakmış yıllar istiyor.

SEN YOKMUSUN SEN

Ne yaparsan sana hak bu dünyada
Kurda in verirsin, sen yok musun sen
Senin gibi toprak yok bu dünyada
Bire bin verirsin, sen yok musun sen

Hiçbir bulut giremiyor havana
Yalnız sen katıksın aşkta yavana
Has çiçeğin kokusunu sevene
Yalnız sen verirsin, sen yok musun sen

Sözün geçer güneşe de aya da
Elin değse izin kalır kayada
Bentler yıkan ırmağa da çaya da
Bir sen yön verirsin, sen yok musun sen

Yüreklere imza atar gözlerin
Şaşırana yol gösterir izlerin
Mahkeme kararı gibi sözlerin
Suça gün verirsin sen yok musun sen

Gözün varken gerek kalmaz postaya
Sen kalfasın sevgi denen ustaya
Yatağında can çekişen hastaya
Gülüp can verirsin, sen yok musun sen

DURMADI

Gurbetmiş, hasretmiş, dertmiş, çileymiş
Beni senin gibi kimse vurmadı
Biz onsuz açmayız demişlerdi hep
Durmadı sözünde dallar durmadı

Yüreğim yollarda bir şey diler de
Derler aradığın biraz ilerde
Seni getirmeye söz verdiler de
Durmadı sözünde yollar durmadı

Çok şey var kaderin çizdiği izde
Ne içte huzur var ne derman dizde
Bak işte bitiyor doksan sekiz de
Durmadı sözünde yıllar durmadı

AYRILIK

Senden ayrılınca derler ki eller
Senin için artık gün kara gündür
Halbuki bilmezler senden ayrılmak
Her saat başına on kara gündür

ESKİMEYEN DOST

A. Tufan Şentürk'e

Dünyada senmişsin dost dedikleri
Yüzüme bakışı eskimeyen dost
Kasketin içinde sarı saçını
Alnına döküşü eskimeyen dost

Hayatla bozmamış hiç arasını
Hep kendisi sarmış iç yarasını
Cebinden çıkarıp sigarasını
Kibritle yakışı eskimeyen dost

Yıllar geçip gitti sen yerindesin
Eller sığ sularda sen derindesin
Hâlâ şu yolların ezberindesin
İnişi yokuşu eskimeyen dost

Gülse duyguları coşarcasına
Yürürse kabından taşarcasına
İnsana imdada koşarcasına
Gözünü dikişi eskimeyen dost

Sabrı sensin kahırlara gam eden
Katlandın her derde bir şey demeden
Haksızlık önünde hiç beklemeden
Çileden çıkışı eskimeyen dost

Her umudun oturmadın tahtına
Kimse ses vermedi suskun ahtına
Kendisiyle doğmuş kara bahtına
Boynunu büküşü eskimeyen dost

AL İŞTE

Derya Horum dostuma

Raslamadım insan insan gezdim de
Beni, senin gibi bir anlayana
Duydum ki gözyaşı istemiş canın
Al işte testiyle getirdim sana

Her sabrımı parçalayıp yiyordun
Sonra da ayda bir ara diyordun
Her umut bir kağıt para diyordun
Al işte desteyle getirdim sana

Geçen günler kan ağlıyor ardımda
Teselliler bulunmuyor yardımda
Aşkımızı notalara sardım da
En güzel besteyle getirdim sana

Yıktın yakınımı ırağımı da
Bayraksız bıraktın direğimi de
Göğsümden kopardım yüreğimi de
Başımın üstüyle getirdim sana

SEYRET

Öyle suskun durduğuna bakmayın
Kulak güler, güzel bir söz duyunca
Mutluluğun yürekteki dansını
Gel de bende seyret, ömür boyunca

Bizden kopan bir parçadır her sene
Senelere bakıp kulak versene
Dalda nasıl ağlar mevsim bir sene
Gel de bende seyret ömür boyunca

Sevdiğinin gözlerine dalarken
Gözler güler, kaşlar bir şey dilerken
Bir umudun çöküşünü gülerken
Gel de bende seyret ömür boyunca

Kuşluk vakti tan atlarken eşikten
Sesler gelir dünya denen beşikten
Karanlığın kaçışını ışıktan
Gel de bende seyret ömür boyunca

Gözde yaşlar durup durup çağlarken
Yürek coşar güne umut bağlarken
Kelimeler nasıl güler ağlarken
Gel de bende seyret ömür boyunca

HİS TELEFONU

Sendeki güzellik başka özellik
Hayat fışkırıyor gülüşlerinden
Yerleştin gönlümün baş köşesine
Nasıl memnun musun yeni yerinden?

Akıl akla her kafada erse de
Güneş her gün burçtan burca girse de
Seneler aylara emir verse de
Asla indiremz seni yerinden

Güzel günler gelir hep seni bulur
Aylar birbirinden şahane olur
Günde birkaç kere ara ne olur
His telefonunla beni yerinden

YETİŞİR

Senden lütuf ihsan beklemiyorum
Bana düşman gözle bakma yetişir
Minnetle verilen nimet istemem
Mihnetle yediğim lokma yetişir

Ömür tüketirken gözüm yaşıyla
Aram açılmasın can yoldaşıyla
Dünya senin olsun dağı taşıyla
Gönül duvarımı yıkma yetişir

NEDİR Kİ

Öyle incesin ki başka eşin yok
Kız, senin yanında ince nedir ki?
Sanki örnek diye yaratılmışsın
Hayat sen olmasan bence nedir ki?

Başları dumanca sensin bürüyen
Bir şehri ardına takıp sürüyen
Sakat kalıyormuş pençeni yiyen
Sen varken, aslanda pençe nedir ki?

Bunu sen de öğren, bunu sen de bil
Yürüdüğün yollar kendinde değil
Anadan (sevgice) konuştuğun dil
Türkçe, İngilizce, Çince nedir ki?

Tertemizsin hiç günaha girmemiş
Bir fidan ki, henüz meyva vermemiş
Böylesini daha kimse görmemiş
Yanında tomurcuk gonca nedir ki?

Tapulu mülkündür benden sonrası
Varsın gece olsun günden sonrası
Benim için gece, senden sonrası
Gündüz dersen, senden önce nedir ki?

KADERE DİLEDİĞİMDİR

52 yıldır dünyayı paylaştığım *Sevgili Eşime*

Kader yürektendir sana sözlerim
Bir ömür boyunca ayırma bizi
Birer zemberek yap aynı saatte
Kurarken beraber kur ikimizi

Tanyeri atınca deriz ki her gün
Sayende başlıyor bir yeni düğün
Ayrı kalmış olsak senede bir gün
Sanırız ayrılık yer ikimizi

Yazılan çıkarmış bir gün hesapta
Mizanı da varmış bunun kitapta
Aynı pencerede birer cam yap da
Kırarsan bir taşla kır ikimizi

Bir ömür beraber çalıştık derse
Beraber almışız kim, selam verse
Hak saklasın amma bir kaybederse
Zor bulur bu dünya zor ikimizi

YERDEN

Hasrete yetmiyor yirmi dokuz harf
Medet umuyorum kelimelerden
Gel ki gönlüm sana ödül verecek
Sevginin, içine yığdığı yerden

O mudur diyorum bir kuş uçunca
Biri yoldan koşa koşa geçince
Seni soruyorum gözü açınca
Sabahın geceyi kovduğu yerden

Gelirsen birleşir zoru yeneriz
Mutluluğu yeni baştan deneriz
Yağmur gibi biz de yere ineriz
Göğün bulutları sağdığı yerden

Gel de her yanımı baharla donat
Seni sevmek bence en güzel sanat
Elele kaçarız ağaca inat
Meyvanın dalları eğdiği yerden

Kaderim istiyor ben ne yapayım
Elin yanındayım sana sapayım
Gel de bir yol ölesiye öpeyim
Zülfün al yanağa değdiği yerden

GELİRSEN

Belki nazar değer çıkma dışarı
Kendini gözlerden sakla gelirsen
Hiçbir şeye değişilmez gelişin
Arada beni de yokla gelirsen

Dayanma gücün var diyorsun, bekle
Zaten ömrüm geçti hep beklemekle
Ne suçun, günahın var ise yükle
Çekmezsem namerdim yükle gelirsen

Bilirim ne içip ne yediğini
Mümkün mü yapmamak her dediğini
İki etmedim ki bir dediğini
Girerim dediğin şekle gelirsen

Eski tat kalmadı sazda neşede
Elim artık varmıyor ki işe de
On beş yıldır beklediğim köşede
Sen de beş dakika bekle gelirsen

Yıkmış hatırını söyle kim senin
Derdinden anlamaz her hekim senin
İtiraza hakkı yoktur kimsenin
Bir günde bin kere akla gelirse

Kader bıçağını çaldı şurama
Geçen günler tuz basıyor yarama
Ecelim olursun boşa arama
Gül yüzünde tel duvakla gelirsen

BEYAN

Nereye gidersen hiç fark etmiyor
Hayalin geliyor beni buluyor
Bana kırgınlığın ta uzaklardan
Kaşını çatınca belli oluyor

Kaç kere görmüşüm bu güne kadar
Önce gözlerine geliyor bahar
Nasıl kıskanıyor seni uykular
Tan yeri atınca belli oluyor

Feryadıma kâr etmedi amanlar
Umduğunu bulamadı umanlar
İçindeki yangın, ince dumanlar
Gözünde tütünce belli oluyor

Şu geçen zamanda bu telaş ne ki?
Ben de öğreneyim bir şeyler de ki
Sana tutkunluğum son kadehteki
Son yudum bitince belli oluyor

Kaçma göllerimden ey güzel kuğu
Bağrımda ateşsin gözümde buğu
Gecelerin nasıl kısa olduğu
Seninle yatınca belli oluyor

AĞLAYAN DÜNYA

İnleyip duruyor sağırmısınız?
Bari bu gün olsun duyun dünyayı
Çok zengindi, iflas etti, batıyor
Bütün borçlarından soyun dünyayı

Avutup dursak da yalan sözlerle
Yine o her zaman mutlu bizlerle
Ne zaman görülmüş yaşlı gözlerle
Böyle izlediği ayın dünyayı

Yazlar kışa döndü, kışlar yaz oldu
Bize vereceği artık az oldu
İnsanlar içinde bir cambaz oldu
Bir cambazhaneye sayın dünyayı

Gitgide çoğaldı can küskünleri
Küskününden daha çok miskinleri
Şehirlere indi sel baskınları
Tehdidi başladı suyun dünyayı

Nerden geldi bu iş başına nerden
Bekleyip duruyor yardım bizlerden
Tutun kaldıralım düştüğü yerden
Kaldıralım kucaklayın dünyayı

NE İMİŞ

Gafillere

Dile düşmüş bir meseldir söylenir
Hastalık ölüme bahane imiş
Cumhuriyet tanıştırdı onları
Gap öğrendi Harran Urfa ne imiş

Adam mı oldular dün diz çökenler
Diz çöküp huzurda boyun bükenler
Komşuluğu düşmanlığa dökenler
Türkü bilmiyorlar hâlâ ne imiş

Ey Türk! şehitliktir en son nişanın
Her yaşta vatana kurbandır canın
Bilmeyen öğrensin, İsmet Paşa'nın
Lozan'da attığı imza ne imiş

Artık bu gerçeği herkes anlasın
Karanlık basmadan işi önlesin
Atatürk'ten İnönü'den dinlesin
Cumhuriyet için kavga ne imiş

Biz böyle severiz işte sevince
Bir vücut oluruz vatan denince
Vatan tek sevgili günü gelince
O zaman görürler sevda ne imiş.

SEN

Senden geliyormuş bahar şenliği
Beyazlık sendenmiş kışın karında
Bu gün düşmüyor ki dillerden adın
Bu gidişle düşmeyecek yarın da

Sevincin sözlükte adı yok bu yıl
Ayılık yine mi bize hak bu yıl
Meyvaların bile tadı yok bu yıl
Elin değmemiş de hamlıklarında

Düştük bu hallere kopunca bağlar
Nerde hani şimdi nerde o çağlar
Yokluğuna her gün dövünen dağlar
Gözyaşı döküyor çamlıklarında

İçimde yokluğun başımda çile
Nice yıllar geçip gitti ah ile
Öldürseler sahil demem sahile
İzini görmezsem kumluklarında

BÖYLESİ

Bir yangın haberi gelse ekrandan
Ondan sıçramıştır kıvılcım derim
Gözlerime ben dolarım o anda
Kolum yana düşer titrer ellerim

Hani göstersinler varsa bir eşi
Sokakta yürürse yürek yakıyor
Tutuşup yanıyor baktığı yerler
Bastığı yerlerde yangın çıkıyor

Ne böylesi gelmiş şimdiye kadar
Ne de bundan sonra gelir böylesi
Adı yıllar geçse ne unutulur
Ne de hayallerde ölür böylesi

O nasıl fidan ki, ona boy olmuş
Teninde renk, beyazın da beyazı
Yatıp dizlerine baharı yaşa
Gir koynuna geçir en güzel yazı

Daha başka ne desin ki görenler
Dünya cennetinin bir tek perisi
Görenlerin aklı baştan kaçıyor
Daha ne denir ki yalan gerisi

DİLEK

Bize de hak dünyadaki zenginlik
Ellerde var, neden bizde olmasın
Ülkemde yaşayan bütün insanlar
Hep tertemiz olsun, kiri kalmasın

Hepimizin iyi olsun niyeti
Cumhuriyet milletimin serveti
Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti
Başka devletlerden geri kalmasın

İlim ile irfan ile dolalım
Doğruyu nerdeyse gidip bulalım
Eller gibi biz de zengin olalım
İçimizde fakir biri kalmasın

Sular aksın boş kalmasın kovalar
Mutlu insanlarla dolsun yuvalar
Yeşil yeşil gülsün dağlar ovalar
Yağmur yağsın toprak kuru kalmasın

Tadı ağzımızda olsun nimetin
Türkiye'den farkı var mı cennetin
Yere geçesice şu cehaletin
Artık aramızda yeri kalmasın

Gülen insanlarla dolsun peşimiz
Haram lokma çiğnemesin dişimiz
Tez zamanda tamam olsun işimiz
Aman hiç birisi yarı kalmasın

Artık eller gibi gülelim biz de
Özgürlük Ata'nın çizdiği izde
Bir baştan bir başa Türkiyemizde
Kimsenin kimseyle zoru kalmasın

BİZMİYDİK

Bizmiydik yaşayan çocuklukları
Beşinde onunda olan bizmiydik
Komşu bahçelerden bahar ayları
Cep dolusu çağla çalan bizmiydik

Uçtu elimizden o güzel yıllar
Çocukluktan kalan ne anılar var
O günlerden kalkıp bu güne kadar
Elele tutuşup gelen bizmiydik

Bizmiydik sevenin gülen yüzüne
Seksek'lerle hep gezine gezine
Akşam annemizin sıcak dizine
Yatıp da uyuya kalan bizmiydik

Üstümüzde sıcaklığın yüncesi
Seslerimiz incenin de incesi
Ders yılı sonları tatil öncesi
Öğretmenden karne alan bizmiydik

Nerden bunlar geldi aklıma nerden
Bulup da sorayım kimi kimlerden
O günlerde kalmış şu resimlerden
Bu günlere bakıp gülen bizmiydik

OLURMUŞ

Kaderde var olan gelirmiş başa
İnsan kısmetini gider bulurmuş
Kısmetini bulan insan, oh... çekip
Bu da varmış derken, mutlu olurmuş

Kaderiyle çöle dönmüş ovalar
Gökte hayal hayal bulut kovalar
Dört duvar sanılan bütün yuvalar
Bacası tüterken mutlu olurmuş

Dünya kiralık ev bir düşün hele
İster çıkıp dolaş, ister gecele
Bazı insanlar da gelen ecele
Borcunu öderken mutlu olurmuş

Gerçekten de doğru, bu dünya yalan
Var mı aramızda sonsuza kalan
Günlerce dağlarda aç kalan insan
Kuru ekmek yerken mutlu olurmuş

Bu yalan dünyaya gelen gidecek
Kalan geleceğe yardım edecek
Bir kuş gagasına yem olan böcek
Yavruya giderken mutlu olurmuş

HENÜZ

Bende ihtiyaçtasın
Gül artık ey güzel yüz
Hava sanma kışladı
Bahar yeni başladı
Daha uzaklarda güz
Vakit geçmedi henüz

Zaman bayram zamanı
Değil ki gam zamanı
Yeni açtı çiçekler
Baharın tam zamanı
Gül artık ey güzel yüz
Vakit geçmedi henüz

Hayattır bunun adı
Başka nerde var tadı
Kuşlar bile dallarda
Dansa yeni başladı
Yeni başladı gündüz
Vakit geçmedi henüz

BİR TATAR GÜZELİ

Bir tatar güzeli yaktı çıramı
Suçmu sevilmesi soyu Tatar'sa
Yukarda Allah var yalan söylemem
İflah olmam şayet ahı tutarsa

Anlıyorum bundan sonra işim zor
Aylar bile otuz güne yetmiyor
Onsuz yatsam gözüm uyku tutmuyor
O da uyumazmış bensiz yatarsa

Gözümün bebeği baştan aşırmam
O yanımda iken sabrı taşırmam
Nasıl olmuş hayret edip şaşırmam
Bastığı betonda çiçek biterse

Sanırsın cennetten gelmiş bir melek
Yüzü güler durur göz dilek dilek
Niceyi ayıran şu zalim felek
Ayırsın bakalım gücü yeterse

Bilemedin esmer midir sarı mı
Üç bütüne bol bol yeter yarımı
Keser parçalarım damarlarımı
Eğer nabzım bir gün onsuz atarsa

ÇABUK GEL

Gelen aylar zalim çıktı yıllardan
Kokunu da getirmiyor esen yel
Senden ayrı iki binli yılların
Acımasız derdindeyim çabuk gel

Yönüm dönük kaldı senin yönüne
Umut yığdım ayların her gününe
Düştüm artık sabahların önüne
Gündüzlerin ardındayım çabuk gel

Zalimlikte ustalığın çok senin
Geç anladım insafın da yok senin
Yüreğime çöreklenmiş şüphenin
Beni yiyen kurdundayım çabuk gel

Eğer varsa ortak eyle kaygına
Sevgim tam hissedar zaten saygına
Sensizlerde uğruyorum soyguna
Eşkiyalar yurdundayım çabuk gel

Dikme artık uzaklara gözünü
Mahrum etme bir göreyim yüzünü
Tut diyordun tutuyorum sözümü
Asker ettin ordundayım çabuk gel

KİM SEVMİŞ

Benim kadar kim sevmiş
Ben seveyim kim kadar
Tek çıkar yolmuş sevgi
İçime dolmuş sevgi
Benim kadar kim sevmiş
Ben seveyim kim kadar
Mecnun mu sevmiş sanki
Benim sevdiğim kadar

Arılar mı balını
Ağaçlar mı dalını
Mevsimler kapatamaz
Sevgilerin yolunu
Benim kadar kim sevmiş
Ben seveyim kim kadar
Kim sevmiş, söylesinler
Benim sevdiğim kadar

Sevgi çıkar yarsalar
Kemiğimi etimi
Kimseler ödeyemez
Sevgiden diyetimi
Benim kadar kim sevmiş
Ben seveyim kim kadar
Romeo Jülyet'i mi
Benim sevdiğim kadar

GETİRDİM

Nerdeysen gel artık fazla uzatma
Yolun yarısını çoktan bitirdim
Gelince dinlersin gönül telinden
Hüzzam makamında fasıl getirdim

Yolumuz ayrıldı kalbimiz birken
Gece çoktan bitti gün doğdu erken
Şubat, Mart, Haziran, Ağustos derken
Emrine koskoca bir yıl getirdim

Bütün gözler miyop ayaklar sakat
Derman dizlerimde artık iki kat
Bir yürek dolusu sevgi sadakat
Bir kafa dolusu akıl getirdim

Sabret başa gelen işe diyerek
Yazılan gelirmiş başa diyerek
En güzel günleri yaşa diyerek
Gör aylardan çalıp nasıl getirdim

FELEĞE SİTEM

Kimisi halime bakıp diyormuş
Yanından geçilmez fiyakasında
Böyle dese iyi, daha kötüsü
Düşmüyor diyormuş kir yakasından

Ne yazık, el beni, böyle tanıyor
Oysa yangındayım içim yanıyor
Sönsün diye sular hortumlanıyor
Bana Türkiye'nin her yakasından

Vagonlar dert yüklü katar katarsam
Bana da gün doğar derdi atarsam
Ne olur görürler bir gün tutarsam
Şu kahpe feleği bir yakasından

YAZIN

Değerli dost Prof. Dr. *Abidin Kumbasar*'a

Yazın dergilere gazetelere
Aşkı yakan aşık, bu diye yazın
Hayatında bir tek, gönlü önünde
Boyun büken aşık, bu diye yazın

Gün olmuş bir tek söz, gitmiş ağrına
Ne çileler çekmiş aşkı uğruna
Hasret çivisini yanık bağrına
Elle çakan aşık, bu diye yazın

Yari her an belki gelir sanmış da
Asla kül olmamış yanmış yanmış da
Kendini ararken her inanmışta
Cafa çeken aşık, bu diye yazın

Umut veren her Allahın kuluna
Gönül veren şafakların alına
İğne deliğinden yarin yoluna
On yıl bakan aşık, bu diye yazın

Zaman ona bir fırsattır altından
O çıkar kazılsa çağın altından
Üstüne yıkılmış dağın altından
Canlı çıkan aşık, bu diye yazın

Bir metre umut var bir santim ipte
Diyen budur yazın, feryat edip de
Kurşun sıkılacak yere gidip de
Yumruk sıkan aşık, bu diye yazın

KARA TOPRAK

Yağan yağmur tesellidir
Üzülmüş kara toprağa
Acıyalım ayaklarla
Ezilmiş kara toprağa

Yapılmış da ne kazılar
Yüreciği hep sızılar
Ne şiirler, ne yazılar
Yazılmış kara toprağa

Yüzü güler kışta karda
Bizi asla komaz darda
Umut vardır bulutlarda
Bozulmuş kara toprağa

Göz varlıkta can darlıkta
Dilek saklı nazarlıkta
Kızmayalım mezarlıkta
Kazılmış kara toprağa

DAĞLAR

Dağlar sıra sıra, omuz omuza
Geçer yıllar, aylar, günler, susarlar
Söylenecek çok sözleri var amma
İnsanlar konuşur onlar susarlar

Kış yaman bastırır bazı yıl yaman
Dik doruklarında savrulur duman
Sevinirler bahar geldiği zaman
Çiçeğin dilinden anlar susarlar

Yaz gelir yüzleri gülecek derken
Alevler uykuda bastırır erken
Ormanı yangınla çatırdıyorken
Kendi feryadını dinler susarlar

KARŞILA

Her an benden sana doğru koşanın
Kalptir adı, ne gurbettir ne sıla
Senelerdir seni saklar içinde
Onu karşılarsan yolda karşıla

O öyle bir kalpki, hep senin ile
Ondan ne dilersen çekinme dile
Aklımdan geçeni bilmesen bile
İçimden geçeni bil de karşıla

Hayatta her şeyim ondan sorulur
Sevmekten ne bıkar ne de yorulur
Yüzüne gülmezsen belki kırılır
Uzat kollarını gül de karşıla

HIRSIZLAR

Kalfa bitmiş çırak gitmiş
Ustalar hep alçaldılar
Kovanın gözü önünde
Arıdan balı çaldılar

Orman bitti yana yana
Mikrop girdi temiz kana
Bakma diyerek arkana
Bedenden kolu çaldılar

Dik baktılar yana yatıp
Baş yardılar taşlar atıp
Cezveyi közle aldatıp
Fincandan falı çaldılar

Evlenmişler para ile
Anlaşmışlar kara ile
Fakir köyden mer'a ile
Koskoca yolu çaldılar

Bazen aldılar da yara
Döküldü mallar pazara
Sonbaharda gülüp nara
Ağaçtan dalı çaldılar

Hep kaçtılar dar gününde
Yılıştılar var gününde
Denizin gözü önünde
Sahilden yalı çaldılar

PERİŞAN

Sensiz mevsimlerin tadı kalmadı
Baharım perişan yazım perişan
Titreyip duruyor seni anarken
Ağzımdan her çıkan sözüm perişan

Artık ne teselli ne de umut var
Neşeyle aramda çetin hudut var
Acı konuşuyor artık aynalar
Onlarda gördüğüm yüzüm perişan

Başbaşa bıraktın beni çilemle
Başa çıkmam mümkün değil elemle
Bahtın elindeki kara kalemle
Alnıma yazılan yazım perişan

Acılar üstüme düştü yerleşti
Yerde gök içime girip birleşti
Ellerim titriyor gözüm körleşti
Ayaklar gitmiyor, dizim perişan

NANE

Yaz demez kış demez her mevsim güler
Onu bize kokusudur yar eden
Her mevsim sofrada bir başka tattır
Nasıl vazgeçeriz güzel naneden

Yetiştiren ona suyu bol verir
Dere kıyısından bile yol verir
Üstten kessen dipten hemen dal verir
Nasıl vazgeçeriz güzel naneden

Güzel kokusudur ona şeref şan
Tere maydanozla eylemiş nişan
Hangi ot var şeker ile anlaşan
Nasıl vazgeçeriz güzel naneden

Limon ile kaynat çay niyetine
Her derde devadır bütün bütüne
Mana katar likor ile tütüne
Nasıl vazgeçeriz güzel naneden

MISIR

Bir mısır koçanı deyip geçmeyin
Onun da bir başka özelliği var
Yeşil kabuk kat kat olmuş koruyor
Püskülünün ayrı güzelliği var

Diş izleri kalmış yaralarında
Bir mimar eli var sıralarında
Hiç kavga çıkmamış aralarında
Ne de güzel güzel sıralanmışlar

Kastına bak şu mısırın kastına
Akşam akşam haber salmış dostuna
Soyulup düşmüşler ateş üstüne
Çevrile çevrile nasıl yanmışlar

BU KADAR

Üstüme varmayın artık insanlar
Defteri kapattım, benden bu kadar
Son yolculuk, son istasyon, son nefes
Neden korkuyorlar sondan bu kadar

Dert küpü derlerse beni gösterin
Eskimiş halimi yeni gösterin
Benim gibi kim var, hani gösterin?
Hayatta usanmış canan bu kadar

Göklerinde uçurtmalar uçurduk
Yıllarına ömrümüzü içirdik
İyi kötü günlerini geçirdik
Neden bu şikayet dünden bu kadar

Düşün yumurtanın bile akı var
Var'ın tükendiği yerde yok'u var
Her insanın kaderince yükü var
Bin beş yüz istenmez, bin'den bu kadar

Varmı benim gibi ucuz satılmış
Yenmiş yenmiş bir köşeye atılmış
Karaya bahtımdan boya katılmış
Kapkara oluşu ondan bu kadar

DAYANMIYOR

Öyle bir ateşin içindeyim ki,
İkinin nazına üç dayanmıyor
Hiç durmadan seneleri yiyorum
Çektiğim çileye aç dayanmıyor

Yar seni sevmeye bir ömür çok az
Hiç kışa dönmez mi sende bahar yaz
İki omuz sanki iki doğalgaz
Üstüne düştü mü saç dayanmıyor

İtiraz mı ettik karşı çıktın da
Kucak mı açmadık hatır yıktın da
Gönlüm gözlerinin ateş hattında
Bakış mermisine güç dayanmıyor

Artık yeter senelerdir arattın
Halimden yeni bir aşık yarattın
Yar yoksa sabrıma bir şey mi kattın
Seni beklemeye hiç dayanmıyor

Haber yolla tez koşarım çağrına
Mücrim gibi sığınırım bağrına
İşlenmedik suç mu kaldı uğruna
İşledikçe sana suç dayanmıyor

SAYILIRSA

Kim inanır buna Allah aşkına
Gökten yağan yağmur kar sayılırsa
Buna kim inanır beşten üç çıkan
Göze baka baka bir sayılırsa

Garibin gözünde dinmeyen yaşlar
Daha anasından doğunca başlar
Kim razı olur ki, uygunsuz işler
Yapanın yanına kâr sayılırsa

Karakışa denmez bu mevsim yaz mı
Horoza denir mi şu öten kaz mı
Bu dünya tersine dönmüş olmaz mı
Başüstünde gökler yer sayılırsa

Takdir her insanda bir ayrı imiş
Çiğe çiğdir denir, pişmişe pişmiş
Kim inanır buna alına düşmüş
Bir yağmur damlası ter sayılırsa

Yuvayı yapan mı makbul, bozan mı?
Kızdıran mı haklı yoksa kızan mı?
Mizan mı inanır buna izan mı
Hesaptaki yoklar var sayılırsa

ZAMANE

Zaman mı değişti biz mi değiştik
Başlardan ateşsiz duman çıkıyor
Cami kapısından girmeyenlerin
Ağzından her saat iman çıkıyor

Temiz sular içilmiyor çeşmeden
Hiç kimse korkmuyor hapse düşmeden
Neden böyle oldu insanlar neden
Doğru dedikleri yalan çıkıyor

İl'e çevrilince adı ilçe'nin
Boyu çoktan geçti bedende en'in
Yüzlerde beliren her sivilcenin
Altından koskoca çıban çıkıyor

Ahlaksızlar sıvamışlar kolları
Sahtekarlar tutmuş bütün yolları
Bırakın ayları hatta yılları
Gelen gün gidenden yaman çıkıyor

Doğruyu konuşmak etmiyor para
Nice değer böyle düştü pazara
Sürüyü çalsalar bir gün kazara
Hırsızı güttüğü çoban çıkıyor

ANT İÇTİM

Ölmek var da dönmek yoktur ahtımda
El sanır ki bu sevdadan vazgeçtim
Asker nasıl ant içerse vatana
Ben de seni sevmek için ant içtim

Devlet yaptı sana giden yolları
Sana açmak kaldı bana kolları
Ne dediyse dinlemedim yılları
Günde seni sevmek için ant içtim

Sözcüklerden kaçsan seni dil bulur
Gözlerimi bağlasalar el bulur
Dört yüzün beş yüzün lafı mı olur
Bin'de seni sevmek için ant içtim

Sıcaklığın söz sahibi hırkada
Güzellikte fark atarsın farka da
Cümle alem varsın kalsın arkada
Önde seni sevmek için ant içtim

Gönlüm senden başka kimi dilesin
El biliyor bunu sen de bilesin
Canevime ziyarete gelesin
Canda seni sevmek için ant içtim

GELİRSEN

Gelirim diyordun sene bitmeden
Elden aşkımızı gizle gelirsen
Belki laf ederler beni tanıma
Anlamazlar güler yüzle gelirsen

Şu zalim yılları duygunla tanı
Vefadır sevginin en güzel yanı
Yıllar ne hallere kormuş insanı
Yaşlı gözlerinle izle gelirsen

Bir başka hüzün var bu yıl baharda
Senden yana çıktı sabrım kararda
Üzüntün gözyaşın kalsın kenarda
Bir şey derler yaşlı gözle gelirsen

Senden ne kaldıysa seneler aldı
Ne sabrım tükendi ne yol kısaldı
Benim naz çekecek halim mi kalkı
Yapma mahvolurum nazla gelirsen

Bu duman başımdan gelmezsen gitmez
Giden zalim aylar derdi eritmez
Belki söndüremem gözyaşım yetmez
Eğer yüreğinde közle gelirsen

Bu ayrılıklardan bize yarar yok
Elde fırsat var da, sende karar yok
Ayda otuz kere gelsen zarar yok
Söz ederler daha fazla gelirsen

NE VARDI

Bir kere sevmeden bir gün görmeden
Ne vardı gidecek haber vermeden
Alışık değilim ben bu hallere
Kader önümüze ipi germeden
Ne vardı gidecek haber vermeden

Dallar çiçekteydi mevsim bahardı
Sevgim mevsimdeki bahar kadardı
Ne vardı gidecek söyle ne vardı
Elimi eline bile sürmeden
Ne vardı gidecek haber vermeden

Gün yirmi dört saat, aklımda kimdi
Gülüşün bitmeyen ilk ümidimdi
Bak yaralı kuşlar gibiyim şimdi
Vakit ikindiye bile ermeden
Ne vardı gidecek haber vermeden

Vakit vardı kış değildi önümüz
Bol bol harcamaya çoktu günümüz
Güneşle yanmadan daha tenimiz
Daha ay buluta bile girmeden
Ne vardı gidecek haber vermeden

Bağrım ateşinle yanan ocaktı
Duygum tertemizdi kalbim sıcaktı
Bahçede güllerim kucak kucaktı
Onlardan bir gonca bile dermeden
Ne vardı gidecek haber vermeden

Çıktığın dağlardan bir gün inersin
O yenilmez gururunu yenersin
Gelirsen de gitmemişe dönersin
Kader ağımızı henüz örmeden
Ne vardı gidecek haber vermeden

SUSMA

Gözlerin yüzünde bir çift zeytin mi?
Güldeki rengin mi, susma, cevap ver.
Kaç yıldır yanıyor içim kaç yıldır,
Bu böyle yangın mı, susma, cevap ver.

Sende görenlerin neden gözü var?
Unutma arada namus sözü var.
Baktığın her yerde yanık izi var
Ateşler dengin mi, susma, cevap ver.

Bir ömür boyunca hep es içimde
Yaşat beni nefes nefes içimde
Bugün son gün diyor bir ses içimde
Doğru mu, son gün mü, susma, cevap ver.

SON MEKTUP

Kızarak yazdığın o satırlarla
Gönlümü ezmişsin, son mektubunda
Sitemle süsleyip duygularını
Üst üste dizmişsin son mektubunda

Yok mudur sevginin bir güzel yanı
Ne vardı sıkacak bu kadar canı
Her satırda kopmuş bir Nuh Tufanı
Havayı bozmuşsun son mektubunda

Bundan sonra deme, onun nesi var
Unutma sevginin bende hası var
İçinde kaç gurur fırtınası var
Ne kadar kızmışsın son mektubunda

Ne yazık dargınmış vefa bizlerle
Boş yere kırıldık acı sözlerle
Sitem diyarını yaşlı gözlerle
Epeyce gezmişsin son mektubunda

VUSLAT

Sevgilim inan ki tam vaktindeyiz
Bir başka zamana kalmasın vuslat
Dilerim ki bize güldüğü kadar
Başka hiç kimseye gülmesin vuslat

Aman rastlanmasın sakın aynına
Kollarım dolanmış kalsın boynuna
Öyle girelim ki onun koynuna
Bizi anlamasın, bilmesin vuslat

Delice koşalım haz meydanına
Birlikte girelim zevkin kanına
Koşup biz gidelim onun yanına
Zahmet edip bize gelmesin vuslat

Yarışa çıkalım niceler ile
Aşkı haykıralım heceler ile
Girersek bitmesin geceler ile
Sussun nefes bile almasın vuslat

GELİNCE

Beni hatırlarsın umarım o gün
Şu dağın başına duman gelince
Bütün baharları kendine ayır
Benden söz açarsın, hazan gelince

Her sabah gözümde cihan yanıyor
İçimde kaç deniz dalgalanıyor
Baktığı her yeri gördüm sanıyor
Neylesin bu yaşa insan gelince

Bir düşün sen bana kaç yıllık yarsın
Kaç yıldır her yerde benimle varsın
Bir gün olur elbet sen de ağlarsın
Yapyalnız kaldığın zaman gelince

Sabrım ta şurama geldi tak etti
Alnım bu yazıyı, sanma hak etti
Feryadım uykumu istimlak etti
Dertler birbirinden yaman gelince

Yarınlar sabahla doğarken gün gün
Günlerin ardında ağlar gülüşün
İlk beni hatırla ilk beni düşün
Aklına adanmış kurban gelince

VARLIK

Bakma ak saçlarıma içimde genç yıllar var
Senden gelip yeniden sana giden yollar var
Baharlar geç gelirmiş başı karlı dağlara
Gel de gör, şu gönlümde senle yüklü dallar var

Yüreğim var izinden hiç geriye dönmemiş
Kalbimdeki taze kan yıllar geçmiş dinmemiş
Ne sözler var dilimde, istesem de denmemiş
Şu başımdan esmeyi bekleyen ne yeller var

Gönlüm ak saçlarımın çırpınırken ağında
Yaşanmamış günlerim ağlıyor kucağında
Sevgin ile tutuşan bir ömrün ocağında
Yokluğunun önünde isyan eden küller var

Söyle ben ne yapayım sensizli sevdaları
Ahtım var yakacağım hasret yüklü dağları
Şuramda işte hâlâ delikanlı çağları
Başka eller sıkmamış bende mahcup eller var

NEDEN

Her gün buluşurduk seninle hergün
Neden bu günlerde meylin az gibi
Gözlerin yağmurlu neden böylesin?
O sıcak ellerin, neden buz gibi.

Eski günlerimiz, neydi bir düşün
Sadece sevilmek sevmekti işin
Neden böyle acı, şimdi gülüşün
Bakışların neden bir infaz gibi

Kırgınlık bir yanda şöyle dursun da
Suç mu seni sevmek ne varmış bunda
Giderken yine el sallıyorsun da
Yürüyüşün öyle neden naz gibi

Yine öyle olsan oynasan gülsen
Ne zormuş ayrılık ne zormuş bilsen
Günleri ayları aşarak gelsen
Koşsan kollarıma geçen yaz gibi

KANAT

Sevinç kanatları gönlümün o yar
Ne zaman yanıma gelse uçarım
Sorsam, kim var desem, içimde kim var
Bilmese uçarım bilse uçarım

Sevinçten uçmak ne, bir bilse bunu
Sevinç sevgilerde en güzel konu
Benimle birlikte, bir hafta sonu
Kalmasa uçarım, kalsa uçarım

Sevinçle süslerim günü her sabah
Hislerim sevinçle yeni her sabah
Aklına esip de beni her sabah
Bulmasa uçarım, bulsa uçarım

Sevinç kanatlarım, o yar dedim ya
Gönlümü teselli ederim güya
O yar yanımdaysa, yüzüme dünya
Gülmese uçarım, gülse uçarım

KADER

Ne kadar dağ varsa, yerle bir olsun
Ne kadar yol varsa, çıksın aradan
Dertler gemilerle denizden gitsin
Neşe trenlerle gelsin karadan

Günler karanlığı güneşle ezsin
Her yanda sönmeyen ışıklar gezsin
Hayat, bizim için, vazgeçilmezsin
Yaşamak çıkmasın aman sıradan

O malum diyara kalkmadan gemi
Yıl bitsin, bitmesin yaşamak demi
Her insana ayrı çalar kalemi
Yazıları ayrı yazar, yaratan

Vakit, saat, gelmeyince ölünmez
O diyara gidilir de gelinmez
Gidiş emri ne gün çıkar bilinmez
Kurtuluş yok kaderdeki Kur'adan

NEREYE KADAR

Saymaya başlarsam başta eseni
Gider fırtınadan boraya kadar
Bunlara korkarak sorarım seni
Gelir derler belki bir aya kadar

Gönlünde bir yerim yok ki girecek
Bir canla bir nefes kaldı verecek
Ayrılık ne vakte kadar sürecek
Bu yollar gidecek nereye kadar

Şaşırdım dünyada artık yerimi
Canlı ölümüyüm, cansız diri mi
Görürsen ağlarsın son günlerimi
Bir sabah gelirsen buraya kadar

BAHT

Bahtımın fırtınası hiç dinmedi başımda
Bitmedi yollardaki kilometre taşları
Of sesleri geliyor ömür cephelerinden
Sona erdiremedim, yıllarla savaşları

Neler geliyor neler, her dakika dilime
Susarken eriyorum hep kelime kelime
Fırsatların silahı bir geçerse elime
Kurşuna dizeceğim baharları kışları

Bir türlü bilemedim, nedir benim günahım
Şafakların elinden zor kurtulur sabahım
Dağları inletirken hergün feryad-ı ahım
Sel olur akar gider gönlümün gözyaşları

ZAMANLA

Zamanla ağarır insanda saçlar
Çizgilerle dolar yüzler zamanla
Bir bir terketme var istasyonları
Hepimiz, sen ve ben, bizler zamanla

Yıllar aldığını vermez ki geri
Onlara vefasız desek de yeri
Mazimizde kalan güzel günleri
İnsan ne kadar da özler zamanla

Sarmış çevremizi yorgun duygular
Yorgun olsa iyi, kırgın duygular
Sanma sönüp gider birgün duygular
Sanma unutulur sözler zamanla

İsteriz o günler gelsin beriye
Onlardan ne kaldı bir bak geriye
Ona bir gün rahat vermedim diye
Senin de yüreğin sızlar zamanla

Sen duygularınla nasılsa hürsün
Bırak esaretim yıllarla sürsün
Elbet bir gün gelir sen de görürsün
Nasıl yokuş olmuş düzler zamanla

DÜŞÜNDÜKÇE

Emel Sönmez'e

Seni beklemeye sabrım az kaldı
Geç şu ırmakları şu dağları aş
İşim su çıkarmak kör kuyulardan
Sabahtan akşama uğraş ha uğraş

Başım rüzgarlara benden es diyor
Hangi yokuş gelse gücüm pes diyor
Hâlâ yirmisinde gönül istiyor
Yetmişlere varan şu bendeki yaş

Sabrımı mahvetti bir avuç kahır
Üstüme yıkıldı koskoca şehir
Yediğim her lokma kesildi zehir
Yattığım her yatak taş kesildi taş

Gün zamansız battı akşam tez oldu
Kulaktan içeri ses girmez oldu
Canın çektiğini göz görmez oldu
Gözün gördüğünü inkar etti kaş

Geç kalma bak mevsim hasat zamanı
Kalmamış feleğin dini imanı
Sensiz yok hayatın yaşanır yanı
Beden bende kaldı senle gitti baş

Ben bu serhoşluktan daha aymadım
Sevgiden bir başka sesi duymadım
Doymadım dünyaya daha doymadım
Yıllar biraz yavaş, daha da yavaş.

ÜÇ KUŞ

Üç kuş vardı bu evde, cıvıl cıvıl ötüşen
Her yanımız dolardı onların sesleriyle
Yıllar önce üçü de uçup gitti yuvadan
Bize avunmak kaldı ancak adresleriyle

Biri uzakta değil aynı şehrin içinde
Tam on yedi yapraklı bir goncanın sahibi
Her gün arayıp sorar ya da koşarak gelir
Güleriz seviniriz onunla onun gibi

Biri çok uzaklarda yuvası yurt dışında
Bir yavrusu ötüyor şimdi yılın her günü
Kaderinin taktığı hasret tacı başında
Ancak telefonlardan anlarız güldüğünü

Üçüncüsü pek uzak sayılmaz İstanbul'da
Yuvasından bir oğlan dolaşıyor gülerek
Gün olur onlar gelir gün olur biz gideriz
Hasret tesellimizdir avunuruz bilerek

Üçünün de sevgisi şimdi kat kat çoğaldı
Gönlümüz mutluluğa onlarla ulaşıyor
Yine doldu evimiz onların sesleriyle
İşte bak evimizde çocuklar dolaşıyor

KADIN

Bütün annelere

Önce yardır, sevgili, zaman gelir eş olur.
Yüreği sevgilerle dolan o değil midir?
Yuvayı ömür boyu ısıtan ateş olur,
Halimizi anlayan, bilen o değil midir?

Şu hayatta onunla gururlanır başımız,
Onunla ocaklarda kaynar ömür aşımız.
Çetin hayat yolunda odur can yoldaşımız,
Derdimize dermanı bulan o değil midir?

Yüzünde güller açar, sevinip güldüğünde,
Analığın özü var ömrünce bildiğinde,
Sen, ben, o, biz, siz, onlar, dünyaya geldiğinde
Yüzümüze ilk defa gülen o değil midir?

Her yaşında müşfiktir, evde çatılmaz kaşı
Mutluluk kaynağıdır yastığımızda başı
Ondan saklasak bile gözümüzdeki yaşı
Teselli mendiliyle silen o değil midir?

Göğsü nasıl kabarır yavrum, evladım derken,
Hep onları düşünür, onlarsız bir şey yerken.
Bazen de çocuğunu dünyaya getirirken,
Loğusa döşeğinde ölen o değil midir?

ÇOCUK

Çocuk sevgi tohumu
Ekmesini bilene
Bir meyve fidanıdır
Dikmesini bilene.

Bahtları olsun açık
Olmasın benzi uçuk
Bir aynadır her çocuk
Bakmasını bilene

Çocuk bir dağ tepesi
Sevgidendir yapısı
Hepsi sabır kapısı
Çıkmasını bilene

Onlar ebed ezeldir
Gülüşleri güzeldir
Çocuk sıcak bir eldir
Sıkmasını bilene

Aşınmasın eşiği
Kırılmasın beşiği
Çocuk umut ışığı
Yakmasını bilene

AVNİ ANIL'A

Nerde bir güzelliği görse orda kalıyor
Başını öne eğip duruyor Avni Anıl
Sonra birden çıkıyor, benliğinin içinden
Güzeli nota nota sarıyor Avni Anıl.

Güzel için doğmuş o, yönelmiyor çirkine
Besteyi benzetmiyor bir arabesk sirkine
Aradan nice yıllar geçip gitse de yine
Her yerde güzelliği arıyor Avni Anıl

O ne duygu seli ki elli yıldır bitmiyor
Kendinden geçtiğini kendi de fark etmiyor
Güzelliğin yanından ayrılmıyor gitmiyor
Bir cevap almak için soruyor Avni Anıl

Yanılmadan düşüyor güzeldeki izlere
Bazen yalan yıllara, bazen yeşil gözlere
Güzelden titreyerek aldığını bizlere
Güzellikler içinde veriyor Avni Anıl

O hep arayıştadır, fark etmez, gündüz gece
Bazen on birli olur, bazen sekizli hece
Şiiri, notalarla anlaştırıp gönlünce
Makamlardan bir yuva kuruyor Avni Anıl

Elinde sekiz nota, sanki sekiz sihirbaz
Öz öz'den aldığını veriyor bize az az
Bazen rast, bazen hüzzam, bazen nihavent hicaz
Onlarla mutluluğa eriyor Avni Anıl

Daha kitap yazmadı güzelden caydığını
Daha kimse görmedi çirkine uyduğunu
Duyunca bizden ayrı duyuyor duyduğunu
Bakınca bizden ayrı görüyor Avni Anıl

Bazen şöyle bakarım ona gizli derinden
Her şarkının gözyaşı damlıyor gözlerinden.
Güzelliği gördü mü oynamıyor yerinden
Adeta baka baka eriyor Avni Anıl.

NE DERSİN?

Kaplumbağa bir serçeyi tutmuş öpüyorsa
Bir fil kavağın üstüne çıkmışsa ne dersin?
Kurt kartalı yutmuşsa uçup bir göl içinde
Sincap barajın bendini yıkmışsa ne dersin?

Kaplan kuzunun altına yatmış uyuyorsa
Binlerce nehir yaz günü donmuşsa ne dersin?
Bir fok sineğin üstüne binmiş uçuyorsa
Baykuş güneşin üstüne konmuşsa ne dersin?

Aslan pirenin ardına düşmüşse yatakta
Tavşan denizin altını delmişse ne dersin?
On beş diri tay, koç gibi doğmuşsa katırdan
Kısrak tekeden hamile kalmışsa ne dersin?

ÇİMTUR

Alanya'da güzelliğin doğaya aşık olduğu yer

Gel de güzelliğin dizine yatır
Taşıdığın yorgun başı Çimtur'da
Denizin üstünde gösteriş yapmak
Her akşam güneşin işi Çimtur'da

Gruba takmışlar buluttan duvak
"Rüzgarı içmiş de sallanır kavak"
Çimtur'da gönlünce dinlenmene bak
Aklına getirme yaşı Çimtur'da

Yeşil el ederken maviye nazla
Dost ol Toroslarda gülen beyazla
Beni üşütmüyor diye ayazla
Yaza şikayet et kışı Çimtur'da

Gönülden bir bakış özele doğru
Yürekten bir akış ezele doğru
Her sabah bir başka güzele doğru
Gönüller arası koşu Çimtur'da

Mavinin yeşili öptüğü yeri
Kimse gönderemez Çimtur'dan geri
Gel de özlediğin güzel günleri
Mevsimden mevsime taşı Çimtur'da

OĞUL EMRAH'A

Oğlum demek hazzını sen tattırdın babaya
Şu ömür yollarında iraden olsun kaya
Gel o çocuk başını yine başıma daya
Hâlâ benim gözümde demek çocuksun oğlum
Seni her felaketten Allah korusun oğlum

Bugün büyüksün ama küçücüksün dünümde
Bak yine büyüdün kocaman adam oldun günümde
Yine de çocuk gibi uyuyorsun önümde
Demek benim gözümde hâlâ çocuksun oğlum
Seni her felaketten Allah korusun oğlum

İlkokul, orta, lise sonra da akademi
Bak hayat denizinde işte yüzüyor gemi
Yıllar geçip gitse de bunu unutma emi?
Demek benim gözümde hâlâ çocuksun oğlum
Seni her felaketten Allah korusun oğlum

Artık sen de babasın, evin var, evladın var
Akşam yoluna bakan evinde bir kadın var
Artık iş aleminde tertemiz bir adın var
Ama benim gözümde hâlâ çocuksun oğlum
Seni her felaketten Allah korusun oğlum

Soyadımın devamı kudreti yalnız sende
Evlat muhabbetinde ablanlarla birsen de
Koskoca adam olsan kırk yaşına girsen de
Demek benim gözümde hâlâ çocuksun oğlum
Seni her felaketten Allah korusun oğlum

BİR BURSA GECESİ

Tanbur mahallesinin (Yay) sokağı içinde
Sadun Aksüt o gece neler neler var etti.

Nağmeler birer birer dökülürken tellerden
Yay coştu sevincinden tanbur iftihar etti

Saçından sakalına bir mesaj indi sandım
Aklından geçenleri gözleri ikrar etti

Efendilik garında durdurup trenini
Bir şahane geceyi hepimize yar etti

Duyunca yıllar sonra Perihan'ın[1] sesini
Gam kaçtı Mudanyaya orda intihar etti

Büyüdü Serap Mutlu, Akbulut'lar içinde
Nihaventten başlayıp Hicaz'da karar etti

Okurken şarkıları o kadife sesiyle
Gönlümüzdeki kışı bozdu ilkbahar etti

Gönüller öylesine coştu ki o gecede
Kadehteki içkiler mezeyi inkar etti

1. Perihan Altındağ Sözeri

Kalbini dostlarına açan Erdinç Çelikkol
Kadeh güzergahında (tik-tak) ta ısrar etti

Dört bestekar gelince bir araya o gece
Şaire güfte diye her biri ihtar etti

Gönül yapılarında Ete'nin[2] imzası var
Allah onu doğuştan şiire mimar etti

O geceyi yaratan oydu Gönlüferah'ta
Muhabbet meclisinde bizi bahtiyar etti

Sende öyle bir gönül var ki Halil Soyuer
Yüz yaşına gelmeden seni ihtiyar etti

GÖRÜRSEN

Yüreğin nasıl da yanar bilirim
Halimi perişan olmuş görürsen
Bilirim gözlerim gelir aklına
Çeşmede destiyi dolmuş görürsen

Aşkın bedendeki titrek eliyim
Ondan böyle oldum, sanma deliyim
İlk önce aklına ben gelmeliyim
Dalda saçma yemiş bir kuş görürsen

Döksem de her saat ecel terini
Kimseler alamaz benden yerini
Halil diye göster, yolda birini
Sokağa yığılmış kalmış görürsen

2. Şair Orhan Ete

SEVGİ EVİ

Evin nerde diye kimse sormadı
Sevdiklerim bilir nerde benim ev
Onlara bahçemden güller atarım
Sevgi neredeyse orda benim ev

Sevgiye muhtaçlar beni bulsalar
Bulsalar da misafirim olsalar
Dertler gelip on gün zili çalsalar
Açmaz kapısını derde benim ev

Sevgiden mest olur içinde gezen
Ne üzgün gönül var, ne gönlü üzen
Mevsimler değişir değişmez düzen
Yar benim evdedir, yar da benim ev

Gelenler garezi kini silsinler
Bu evde kendini kardeş bilsinler
Kardeş olsunlar da öyle gelsinler
Açıktır kuzuyla kurda benim ev

İçinde feryat yok bahçede diken
Ne gözyaşı döken ne bir ah çeken
Eller sevgi diye kıvranır iken
Sevgi katlar üçe dörde benim ev

GELİNCE

Can kardeşim *A. Uğur Arıbaş*'a

Ağaçlar kim bilir nasıl üzülür
Yeşil yaprağına sarı gelince
Bambaşka bir telaş sarar dağları
Giden kış vakitsiz geri gelince

Gör nasıl yarışta insan zamanla
Nasıl pazarlık var, gör tende canla
Nasıl da sevinir bir hasta anla
Onu ziyarete biri gelince

Meyveler dalında vaktini bekler
Olgunluk rengine tadını ekler
Gör nasıl kokuyor açan çiçekler
Başına bal için arı gelince

Denizlerin bile var iken dibi
Neden yok acaba kefenin cebi
Belki düşünürsün sen de ben gibi
Aklına böyle bir soru gelince

Bulunmak üzere en son törende
Yerimizi aldık kalkan trende
Bir istasyon gelir, inersin sen de
İnmenin zamanı, yeri gelince

SEVGİ

Uğruna katlandım her sıkıntıya
Eller bu halime bilmem ne derler
Ne sele gidiyor ne yıkıntıya
Sevgi yağmurunun yağdığı yerler

Bir gönül ki aşkla yaralanıyor
Kapısı sevgiye aralanıyor
Gel gör hâlâ daha nasıl yanıyor
Bende ellerinin değdiği yerler

Sevgisiz olmazmış gönül yöresi
Her çağda geçerli sevmek töresi
Ben de bilmiyorum şimdi neresi
Kaderin alnıma sığdığı yerler

İster kışın olsun isterse yazın
Sevgiye hep yenik düşmeli özün
Top gülle dolarmış kinin garezin
Sevgilere boyun eğdiği yerler

Onu ilk gördüğüm günden beridir
Gel gör ki bedenim cansız diridir
Halil için her gün bayram yeridir
Yarin anasından doğduğu yerler.

KAVGALI

Kavgayı hiç sevmem, yaşasın barış
Bir kalbi bırakın, kırmam bir dalı
Gördükçe yıllardır ona yanarım
Doğuştan içimle dışım kavgalı

Çobanın dostluğu yarar sürüye
Dost olan sevgide kalmaz geriye
Akıl sende değil bendedir diye
Kaç yıldır başımla yaşım kavgalı

Şu felek yolluyor yıllarla neler
Un almış durmadan başıma eller
Yaz gelir bir türlü düşmez cemreler
Bilirim onlarla kışım kavgalı

Dosta sarılırım derim üşüme
Kavga kapısını açmam işime
Belalar düşer de sık sık peşime
Bu yüzden benimle peşim kavgalı

İçine ne koysam biri dolmuyor
Biri tek damladan fazla almıyor
Bana söyleyecek bir söz kalmıyor
Yıllardır dolu'mla boş'um kavgalı

Dost sözü dudakta yarım kalmasın
Sevginin yerini kavga almasın
Gün gelip ölürsem aman olmasın
Yattığım mezarla taşım kavgalı

HALİMİZ

Seni beklemekten bıkan hasretim
Yaşlı gözlerimi yola bıraktı
Gelirsen boynuna sarılsın diye
Gönlüm tercihini kola bıraktı

Bu zalim ayrılık sürüyor niye
Gidenler gelmez mi yoksa geriye
Saçından kokular getirsin diye
Sabrım bu görevi yele bıraktı

Gel de gör, her yanım yara beredir
Artık bilmiyorum yerim neredir
İki göz yüzümde iki deredir
Onlar da son sözü sele bıraktı

Fırtınan var her telinde saçımın
Af yolunu bulamadım suçumun
Bilirmisin acısını içimin
Gözyaşlarım kaç mendile bıraktı

Doğuştan sevgidir gönlümün dini
Bu yüzden hep kutsal bildim ismini
Kader yüreğime çizdi resmini
Seni anlatmayı dile bıraktı

BİR GÜZEL GELDİ Kİ

Bir güzel geldi ki kader şehrinden
Küllenmiş gönlüme aşk ateşledi
Bir yetişmez dedi senin başına
Daha geldiği gün, derdi beşledi

Kız dedim nasıl da buldun burayı
Yaram var, birde sen açma yarayı
Gönlüme bakışla dizdi sırayı
Her diziyi bir gülüşle eşledi

Bir parmak bal sürdü yanan dilime
Ah ettikçe saçı geçti elime
Çözdü kemerini sardı belime
Her sıkışta iki sevap işledi

Ne kaybettin bini bire saydın da
El mi verdin feryadımı duydun da
Candan sevenlerin gönül kaydında
Beni bir vefasız diye fişledi

Kalem kaşlar bir yay gibi gerilmiş
Güzellik rabbimden ona verilmiş
Söyleyin böylesi nerde görülmüş
Diş elimi tuttu, gözler dişledi

YER

Değerli Dostum *Uğur Derman*'a

Biz hep yer deriz de adı topraktır
Havaya atılan taş yere düşer
Yağmur yağmur iner bulutlar yere
Sanmayın damlalar boş yere düşer

Yerin yalanı yok, her şeyi gerçek
Bize her teselli ordan gelecek
Yerden kuvvet alır yaşarken çiçek
Uçarken vurulan kuş yere düşer

Yerin yüzü güler yağmur içince
Gök ona koşturur hava açınca
Yere hasret çeker kuşlar uçunca
Can tenden kaçınca, baş yere düşer

Çok sıkı bir bağ var yere insanda
Yer tükenmez Allah vere insanda
Ne zaman ki dolar süre insanda
Ondan sonra bile iş yere düşer

DURUYOR

İster çıkma evden ister çık gezin
Haberin kuşlarla gelip duruyor
Sen istemesen de sitemin her gün
İşven de nazın da gülüp duruyor

Aklını sarınca dünkü yalanlar
Bak işte sonunda oldu olanlar
Geçtiğin yollarda senden kalanlar
Ağlayan izinde gülüp duruyor

Yıl yıldan beter bak gün günden berbat
Tak etti canıma şu sensiz hayat
Hergün hasretinden ettiğim feryat
Yattığım dizinde gülüp duruyor

Durgun bakışında gelse de dile
Bir sensin konuşan gözleri ile
Sızın gülüşünde hıçkırsa bile
Gülüşün sızında gülüp duruyor

Kabulüm derdinle gönder nazını
Tanrım sana versin derdin azını
Kimse bilmese de alın yazını
Kaderin yazında gülüp duruyor

Uyanın duygular artık uyanın
Gidip onun kapısına dayanın
Besbelli kaderim güzel dünyanın
En güzel kızında gülüp duruyor

HOŞ GÖRECEĞİZ

Şaşma bu yıl bahar, erken geldiyse
Buralar böyledir, hoş göreceğiz
Yağan yağmurlara verir kendini
Dereler böyledir hoş göreceğiz

Ömürde bilinmez yıllardan kaç var
Ben derim seksen beş, sen dersin üç var
Bunları sıraya koyan bir güç var
Sıralar böyledir hoş göreceğiz

Hayat gülen bir alevdir insana
Alevi gönlünce sevdir insana
Dünya bir kiralık evdir insana
Kiralar böyledir hoş göreceğiz

İçinde olsa da duygular yeni
Gün gelip vermek var toprağa teni
Bir kura kabul et başa geleni
Kuralar böyledir, hoş göreceğiz

BU GECE

Geçmişi hiç düşünme bu gece ne olursun
Gönül misafirim ol kendinden kaç bu gece
Böyle güzel kaç fırsat bir daha ele geçer
Bir düşün yaşanır mı bir daha hiç bu gece

Hohlanmış aynalarda gözlerin buğu gibi
Hiç kapatma perdeler kalsın olduğu gibi
Uzak durgun göllerden kalkan bir kuğu gibi
Gönlümün göklerinde keyfince uç bu gece

Bu gece ne kadar hoş yıldızlar nasıl parlak
Bu gece gözlerime ilk baktığın gibi bak
Hiç bozma saçlarını alnında öyle bırak
Bir kadeh sağnağında kendinden geç bu gece

İsteklerin eline vererek dizginleri
Beraber düşenelim aşktaki üzgünleri
Başbaşa kaldığımız sahildeki günleri
Salı pazar demeden üstüme saç bu gece

Kaç senedir içimde sana yürek besledim
Gündüzleri güneşle gece ayla süsledim
O sana kurban diye kurdelayla süsledim
İşte bak kınasıyla karşında koç bu gece

BAŞIMA

Haline bakıp da geniş sanmayın
Dünya, neden bilmem, dardır başıma
Sevdikçe kaçtı o kaçtıkça sevdim
Bu işleri açan yardır başıma

Ter ile yatarım kalkarım terle
Üstümdeki gökler birleşti yerle
Böyle yaşamanın böyle kaderle
Belki bir bedeli vardır başıma

Sanki yaz tanımaz bir dağ başıyım
Sanki bu yollarda binek taşıyım
Sanki dert yurdunun vatandaşıyım
Mutluluk istemez zordur başıma

Şu son günlerime bir ışık ver ki
Bir de benim gülsün yüzüm yeter ki
Yaz olmuş, kış olmuş, ne fark eder ki
Yağan yağmur değil kardır başıma

İşte bu kar yolda çıkmadan dize
Ben de kavuşayım bir nurlu ize
Ya beni al götür bir bilinmeze
Ya yeni bir dünya kurdur başıma

BU VAKİT

Bende senelerden beri böyledir
Aşk damarım tutar, her yıl bu vakit
Göçmen kuş olur da bütün güzeller
Yüreğimde yatar, her yıl bu vakit

Önüme açılır köşe bucaklar
Sanki bana açık bütün kucaklar
Aşka ateş veren kızgın ocaklar
Gelir bende tüter, her yıl bu vakit

Öyle sert eser ki kavak yelleri
Sanki gidenleri getirir geri
Gözümde büyüyen gurbet elleri
Bana sıla satar, her yıl bu vakit

İster akıllı kal, istersen delir
Gönlüm böyle vakti, bir fırsat bilir
En güzel seslerle şarkılar gelir
Bana neşe katar, her yıl bu vakit

Aşka kırıp gönlüm bile dümeni
Bir sevgi dersine başlatır beni
Aşk ordularının sevgi tümeni
Bende silah çatar, her yıl bu vakit

BİR CİVAN'A

Mevsim hep baharmış öyle diyorlar
Sevgiye ilk temel attığın yerde
Sokaklar küçüldü dün sen koşarken
Bir sözün mü vardı gittiğin yerde?

Bahtında yüzüne güldükçe gurur
Mutluluk güneşi alnına vurur
Önünde gururlar selama durur
Sevgiyi ilk defa tattığın yerde

Güzellik dersinde dilde ezbersin
Yıl güzel günleri hep sana versin
Başında nöbet mi tutuyor dersin
Uykusuz gece var yattığın yerde

Bir bakışın var ki bin neşe cana
Gönül el kaldırır hep senden yana
Sevecen yürekler kefildir sana
Sevip aşk borcuna battığın yerde

Kadermiş elemmiş geçti o çağlar
Artık sis tutmuyor önünde dağlar
Gece yağmur yağmur bulutlar ağlar
Sabah duman duman tüttüğün yerde

KADER

Bilmem ki ne desem sana ey kader?
Yaramı ne diye derine açtın
Ekmek hesabımı gittin ne diye
Kaç yıldır kapalı fırına açtın

Ne diye hep susuz verdin hapımı
Ne diye temelden yıktın yapımı
Kaç yıldır kilitli umut kapımı
Niye halden bilmez birine açtın

Kimse sıkamazmış senin canını
Bir gören olmamış akan kanını
Acılarla dolu dert dükkanını
Gönlümün en ince yerine açtın

Ey Kader! Ne kadar acıymış özün
Her insana ayrı geçiyor sözün
Önümü ne diye, kör müydü gözün
Gittin de yolların zoruna açtın

YALNIZLIK

Ahmet Tufan Şentürk'e

Her insanın az çok kaderinde var
Az çok her insanın derdi yalnızlık
İnsandan hep alır ömür boyunca
Söyleyin kime ne verdi yalnızlık

Ta... yerin dibine girip batası
Çabuk başlasa da erken bitesi
Yalnızlık görünen dağın ötesi
Görünen şu köyün ardı yalnızlık

Hasret çeşmesinde dolunca destim
Yalnızlıkla hemen ilgimi kestim
Bir gün tek başına kaldı bir dostum
Ondan kaçamadı, vurdu yalnızlık

BEN

Kaderimdir deyip boyun eğmişim
Gönlümün düştüğü her sevdaya ben
Kaderle kolkola gülüp gitmişim
Nerede kaldıysam yolda yaya ben

Kimseler tutmasın beni boş yere
Hiç beklemesinler basmam yaş yere
Güzel sevdi diye ayda kaç kere
Kaç yerde uğradım iftiraya ben

Baştaki bu duman sormayın ne ki
İçten yanışımdır o her zamanki
Mecnun gönül vermiş, bir şey mi sanki
Gelsin baş vereyim o Leyla'ya ben

ŞAFAKTA

Ben her sabah yeniden doğarım her şeyimle
Yürekten selamlarım doğan günü şafakta
Karanlık gecelerin gözlerinde kaybolsam
Tan yerinden soranlar bulur beni şafakta

Bütün gece durmadan sabaha kan veririm
Gönlümü şafaklara hep armağan veririm
Ben her gelen gecede bir başka can veririm
Bir başka dirilirim ben her yeni şafakta

Sabahlar ilk duraktır gündüzlerin yolunda
Bir başka güzellik var tan yerinin alında
Dağların tepesinde ağaçların dalında
Manalaşır sabahın boyu eni şafakta

Şafakların ışıkla gündüze yansır yüzü
Geçmez ki sabahlara kör gecelerin sözü
Gecelerde ihmalim kaybetse iki yüzü
İdrakım avucuma sayar bini şafakta

Güneşin batmasını geceler fırsat bilir
İnsandaki mutluluk şafaklarla yücelir
Tenli canla yaşarken bunca sene, gün gelir
Hakka teslim ederim cansız teni şafakta

BAŞLIYOR

Senden uzaklarda zavallı gönlüm
Her sabah bir başka derde başlıyor
Dünyam yıkılsa da çatık kaşında
Umut gel dediğin yerde başlıyor

Nasıl bekliyorsa baharı dağlar
Ben de bekliyorum seni o kadar
Halbuki yaralı gönlümde bahar
Senin gül dediğin yerde başlıyor

Gözlerim perişan yaş dola dola
Onları bir de sen hapsetme yola
Git dediğin yerde bitiyor sıla
Gurbet, yol dediğin yerde başlıyor

HAYAT SAVAŞI

Kaderince yaşar, insan ne yapsın
Doğunca başına gelen savaşı
Bu savaş sürüyor ömür boyunca
Hayat, bulmayanla bulan savaşı

Kalp denen saati kader kursa da
Tamiri oluyor bozulursa da
Hayat, dünyadaki bir boş arsada
Evi olmayanla olan savaşı

Sonunda anlarız yalan bu dünya
Bizi dertle satın alan bu dünya
Herkesin dükkanı olan bu dünya
Malı çalmayanla çalan savaşı

Dünya bir, ahret bir ve Allah birse
Barış yok araya kim gelip girse
Kısacık da olsa yüz yıl da sürse
Hayat ağlayanla gülen savaşı

İnsan aksiseda, şu tek kubbede
Çınlar durur istek istek kubbede
Kısacası hayat şu gök kubbede
Baki kalmayanla kalan savaşı

DURUP DURUP

Üzümler çürürse asma dalında
Görünce ağlarmış bağ durup durup
Yazdan kapılırsa göz telaşına
Yer yer sararırmış dağ durup durup

Anlamam yolların sis yemesinden
Bıktım senelerin of demesinden
Hayat ineğinin her memesinden
En güzel günleri sağ durup durup

Kaç bin canlı yaşar nice denizde
Çırpınırlar gündüz gece denizde
Bir ben mi balığım koca denizde
Neden beni seçer ağ durup durup

Kalem al, deftere böyle yaz, günü
Bana mı kayıtlı hep enkaz günü
Bana mı düşecek hem de yaz günü
Şu koca dağlardan çığ durup durup

BENDEN YANA

Farkında olmuyor insan dalınca
Senmiydin seslenen, dün benden yana
Hasret duyuyorsan bir güler yüze
Güzel gözlerinle dön benden yana

Ayrılık yettiyse artık canına
Bir daha hasreti sokma yanına
Kavuşmak istersen aşk meydanına
Çıktığın yerlerden in benden yana

Sensiz bu hayatın her saati boş
Gel ki hasretlikten aysın bu sarhoş
Yanmak istiyorsan benden yana koş
Tutuş benden yana, yan benden yana

Ne içte huzur var ne dışta rahat
Anladım seninle güzelmiş hayat
Üstünde gezmekten her gün on saat
Yorgun düşüp batsın gün benden yana

YIKINTI

Sana doyamadım hiçbir günümde
Nerdesin çabuk gel, gönlüm acıktı
İşte gözlerinle gördün her şeyi
Bize falda bile ayrılık çıktı

İçimi gam sardı başımı duman
Aman ne çileymiş ayrılık aman
Üçü de bitecek geldiğin zaman
İnan benden artık gönlüm de bıktı

Ne vardı dönecek sanki sözünden
Bana kader oldu koşmak izinden
Hep senin yüzünden senin yüzünden
İnsafsız ayrılık bizi de yıktı

YAŞAMAK

İnsan bir muazzam varlık dünyada
Buraya her gelen bir can taşıyor
Dünya koskocaman bir ev insana
Orda herkes hayatını yaşıyor

Doğanlar var, yaşayan var ölen var
Her gün yüz giderse yüz on gelen var
Dünya sanki tavla insanlar da zar
Zarda herkes hayatını yaşıyor

Hesaba sığmıyor yaşama ilmi
Farzet, Ahmet, Mehmet, Süleyman, Hilmi
Yokta yaşasalar insan değil mi
Varda herkes hayatını yaşıyor

Gün gelip bitecek yaşama derken
Bitiş gerçek, ha geç olmuş ha erken
Herkeste yar hayatını sürerken
Yarda herkes hayatını yaşıyor

İnsan ilmek dünya denen yollukta
Allahına imanı var kullukta
Nasıl yaşıyorsa herkes bollukta
Dar'da herkes hayatını yaşıyor

İzinli taşıyor her canı beden
İzni bitip giden, dönmüyor neden
Altını üstünü hiç düşünmeden
Yerde herkes hayatını yaşıyor

DAMLA

İçimdeki her yer perişan olur
Nerede görürsem kan damlasını
Ölsem, canlanırım, serpin yüzüme
Yarin gözyaşının on damlasını

Gelirsen neleri vermem ki üste
Son sözüm adındır en son nefeste
Vallahi veririm, yeter ki iste
Uğruna kanımın son damlasını

O GÜN BU GÜNDÜR

Beş yılı geçiyor, güzelim seni,
Bir daha görmedim, o gün bu gündür
Gönlüm boş duruyor kimler geldi de
Kimseye vermedim o gün bu gündür

Dağdaki kurt, hiç korkar mı tipiden
Taş düşürme gönlümdeki yapıdan
Sana açılmayan hiçbir kapıdan
İçeri girmedim o gün bu gündür

Çık gel artık, neredeysen tez hele
Gönlüme girip de duygu tazele
Kucak açıp gelen nice güzele
Elimi sürmedim o gün bu gündür

ANLADIM

Bir meçhule doğru nedir bu yarış,
Nedir hayattaki koşu anladım
Neden özlüyorum güzel günleri
Neden taşıyorum başı anladım

Hiç terk edemedim düşünmemeyi
Bir şeyler öğrendim düşünsem neyi
Doldura boşalta gördüm her şeyi
Doluyu anladım boşu anladım

Hep güzelin kapısını vururum
Ondan gelir içimdeki gururum
Nerde güzel varsa orda dururum
Sevda denen şu zor işi anladım

DELİ

Böyle uslu gezdiğime bakmayın
Sol yanımda gönül adlı deli var
Benimle birlikte doğdu yaşıyor
Onu yaşatmanın bir bedeli var

Güzel hava ister nefes alınca
Yanından ayrılmaz güzel bulunca
Konuşmaya başlar sabah olunca
Görüyor, duyuyor, ağzı dili var

TESELLİ

Sonu olmasa da umudu var ya
Bu yüzden gidiyor hoşa teselli
Kadere yoksa da itirazımız
Dertle güreşiyor başa teselli

Dağdan inen sular çağlar suyunca
Yılın sermayesi günce ayınca
İnsanı umuttan ayrı koyunca
Dilde dolaşıyor boşa teselli

Gözler teselliye artık uyanın
Umut kapısına gidin dayanın
Ne işine yarar yağmur kayanın
Olur mu mevsimler taşa teselli

Teselli serpilen su yüreklere
İnişler teselli yolda diklere
Kanat açıp uçmak mavi göklere
Yuvadaki yavru kuşa teselli

Elden neler gide, ele ne geçe
Sonumuz kaderle bağlanmış hiçe
Dışta yaşanmayan teselli içe
İçteki yaşanan dışa teselli

YAKINLIK

Prof. Dr. *Yüksel Bozer*'e

Öyle bir yakınlık var ki cihanda
Akar sular göle yabancı değil
Sol gözünle öz kardeştir sağ gözün
Sağ elin sol ele yabancı değil

Bahar gelir otlar sarar kırları
Yabancı değildir kışa karları
Dağ eteğindeki çay kenarları
Gelen azgın sele yabancı değil

Allah her insana vermiş akılı
Ayırsın diyerek kumla çakılı
Burcunda dört mevsim bayrak çekili
Surlarına kale yabancı değil

Yakındır Coniy'le Mehmet insanda
Din farkı, renk farkı, nedir cihanda
Bir yakınlık vardır Corc'a İhsan'da
Fatma İzabel'e yabancı değil

Yolların kaderi inişle yokuş
Yabancısı değil ateşin yakış
Tezeneyle gülen sazdaki nakış
Göğsündeki tele yabancı değil

Eğri orak doğru biçer ekini
Baş üstünde gökler, yerin yakını
Eller senin sen ellerin yakını
Dağ başları yele yabancı değil

Yağmurla toprağın yüzü yaş görür
Mart'ın yaptığını Nisan hoş görür
Güneş her gün dünya ile iş görür
Geceye ay bile yabancı değil

Yabancı değildir dalına çiçek
Açılıp dünyaya o da gülecek
Az yaşa, çok yaşa, bir gün gelecek
Ömürler ecele yabancı değil

UZASIN

İşin gücün naz dersine çalışmak
Artık yetti bu huyunu bozasın
İki mektup az geliyor bir aya
İsterim ki daha fazla yazasın

Olanı terketsek derken zamana
Sabırda susmayı öğrettin bana
Kısalsın geceler hep senden yana
Gündüzler hep senden yana uzasın

Yanarken bu ateş hergün derinde
Zannetme huzurum yerli yerinde
Seni getirsin de beraberinde
Bu yollar isterse Van'a uzasın

Hep böyle sürecek sanma bu hasret
Bir gün nihayete erecek elbet
Seni de beni de yakan şu gurbet
Yeter diyeceğin güne uzasın

Bir saat yatır da her gün dizinde
Razıyım on sene koştur izinde
Sensiz aylar yirmi günde bitsin de
Senli yıllar ikibine uzasın

KÜNYE VE BÜNYE

Allah'a bin şükür, bende doğuştan
Sağlam bir bedenle sağlam bir baş var
Gün yirmi dört saat durmaz gülerim
Ne içte derdim ne gözümde yaş var

Gönlümle başbaşa rahat yaşarım
Bazen bu halime ben de şaşarım
Elim tutar, gözüm görür koşarım
Sadece ağzımda bir takma diş var

Kanunu, kemanı, udu bilirim
Acıya saklanmış tadı bilirim
Asla ne bir dedikodu bilirim
Ne rahat uykumda korkulu düş var

İdrakım var, az'da gizli çok için
Var'a isyan edemem ki yok için
İçimde iman var, yaşar hak için
Aşk için kalbimde sönmez ateş var

Başladığım işi bırakmam yarım
Nerde doğru varsa ben orda varım
Üç sağlıklı evlat ve torunlarım
Yanımda vefakar sağlam bir eş var

Sağlıktır demişler her işin başı
Canını bedende sağlıkla taşı
Merak ettiyseniz bendeki yaşı
Pek fazla sayılmaz seksen'e beş var

DAĞLARA SESLENİŞ

Yüce dağlar biraz anlayın beni
Saçımda beyazı kar sanıyonuz
Yanağıma sızan yaşlara bakıp
Gözlerimde ırmak var sanıyonuz

Bazıları yaylanıza çıkıyor
Oranızı buranızı yıkıyor
Bir de karşınıza geçip bakıyor
Siz onlarla beni bir sanıyonuz

Sizde bizim gibi geçtiniz kayda
Bizim gibi sizde hep ayrı boyda
Yaza kavuşmanız biraz kolay da
Kıştan ayrılmayı zor sanıyonuz

Ben size bağlıyım bütün gücümle
Üzmem sizi yürekteki acımla
Arada bir gelsem size bacımla
Siz onu galiba yar sanıyonuz

Oturur ağlarım sizden dönüşte
Sizi düşünürüm yoldan inişte
İçimdeki dünya bence geniş de
Siz onu başıma dar sanıyonuz

Her sabah güneşe karşı yanlayın
Ayda bir de olsa beni dinleyin
Dinleyin de artık biraz anlayın
Siz beni galiba kör sanıyonuz

İZ

Mehmet Özbek Hocaya

Bak işte güzelim mevsim ilkbahar
Karşıki dağlarda duman izi var
Baksan da aynaya sen göremezsin
Boyunda körpecik fidan izi var

Hemen affedeyim varsa suçların
İçimi gıcıklar parmak uçların
Bahar yeli gibi kokar saçların
Benim saçlarımda hazan izi var

Aylar senelerden umudu kesti
Ne olduysa birden aklıma esti
Caddenizden geçtim dün akşam üstü
Çık da bak yerlere kurban izi var

EVİMİZ

Ne çok özlese de bunca senedir
Senle dolmamıştı bu ev bu kadar
Her yanında senin ayak seslerin
Senin olmamıştı bu ev bu kadar

Dışarda akşamla sesler dinince
Işıkları yanar perde inince
En sıcak ve mutlu yuva denince
Akla gelmemişti bu ev bu kadar

Bu eve dünyamız desek de yeri
Mutluyuz içine gireli beri
Beni bilirdi de göreli beri
Seni bilmemişti bu ev bu kadar

En güzel havayla dolu odalar
Yıl geçip gitse de gitmiyor bahar
Caddeye taşıyor şen kahkahalar
Böyle gülmemişti bu ev bu kadar

İÇİMDE

Boş yere arama dışımda beni
Seninle doluyum ben ki içimde
Senden başkasını attım dışarı
Sen yaşayacaksın çünkü içimde

Bir sen'sin uç sıfır ben'im bin'deki
Bir Allah, bir sensin, inanç dindeki
Bu duman ne deme gözlerindeki
Kaç yıldır yangın var sanki içimde

Gönlümü gözümde senle eşlerim
Uykularda sensiz olmaz düşlerim
Sendendir bugünkü bekleyişlerim
Başkası var sanma dünkü içimde

Kanayıp dursa da bağrım okundan
Üstüne gün doğsun alnım akından
Şöyle bir göreyim seni yakından
Çıktığın yerlerden in ki içimde

Üst üste gelmesin dertler boşlasın
Ay doğsun batmasın gün yavaşlasın
Bir ömür sürecek bahar başlasın
Bir sabah geriye dön ki içimde

VEREYİM

Kaç kere beş ettim bir dediğini
Ne yüzle gelip de seni göreyim
Canı karşılıksız vermek olur mu
Bir kere günümü gün et vereyim

Sendedir yüreğim dilim dilimse
Gelsin bekliyorum ölüm ölümse
Bir kerecik olsun ha bir gülümse
Gülümse de sana cennet vereyim

Sırdaşım bir sendin ellere sırdım
Bu yüzden boş yere herkesi kırdım
Gönlüme milyarlık pul yapıştırdım
Gelirsen imzayı sen et vereyim

Yıl geçip giderken boşu boşuna
Gün doğmak bilmedi ömür kışına
Cihan istiyorsun her bakışına
Şu derdi elemi son et vereyim

Geriye bakarsam dursun gözüme
Suçluysam el sanıp vurma yüzüme
Güvenmezsen şu verdiğim sözüme
Gidelim noterden senet vereyim

AKLIM ERMİYOR

Yanımdan geçerken gördüğüm kızlar
İçinde taptaze arzular gizler
İpliği iğneye geçiren gözler
Herkesi görüyor beni görmüyor
Benim bu işlere aklım ermiyor

Günler güneşliydi ilk önceleri
Sonra çıkageldi dert geceleri
Kurudu gönlümün tüm goncaları
Kader üzerime kanat germiyor
Benim bu işlere aklım ermiyor

Doğuştan böyleyim sert geçer kışım
Bu yüzden yıllardır kar içim dışım
Gelen mevsimlere bel bağlamışım
Bulutlar yağışa fırsat vermiyor
Benim bu işlere aklım ermiyor

Meyvamı çiçekte Mart vurur yazık
Hem bir kere değil dört vurur yazık
Bu yüzden baharla aramız bozuk
Cahil ömrüm bir düzene girmiyor
Benim bu işlere aklım ermiyor

Gördüğüm çehreler nasıl öcü ki
Sözler böylesine neden acı ki
Kaderim öyle bir iftiracı ki
Bana rahat yüzü hiç göstermiyor
Benim bu işlere aklım ermiyor

GÖNLÜM

Dostlar, şu gönlüme gelin bir bakın
Nesi var, nesi yok, sayın içinde
Konuşun doğru mu söyledikleri
Bir bakın şu gönlüm neyin içinde

Hiçbir umut onu eğlemez bazen
Kendini umuda bağlamaz bazen
Çok acı çekse de ağlamaz bazen
Bazen şeker olur çayın içinde

Kendine hiç yoktan bazen kızar da
Olmayan şeyleri arar pazarda
Aklını bir sözle bazen bozar da
Oyun oynar durur oyun içinde

Yürü derim bazen işin rastgele
Bülbül olsa uçup konmaz her güle
Bilmem ne desem ki ben bu gönüle
Küçük balık arar suyun içinde

Bal için aylarca bekler arıyı
Her tavuk önüne atmaz darıyı
Kurt olsa, bir yerde görse sürüyü
Kuzu arar, onca koyun içinde

Halil, neyi ister şu gönlün neyi
Ne derdi bırakır ne de sevmeyi
Sevgi dense gözü görmez bir şeyi
Yıl sorar sevgiye ayın içinde

O SENMİSİN?

Gözlerimde buram buram
Bir tüten var o sen misin?
O tüteni canevimde
Bir tutan var o sen misin?

Yola çıksam güne doğru
Başım düşer öne doğru
Gözlerimi sana doğru
Bir iten var, o sen misin?

Zaman gelir kaçarsın da
Kanatlanıp uçarsın da
Beynimin ta içersinde
Bir yatan var o sen misin?

Bir değersin bilinecek
Arayıp da bulunacak
Uğruna hep ölünecek
Bir vatan var, o sen misin?

Girip çıktın fallarıma
Çıkıp girdin yollarıma
Günlerimi yıllarıma
Bir satan var o sen misin?

GEÇİYOR

Kader bizim için yüce dağları
Aramıza sıraladı geçiyor
O dağlar gözümde bir şey değil de
Bu güzel hayatın tadı geçiyor

Yollar bana biraz teselli verin
Suçu yok içimde kanayan yerin
Namluda çift kurşun gibi gözlerin
Bakış bakış yaraladı geçiyor

Sen varsın baştaki kader sisinde
Kulağım takılı kaldı sesinde
Sevgi yasasının ilk maddesinde
Yalnız ikimizin adı geçiyor

OLMALI

Gün yirmi dört saat, göğsünde çarpan
O kalbin sevgiyle coşkun olmalı
Yürek de diyorlar ona gönül de
Orda yaşattığın aşkın olmalı

Her yaşta sıcaktır sevgi çağrısı
Sevgide başkadır ilk göz ağrısı
El ne derse desin, sözün doğrusu
İnsan sevdiğine düşkün olmalı

Unutma, dünyada sevmemek suçun
Sevgisiz kalırsa kararır için
İki seven kalbin hatırı için
Ayrılık en fazla beş gün olmalı

Sevgisiz insanın nesi var nesi?
Güç verir insana sevginin sesi
Kalbinin o ince etten kasesi
Sevgi ateşiyle pişkin olmalı

Sevgiyle yaşarsan eğer her anda
Yük gelmez arkana dağı sarsan da
Allah'tan tapulu hayat arsanda
Sevgiden kurulu köşkün olmalı

OLUYOR

Bir insan sevgiden mahrumsa eğer
Ne yazık, kanı da bozuk oluyor
Olmuyor merhamet şefkat duygusu
Yüreği yüz yerden çizik oluyor

Nasıl su veriyor bize kuyu bak
Bazen soğuk, bazen sıcak suyu bak
Gördüğün insana dur da iyi bak
Eğer sevgisizse ezik oluyor

Rastlarsan sarıl öp sevgi mestine
Yürekten sevgiyle sarıl dostuna
Neler yazılmadı insan üstüne
Sevgisiz insana yazık oluyor

İster toprak versin, ister su versin
İster başkaları ister bu versin
Biraz düşünürsen sırra erersin
Sevgi her insana azık oluyor

Dünyada yaşayan milyar kişide
Benzeri bulunmaz, yoktur eşi de
Araştır görürsün erkek dişide
Sevgili insanlar nazik oluyor

İMKANI MI VAR?

Böylesine bir aşk, nerde görülmüş
Elini tutmanın imkanı mı var
Dert tüccarı oldum sayende ama
Bu derdi satmanın imkanı mı var

Kim var ki bu aşkı ben gibi çeken
Benim gibi kim var gözyaşı döken
Her saat hayalin yanımda iken
Yalınız yatmanın imkanı mı var

Bu ayrılık söyle yıllardır niye
Sen döndürdün beni cansız diriye
Kavuşmak bir türlü olmuyor diye
Şikayet etmenin imkanı mı var

Irmaksan baraj ol bana dökül de
Sen yokken hiçbir şey kalmaz akılda
Özlenen günlere rahat şekilde
Bir adım atmanın imkanı mı var

Hiç durma dardayım yetiş mümkünse
Gel tut ellerimden zaman bu günse
Sen yanımda iken dünya ters dönse
Bırakıp gitmenin imkanı mı var

BÜYÜYEN DAĞ

Seni bana yazmış daha doğunca
Şu güzel Allah'ın hikmetine bak
Hak emridir diye her gün her saat
Gönlümün gönlüne hicretine bak

Yine mi sislendi dağlar yine mi
Uğruna vermişim bunca senemi
Seni savunurken hazan dönemi
Sendeki şu bahar cennetine bak

Bir kez sana doğru kalkmış bu tren
Ne şölen isterim artık ne tören
Başıma, her saat kararlar veren
Dertlerin Birleşmiş Milletine bak

Uğruna bir ömrü bölüp yemişim
Her günün sonunda şükür demişim
Geçen gün gelmişsin, ben görmemişim
Sen şu gözlerimin gafletine bak

Kulağımda çınlar durmadan sesin
Varsın doktor buna ne derse desin
Sen benim gözümde bir efsanesin
Gel de yanımdaki heybetine bak

Ne olur yolumdan çekme ayağı
Gel benimle yaşa en güzel çağı
Görmek istiyorsan büyüyen dağı
İçime eğil de hasretine bak

NEDİR

Sendeki bu sihir ne ki acaba?
İlk önce insanı mest ediyorsun
Sonra fırsat bulup mest ettiğinin
Canını almaya kastediyorsun

Böylemidir senin aşkla tanışman
Sevmeyen bir pişman seven bir pişman
Bir anda insanı neşeye düşman
Dert ile kederle dost ediyorsun

Görüp de mümkün mü seni yanmamak
Mümkün mü her nefes seni anmamak
Mümkün mü görüp de yaralanmamak
Bir de soranlara hasta diyorsun

Kaç senedir faydan yok ki feryada
Sanki oyuncağın olmuş sevda da
Ne kadar ıstırap varsa dünyada
Benim adresime post ediyorsun

NERDESİN

Nerelerde kaldın gel çık ortaya
Artık nasıl olsa oldu olanlar
Beni senden almak kimin haddine?
İflah etmez seni benden çalanlar

Kaç yıl yokluğunda kendimi yedim
Bir tek hayaline bin şükür dedim
Benden gidenleri hiç düşünmedim
Gel de gör ne halde senden kalanlar

Huzurum mahvoldu çöktü gururum
Artık ben yılları zor duldururum
Kaç zamandır sana koşar dururum
Hoş görsünler beni sende bulanlar

Giderken dünyamı taktın peşine
Gel de bak bendeki yükselişine
Bin altın sayarım her gelişine
Seni getirirse benden alanlar

BAZAN

Sıcak yaz gününde biraz serinlik
Yel gelir insana yel gelir bazen
Yar ile geçilen daracık yerler
Bol gelir insana bol gelir bazen

Hayatta bitmiyor dertlerle savaş
Acılar insanı yer yavaş yavaş
Gözünde biriken iki damla yaş
Göl gelir insana göl gelir bazen

Kim sevmez ki keklik gibi sekeni
Karşıdan bilirler sevda çekeni
Kırlarda Allah'ın çakır dikeni
Gül gelir insana gül gelir bazen

Üç günlük ömürde en güzel günler
Nereden geldiyse oraya gider
Yar sofrasındaki en acı biber
Bal gelir insana bal gelir bazen

İnsanları sene sene yer zaman
Sabahlardan umut bekle her zaman
Küçük bir bekleyiş, kısa bir zaman
Yıl gelir insana yıl gelir bazen

HÂLÂ

Rauf Alanyalı'ya

Gençlik yıllarımda kaldı gözlerim
Bende o günlerin yüzleri hâlâ
Dilinden düşmüyor eski şarkılar
Nihavent faslında sazları hâlâ

Dumanı başımı hâlâ sarıyor
Belki o günler de beni arıyor
Konuş konuş diye hep yalvarıyor
Gençlik dillerimin sözleri hâlâ

Geç anladım zaman çok vefasızmış
Çökmüş yüreğime su gibi sızmış
Hâlâ düşünürüm, o kız, ne kızmış
Başımın altında dizleri hâlâ

Batan günden farkı yokken halimin
Sözü sözdür zaman denen zalimin
O günlerden gelen her hayalimin
Sanki yirmisinde kızları hâlâ

Yıllarla dolsa da mazinin cebi
Bitse de kalemin son mürekkebi
İçim sevgi dolu, o günler gibi
Sevginin şuramda izleri hâlâ

UMUT

Kış umuttur, umuttur yaz
Gök umuttur, yer umuttur
Dolgun başak, olgun meyva
Gelen yağmur, kar umuttur

Hallerinde etme kusur
Kör nefsine olma esir
Yerde hasır, elde nasır
Her yürekte sır umuttur

Meselende çözüm umut
Her gününde lazım umut
Asmadaki üzüm umut
Dal dal ayva, nar umuttur

Tren kaçtı deme çoktan
Ne dilersen olur haktan
Var'ın hazzı fazla yoktan
Her ateşe kor umuttur

Şükredersen bulduğuna
Verdiğine aldığına
Alış veriş derler buna
Al umuttur, ver umuttur

Uzunsa da geçer zor gün
Bir gün geniş olur dar gün
Bir umuttur gelen her gün
Her başlangıç bir umuttur

SEVGİ MİMARI

Mustafa İlidi'ye

Mevsimlere ancak sen hükmedersin
Kış ömür, seninle, bahar yaz olur
Çok güzel bir sahil şehri gibisin
Sende yerleşenden dönen az olur

Sevmediğin şeyi bende arama
Derman sen olursun gönül yarama
Aslı için yanmış Kerem var ama
Şimdi benim gibi yanan az olur

Denizsen hayalim içine dalar
Duygum dalga olur kıyını yalar
Yanında hiç kalır Himalaya'lar
Zirvene çıkandan inen az olur

Çiçeksen bahar var açtığın yerde
Geceysen mehtap var geçtiğin yerde
Öyle güzelsin ki güzelliklerde
Sana güzel demek inan az olur

Olduğun gibisin, için dışın yok
Sevgisiz yerlerde senin işin yok
Sevgi mimarısın başka eşin yok
Sana Sinan desem Sinan az olur

GELİŞ

Bakışından haksız yere
Kurşun yedim elli kere
Her tarafım yara bere
Sargılarla gelsem sana

Korka korka iki şeyden
Haber gelse bizim köyden
Karar çıksa hakim beyden
Yargılarla gelsem sana

Dilimdeki bir tek isim
Ne söylesen çıkmaz sesim
Şekillenip resim resim
Sergilerle gelsem sana

Can pazarı sanma ucuz
Bende aşkın hakkı mahfuz
Kessen beni makbuz makbuz
Vergilerle gelsem sana

Yalanım yok nerde görsem
Titriyorum orda dersem
Sorgulasan cevap versem
Sorgularla gelsem sana

ZAMAN

Ne dediysem dinlemedi sözümü
Beni hep köşeye kıstırdı zaman
Hayat dedikleri bir top kumaşı
Bana kör makasla kestirdi zaman

O vardır yanımda yolda yürürken
Ona yalvarırmış, karlar erirken
Gözde kaç isyana izin verirken
Dilde kaç isyanı bastırdı zaman

Sevmekten başkaca derdim olmadı
Önüne bir ömrü serdim olmadı
Gençliğimi bile verdim olmadı
Gözüne, hep beni kestirdi zaman

Onunla her nefes kucak kucaktım
Nasıl istediyse öyle sıcaktım
Güzel günler diye konuşacaktım
Ağzımı açmadan susturdu zaman

Bir ömür boyunca benimle yattı
Güneş oldu doğdu, ay oldu battı
Nice umutları gece yıkattı
Sabah, yar evine astırdı zaman

UTANIYORUM

İnsanın insana zulüm sevdası
Sürdükçe, kendimden utanıyorum
Neden böyle diye bunu kendime
Sordukça, kendimden utanıyorum

Gülerek bakılır insan yüzüne
İnsanın uymalı sözü sözüne
Mazlumda haykıran zulmün izine
Vardıkça kendimden utanıyorum

Doğumda bu evi tuttuk kirayla
Ölüp çıkacağız bir bir sırayla
İnsanlığı, her gün, kanla, yarayla
Gördükçe, kendimden utanıyorum

Gerçek dostuna koş kara gününde
Sevgi, saygı, vefa onun yönünde
Şu çılgın haksızlık hakkın önünde
Durdukça kendimden utanıyorum

Yaşama hakkını kim verdi kime?
Gerçeği, kim nerde gösterdi, kime?
Gözüm, her yaralı kalbi elime
Verdikçe, kendimden utanıyorum

Bütün canlılarda hayat savaşı
Korkusuz yaşamak her şeyin başı
İnsan, kendi gibi yaşayan kuşu
Vurdukça, kendimden utanıyorum

İçten kutlasak da uzay çağını
Daha kuramadık sevgi bağını
Bu haksız dumanlar, şu hak dağını
Sardıkça, kendimden utanıyorum

BENİ

Ben sevda yolunun yabancısıyım
Gel tut ellerimden, alıştır beni
Eğer şu ellerim doğru durmazsa
Olmaz de, yapma de, eleştir beni

Başladı başımın dönmesi yine
Gözümdeki cihan döndü tersine
Dizine yatır da sevda dersine
Razıyım, bir ömür çalıştır beni

Bir senden vazgeçmem bir de dinimden
Sensiz hayır gelmez geçen günümden
Tek ayakla koş de üç ay önümden
Üç ay seke seke dolaştır beni

Bak işte sonunda çıktı dediğim
Kaç aydır, günde bir öğün, yediğim
Gel de çok sevdiğim, çok özlediğim
Kor dudaklarınla buluştur beni

Mutluyum, gördüm ya, dünya gözüyle
Avunur dururum kader sözüyle
Koynunda meleyen ikiz kuzuyla
Çağır da beraber meleştir beni

Bugünden birlikte çıksak yarına
Birlikte koyulsak aşk yollarına
Bir göğsüne yatır, bir kollarına
İster her yerine bölüştür beni

GELDİ

Kolkola gezerken bizi görenler
Bak işte dediler, kısmetin geldi
O sabah kapıyı çarpıp gidince
Bir baktım ardından hasretin geldi

Bir derdi var sandım ilkin onun da
Belki döner dedim, ayın sonunda
Beklerken yalnızlar istasyonunda
Aklıma evdeki sohbetin geldi

Artık seni sevmek bana meşgale
Bağrım dert yuvası, sabrım taş kale
Gözlerin başlarken beni işgale
Her dağın ardından kuvvetin geldi

Mehtabın doğduğu yerden ses aldım
Yirmi ah çektiysem, bir nefes aldım
Dün gece rüyamda kapını çaldım
Bu sabah bir yığın külfetin geldi

Bir sen birde Allah varken dünyada
Üzülmem şu ömrü yerken dünyada
Varlığım kalmadı derken dünyada
Bir gönül dolusu servetin geldi

Günleri aylara ekle ha ekle
Ne kaybedersin ki geri gelmekle
Gel de, son nefeste, başımda bekle
Desinler, son görev nöbetin geldi

KİM BUNLAR?

Bunlardan gönlüme bahar istedim
Önüme bir kuru dal çıkardılar
Her akşam neşeyi verdiler az az
Elemi her sabah bol çıkardılar

Kolumu kırdılar yeri düzlerken
Kış olup bastılar bağda yazlarken
Seviçle yoğrulmuş aylar gözlerken
Acıyla aylanmış yıl çıkardılar

Beni el yaptılar kendi yurdumda
Söz dinlemediler karşı durdum da
Bir kere, yar nerde, diye sordum da
Karşıma yüz çeşit yol çıkardılar

Bana malettiler kaç yıldan beri
Şu zalim, şu kalpsiz, kör geceleri
Kaderin dediler, çek acıları
Başıma bin türlü hal çıkardılar

Hasreti taktılar akşam peşime
Sabah oldu, el koydular işime
Su döktüler yanan aşk ateşime
Kalbimden avuçla kül çıkardılar

SENİNLE

SENİNLE

Hasretten çatlasın çekemeyenler
Nerde görürlerse beni, seninle
Bize yıllar çoktan açmış kucağı
Geçirsem haftayı günü seninle

Sevgin bende bir ebedi barıştır
Hayat senin ile sana varıştır
Her geceni, her geceme karıştır
Hep böyle göreyim seni, seninle

Evlat başı benim, anne dizi sen
Böyle bilmelisin artık bizi sen
Yüzü ben alayım dokuz yüzü sen
Böyle paylaşalım bini seninle

Biz aşka en güzel manayı versek
Versek de aşktaki doruğa ersek
Biz ipek yaparız eğer istersek
Koyundan kırpılan yünü seninle

Gözle görülmez ki izler derinde
Bir bak her şeyimiz yerli yerinde
Kayıt var ecelin not defterinde
Ömrün gelmeyecek sonu seninle

18 MART

Haluk Nihat Pepeyi'ye saygılarımla

Onsekiz martındayız bin dokuz yüz on beşin
Bu gün bir başlık var doğuşunda güneşin
Başka türlü ötüyor bugün dallarda kuşlar
Bugün inişler dümdüz, bu gün dümdüz yokuşlar
Bugün karşı tepeler gülüyor sarı sarı
Bugün başka bir duman kucaklamış dağları
Bugün dağlar elele, bugün rüzgar dizdize
Doğuyor ağır ağır Türklükteki mucize
Çakaltepe gerisi Mehmetlerle kaynıyor
Mehmet yine dramın baş rolünü oynuyor,
Bin dokuz yüz on beşin on sekiz martındayız
Boğazı kucaklayan tepeler ardındayız

Bütün eller tetikte, bütün şarjörler dolu
Bir mavi atlas gibi Çanakkale'nin yolu
On zırhlı enginlerden geliyor yavaş yavaş
Boğaza girer girmez başlıyor çetin savaş
Onu da hiç durmadan ateş saçıyor ateş
Onu da lavlarını döken yanardağa eş
Boğaz bir sis içine karıştı tepeler dimdik
On zırhlı ilerliyor açmak için bir gedik
Mermi yağdırıyorlar sağa sola arkaya
Havada uçuşuyor ağaç, toprak, taş, kaya
Çataltepe ardından, Kereviz deresinden

Burası bir cehennem, bakılsa neresinden
Boğazın sularında bir ateş tufanı var
Kaçıyor gökyüzünden korka korka bulutlar
Bir daha, bir bir daha, bir bir daha, bir daha
Siperlerdeki sesler ulaşıyor Allah'a
On zırhlının sorduğu sorulara Mehmetler
Namlularla veriyor cevabı birer birer
Her cümle yaylım ateş, her kelime bir mermi
Böyle bir günde susmak Mehmetçiğe düşer mi?
Bir dakikada belki bin mermi atıyorlar
Boğazı uçtan uça dumana katıyorlar
Bütün kulaklar sağır, top, gülle seslerinden
Mehmetçikler bu hale, gülümsüyor derinden
Ne deniz böyle bir harp gördü şimdiye kadar
Ne de böyle bir harbin tarihte benzeri var
Ne dağlar böylesine oynamıştı yerinden
Ne rüzgar böyle yerin esmişti üzerinden
Birden hastalık çöktü göğe, sulara, dağa
Başladı Mehmetçikler erkekçe konuşmaya
Hıncı şekilleniyor sıktığı avucunda
Hayaller titreşiyor sürgünlerin ucunda
Dört yanda diriliyor Mehmetçiğin heybeti.
Çelik bileklerinde hür olmanın kudreti
Tepeler çırpınıyor, dağlar kucaklaşıyor
Mehmetçikler bir anda mecrasından taşıyor
Hepside yutacaklar, gemileri hırsından
Hepside diplamalı, yiğitliğin kursundan
Ne bent tutar bu seli ne dağ dinler ne yokuş
Hatta dünyayı bile alt-üst eder bu akış.
Taşlar havada uçuşsun dağlar delinsin yer yer
Allah Allah sesiyle çınladıkça siperler
Her yürek yüz kudreti hissediyor kendinde
Her baş eskiden sağlam, her vücut dünden zinde
Saatler böyle geçti böyle yürüdü zaman
Hiç yılar mı dünyaya karşı koymuş kahraman?
On geminin önünde namlusunda yüz topun,
Dökülün hey bulutlar hey dağlar taşlar kopun

Çanakkale burası canımdan kıymetli yer
Namusunu düşmana nasıl verir mehmetler

Nasıl kocaman bir dağ, korkup titrerse selden,
Türk'ün kudreti asla keşfedilmez evvelden
On zırhlı değil, gelsin elli altmışı gelsin
Ateşler daha coşsun bulutlara yükselsin
Varsın kalmasın varsın, bir taş üstünde bir taş
Varsın meydan yerinde kendinden korksun savaş
Dağlar daha derinden inlesin inim inim
Çanakkale benimsin, Çanakkale seninim
Aşılmayan mukaddes tepesin Çanakkale,
Düşmanın kulağına küpesin Çanakkale

Ne o, neden kaçıyor, deminki cesur gemi,
Bir saat konuşmadan gidiyorsun öyle mi?
Sözünü bitirmeden, Dardanos, Hamidiye
Şu kocaman torpido, niye kaçıyor niye?
Boğaz mı daralıyor denizde dalga mı var?
Mehmetin şarkısını ezberliyor dalgalar
Neden susuyor neden, deminki bağıranlar?
Bir boğazın başına dünyayı çağıranlar
Nerde biraz evvelki alev saçan gemiler?
Durun ey görüşmeden kalkıp kaçan gemiler
Durun, Mehmetçikteki kudreti görmek için
Durun döğüşmekteki esrara ermek için
Durun, elliyle yüzle çarpışan bir'i görün
Şahlanan Dardanos'u Kilitbahir'i görün
Görün Çanakkalenin nabzı nasıl atıyor
Türk dünya binasını nasıl çatlatıyor.

Söyle nasıl anlatam ey Çanakkale'm seni
Seni kağıtlar almaz, yazamaz kalem seni
Sen, ünlü milletimin talihini çizen el
Sen cesaret, sen varlık, sen en büyük en güzel.
Sen mucize örneği, sen zaferlerin hası
Sen Dumlupınar'ın sen Sakarya'nın anası

Sen ölmeyen kudretin şaha kalkmış timsali
Sen bir mücadelenin efsaneleşmiş hali
Ey şu dünya yüzünde aşılmayan tek setler
Ey Ömer'ler, Ali'ler, Süleyman'lar, Mehmet'ler
Ey yolları bir tutam iplik gibi bükenler
Ey toprağın altında ruhu yaşayan tenler
Ey demirler, çelikler, kayalar, granitler.
Ey Ahmet'ler, Hasan'lar, Ramazan'lar, Sait'ler
Ey Maydos sırtlarında yurt için can verenler
Ey vatana hürriyet, tarihe şan verenler

Bin şerefle kuruldu, duvarınız çatınız,
Biz her dem ayaktayız, siz rahatça yatınız.
Basamaz üstünüze bir tek yabancı ayak,
Bu hür vatan, bu dünya durdukça yaşayacak.
Bu hür vatan içinde önde biziz artta biz,
Bin kere daha varız, her on sekiz martta biz.

GEL DE

Hayat bir kat daha değer kazanır
Güzelliği seyrederken güzelde
Gülüşlerin bile bir başka güzel
Gülerek koşarız çiçekler elde
Hayatı süt liman yapalım gel de

Ayrılık sevene ölümle bitmiş
Ayrılana ondan öldü denirmiş
Sevince nasıl da çiçeklenirmiş
İnsandaki gonül denilen belde
Hayatı süt liman yapalım gel de

Ömür yollarına bir fırsat yarat
Öyle akalım ki kıskansın Fırat
Yanımdan geçerken bol bol gülüş at
Mutluluk şarkımız bitmesin dilde
Hayatı süt liman yapalım gel de

Bence bir tanesin başka eşin yok
Sevenlere karşı direnişin yok
Sevilmekten başka senin işin yok
Tenindeki koku bile yok gülde
Hayatı süt liman yapalım gel de

Herkes bilir sen bakmadan görensin
Aldığının on katını verensin
Gönüllerde hiç bitmeyen törensin
Edebinle büyüyorsun ezelde
Hayatı süt liman yapalım gel de

Yürüyorken ardın sıra göç başlar
Nerde yoksan orda işte hiç başlar
Ecel bile sende işe güç başlar
Bu haline şaşar kalır ecelde
Hayatı süt liman yapalım gelde

OLSA

Yollarda yürürken yere düşmem ki
Sen gibi elimden tutanım olsa
Rest çekerim geldiğinde ecele
Aşkla canıma can katanım olsa

İlk sırada kayıtlısın canımda
Ateşinle kaynar durur kanım da
Dünya vız gelirdi gece yanımda
Şöyle sarılıp da yatanım olsa

Sen iki bütünsün ben de dört yarım
Ne yapsam ben ancak sana kadarım
Başın için beşini de adarım
Bedenim içinde beş canım olsa

Sanma ki başımda bu sevda yeni
Varsa göster benim gibi seveni
Her zerremle duyuyorum ben seni
Keserim duygusuz bir yanım olsa

Sende saklı petekleri balların
Sende biter sonu bütün yolların
İkinci meskenim, göğsün, kolların
Yatağın ikinci vatanım olsa

ON ÜÇ EKİM

Gelde bir gör ne haldeyim
Deprem görmüş bir beldeyim
Düşünmesi bile ne güç
Bu gün yine Ekim on üç

Şaşırmışım ben yönümü
Gel de yine aç önümü
Söylemesi bile ne güç
Gidişinin yıl dönümü
Bugün yine Ekim on üç

Hasret mola vermedi hiç
Buna aklım ermedi hiç
Karşılıksız çıkmış çek'im
Tamam bir yıl olmuş demek
Bu gün yine on üç Ekim

İçten değil dıştan değil
Şu titremem kıştan değil
Zehir oldu yemek bu gün
Deli olmak işten değil
On üç Ekim demek bu gün

Siz söyleyin böyle neyim
Elden kaçtı her bir şeyim
Sürün beni bugün Çin'e
Olanları görmeyeyim
Bu gün on üç Ekim yine

BAŞKADIR

Bizim sevdamızın ana dilinde
Yürekten sevmenin adı başkadır
Hayat koyunundan sevgi sütünü
Sağdıkça sevmenin tadı başkadır

Ne acılar çektim sensiz kaldıkça
Dünya satın aldım seni buldukça
Senin ile yağmurlara doldukça
Yağdıkça sevmenin tadı başkadır

İçimizde yanan şu sönmez ateş
Dünyanın en büyük yangınına eş
Hayat şahidimiz olan şu güneş
Doğdukça sevmenin tadı başkadır

Sensiz gelmez kelimeler dilime
İzin senden çıkar sevda yelime
Sevginle şu koca dünya elime
Sığdıkça sevmenin tadı başkadır

GÖNÜL

Deli gönül denmiş senin adına
Güzeller nerdeyse sen orda varsın
Nerede olursa olsun görünce
Güzelleri bakış bakış kutlarsın

Öyle yakıcılık var ki teninde
Belki buna akıl ermez senin de
Güzellerin kapıları önünde
Sanki bir dinamit gibi patlarsın

Aşkta engelleri bir bir yıkınca
Oh çekip de bir düzlüğe çıkınca
Güzellere hayran hayran bakınca
Eller gibi belki sen de çatlarsın

Söz olmaz kaderin sözü üstüne
Yatarsın hayalin dizi üstüne
Her gördüğün körpe kuzu üstüne
Beklemeden aç kurt gibi atlarsın

Aşkın değerini bilemiyorlar
Vız geliyor sana aşktaki zorlar
Hani bir aşık var Mecnun diyorlar
Emin ol sen onu dörde katlarsın

UNUTMAK

Zaman böyle yaptı suç benim değil
Nasıl iş bu böyle, bu nasıl durum
Yıllar geçip gitti, lakin onları
Daha yeni yeni unutuyorum

Bu çetin yollarda yürümek zorken
Daima bana güç veriyorsun sen
Seni akşamlarda düşünüyorken
Gecelerde beni unutuyorum

Benim penceremde perde arama
Gözlerin çekilir her gece cama
Sık sık geliyorsun aklıma ama
Nasıl geldiğini unutuyorum

Çek derdi üstüne yat bir tarafa
Gam al bir taraftan sat bir tarafa
Senin bildiğini at bir tarafa
Elin bildiğini unutuyorum

Tanı artık beni ey yıllar tanı
Ellerden bahtımın nedir noksanı
Bırak hesaplarda seksen doksanı
Üç bini beş bini unutuyorum

BİR TÜRLÜ

Hayatta daima sana gittim hep
Senden niçin gelemedim bir türlü
Gitmek hoş da, gelemedim ne demek
İşte bunu bilemedim bir türlü

Sen öğrettin bana sevda çağımı
Öğrettin ne kadar kalacağımı
Gözlerinden bakış alacağımı
Yıllar geçti alamadım bir türlü

Sevginin gözünde seven güzelmiş
Sevenler de sevildikçe yücelmiş
Ferhat Şirin için dağları delmiş
Ben sur bile delemedim bir türlü

Kader üstümüze dikmiş gözünü
Dizlerimden aman çekme dizini
Ellerinin avcumdaki izini
Senelerle silemedim bir türlü

Bir geldiğin yere beş gittiğimi
Kimi görüp geçti, görmedi kimi
Şu zalim yıllarla kaybettiğimi
Çok aradım bulamadım bir türlü

EĞER

Kıymetini bilmediğim gün olmaz
Bende her gülüşün bir ömre bedel

Ben yollarım hissedersen şaşırma
Arkandan bir hayal koşarsa eğer

Unutma ben varım parmaklarında
Saçlarını bir el okşarsa eğer

Kalbim ceza keser ayaklarıma
Sana giden yoldan şaşarsa eğer

O anda aklına sabrım gelmiştir
Pişirdiğin kahve taşarsa eğer

Beynim param parça eder başımı
Boynun vebalini taşırsa eğer

BEKAR

Bir karanfilim ben gönül saksımda
Yalnız sana açar sana kokarım
Bilmezler sevginle evlendiğimi
Sanıyorlar hâlâ müzmin bekarım

BİR TANEM

İsrail Filistin savaşı gibi
Bu sevdalık bizde bitmez bir tanem
İki can gibiyiz aynı bedende
İki ömür bize yetmez bir tanem

Bak yanıyor hiç durmadan çıramız
Aşkımızın bahçesidir aramız
Doktor ilaç tanımaz ki yaramız
Onlar bize fayda etmez bir tanem

VAR MI?

Var mı ki derlerse dumansız ateş
Var deyin, işte bu beni gösterin
Nerede derlerse sevgi kapısı
Gir deyin, işte bu beni gösterin

ÜÇ GÜL

Sevgilim üç tane gül verdi bana
Üç gülün şimdi var üç tomurcuğu
Üçü de üç ayrı saksı içinde
Biri kız ikisi oğlan çocuğu

VANA

Son yıllarda bize kızgın bulutlar
Yağan yağmur, taşan selin anası
Bize söyler misin ey teknoloji
Neresinde bulutların vanası?

SEN

Sen gönül ülkenin her tarafından
Mutluluğa doğru giden tek yolsun
Sensiz uyuduğum gecem olmaz ki
Sensiz uyandığım sabahım olsun

KAÇIŞ

Sen her gece soyunurken odanda
Sanki bir el pencereni açıyor
Aklım ile uykum işte o anda
Beni bırakıp da sana kaçıyor

KADAR

Ne olur gece gündüz ayrılmasan yanımdan
İnan sana muhtacım hava, su, ekmek kadar
Teselliden uzakta zaman söz dinlemiyor
Hiçbir şey müşkül değil derdini çekmek kadar

RİCA

İnsan beyni, saatlere pil takıp
Elleri kurtardı kurma işinden
Avcılar da tüfeklere gül takıp
Vazgeçseler artık vurma işinden

OLUŞ

Gözlerimiz bir tenha köşede bakış bakış
Görüşürken güzelim bir başka oluyorsun
Akşamın esmerliği gece karanlığına
Karışırken güzelim bir başka oluyorsun

Gözümüzü açarken ışıyan tan yeriyle
Yolda el sıkışırız avcumuzun teriyle
Bahçede öten kuşlar sabah birbirleriyle
Yarışırken güzelim bir başka oluyorsun

Hançeri aşkınla ey yar sinem üzre vurma hiç
Öyle bir derde giriftarım ki halimi sorma hiç
Ağladıkça gözlerimden kan gelir yaş yerine
Yarışırken güzelim bir başka oluyorsun

CAYAMAM Kİ?

Sensiz geçecek günleri günden sayamam ki
Gönlümle senin emrine girdim cayamam ki
Yok başka çıkar yol güzelim herkese git sor
Gönlümle senin emrine girdim cayamam ki

KAÇ GÜNDÜR

Neden böyle oldu anlayamadım
Bir şeyler oluyor cana kaç gündür
Kalbim beni anlatıyor her halde
Damarda dolaşan kana kaç gündür

Hayat insanlara bir sınav yeri
Böyle tanınıyor eskiden beri
Nasıl yanıyorum geçen günleri
Saatlerce ana ana kaç gündür

Sel mi taştı zorluyorlar bendimi
Alkışlarım sabrım derdi yendi mi?
Hislerimde kaybettim de kendimi
Arıyorum yan yana kaç gündür

Hayale daldıkça boşu boşuna
Gözlerim gönlümün gitmez hoşuna
Duygularım geçmiş işin başına
Halimi soruyor bana kaç gündür

Gide gide bir gerçeğe vardım da
Dönüp baktım kimseler yok ardımda
Teselliler umutlarla yardımda
Yüreğimde ağlayana kaç gündür

KURBAN

Kaybolup giden şu yıllar içinde
Artık anlaşıldı ziyan olduğum
Kitaplara geçmiş herkes okuyor
Akan gözyaşımla Keban olduğum

Ömür boyu kulak verdim çağrına
Benim adımı koy gönül ağrına
Herkes de biliyor artık uğruna
Alnıma yazılmış kurban olduğum

SİMAVDA SABAH

Eynal kaplıcasına on binlerce kırlangıç
Yapmışlar yuvaları kardeşçe yaşıyorlar
Sabahı alıyorlar al şafağın elinden
Küçük gagalarıyla Simav'a taşıyorlar

NE VAR Kİ

Sabah uyanınca seni karşımda
Görmekten daha hoş söyle ne var ki?
Seninle her sabah yeni bir güne
Girmekten daha hoş söyle ne var ki?

Düşünmek ne mümkün sensiz yarını
Şikayet olur mu nardan zarını?
Her saat başında hoş hatırını
Sormaktan daha hoş söyle ne vardır

Gönlümle koşarak geldik çağrına
Sevgimle elele koştuk bağrına
Bir düşün şu canı senin uğruna
Vermekten daha hoş söyle ne vardır

NÖBET

Nöbetçilik görevi bana haktan verildi
Düşündün mü kim korur benim gibi seni kim?
Gönlümün iki gözü gizli kamera gibi
Günde yirmi dört saat kapında nöbetçiyim

Öylesine kutsal ki bu nöbet işi bence
Tanrı kısmet eylesin böyle görev her gece
Beklerken göreceksin bir bak yemeden önce
Elindeki meyvenin sapında nöbetçiyim

Artık benim gözümde bir dünya kadarsın ya
Dünyayı ne yapayım gönlümde sen varsın ya
Hani bazen çıkıp da bahçede atlarsın ya
Ellerinle tuttuğun ipinde nöbetçiyim

Notere onaylattım gönlümün niyetini
Hiç düşünmem canımla öderim diyetini
Sevgimin servetiyle aldım mülkiyetini
Artık bir ömür boyu tapunda nöbetçiyim

REJİM

Sağlıklı tek yolu var şimdi kilo vermenin
Doktor tavsiyesinde rejime giriyorlar
Ben de senin koynuna girip bir hafta kalsam
Yedi günde beş kilo nasıl verdin diyorlar

ÖNCE İNSANIZ

Dr. *Ünal Yürekli*'ye

Hiç unutmayalım önce insanız
İnsanca yaşamak hak aramızda
Niye bekliyorsun öyle karşıda
Gel de dost ateşi yak aramızda

Dünyaya gelişte yapılır ayar
Gözler görür kulaklar da ses duyar
Bizim gibi başka canlılar da var
Gezip duruyorlar bak aramızda

Dünyaya gelişten pişman hangimiz?
Doğumdan ölüme sürer cengimiz
Din ile dilimiz bir de rengimiz
Başka bir farkımız yok aramızda

Ayrılmaz ki bizden güneşin gözü
Mevsimler yılların şarkılık sözü
Doğuştan sevgiyse insanın özü
Neden sevmeyenler çok aramızda?

BAK

Bir yeni bahara daha ulaştık
Gözlerini bir çevir de şuna bak
Dağlar yine duman duman gülüyor
Nisanın Mayısı soruşuna bak

Topraktaki tohum hele uç versin
Uç versin de bir tahmin et, kaç versin
Bir iki beklerken toprak üç versin
Toprağın tohumla barışına bak

Her taraf yemyeşil dallar çiçekte
Gülmeye başladı ballar petekte
Evdeki saksıya bir çiçek dik de
Çiçeğin yaprakla yarışına bak

İşte yüzü yine gülüyor yerin
Gökyüzü çok geniş ufuklar derin
Kırlarda uçuşan kelebeklerin
Çiçeklere selam duruşuna bak

Yine dünyamıza hoş geldin Nisan
Seninle bahara doyuyor insan
Mayıs yine el sallıyor karşıdan
Bize dostça selam verişine bak

GÖNDER

Özbek Karakuş'a

Git de bir kocaman zarf al çarşıdan
Üzerine endamını çiz gönder
Ayrılığın yetti artık canıma
Ayrılığı ayağınla ez gönder

Gönülden af çıktı hasret suçuna
Gelmeye karar ver ayın kaçına?
Bir de resmini koy zarfın içine
Arkasına birkaç satır yaz gönder

El söz eder gezme dağda bayırda
Otlar ayak öpsün gez ki çayırda
Cümleleri dudağından ayır da
Üzerine dil değmemiş söz gönder

Kimde var ki sendeki şu fidan boy
Aynalara bak da sana sende doy
Saçlarının kokusundan bol bol koy
Sitem edeceksen ondan az gönder

Sabah erken erken düş ki yoluna
Güneş bile giremesin koluna
Hasret kaldım ellerinin falına
Avucundan parça parça iz gönder

Umutları gökten yere indir de
İşte bunlar var ya hep senindir de
Hayallerin trenine bindir de
Ne olursun seni bana tez gönder

NASIL ETSEK Kİ?

Umutlarla bekleyelim yarını
Bugünden güzeldir yarınlar belki
Gelen senelerden mutlu günleri
Takvimler görmeden nasıl çalsak ki?

Ağaçlarda sen baharda gör dalı
Çiçek ayrı ayrı süsler her dalı
Vurmuyor kırmıyor bir dal, bir dalı
Ne yapsak acaba dal mı olsak ki?

Mevsimlerden yaz istedik kış aldık
Senelere ömür verdik yaş aldık
Sevgilerden yürek yürek boşaldık
Ne yapsak yeniden nasıl dolsak ki?

Kim icat etti ki derdi elemi
Hepsinin kavgası bizim ile mi?
Alnınıza yazı yazan kalemi
Feleğin elinden nasıl alsak ki?

Kime baksak ağlamaklı gözleri
Dudağunda yarım kalmış sözleri
İnsanda kaybolan güler yüzleri
Nerelere gitsek, nerde bulsak ki?

GÜNLER

Sahin Cizrelioğlu'na sevgilerle

Besbelli zamanın haritasında
Senelerin geliş gidiş yönleri
İnsan hisleriyle öper koklarmış
Gül olup gönlünde açan günleri

Kulak verip yarınların sesine
Sabahlarla bahse girsek nesine?
Doldursak zamanın sürahisine
Bizi yudum yudum içen günleri

Artık bu gerçeğin sırrına varsak
Dünyada yaşamak her canlıya hak
Ne olur gitmeyin diye yalvarsak
Koşsak yakalasak kaçan günleri

Her yıl mevsim mevsim gülse de dağlar
Ayların içinde otuz gün ağlar
Geri getirmenin imkanı mı var
Kuş olup pırrr diye uçan günleri

İnsanız ya hepimizde aynı öz
Kalp vurdukça kulak duyar, görür göz
Ne kadar yalvarsak dinlemiyor söz
Seneler vermiyor geçen günleri

HAYAT

Gözümüzü açar açmaz dünyaya
Oyuncağız elinde şu hayatın
Bir şarkıdır nefes alıp vermemiz
Söyleniyor dilinde şu hayatın

Doğar doğmaz geçtik yolun başına
Şiir yazdık gözümüzün yaşına
Alışmışız toprağına taşına
Yürüyorken yolunda şu hayatın

Işığını güneş atar ay atar
Kayıtlara imzasını soy atar
Bir rüzgarla yere düşene kadar
Yaprağıyız dalında şu hayatın

Yaşadıkça neler neler görmüşüz
Güne saat saat ömür vermişiz
Sarılmışız sıkı sıkı girmişiz
Gidiyoruz kolunda şu hayatın

Söz kesiyor kader bize sormadan
Yoruluruz son durağa varmadan
Yanan biziz gece gündüz durmadan
Biz saklıyız külünde şu hayatın

DÖNÜŞ

Gönül tansiyonum epeyce düşük
Bak durup dururken yine baş döndü
Demek seni kelimeler saklıyor
Bir şey diyemeden dilim boş döndü

Aşkın ateşini seninle yaktım
Yaktım da yoluna boş yere baktım
Gözlerinden bakış toplayacaktım
Kirpikler kapandı elim boş döndü

Aylar tüketmeye şükür yettiyse
Yılları suçlamam çabuk bittiyse
Ne gün seni aramaya gittiyse
Ağlaya ağlaya yolum boş döndü

Sevgiye muhtaçtır bedende canlar
Bunun kıymetini sevenler anlar
Sensiz istememiş beni fincanlar
Bütün cezvelerden falım boş döndü

Benden böylesine kaçışın niye?
Dilimde tüy bitti gel diye diye
Bari bir adres ver teknolojiye
Demesinler aklıselim boş döndü

SİZ ÇOK YAŞAYIN

Verdiği sözünde sonuna kadar
Durmak isteyenler siz çok yaşayın
Mutlu yıllarını hayat köşkünde
Sürmek isteyenler, siz çok yaşayın

Ne güzel kimseye vermemek zarar
Bakışlar hep böyle insanı arar
İnsan sevgisinden gönlümde ev var
Girmek isteyenler, siz çok yaşayın

Susmadan konuşun gönül diliyle
Yücelin insanın yüceliğiyle
Ömrün saatini sabrın eliyle
Kurmak isteyenlere siz çok yaşayın

Hislerin bilirse saygı yerini
Sözlerin de tutar biri birini
Yaşarken sevgiyle alın terini
Karmak isteyenler, siz çok yaşayın

Nasıl yanıyorum vay aman aman
Beni kucaklayın söndüğüm zaman
Ben dumansız ateş, ateşsiz duman
Görmek isteyenler, siz çok yaşayın

SEVGİLİM SEN!....

Sevgilim sen gören iki gözümde
Sevinçlerin tükenmeyen yaşısın
Ne isterdim her gecenin sonunda
Tan yerleri kollarında ışısın

Avcunda saklıdır yetmeyen yeten
İpek oluverir giydiğin keten
Şunu unutma ki ey sevgilim sen
Gönül kafesimin sevda kuşusun

Güzelliğin nabzı sende atıyor
Gözlerin ateşe alev satıyor
Bir gören beş kere dönüp bakıyor
Sen dünyada hoşların en hoşusun

Yarısı sen, yarısı ben elmanın
Bedeli felç olmak sensiz kalmanın
Sensiz imkanı yok nefes almanın
Sen ciğerlerimin nefes başısın

Aldırmam yılların çaldıklarına
Garanti senedim sensin yarına
Hiç aldırmam çılgın kışın karına
Hiç içimde Kahire'nin kışısın

Nedir ki yaşamak sen olmayınca
Benim hiç şaşırma, bir ses duyunca
Deli gönlüm seni ömür boyunca
Sevgisinin kollarında taşısın

VAR

Yaşamamla böyle olmuş anlaşma
Kaderimde senle olmak şartı var
Kalbim bile bir fırlasa göğsümden
Senin ile olmak için ahtı var

Şu dağları birer birer yık da gel
Kayaların ortasından çık da gel
Karanlıkta gelme aydınlıkta gel
Demesinler ne de kara bahtı var

Başım döndü senelerin hızından
Biraz dur da dinleneyim ey zaman
İnsan çıkmadıkça insanlığından
Yüreğinde sevgilerin tahtı var

VAR

Git diyorsun iki gözüm
Her şeyin bir sırası var
Söylermisin senden başka
Gidilecek neresi var

TAZE YARA

Artık eteğindeki taşları yerlere dök
Başka aşıklarını artık ara peşinde
Açtığın o yaralar bende çoktan kapandı
Şu yalnız bağrım artık taze yara peşinde

GEÇ KALDIM

Yürüdüğüm çetin hayat yolunda
Senelerle azar azar kısaldım
Ömür sermayemden can pazarına
Biliyorum kaç harcadım kaç aldım

Şu dağları sabır sabır aştım da
Yorgun düştüm dertle karşılaştım da
Irmak oldum yağmurlarla taştım da
Bir denize karışmaya geç kaldım

Yüzüme hep yalancıktan güldüler
Ben yoktum ki beni bende bildiler
Güzel günler söz vermişti geldiler
Dilim yandı görüşmeye geç kaldım

Günler beni haftalardan sildikçe
Aylar geldi çok sevindim geldikçe
Elin yüzü yarış yarış güldükçe
Yol kapandı yarışmaya geç kaldım

Rüzgar sert sert başlayınca esmeye
Razı oldum gönlümle söz kesmeye
Vaktim yokken insanlara küsmeye
Kendim ile barışmaya geç kaldım

YAZI

Gizlim saklım yoktur artık bilirsin
Kadere bu kadar neden kızdığım
Esir düştü tebeşirler eline
Kara tahtalara hızla yazdığım

Bedene yön veren insan aklıdır
Ne söylersen söyle, sevgi haklıdır
Her harfinde bir feryadım saklıdır
Bir yerlere yaşlı gözle yazdığım

Akşam mı oluyor dağlar neden mor
Akşamın gelişi yürek yakıyor
Okumadan şırıl şırıl akıyor
Suların üstüne buzla yazdığım

Bunu böyle yazdım böyle biline
Yangın yeri olmuş düşen eline
Şiir olmuş tabakların diline
Adını sofraya tuzla yazdığım

Ey deli gönlümün sultan kadını
Senden aldım yaşamanın tadını
Gönül defterime her gün adını
Bilinsin yüz binden fazla yazdığım

EZ BAŞINI KAYGILARIN

Gerçek aşkın ışığını
Ömür boyu tut içine
Pekiyiler onur versin
Karnendeki not içine

Yarını umutla bekle
Kaybın olmaz beklemekle
Zevkindeki özü ekle
Sevgindeki tat içine

Hasret ile varsa işin
Tasalarla dolar peşin
İsyan eden özleyişin
Umudunu kat içine

Üç yürürsen üç durursun
Durup ömür doldurursun
Sır saklarım der durursun
Ne duyarsan at içine

Tükenmesin saygıların
Ez başını kaygıların
İçindeki duyguların
Soyunmadan yat içine

İlkbahar yaz sonbahar kış
Varlığını bize saçmış
Tanrı gizli kanal açmış
Ot içinden süt içine

GÖNÜL ADASI

Gönül hepimizin en güzel yeri
Mevsimi geçmeyen gönül burası
Nefes alış verişidir yaşamak
Sevgi insandaki ruhun gıdası

İbret albümünde ebetle ezel
Sevgiyle beraber her şeye bedel
Yaşamak ne güzel sevmek ne güzel
Bunun hiçbir zaman geçmez modası

Nefes almak gerçek ötesi yalan
Kıymetini bilsin nefesi alan
Gönül senedine sözle atılan
İmzadır sevenin nazı edası

Gerçeklerden böyle bu kaçış niçin
Beyhude koşmak ne ardından hiçin
Tatil beldesidir sevenler için
İnsan ülkesinin gönül adası

Hani nerde kim rastlamış eşine
Sevginin her yaşta düşün peşine
Ayrılığın aramızda işi ne
Ayrılıktır sevginin yüz karası

KENDİNE AÇ KAPIYI

İlk önce sen kendine aç kapını
Kendini karşıla hisler içinde
Çevrene kulak ver dinle bakalım
Kendi sesin var mı sesler içinde

Unutma içinden geçtiğin yolu
Çiçeklerle süslü bak sağı solu
Yarınlar her zaman umutla dolu
Yarını umutlar besler içinde

Hayat insanlarda bir uzun yarış
Ne güzel finale gülerek varış
Git de sen ilk önce kendinle barış
Ne işin var senin küsler içinde

Her derdi bilmişsin kendine yakın
Gönlünden olmamış sevgiye akın
Bir daha boşuna dolaşma sakın
Sonu görünmeyen sisler içinde

Artık bu gidişin bir yerde dursun
Artık gün ışığı sana da vursun
Ne diye kendini aramıyorsun
Bol ışıklı tüm adresler içinde

O

Öylesini böylesini anlamam
Zaman susmuş ona selam duruyor
O izin verirse dağ başlarını
Sislerle dumanlar çöküp sarıyor

Hiç durup bakmıyor yüzüne hiçin
Dörtten hesabını soruyor üçün
Gözlerinden umut toplamak için
Bakışları çok işime yarıyor

O bir tohum yüreklere ekilen
O bir bayrak gönüllere çekilen
Yorgun dudaklardan yere dökülen
Sözler sokaklara onu soruyor

Bazen fazla uslu bazen haşarı
Yanında yürümek büyük başarı
Çıkmasa evinden bir gün dışarı
Herkes caddelerde onu arıyor

Görmeden demeyin bu neyin nesi?
Konuşmasa bile susmuyor sesi
Sanki gözler iki alev füzesi
Otomatik bakışlarla tarıyor

YAR BEYAZI

Boş bir defter gibi düştüm eline
Kaleminden bekliyorum yazını
İki sayfa, sekiz sayfa, on sayfa
Sayfalara bol bol doldur nazını

Ustalaştım bana seni eklerim
Dilimde bekliyor diyeceklerim
Dur dediğin yerde on gün beklerim
İki etmem her dediğin sözünü

Sevgi kuvvet katar gönül bağına
Gönül bağı yoldur sevda çağına
Siteminin gücüm yetmez çoğuna
Yazacaksan azını yaz azını

Tanrı vermiş beyazlığı tenine
Güneş gibi ışık verir gününe
Kar beyazı denen rengin önüne
Seninle koydular yar beyazını

GELMİŞ

Söylenmez hiçbir şey hiçbir kelime
Bu böyle nasıl hal, böyle nasıl iş
Tomurcuk, tomurcuk dol ki gözlere
Desinler goncanın gül vakti gelmiş

Sabahları güne gülerek başla
Ne işin var senin çatılmış kaşla
Gün gün yaşadağın on dokuz yaşla
Narin endamının dal vakti gelmiş

Sen saklısın umutların özünde
Güzelliğin bayramı var yüzünde
Neden ıslak bakışların gözünde
Demek damlaların sel vakti gelmiş

Yürüyorken bastığın yer yanıyor
Seni gören canlı ateş sanıyor
Kuşlar gelip saçlarına konuyor
O çılgın kuşların tel vakti gelmiş

Şunlarla bunlarla aklını bozma
Böyle dedim diye bana da kızma
İşte bak ağzından başlamış sızma
Sende dudakların bak vakti gelmiş

UYGUN ZAMANLAR

Prof. Dr. *Necdet Basa*'ya

Uygun zamanlar olur insanın hayatında
Sen onları yakından tanıyıp bileceksin
Yanımdan ayrılmadan, onlar sana güç verir
Dağları deleceksen o güçle deleceksin

Kendini öyle ver ki o uygun zamanlara
Onlarla ağlıyorken onlarla güleceksin
Başını yaslayarak o uygunun dizine
Kötü düşünceleri aklından sileceksin

Bir mendil bileceksin uygun zamanları hep
Alnındaki terleri onlara sileceksin
Kendinden kaçmak için bir gün karar verirsen
Mutluluğun yanına onlarla geleceksin

Onların sayesinde coşuyorken sevinçten
Bütün dertler acılar senden elini çeksin
O uygun zamanlar hep bir fırsat bütünüdür
Onları sen yüzlere binlere böleceksin

BİLESİN

İlk uçak mı otobüs mü tren mi
Ordan kalkan ilk araçla gelesin
Ayağını basar basmaz buraya
Hemen senin olacağım bilesin

Altın takacağım bileklerine
Kurban keseceğim dileklerine
Girsen iğnelerin deliklerine
Beni sende bulacağım bilesin

Uğruna hep yıllar verdim yaş aldım
Yaş yetmedi bir de dertli baş aldım
Birden bire yokluğuna boşaldım
Bundan sonra dolacağım bilesin

Senden başka yön vermedim yönüme
Haziranda kar düşürdün günüme
Engel diye kim çıkarsa önüme
Tutup esir alacağım bilesin

Bu aşk yollarına beni salıp da
Ömrümü çürüttün ayrı kalıp da
Bir ut gibi kucağıma alıp da
Seni üç ay çalacağım bilesin

BEN

Sensizlikle kavgalıyım yıllardır
Hasretin şu derin kuyusunda ben
Gece sana rüya rüya geleyim
İçimdeki deli uyusun da ben

Seni sevmek bence en büyük varlık
Yapmadan eriyen mum oldum artık
Dalgalar önünde kum oldum artık
Çılgın denizlerin kıyısında ben

Dardır koca dünya başıma dardır
Senden buna yüzde yüz katkı vardır
Gözlerini alkışlarım yıllardır
Gördüğüm her rengin koyusunda ben

Bir Mayıs günüydü burdan gidişin
Yıllar geçip gitti, orda ne işin?
Hasret bedelini öderim peşin
Her gelen senenin Mayısında ben

Hasretine beni sık sık saplarım
Senelerde ay ay gün hesaplarım
Seni çıkarırım, seni toplarım
Bütün rakamların sayısında ben

İSTERSEN

Fark etmez hangi gün olursa olsun
Gideceğin yolu bana göstersen
Sevgilim o yolda bir ömür boyu
Öperim bastığın yeri istersen

Sen şu sevgideki güce bak güce
Gözde çiçek açar yaşlar sevince
Sen de seveceksin vakti gelince
Ak alnında sevgi teri istersen

Nasıl olsa ay buluta girecek
Ömür nasıl olsa sona erecek
Gönül sana varlığını verecek
Gelip benden Soyueri istersen

Koş da pencereye dışarı bakın
Gönlümü görürsen şaşırma sakın
Gecenin içinde sabaha yakın
Gizli gizli al içeri istersen

Toz duman sarmadan aşk yollarını
Hiç durma sevgiye aç kollarını
Zaman kaçıracak genç yıllarını
Asla vermeyecek geri istersen

ÖMÜR

Yücelerin yücesinden
Gelmiş bulmuş emir bizi
Gece gündüz, nefes nefes
İçip gider ömür bizi

Uzak gibi yakın gibi
Kader sırtta yükün gibi
Vakti gelmiş ekin gibi
Biçip gider ömür bizi

Dışta gülüş içten yara
Düşünürüz kara kara
Tohum etmiş zamanlara
Saçıp gider ömür bizi

Bağ kavgalı üzüm ile
Uğraşıyor çözüm ile
Yanımızdan bizim ile
Geçip gider ömür bizi

Bir gün güneş, bir gün yağmur
Gökte bulut, yerde çamur
Yıl oklava, insan hamur
Açıp gider ömür bizi

HOCAM

Prof. Dr. *Abidin Kumbasar*'a sevgilerle

Biziz koca günün her saatinde
Sevgilerle dolan Kumbasar Hocam
Daha söylenecek çok sözümüz var
Fırsattır kaybolan Kumbasar Hocam

İnsan dertsiz olmaz, dağın karı var
Bizi bizde gözetleyen biri var
Giden hoş gitmiyor dersek yeri var
Hoş gelmiyor gelen Kumbasar Hocam

Bu yaşta içimiz sevgiyle dolu
Bizde asfalt olmuş sevginin yolu
Bir düşün yurdumun sevgili kulu
Biziz aşkla dolan Kumbasar Hocam

Sen de bir yuvanın temel taşısın
Vatan kavgasında elebaşısın
Sabahlar yeter ki bizden ışısın
Biz olalım gülen Kumbasar Hocam

İnsan sevgisiyle taşar özümüz
İşimizden kara çıkmaz yüzümüz
Neler gördü hocam neler gözümüz
Bize yeter kalan Kumbasar Hocam

Bizi tanımayan suçlu bilse de
Çoktan aklanmışız biz ilk celsede
Ömür bahçemize hazan gelse de
Biz olmayız solan Kumbasar Hocam

Biz altın madeni bulmuşuz yarda
Bu yüzden hayatta kalmadık darda
Bizi gören görür kör olsalar da
Bizi herkes bilir Kumbasar Hocam

Beni kucaklarsın yiğit gönlünce
Ne yapsak yakışmaz biz gibi gence
Ülkemizde pek az kalmışız bence
Dosttur bizi bulan Kumbasar Hocam

AKIL

Yıllar bitti neredesin
Gözümdeki tel duvaklım
Bunu böyle bilsin herkes
Dışta olmaz içte saklım

Biri sana bir şey dese
Beş ölümdür her vesvese
Hesap ettim neredeyse
Kırk senedir sende aklım

MUHABBET

Muhabbet denizdir dostluk sahili
Gönül pencereni aç muhabbete
Seneler geçiyor şöyle bir düşün
Şu ömrün yetecek kaç muhabbete

DÜNYA

Şu dünya anlaşmış hayatımızla
Ömrümüze her gün bir şey katıyor
Bizim için yaratılmış mevsimler
Güneş bizim için doğup batıyor

Kimimize bol veriyor malları
Kovanıyla yediriyor balları
Kimimize kapatıyor yolları
Acımadan bir köşeye atıyor

Doğup başlıyoruz derse zamanda
Parselliyiz arsa arsa zamanda
Bizim için neler varsa zamanda
Dünya onu yanımızda tutuyor

Bizim için hava deniz ve kara
Asla çalışmaya vermiyor ara
Hayat, zaman denen büyük tüccara
Bizi güne bölüp bölüp satıyor

Bedende öderken can pahasını
Canın vermiyor ki, bir dahasını
Salıp üstümüze ejderhasını
Ecel ile birer birer yutuyor

YETER

Yeter her gördüğün yerde ettiğin
Benim için artık gün günden beter
İstek sağnağınla sel içindeyim
Her isteğin üç dört, beş oldu yeter

Hesap ettim tamam yedi senedir
Bilmiyorum şarkı nedir saz nedir
Unutturdum bahar nerde yaz nedir
Ömrümün her günü kış oldu yeter

Başladıkça diken olup batmaya
İmkan mı var gece rahat yatmaya
Halim yokken iki adım atmaya
Yürü dediklerin koş oldu yeter

Böylesine ters gelmesi zarımın
Arasında kalmam birle yarımın
İçteki sımsıcak duygularımın
Hepsi kaldırımlık taş oldu yeter

Kimi şikayete gideyim kime?
Kader imza atmış şikayetime
Bakışların bile artık etime
Saplanan sipsivri diş oldu yeter

MUTLULUK

Dünyaya bir kere gelen insanda
Mutluluk her şeyden önce mutluluk
Sevgiyle gönüller arasındaki
Bitmeyen barıştır bence mutluluk

Sevgiler çoşkuyla kalplere dolsa
İnsan ömür boyu hep mutlu olsa
Geceler uzayan çetin bir yolsa
Sabaha varıştır bence mutluluk

Sevgi çiçek çiçek açsın teninde
Gülüşlerde hakkın olsun senin de
Yaşadığın güzellikler önünde
Selama duruştur bence mutluluk

Sevmede seninde olmalı yerin
Ne olur sevgiye çok değer verin
Yürekten sevenle sevilenlerin
Girdiği yarıştır bence mutluluk

Güzel güzel yaşa hep güzel huyla
İşin olmamalı bulanık suyla
Hayat cephesinde sevgi topuyla
Hedefi vuruştur bence mutluluk

İNSANIZ

İnsanız elbet de onur duyarız
Senelerin bizi ziyaretinden
Tanrım, bizi mahrum etme ne olur
Şu güzel günlerin ziyafetinden

Kini, düşmanlığı içten atalım
Atalım da rahat rahat yatalım
Moral gücümüze moral katılm
Yaşamanın yiğit cesaretinden

Bazen sarsılır da altımızda yer
Talih yüzümüze bakmadan gider
Gönül bahçesine insan gül diker
Bir şey kaybetmezse nezaketinden

Hayat tarlasına ömür ekeriz
Yıllarda eriyen kesme şekeriz
Zaman olur neler neler çekeriz
Duyguların aşka kefaletinden

Düşmanlıklar sevgilerle yıkılsın
Yarınlara ak alınla çıkılsın
Göğüslere altın nişan takılsın
İnsanın insanlık asaletinden

Hayat yüzümüze gülerek baksa
Batsın bir insanda insanlık yoksa
Kurtarsın kim gelip kurtaracaksa
Bizi hırsımızın esaretinden

BİLEMEDİM

Bilemedim bunca yıldır bir türlü
Bana kader neden böyle kızıyor
Acıların nesi varsa karşıma
Çıkıp çıkıp beni her gün üzüyor

Tez başladı kader benden bıkmaya
Huy edindi beni yere yıkmaya
Sabah karar versem yola çıkmaya
Gece hava birdenbire bozuyor

Yen diyorlar şu çileni artık yen
Boranın yüz katı başımda esen
Dertlerin turistlik bölgesiyim ben
Bütün yıl durmadan beni geziyor

Emekler yıllarla gitti havaya
Yandıkça benzedim kızgın tavaya
Erciyesten bir çığ düşse ovaya
Ankara'ya gelip beni eziyor

Fırça kara çekti sarı üstüne
Görenlerden soru soru üstüne
Dünyadaki dert zarfları üstüne
Kader benim adresimi yazıyor

DİLEK

Her ağaçta dal dal seni bulmuşum
Çiçeğin meyveyi bulduğu gibi
Ömür boyu aramız hoş olaydı
Dal ile yaprağın olduğu gibi

Gönül meclisinden çıkmış yasayız
İçi sevgi dolu etten kasayız
Ayrı çekirdekte aynı posayız
Zeytin ile yağın olduğu gibi

Çileler bir türlü gelmedi dize
Kader de bir fırsat vermedi bize
Hep hasret yaşadık birbirimize
Yağmurla toprağın olduğu gibi

Yıllar geçti kapanmadı yaramız
Kavuşmaya gelemedi sıramız
Ömür boyu açık kaldı aramız
Balıklarla ağın olduğu gibi

Çektiğimiz alnımıza ter olsun
Al şafaklar bahtımıza yer olsun
Bizde buluşaydık yılda bir olsun
Üzüm ile bağın olduğu gibi

DOKTORLUK

İşte kalem işte kağıt
Sabah akşam yaz yaz dağıt
Meyve versin salkım söğüt
Dersen eğer doktorluksun

Öyle bakma deli deli
İnek içti koca gölü
Konuşmuyor niçin ölü
Dersen eğer doktorluksun

Yılla artar insan yaşı
Sağlıktır her işin başı
Dalda kumla vurdum kuşu
Dersen eğer doktorluksun

İsyan etse bir gün ilik
Kemiğinde açsa delik
Erimeli karda çelik
Dersen eğer doktorluksun

Senelere gireceksin
Nice aylar göreceksin
Şubat artık otuz çeksin
Dersen eğer doktorluksun

BALIKESİR

Ferudun Yükselir kardeşime

Gel de bahtının ak olsun
Karası Balıkesir'de
Ataların yaşar durur
Töresi Balıkesir'de

Tarih çağ çağ yüze vurur
Seyretmesi bile gurur
Her haliyle yaşar durur
Karesi, Balıkesir'de

Dostudur kıymet bilenin
Merkezi yüze gülenin
Hemen sarılır gelenin
Yarası Balıkesir'de

Diline düşmüş ozanın
Yurdudur kızın, kızanın
Pek hoş geçer beş ezanın
Arası Balıkesir'de

Yeller essin başta şimdi
El kalmasın boşta şimdi
Kardeşliğin işte şimdi
Sırası Balıkesir'de

SEN

Sen artık bitirdin bende kendini
Yaşıyorsun ama sanma dirisin
Bırak geçen haftaları günleri
Ayda yılda akla gelmiş birisin

Unutma ki ettiklerin dün gibi
Çorabın başımda ördüğün gibi
Sen artık yıllarda kalan gün gibi
Benim için mazi olmuş birisin

Kolun ellerdeydi beni sararken
Eli düşünürdün hayal kurarken
Yolacağın kazı gökte ararken
Yere inip beni bulmuş birisin

Sığda kaldın ben indikçe derine
Uymadı sözlerin biri birine
Sen benim ömrümden günler yerine
Acımadan yıllar çalmış birisin

Neler çektim seni bende saklarken
Burnun ellerdeydi beni koklarken
Artık eski defterleri yoklarken
Silik nokta gibi kalmış birisin

BİR TANEM

Hep gönül gözüyle bakmışım sana
Aşktır işte bunun adı bir tanem
Senden başkasını gözüm görmüyor
Bundan şaşma hiç olmadı bir tanem

Alnına yazılmış bu yazı bir hak
Bu yolun dönüşü hiç olmayacak
Uğruna harcanan yılları say bak
Üç dört derken kaç olmadı bir tanem

Seni ilk gördüğüm günden beri ben
Seninleyim dönemedim geri ben
İki sözün biri sensin biri ben
Daha bu söz üç olmadı bir tanem

ZAMAN

Beynimden çıkıyor gözümden değil
Yüreğimde yanan aşkın dumanı
Bitmez inadına ne gün gelecek
Paydos zillerinin çalma zamanı

Seninle başladı bende erime
Pek vakitsiz kurt düşürdün sürüme
Gelsin de el koysun öpüşlerime
Sendeki kirazla elma zamanı

DÜŞÜNDÜKÇE

Bunca yıldır kaderimin boyunu
Nedendir bir türlü aşamadığım
Arkamdan geldiğin yerler ağlarken
Önümde yollar var koşamadığım

Kader benliğimden beni soyunca
Ürperdim içimden bir ses duyunca
Gül gördüm hayatı ömür boyunca
Koklayıp koklayıp okşamadığım

Aşkın ateşiyle onurdur yanmak
Böyle cayır cayır yananlara bak
Kara bahtım sende beni böyle yak
Yerde külüm olsun eşemediğim

Sular yerde ırmak ay gökte bedir
Bunlar bir güzellik değil de nedir
Dert oldu ellere bunca senedir
Alçalarak gözden düşemediğim

Ey umut içimden kaybolma aman
Başımı boşuna sarmasın duman
Beni benden çalma sen de ey zaman
Daha günlerim var yaşamadığım

SENİ

Geçen gece rüyalarda
Geziyorken gördüm seni
Hayalimin sayesinde
Doya doya sardım seni

Günler seni hoş bulunca
Emek verdim güne bunca
Yokluğunda kaybolunca
Hasretinden sordum seni

Umutları çal yarından
Kaçır parmak uçlarından
Tel çalacak saçlarından
Yakalarsa derdim seni

Gece dört yerinden yırtık
Birisinden bari sen çık
Ötesini sorma artık
Kaderime verdim seni

BEN OYUM

Bu nasıl alın ki bu nasıl yazı
Ondan uzamadı belki de boyum
Bir dağ eteğinde bahar beklerken
Solmuş yaban gülü neyse ben oyum

Beden bıktı kemiğinden etinden
Haberin yok metanetten metinden
Sarayın bir yangın felaketinden
Geri kalan külü neyse ben oyum

Bende isyan etti haftalar aya
Bıktı ayaklarım yol saya saya
Gidin Afrika'ya gidin Asya'ya
Oraların çölü neyse ben oyum

Damarda gezmesi zor iken kanın
Rahatı olur mu bedende canın
Aç kaplan önünde kaçan ceylanın
Kaçmadaki hali neyse ben oyum

İSTASYONDA BEKLERKEN

Tam dokuzda ordayım demiştin telefonda
Saate bakıyorum sekize on sekiz var
Ben hiç böyle görmedim istasyonda zamanı
Trenler geçiyor da geçmiyor dakikalar

Demek ki gelişine şurda bir saat kalmış
Dönüşü hiç düşünme kendi başına hürsün
Ayrılık ne hallere sokuyormuş insanı
Trenden iner inmez gözlerinle görürsün

Şu anda bakıyorum saat tam sekiz buçuk
Şimdiden ateşinle tutuştum yanıyorum
İstasyonda her duran trenin kapısından
Valizinle hep seni inecek sanıyorum

Vagon penceresinden görünce el edersin
Senin ile gelecek neşesi şu yolların
Ayırma gözlerini gözlerimden ne olur
Boynumda on dakika öyle kalsın kolların

Yanlış trenlere mi bindin yoksa şaşırıp
Saate bakıyorum on biri on geçiyor
İstasyon tren tren yıkılıyor başıma
Hayalin gözlerimden vagon vagon geçiyor

Bak saatler on iki ben hâlâ bekliyorum
Zamanın çılgınlığı üstüme devriliyor
Bir köşede yapyalnız bekleyen bu adam kim
Diyenlerin gözleri yüzüme çevriliyor

YER

Yıllardır doğruyu yazmış yazanlar
Bedenler komşuymuş her zaman derde
Gözler, kirpik kirpik alkış tutarmış
Neşenin yüreğe girdiği yerde

Bize ilkbaharı verirken kışlar
Dallarda yemyeşil bir hayat başlar
Kanat çırpa çırpa gülermiş kuşlar
Yemi yavrusuna verdiği yerde

Çorak toprakların halini görün
Çok acı oluyor susması yerin
Yüzünde olurmuş eli kaderin
Bir insana tuzak kurduğu yerde

Olgun meyvelerde gülerken tatlar
Ağaçlar zevkini ikiye katlar
Günlerce sessizce ağlarmış otlar
Avcının bir kuşu vurduğu yerde

Akıl her insana bir düzen vermiş
Yürü demiş doğru yolu göstermiş
Ayaklar ezmeye kem göz istermiş
Bir kalbin bir kalbi kırdığı yerde

İNSAN

İnsan bir anahtar gibi takılı
Adı hayat olan anahtarlıkta
Can borcunun senedidir her nefes
Ödeniyor varlık ile darlıkta

Her yıl katlanırız ömrün kışına
Kaderde çıkmak yok aklın dışına
Umutla geçerken işin başına
Yarını düşünmek var pazarlıkta

Ömrü sırtımıza yük gibi sardık
Her gün gide gide bir yere vardık
Hayat holdingleri içinde artık
En büyük sermaye bahtiyarlıkta

SEBEP

Kimse alınmasın diyeceğimden
Bıktım sebeplerden bıktım niçinden
Küçük odalarda perceresizim
Alın beni karanlığın içinden

ÖPÜŞ

Gökyüzüyle yeryüzünün arası
Niçin böyle ırak olmuş ki niçin
Sanki dudakları yağmur ile kar
Gökyüzünün yeri öpmesi için

CANIM ÇEKİYOR

Sevginle tavlanmış gönül tarlama
Islak bakışların seni ekiyor
Böyle yaşıyorsan kızma ne olur
Elimde değil ki canım çekiyor

DÜNYA HAKKI

Yılların yollarında biz hayatı izleriz
İçimize doğanı bir sır gibi gizleriz
Yaşamak insanlara verilmiş dünya hakkı
Onu yaşatmaz hale getiren de bizleriz

AŞK

Aşk deriz adına gün gün yaşarız
Yürekte saklıdır ayak izleri
Onun için icat olmuş notalar
Onun için bütün şarkı sözleri

Yanındadır gidersen git ne yana
Tanrı ödül verir onu tadana
Ateştir damarda kaynayan kana
Gülüş gülüş süsleyendir yüzleri

Onun sıcaklığı umudu besler
Onurdur gönülde çınlayan sesler
Sevenler için o çiçekle süsler
Yürüdüğü yokuşları düzleri

Onun tohumunu gönlüne ek de
Arzuların çiçek açsın dilekte
Bükülmeyen kuvvet odur bilekte
Yürekte çok eden odur azları

Durma ondan yana koş akın akın
Unutma o sana senden de yakın
Onu ömür boyu unutma sakın
Gözlerinde olsun onun gözleri

BAŞKENT'İN ESKİ YILLARI "NOSTALJİ"

Dr. *Bülent Kalıpçı*'ya

Karagöz Kemal kimdi?
Hani nerede şimdi
Cebeci çayırının
Çocuk bisikletleri?
Kasapların nerede
Çengeldeki etleri
Nerede Dikmendeki
Arap Selim'in yeri
Hani, altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Ulus meydanı geniş
Çınçın'ın yolları dar
Yolları, uzatalım
Gençlik parkı kadar
Majestikte bu gece
Manço'nun konseri var
Gece kavga çıkarmış
Barda Altındağlılar
Hani atmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Mamak deresi taşmış
Fazla olmuş hasarı
Hergele meydanına
Kurulmuş bit pazarı
Bırakıp gece kaçmış
Gönül, Necdet Yazarı
Yeni doğanlı gençler
Basmışlar yeni barı
Hani altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Harbiye'ye beş sıfır
Yenilmiş Demirspor
Git Gençler Birliğini
Hasan Polat beyden sor
Bu yıl Hacettepenin
Şampiyon olması zor
Ankara güçlü Natık
Neden böyle yapıyor
Hani altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

At pazarı konuşsun
Kayabaşı sen sus da
Kayaşdan kiraz gelmiş
Hacettepeli dosta
Cemaliyi vurmuşlar
Altındağlılar yasta
Nerede Arap Fevzi
Kuyumcu Zeynel usta
Hani altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Hacettepede büyük
Hamam önünde doğan
Atıf beyde süt satar
Sabah ineği sağan

Beş kuruşa yumurta
On beş kuruşa soğan
Merhaba Bentderesi
Merhaba Hacıdoğan
Nerde altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Nerede Çubuk çayı
Yatağı suyla dolu
Kemanda Naci Tektel
Esenpark'ın sağ kolu
Konuş Abidinpaşa
Ne oldu Nato yolu
Hergele meydanında
Doğanbey Karakolu
Hani altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Çınçın'ın hani nerde
Fal bakan bacıları
Nerde Hacıbayramın
Günlük duacıları
Nerede gecelerin
Seyyar bozacıları
Gece ahlak masası
Basmış Tabarin Barı
Nerde altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Gençlik Parkı içinde
Emirgan çay bahçesi
Taş Plaktan geliyor
Hacer Buluş'un sesi
Yukarda Atpazarı
Alt yanda Bentderesi
Hani Hacettepenin
Yağcı Fehmi efesi

Nerde altmış ytmişler
Ne tarafa gitmişler?

Kömüre zam gelecek
Diyorlar gelecek kış
Atıfbeyli Nurtekin
Hergelede yer açmış
Gece kuşu Sabahat
Şöför Ahmete kaçmış
Suzan Güven Konak'ta
Program yapacakmış
Nerde altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Atıfbeyi'in gençleri
Hepsi olmuş biracı
İş bankası müdürü
Çankayada kiracı,
Ulus Tabarin Bar'da
Patron Feriha bacı
Bahçeleriyle Dikmen
Bağlarıyla Ayrancı
Nerde altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Ayaştaki kovanlar
Beklerken arısını
Kirazlar al kaybetmiş
Kaysılar sarısını
Tabancayla vurmuşlar
Evde bar karısını
Gazi orman çifliği
Çaldırmış yarısını
Nerde altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

Ne tez geçiyor böyle
Seneler hem de ne tez
Çok şey alır içine
Açarsak bir parantez
Git Çubuk barajına
Keyfince ve bol bol gez
Sazda Bayram Aracı
Barda Kürdan Muazzez
Hani altmış yetmişler
Ne tarafa gitmişler?

SENİN YÜZÜNDEN

Sana gidemeyen zarflar kan ağlar
Adresler üzülür senin yüzünden
Her gün sana doğru kaç posta kalkar
Kaç mektup yazılır senin yüzünden

Gönülde yaşarsın gözden girerek
Beni alkışlarım sana ererek
Bakış mavzerinle ayda kaç yürek
Kurşuna dizilir senin yüzünden

Niceler gönlüne seni peylemiş
Kimi gülmüş kimi feryat eylemiş
Seni görenlere hasret söylemiş
Çok gurbet gezilir senin yüzünden

Kimler gülmüş kimler bezmiş canından
Pes edip çekilmiş aşk meydanından
Ne gün geçsen camilerin yanından
Çok namaz bozulur senin yüzünden

AKŞAM ÜSTÜ

BU GÜNLERDE

Mesafeler biraz daha daraldı
Dünya, biraz daha, dar bugünlerde.
Güneşle yıkanan karşıkı dağlar,
Akşam inmiş gibi, mor bugünlerde

Yıllarda bir başka çığlık başladı,
Her geçen gün, ciğerimi dişledi.
Başım sis içinde, içim kışladı,
Bağrıma yağıyor, kar bugünlerde

Bunu böyle yazmış, hak benim için
Bir teselli bile yok benim için.
Baktıkça kaçıyor, gök benim için
Bastıkça çöküyor yer bugünlerde.

Az mı kaldı nedir, artık sırama
Bir şeyler dayandı artık şurama
Karışıp duruyor neşeler gama
Gülmekle ağlamak bir bugünlerde

Sanki Taklamakan, Gobi içimde
Herşey savrulmaya tabi içimde
Haber gelecekmiş gibi içimde
Ne telaş ne telaş var bugünlerde

Her an karşısında canın hasımı
Birden duruverdi rüzgar esimi
Herkes sağır duymuyorlar sesimi
Görmüyorlar herkes kör bugünlerde

Artık engelleri aşmak güç loldu
Akşam erken bastı, sabah geç oldu
Kader kanununda gülmek suç oldu
Nefes almak bile zor bugünlerde.

Ne gelse bir daha benden gitmiyor
Bir şey koparmadan günler bitmiyor
Yükü taşımaya mecal yetmiyor
Zannımca duracak tır bugünlerde

Yarından umut yok, unuttum dünü
Şu ölüm, belki de bir cuma günü
Verip dört adamın omzuna beni
Evimi babasız kor bugünlerde

BİNGÖLLÜ DURMUŞ

Oğlum *Emrah*'a

Bingöl'ün beş evli bir dağ köyünde,
Bir ağaç altında doğmuştu o.
Hem yetim, hem öksüz kaldı da,
Susuz bir çiçek gibi buruştu o.

Dağları tanıdı insanlardan önce,
Yoku öğrendi vardan önce.
Bazen kimsesizliği aklına gelince,
İçiyle kıyasıya vuruştu o.

Gücüne ellere cömertçe verdi,
Ne yüzü güldü, ne muradına erdi.
Dağ çıksa karşısına ezerdi,
O ne bakış, o ne duruştu o.

Hep eller için büyüdü yüreği,
Olamadı bir evin orta direği.
Eline aldı mı kazmayı küreği,
O ne sallayış, o ne vuruştu o.

Boz tarlalar boyunca hürdü,
Ek dediler ekti, sür dediler sürdü.
Öl deselerdi, gözünü kırpmadan ölürdü,
Yüz binlerin içinde bir kuruştu o.

Genç genç kıvrandı da bin bir acıyla,
Kimseye yan bakmadı gözünün ucuyla.
Vatanı duyunca şahlandı gücüyle,
Yürü dediler, koştu o.

Başkent'e gelmişti günün birinde,
Çalışıyordu bir inşaat yerinde.
On katlı binanın üzerinde,
Dağları düşündü de, coştu o.

Geçen kış, buzlar kalıplaşırken suda,
Bir gece, sabaha karşı dondu da,
Ölüsünü buldular gecekonduda,
Baktılar, Bingöllü Durmuş'tu o.

GÖZLER

Gözler var, insana bir hayat veren,
Çilli keklik gibi, seken gözler var.
Gözler var, yıllarca bakmadan gören,
Yıllarca görmeden bakan gözler var.

Gözler var derinden derine vurgun
Yorgun uyanıktır, uyanık yorgun,
Bazen körfezdeki koy gibi durgun
Bazen bozbulanık akan gözler var.

Bazen yakın bir dost yanıbaşında
Yaz sıcağı verir, ömrün kışında
Bazen hayat sunar her bakışında
Bazen da hayatı yıkan gözler var.

Gözler var, halini sormadan niçin?
Kaç kere ardından kapanmış hiç'in
Yıllarca daldığı boş yollar için
Yağmur gibi yaşlar döken gözler var.

MUHABBETE

Muhabbet denizdir, dostluk sahili,
Gönül pencereni aç, muhabbete.
Sevgiyi hiç eksik etme içinden,
Sevgidir, güç katan güç muhabbete.

Bir olmalı için ile dışın bir,
Geri dönmez uçar ise, kuşun bir.
Seneler geçiyor hele düşün bir,
Şu ömrün yetecek kaç muhabbete.

Bir düşün o eski günlerin neydi?
Umudun yolların üzerindeydi.
Kaldır şu kadehi şerefe haydi,
Kaldır da aşk için iç muhabbete.

Dağlar yalnızlaştı tozadı yollar,
Tozayan yollarda kayboldu yıllar.
Dostlar meclisinde bugün tören var,
Gelin giydirelim taç muhabbete.

BİZ

Gerçeğin sesinden almışız emri
Çekmişiz dertlerin kur'asını biz
Çile pazarında satarak ömrü
Ödedik bu evin kirasını biz

Sevdik sevgilerin yücesi ile
Uğraşmadık fikrin cücesi ile
Dilimizde aşkın hecesi ile
Sora sora bulduk burasını biz

Doğru yolu, doğru sözü hak bildik
Yürekten gülmeyi ağlamak bildik
En kutsal ender yer olarak bildik
Seven iki kalbin arasını biz

Boş yere ardından koşmadık hiç'in
Yaşıyorken yandık hep için için
Yıllardır gülmeyen bahtımız için
Seçmişiz renklerin karasını biz

Dostluktan ayrılsak boşta kalırız
Dost taş olsa altın sayar alırız
Dost nerede olsa arar buluruz
Sarar sarmalarız yarasını biz

BU GECE

Bütün aylarıyla girdi odama
Geçmiş senelerden biri bu gece
İç be deli gönül sabaha kadar
Tam sarhoş olmanın yeri bu gece

Aylar birer birer dizildi öne
Senet imzaladım her geçen güne
Bakma yaprakların döküldüğüne
Bir yılın geliyor geri bu gece

Yol yarıyı geçti menzil yakında
Harman savruluyor gözüm ekinde
Çilelerle dolu ömür yükünde
Dertler konuşmasın bari bu gece

VARIŞ

Öyle bir problem var ki özümde
Matematik aciz kaldı çözümde
Hayat sıra dağlar iken gözümde
Aştım, aştım, aştım sona yaklaştım

Geçmedi deniz'in sözü martı'ya
Yetmedi eksi'nin gücü artı'ya
Çektiğim dertleri vursam tartıya
İnan ki üç dört tona yaklaştım

Yolum güçleşiyor dağlar bittikçe
Titredim adını her işittikçe
O bana koşuyor benden gittikçe
Ben ondan kaçtıkça ona yaklaştım

Ölümden zulümden korkum artık yok
Çöktü değirmenim ark'ım artık yok
Bir yük katarından farkım artık yok
Boşalacak istasyona yaklaştım

TÜRKÜLERİM

Oğlum *Emrah*'a

Koşar telden tele dökülür sese
Ben beni söylerim türkülerimde
Özlem çağıl çağıl aşk yığın yığın
Ben beni söylerim türkülerimde

Gah Emrah olurum dert ile dolan
Gah bir Köroğlu'yum mert ile dolan
Seyrani, Sümmani, Karacaoğlan
Ben beni söylerim türkülerimde

Değirmen değirmen dönen taş benim
Yaylalar içinde öten kuş benim
Vatan yüreğime oturmuş benim
Ben beni söylerim türkülerimde

Ezo gelin hıçkırırken derinden
Kalbim parçalanır orta yerinden
Sende beni söyle bildiklerinden
Ben beni söylerim türkülerimde

ÖLÜM SEZGİSİ

Bahattin Canbaş'a

Hayat ayarsız bir saat örneği
Ummadığın anda geri kalacak
Bir ömür boyunca düşündüklerin
Bir gün dudağında yarı kalacak

Değince alnına ölümün eli
Sona varacaksın silip evveli
Bu tımarhaneye gelen her deli
Sanma yüzyıllarca diri kalacak

Kimleri özledin kimi aradın
Yaşamaktan başka neye yaradın
Birgün silininçe defterde adın
Nüfus kütüğünde yeri kalacak

On metre patiska son giyeceğin
Ne dediğin belli ne diyeceğin
Belki son durakta özleyeceğin
Yaşlı gözleriyle biri kalacak

İşit uzaklarda çınlayan sesi
Her başlangıcın var bir neticesi
Ne Ahmet, ne Mehmet, ne Hatice'si
Ne de Halil Soyuer'i kalacak

DİYE

Yıllar taşımaktan bıktı ayları
Yol yarıya vardı gün ikindiye
Kaç yıl sensizlikle ürperdi içim
Kaç mevsim bekledim gelirsin diye

Dönen değirmenin benim çarkında
Farkında gerçeğin içim farkında
Sabırla bekledim yılın kırkında
Belki çektiğimi bilirsin diye

Rüzgarlarla estim hep senden yana
Sakladım kalbimde her yeri sana
Allah o şahane gözleri sana
Derdi bana vermiş delirsin diye

İÇİMDE

Bu gece neden bilmem
Ürperiş var içimde
Beni kaybeden yıllar
Beni arar içimde

Acılar böyle çoksa
Bahtım acıya toksa
Aşkı eğer o yoksa
Neye yarar içimde

Ne olursun ez beni
Ölüm öldürmez beni
Adım adım gez beni
Diyar diyar içimde

Bir gerçeği fark ettim
Yarı yoldan çark ettim
Neyim varsa terk ettim
Sana kadar içimde

Ey suyu durgun ırmak
Benden çıktın bana ak
Döküldü yaprak yaprak
Nice bahar içimde

KARDEŞÇE

Şu eşsiz yurdun kıymetini
Bilelim kardeşçe, kardeşçe.
Gideceksek dostça gidelim
Gelelim kardeşçe kardeşçe.

His olmaz içini bozanda,
Neslimiz var, kızda, kızanda.
Sazımızı aynı düzende,
Çalalım kardeşçe, kardeşçe.

Bu vatan kardeşliğin yeri
Unutarak bütün kinleri
Havaya ak güvercinleri
Salalım kardeşçe kardeşçe.

İçkimiz dostlukla mezeli
Dostluklar olmalı ezeli.
Daima, doğruyu güzeli,
Bulalım kardeşçe kardeşçe.

Dostluklar verilirmiş haktan
Yoksun değil alnımız ak'tan.
Nasibimizi yaşamaktan
Alalım kardeşçe kardeşçe.

PAZAR YERİ

Yollar biter, yıllar biter,
Çıkar gelir, karar yeri.
Kundaktan mezara kadar,
İnsan her an arar yeri.

Bu düzen olmasa böyle,
Olurmuydu tasa böyle?
Kuruluşta yasa böyle,
Göğün gücü, bozar yeri.

Dünya kafes, sen içinde,
Bir canın var ten içinde.
On metre kefen içinde
Gireceğin mezar yeri.

Gece gündüz olana bak,
Satana bak, alana bak.
Gidene bak, kalana bak,
Bu dünya bir pazar yeri.

RACA GÖNLÜM

Sağ elimden, sol elime
Neler geldi, neler geçti.
İki elim arasından,
Uzun mesafeler geçti.

Güneşi çıkardım kından,
Dert tükettim zından zından.
Nice yıllar arkasından,
Ne uzun geceler geçti.

Geçti Mayıs, geldi Kasım,
Yollarda kayboldu sesim.
İklim iklim, mevsim mevsim
Meyvalı bahçeler geçti.

Işık beklerken günümden
Sabahlar kaçtı önümden.
Benim bu raca gönlümden,
Nice Mihrace'ler geçti.

TOPRAK

Ne ararsan toprakta var,
Neyin vardır eş toprağa?
Varlığını sebil eyler,
Yaz toprağa, kış toprağa.

Hakkını hiç yitirmedi
Sürdün darlık getirmedi.
Ne ektin de bitirmedi,
Altındaki boş toprağa?

Onda nimet çeşit çeşit
Varlığın toprağa eşit
Yerden gelen sesi işit
Seller gibi taş, toprağa.

Günlerin mutlu mu olur?
Gönlün muratlı mı olur?
Yemeğin tatlı mı olur?
Geçirmezsen diş toprağa.

Ar gününde var gününde,
Yakın dosttur dar gününde.
Dört mevsimin her gününde
Nefes nefes koş toprağa.

Topraktaki kalbi dinle,
Yüz borç alır, öder binle.
Vakit gelir her şeyinle,
Kabul eyler, düş toprağa.

Koyun kuzu meleşince,
Ot bitirir ince ince,
Adı, Türkiye'leşince
Kurban olur baş toprağa.

KALINTI

Eksik çıktı tüm ölçüler,
Boy'un hakkı, en'de kaldı.
Neredesiniz alçı'lar?
Kol kırıldı, yen'de kaldı.

Dilim varmaz, nasıl deyim?
Gelin'deyim, Gidin'deyim.
Bir kare kilidindeyim
Anahtar Üçgen'de kaldı.

Su'yu gözyaşından verdin
Harc'ı dağ başından verdin
Bunca yıldır, bunca derdin
İhale'si ben'de kaldı.

Boy'un hakkı en'de kalsın
Kırılan kol yen'de kalsın,
Anahtar üçgen'de kalsın
Tek umudum sen'de kaldı.

DALGA DALGA

Kıbrıs'a ilk çıkanlara

Yirmi Temmuz, şafak vakti, şahlandık
Yerinden oynadı, yer dalga dalga.
Haydi günü geldi işte, Mehmedim,
Girne'den Kıbrıs'a gir dalga dalga.

Neden şahlahmışız biliriz neden?
Canı, bugün için taşıyor beden.
Çıktık geliyoruz işte Girne'den,
Subay akın akın, er dalga dalga.

Dağlarla siperlen, yol yol ilerle,
Tarihin dopdolu şanlı cenklerle.
Jet'lerle, top'larla, çelik tank'larla,
Vur kahraman ordum, vur dalga dalga..

Beşparmak dağları, Lefkoşe yolu
Savaşın kartalı, barışın dalı.
Alnına vururken bayrağın alı
Kıbrıs'ı dört yandan sar dalga dalga.

Magosa, Larnaka, Lefke, Limasol,
Açılsın Kıbrıs'a giden şanlı yol.
Mehmedim Kıbrıs'a dalga dalga dol,
Yok olsun önünde zor, dalga dalga.

Lefkoşe tarafı simsiyah duman
Şahlanmış Mehmetçik, vermez ki aman?
Emir bu emirdir zaman bu zaman
Kıbrıs göklerine var dalga dalga.

Yirmi Temmuz ile başladı sefer,
Yirmi bir Temmuzda yazıldı zafer.
Açıldı önümde dalga dalga yer,
Sarıldı boynuma, yar, dalga dalga.

YURT EVLADIYIZ

Canlar adamışız, her karışına,
Bizlere hak olan yurt evladıyız.
Yıllar akıp gider yazdan kışına,
Dünyada tek olan yurt evladıyız.

Aman vermemişiz düşmana aman,
Çıksın aramızdan gözünü yuman.
Dağları yemyeşil, başları duman,
Suları gök olan yurt evladıyız.

İçlerde debreşen yara, doğuştan,
Nikahlıyız, yoğa vara, doğuştan.
Olsa da bahtımız kara, doğuştan,
Yazısı ak olan yurt evladıyız.

Yollara düşeriz yayalı atlı,
Gah alev yeleli, gahi kanatlı,
Sofrası apaçık, yemeği tatlı,
Ekmeği çok olan yurt evladıyız.

Tanı ey eloğlu, sen bizi tanı,
Tertemiz geçmişi, tertemiz kanı,
Kudreti, kuvveti, şerefi, şanı,
Ünü büyük olan yurt evladıyız.

İZ

İçimde, yokluğundan gelen hüzün duruyor,
Bütün aynalarda hep, senin yüzün duruyor.
Ellerimde o sıcak ellerin varmış gibi,
Alnımda yıllar yılı, alın yazın duruyor.

En güzel çağındayken aşka bende başladın,
İçim şahlanıyordu geçtiği yerde adın...
Nasıl unuturum ben, seni ey eşsiz kadın,
Yatağımda sımsıcak vücut izin duruyor.

BİR TANEM
(2)

Bahar, çiçek çiçek gelmiş dalına,
Yaprak yaprak gülüyorsun bir tanem.
Her bakışta, senin olan kalbimi,
Bin parçaya bölüyorsun bir tanem.

Rahat mı kodun ki, tende gönlümce,
İçirmezsin içerken de gönlümce.
Ne ben yaşıyorum, sende gönlümce,
Ne sen bende, ölüyorsun, bir tanem.

KALIRMIŞ

Yıllarca çöllerde gezenin aklı,
Söğütlerle süslü, çayda kalırmış.
Haftaları beklemekle geçenin,
Bütün umutları ayda kalırmış.

Senin de gelecek unutma sonun,
Kimseye kalmamış tapusu bunun.
İstasyon istasyon gezen vagonun,
Harcadığı emek rayda kalırmış.

Boz bulutlar okşasa da başımı,
Kara toprak bırakmıyor peşimi.
Şu insanoğlu'nun her gün aşım'ı,
Elinde bir (AH NE FAYDA) kalırmış.

BUNALIM...

Düştüm ki içine öyle bir derdin,
Ne kafadan ne bedenden fayda var.
Benim her şeyime göğsünü gerdin,
Ancak senden, ancak senden, fayda var.

Bu yalan dünyanın masalı boşmuş,
İçenden daha çok, duyan sarhoşmuş.
Ömrüm bu yollarda beyhude koşmuş.
Geç anladım bana, benden fayda var.

Şu doğa içinde bir zerreyim ki,
Ne yapsam nafile, daha neyim ki?
Azgın dalgaların içindeyim ki,
Ne kürekten ne yelkenden fayda var.

FELEĞE İÇLENİŞ

Bir gün buradayım, bir gün şurada,
Gönlümü göçebe kuşa döndürdün.
Çok şükür gurbeti bitirdim derken
Yolumu yeniden başa döndürdün.

Yesem de, içsem de ölü gibiyim
Aklım başımda yok, deli gibiyim,
Suya düşmüş söğüt dalı gibiyim
Yerimi yurdumu düşe döndürdün.

Akşam olur, bir köşeye yanlarım
Kederin dilinden iyi anlarım.
Keder öğütmekle geçer günlerim
Beni değirmende taşa döndürdün.

Ne şeytan isterim artık ne melek
Tutuşan içimde kalmadı dilek.
Şunu sen de bil ki, ey kahpe felek,
Halil'i çarkında boşa döndürdün.

ADINA NE DESEM Kİ?

Bir yerim var, ne desem ki adına,
Çıktığım dağlardan indirir beni.
Varımı yoğumu harcar durmadan,
Susuz değirmene döndürür beni.

Gün olur başımı göğe değdirir.
Gün olur, namerde boyun eğdirir.
Haziranda bağrıma kar yağdırır
Martın ortasında yandırır beni.

Söz dinlemez yaralarım azdırır
Her yanımı acılara ezdirir.
Yağmur yapar, bulut bulut gezdirir
Bir damla yağmadan dindirir beni.

Vazgeçirir ana, baba, kardeşten
Nice fırtınalar estirir baştan.
Bir dal olsa, yaprakları ateşten,
O dalın üstüne kondurur beni.

Şu yolları hiç durmadan yütürür,
Vücudumu gurbet gurbet çürütür.
Yazın çayır çimen gibi kurutur
Kışın sular ile dondurur beni.

ŞİLE

İstanbul'un yoktur lafı Şile'ye
Vardır İstanbul'a sözü Şile'nin.
Varsın eller hâlâ kör diye ansın
Çoktan açılmıştır gözü Şile'nin.

Adına cennettir dense de yeri
Bu böyle geliyor bin yıldan beri.
Ne vakit bitecek diyecekleri,
Ne zaman gülecek yüzü Şile'nin.

Denize açıktır çevre dağları
Göğsünün süsüdür balık ağları
Bir başka alemdir kışı baharı
Bir başka güzeldir yazı Şile'nin.

Masmavi denize suları akar
Şile'deki güneş bir başka yakar.
Her yerde her zaman karşına çıkar
Dillere destandır bezi Şile'nin.

KÖR KUYU

SANA GELDİM

Bin dokuz yüz yirmi bir. Doğup Havran'a geldim.
Her odası dert dolu bir köhne hana geldim.

Bir olgun başak oldum, elli yıllık toprakta,
Ömür hasada erdi, geldim harmana geldim.

Mısra mısra inleyip ağladım beyit beyit
Dert yüklü şiirlerle, bak işte sana geldim.

KÖRKUYU

Açın bize kapıları,
Susadık suya gelmişiz,
Dertli bir baş, içli yürek
Ezelden duyagelmişiz.

Ders almışız Ata'lardan,
Ses duymuşuz kıtalardan
Bu zamana, ötelerden,
Sanman, uyuya gelmişiz.

Korkumuz yok yangınından,
Yaşamanın son gününden,
Bir sevginin engininden,
Yüzüp kıyıya gelmişiz.

Gönül verip her ahenge,
Başlamışız bitmez cenge,
Bahtımızı kara renge,
Baştan boyaya gelmişiz.

Hem yazlıkla hem kışlıkla,
Gezdik perişan kılıkla,
Dünya diye yanlışlıkla,
Kör bir kuyuya gelmişiz.

HAYAT

Sıyrıl bu vücuttan, bu kemikten, bu fikirden
Zengin olanın, farkı ne rüyada fakirden?

Madem ki söner, her tutuşan ev bu sokakta,
Madem ki yanar, her atılan şey bu ocakta.

Madem ki doğan gün batıyor, vakte erince,
Madem ki zaman, hükmediyor hep kaderince.

Sıyrıl, bu gülüşten, bu görüşten, bu sezişten
Madem ki kaçıp kurtulacak yol ezilişten.

Madem ki bu istasyonu terkeyleme vardır,
Dardır bu vagonlar, bu peronlar sana dardır.

Raylarda düşünmekle geçer yılların amma,
Raylarda düşünmekle çözülmez bu muamma.

Sıyrıl, bu inişten, bu çıkıştan, bu dalıştan,
Bir kal'a hayat, boş yere hiç zorlama dıştan.

Avcunda sıkıp sakladığın günleri an da.
Her sandalı bir dalgaya bindir bu limanda,

Dağlarda açan bunca ümit zambağı boştur.
Boştur bu gülüşler ve bu gençlik çağı boştur.

İnsan... Bu muamma, bu ömür yüklü güvercin.
Bir gün kırılır yılların emrindeki perçin.

Ah... işte ogün, söylenir ardında uzaklar,
Bir başka kucak, ruhunu, toprakla kucaklar.

YAKLAŞMA

Öyle bir problem var ki özümde
Matematik aciz kaldı çözümde
Hayat sıra dağlar iken gözümde;
Aştım, aştım, aştım sona yaklaştım

Geçmedi denizin sözü, martı'ya
Yetmedi eksi'nin gücü artı'ya
Çektiğim dertleri vursam tartıya
Umarım ki üç dört tona yaklaştım

Yolum güçleşiyor dağlar bittikçe
Titredim adımı her işittikçe
O, bana koşuyor benden gittikçe
Ben ondan kaçtıkça, ona yaklaştım

Ölümden zülümden korkum artık yok
Çöktü değirmenim, ark'ım artık yok
Bir yük treninden farkım artık yok
Boşalacak istasyona yaklaştım

YETİŞ

Özleminin ateşinde perişan
Yokluğunun boşluğunda yalnızım.
Bütün ümitlerim seninle gitti
Dayanılmaz oldu yürekte sızım
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari
Gönlümü çiğneyip giden süvari.

Yanan ışıktayım, çıkan sesteyim
Adı sevda olan bir kafesteyim
Sensizim, bitkinim, ağır hastayım
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari
Gönlümü çiğneyip giden süvari

Durma bitti diye, çıkı'da azık
Halimi perişan eyleme, yazık...
Gönlüm, kuş ağzında dut gibi ezik
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari
Gönlümü çiğneğip giden suvari.

Yerin yurdun Van'da olsa, durma gel
İki elin kanda olsa, durma gel...
Sensizlik bin kere ölüme bedel
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari
Gönlümü çiğneyip giden süvari.

ÖLÜM DÜŞÜNCESİ

Bahattin Canbaş'a

Hayat, bir ayarsız saat misali,
Ummadığın anda, geri kalacak.
Bir ömür boyunca düşündüklerin,
Bir gün dudağında yarı kalacak.

Değince alnına ölümün eli,
Sona varacaksın... Silip evveli.
Bu, tımarhaneye gelen her deli,
Sanma, yüzyıllarca diri kalacak.

Kimleri düşündün neyi aradın?
Yaşamaktan başka neye yaradın
Bir gün silinince defterden adın
Nüfus kütüğünde yeri kalacak.

On metre patiska son giyeceğin
Ne dediğin belli, ne diyeceğin?
Belki, son durakta özleyeceğin;
Yaşlı gözler ile, biri kalacak.

İşit uzaklarda çınlayan sesi,
Her başlangıcın var, bir neticesi.
Ne Ahmet, ne Mehmet, ne Haticesi,
Ne de Halil Soyuer'i kalacak.

ORDAN ÖTESİ

Düşünüp durma boşuna
Zamansız, ordan ötesi...
Bulutsuz, sessiz, güneşsiz
Dumansız, ordan ötesi...

Sabahı yok, gece sonsuz
Kim varsa, değildir onsuz
Trenler yok, istasyonsuz,
Limansız, ordan ötesi...

Giriş için vizesi yok
İçkisi yok, mezesi yok
Konya'sı yok, Rize'si yok
Kaman'sız ordan ötesi...

Gürül gürül akan çaylar
Yanan yüreklere neyler
Sorulan, doğruyu söyler
Yalansız, ordan ötesi...

SON İSTASYON

İşte geldi yol ayrımı,
Görünüyor son istasyon,
Geliyoruz katar katar,
Gidiyoruz vagon vagon,

Ne makinist, ne Şeftren,
Durduramaz bu gidişi,
Makasçının boşunadır,
Kırmızı ışık verişi,

Çığlık çığlık düdük sesi,
Gözler dolu, eller açık
Vakit tamam derse, saat,
Diyemezsin dur azıcık.

Ne bir ışık, ne bir umut,
Ne bir valiz, ne bir çanta,
İstasyonun yasasına,
Boyun eğmek var ortada.

Bu bir varış, soluk soluk,
Bu bir bitiş lime lime,
Herkes dilsiz, herkes sağır,
Kimi soracaksın kime?

Az da gitsen, tez de gitsen,
Varacaksın istasyona,
Bu, önce'yi bitirmektir,
Başlamaktır bu bir son'a

RAZI DEĞİL

Şu senin gönlüme ettiklerine,
Allah razı değil, kul razı değil.
Bırakıp bırakıp gittiklerine,
Gönül sabretse de, yol değil.

Yaralar başladı artık azmaya,
Gülüşün yetiyor akıl bozmaya
Karar versem sana mektup yazmaya
Kalem kağıt razı, pul razı değil.

Aşkın beni götürecek idama
Böylesi de yapılır mı adama
Koynundakilerden davet var ama,
Gözler olmaz diyor, el razı değil.

Ümidim başladı artık bitmeye
Alıştım dört mevsim figan etmeye
Halimi aleme ilan etmeye
Gönül razı ama dil razı değil.

HİÇ

Rahmetli *Ekrem Güyer* tarafından Hicaz makamında bestelenmiştir

Hançeri aşkınla, ey yar, Sinem üzre vurma hiç
Öyle bir derde iriftarım ki, halim sorma hiç
Ağladıkça gözlerimden kan gelir yaş yerine
Öyle bir derde giriftarım ki, halim sorma hiç

GİDİŞ

Beni öpüşlerinle yaşatıyorsun inan.
Benden ayrıldığın gün, anla ki bitmişimdir.
Arar da bulamazsan beni, bir gün bende sen
Mutlaka seni, senden sormaya gitmişimdir.

RUBAİ

Koşturmaya fer kalmadı dizde güzelim
Gerçek ararız açtığın izde güzelim
Geç kalsa biraz hükmünü infazda ecel
Gün doldururuz hizmetinizde güzelim.

SENMİYDİN

Dün gece, alnımı dayayıp cama
Gelme, gelme diye yalvardım gama
Gece yarıları girip odama
Uykumu kaçıran korku senmiydin?

Donmuş ellerime uzanan ışın
Bilse çetiğini bu dertli başın
Dert ile sevincin, yaz ile kışın
Aradaki gerçek farkı senmiydin

Yeter huzurunda boyun büktüğüm
Geçtiğin yollara ömür ektiğim
Yandıkça duymaya hasret çektiğim
Duydukça yandığım şarkı senmiydin?

BİR ÇİFT ZEYTİN TANESİ

Siyahın en koyusu yaşıyor gözlerinde.
Her bakışta bir umut, ışıyor gözlerinde

Bir çift zeytin tanesi, konuşuyor dili var
Hayaller kirpik kirpik coşuyor gözlerinde.

Gözlerini ayırma gözlerimden ne olur
Yanıp tutuşan içim, üşüyor gözlerinde

Gözlerinle anlaşan bir çift şaheser dudak
Kalbimi bakış bakış eşiyor gözlerinde.

Bir ömür boyu baksam, doyum olmaz onlara
Buna, gözlerim bile şaşıyor gözlerinde.

Her bakışta bin kere coştun cayma sözünden
İstekler şaha kalkmış koşuyor gözlerinde

Gerçeği söylemekte fayda vardır demişler
Baktıkça gönlüm şehit düşüyor gözlerinde.

SEVİNÇ

Sevinçle bitmeli kadehimde mey
Sevinçli olmalı bütün şarkılar.
Günler sevinç ile başlamalı hep
Sevinçle, sevinçle bitmeli yıllar.

Yerde açan çiçek, dalda öten kuş
Olmasın sevinci bir an unutmuş.
Gönlüm sevinç kokan yolları tutmuş
Koşacak sevinci bulana kadar.

Öyle işlemiş ki içime sevinç
Vurmuş beyaz beyaz saçıma sevinç
Beraat kararı suçuma sevinç
Yaşayacak bende, ölene kadar.

HAYDARPAŞA

Yaşlandı bu gözler, görür amma boşa görmez,
Ahım gibi bir yolcuyu Haydarpaşa görmez.
Yüzbin kişinin ahını nakletse vagonlar
Ahım gibi bir yolcuyu Haydarpaşa görmez

KANLICA

Sayın *Erol Simavi*'ye

Bir geceye bir ömür;
Verilir Kanlıca'da
İstanbul'un sırrına;
Erilir Kanlıca'da.

Mehtap oynar su ile
Işıklar gelir dile.
Geçmiş sevdalar bile;
Dirilir Kanlıca'da

DURUYOR

İçimde, yokluğundan gelen hüzün duruyor
Bütün aynalarda hep, senin yüzün duruyor
Ellerimde o beyaz ellerin varmış gibi
Alnımda yıllar yılı alın yazın duruyor.

En güzel çağındayken, aşka bende başladın,
İçim şahlanıyordu, bir yerde geçse adın.
Nasıl unuturum ben, seni ey eşsiz Kadın?
Yatağımda sımsıcak vücut izin duruyor.

BAŞKENTE SABAH GELİYOR

Etimesgut'dan trenle,
Tan ışığından, törenle,
Dikmen'le, Keçiören'le,
Başkente sabah geliyor.

Sabah, bir selamdır Haktan
Memnun oluruz almaktan.
Yeşiller giymiş Mamak'dan
Başkent'e sabah geliyor.

Uçanlarla, kaçanlarla,
Ağaçlarda açanlarla,
Aşkı, susuz içenlerle
Başkent'e sabah geliyor.

Gölbaşı'ndan uçan kuşlar
Cebecide buluşmuşlar.
Kalkın yastıklardan, başlar
Başkent'e sabah geliyor.

DEĞİL

Ona öyle bakma sen,
O, pırlanta hiç değil,

Doğması, mutluluktu
Yaşaması suç değil.

Baştan ayağa histir,
Et, kemik ve saç değil,

Öyle zengin ki kalbi,
Hiçbir şeye aç değil.

Yarası bini geçti,
İki değil, üç değil,

Bu, hayat kavgasıdır,
Stadyumda maç değil.

FARK

Ne özünden ne sözünden,
Ne de düşmandan korkun var.
Tarlanda kara sapanın,
Değirmeninde ark'ın var.

Evin ahırından öte
Eğersiz binersin ata
Her derdin bir ayrı nota,
Söylenecek çok türkün var.

Ne suyun var ne ışığın,
Karatoprak'tır aşığın,
Sofranda tahta kaşığın,
Koyun postundan kürkün var.

Boş durur cebinde kesen,
Bulunmaz başında esen,
Yükselir üstüne basan,
Merdivenden ne farkın var.

YEMİN

Ne beklemenin hazzını bıraktın bende;
Ne bekleyenin tadını.
Senin başına yemin ediyorum işte;
Bir daha anmayacağım adını.

Geleceğim desen de,
Seviyorum desen de inanmayacağım.
Senin başına yemin ettim dedim ya
Adını bir daha anmayacağım.

ALICI

Ne gün çıkıp gitsen evden
Haberi tez'den alırız
Avcıyız, anlarız avdan
Nişanı diz'den alırız.

Bel başkadır, diz başkadır
Yardan kalan iz başkadır
Arıyız cinsimiz başkadır
Biz bal'ı gözden alırız.

Yorulmayız hiç yarıştan
Kalbimiz bıkmaz vuruştan
Elmayı doksan kuruştan;
Kiraz'ı yüz'den alırız.

MUTLULUK

Kalbimdeki çarpışı biraz olsun duy artık,
Artık biraz olsun anla beni.
Ayırma gözlerini gözlerimden,
Uzat ellerime ellerini.

Hep böyle hükmedelim zamana,
Hep böyle gitsin, bu denizde, bu gemi,
Ayırma gözlerini gözlerimden,
Al ellerine, ellerimi.

Hayat yaşanmaya değerse, senden
Çile çekilmeye değmezse benden olsun.
Ayırma gözlerini gözlerimden,
Ne olursun.

Böyle söylenmeli dudaklarda şarkımız,
Böyle yanmalı bu orman içimizde.
Gözlerimizden ellerimize doğru,
Akışı görmüyormusun bizde.

GÖZLERİNDE

Pencereler, gözlerini dikmişti gözlerine,
Gece, saçlarını yoluyordu gözlerinde.
Cıplak omuzlarından dişiliğin akıyordu
Hayaller düşerken kirpiklerinin üzerine
Ay tutulması oluyordu gözlerinde.

Karşıdaki kırık aynanın ortasından
Çoktan unuttuğun yıllar geçiyordu.
Dizlerin titriyordu gerçeklerin kapısında,
Başını avuçlarına aldığın zaman,
Dişiliğin yıkanıyordu gözlerinde.

Bütün yorgunluğundan soyunmuş bir şehir
Ve bütün gece seni bekleyen duraklar.
Kapında, zamanı kuruyordu gecenin elleri,
Bir geçit resmi düzeninde sokaklar
Adım adım yürüyordu gözlerinde.

Sıcak alnını soğuk camlara dayayıp
Sabahı bekliyordun yağan yağmura inat.
Yağmur damlacıkları titriyordu üşümekten
İçin havalanıyordu kanat kanat,
Ve uyku, mor mordu gözlerinde.

Karşı tepedeki yalnız ağacı düşünüyordun
Düşünüyordun dalına konmamış serçeleri.
Sabahlar, dolmak istemiyordu gözlerine
Kapında nefes nefese hıçkıran geceleri
Avutmak çok zordu gözlerinde.

BİZİZ

Biziz Mevsimleri bize getiren
Uzak, çok uzak iklimlerden.
Ve biziz, her gün kopan,
Takvimlerden.

İster gönül gönüle, ister dizdize,
Dünya dar geliyor kaderimize.
Bizi satıyoruz birbirimize,
Bizi toplayarak mevsimlerden.

Yaklaştıkça uzaklaşan biziz,
Her nefeste bizi aşan biziz,
Notalardan gürül gürül taşan biziz,
Renk renk akan biziz desenlerden.

Önümüz aydınlık değil, karanlık gerimiz,
Bir bilen yok, neresidir yerimiz?
Ne bir haber getiriyor gelenlerimiz,
Ne bir ses çıkıyor gidenlerden.

Zamanın atındayız, dağda, ovada, düzde,
Ölümü geçen yok, ölçümüzde,
Daldan kopan yaprak biziz, güzde,
Dönmeyen ordular, biziz, zaferlerden.

KORKULU

Sandalınız su almaya başladı, insanlar,
Lodos da başlayabilir belki.
Üçünüzün, dördüncünüzden sakladığı sır,
Beşincinizin bilmediği değil ki?

Kara bulutlarda sallanıyor gerçekler,
Fırtınalar yeni kopuşlara gebe,
Akmayacak çeşmelerin başında susuzlar,
Kısır kadınların başında ebe.

Aklımıza neler neler gelmiyor ki?
Neler neler geçmiyor ki içimizden?
Öyle bir hasada erdi ki zaman,
Bizi biçip duruyor bizden.

Gücümüz yaşantımıza az geliyor,
Gidişimize dar geliyor mesafeler,
Gündüzler geceleri yakalamaya gitti,
Sabahı taşımaktan usandı geceler.

Su almaya başladı sandalınız, insanlar,
Başınızın çaresine bakın.
Bilmiyormusunuz yakınlar böylesine uzak,
Görmüyormusunuz uzaklar böylesine yakın.

ONLAR

Tanıştılar, konuştular, anlaştılar.
Sonra da nişanlandılar.
Mutluluğu içtiler aynı musluktan,
Aynı ateşle yandılar.

Gözlerinin içi güldü evlenince,
Onlar geldi akla, mutluluk denince,
Uzaklardan bekledikleri gelmeyince,
Geleceğine inandılar.

Görünmeyince baktıkları suyun dibi,
Düştüler iki mendile, iki damla ter gibi,
Aşkı, parmaklarındaki yüzükler gibi,
Hep yerinde duracak sandılar.

Başlayınca soğuma ellerinde,
Ayrıldılar günün birinde,
İkisi de ayrı bir felaket zincirinde,
Kaderlerince halkalandılar.

Konu oldular türkülere,
Gittiler ayrı şehirlere,
Kaç kere, ilk buluştukları yere,
Geri dönmeye hazırlandılar.

Şimdi birer mum gibi art arda,
Yanıyorlar ayrı şamdanlarda,
Ayrı yaşadıkları akşamlarda,
Buluşmaktan utandılar.

TEDİRGİN

Zamanı durdurmak elimde olsa,
Ve seni görmek her istediğim anda
Ne sende görünmek arzusu kaldı,
Ne durmak ümidi zamanda.

Her geçen gün seni biraz daha götürüyor,
Her doğan gün, beni zor buluyor bende,
Zaman gibi aldığını vermiyorsun,
Vereceğim desen de.

Ne günlerimin tadı kaldı sensiz,
Ne derdin çekilir yanı,
Ya gel, bir akşam üstü habersiz,
Ya çivile takvimlerde zamanı.

DEĞİŞME

Öylesine değişmişliği var ki çevremin,
Sen gelmeyeli bize.
Sigarayı dört pakete çıkardım,
Tansiyonu on sekize.

Akşamla, esmerliğin geliyor aklıma,
Duyar gibi oluyorum sesini.
Gözlerim ağlamasını öğrendi artık,
Kalbim, beklemesini.

Sen gelmeden yaşıyorum diyemem;
Gelince de ölüyorum her bakışta.
Fakat gel ben ölmemeye çalışırım,
Sen de yaşatmaya çalış da.

NURİYE

Kızına saçlarını süpürge etmişti Nuriye
Bir o kalmıştı, ölen kocasından geriye.
Çamaşırlarda elleri parçalanıyordu
Evine dönüyordu her akşam, eriye eriye Çamaşırcı Nuriye.

İşe gidemediği günlerin gecelerini
Yorgan yapıyordu kızının üzerine
Ah bir büyüse diyordu, fidanlar gibi
Lüks salonlarda gelin olanlar gibi
Ben de kızımı gelin yaparım diye
Namusuyla çalışıyordu Çamaşırcı Nuriye.

Yıllar böyle geçti ötelere, avuçlarından
Alnına beyazlık vuruyordu ağarmış saçlarından
Kızı büyüdü gönüllerde, gözlerde
Hep torununu düşünüyordu, yıkadığı bezlerde
Güzeldi, alımlıydı, fidan boyluydu
Bir akşam, mahallede bir haber duydu
Üç günde dönüverdi bir kemik bir deriye Çamaşırcı Nuriye.

Kızına göz dikmişti bir seyyar köfteci
Mahallenin en azılı bu esrarkeş genci
İş dönüşlerinde çıkıp önüne Nuriye'nin
Onu vermezsen, seni öldürürüm diyordu
Ölürcesine giriyordu evinden içeriye Çamaşırcı Nuriye.

Bir gece evini bastılar Nuriye'nin
Zorla alıp gittiler kızını, kayboldular
Ertesi sabah evine gelen komşular
Onu kapının eşiğinde ölü buldular
Belkide kızım, eş oldu diye bir serseriye
Kahrından öldü Çamaşırcı Nuriye

VURGUN

Ön tarafa yan oturdun,
Yandan baktın yandan vurdun,
Bir ince sızı halinde,
Gözden girdin, candan vurdun.

Sarı saçları omuzunda,
Kararı kılmış uzunda,
Dakikanın dokuzunda,
Tetik çekip ondan vurdun.

Yudum yudum çay içende,
Çay boğazından geçende,
Bir haller olurken bende,
Kalbimdeki kandan vurdun.

BENİ

Öyle üç bulutlu bakma yüzüme
Kor'a düşmüş kar'a döndürdün beni.
Çocukların dalda taşa tuttuğu,
Yaralanmış nar'a döndürdün beni.

Rastgelmedim henüz bir tek aynına
Verilmiş vebalim, senin boynuna
Mutlu yarınları alıp koynuna
Korkunç uzaklara döndürdün beni.

ALLAHAISMARLADIK

Allaha ısmarladık insanlar,
Kurtlar, kuşlar Allahaısmarladık.
Dalında açamayan çiçekler,
Taze mezarlar, tahta beşikler,
Uyanmışlar, uyumuşlar Allahaısmarladık.

Meyva yüklü ağaçlar, kara dut'lar,
Kavunlar, karpuzlar, akça armutlar.
Başım üstünden geçen haylaz bulutlar,
Ömür boyu yanıma gelmeyen umutlar,
Bence ağlayıp, bence hayal kurmuşlar Allahaısmarladık.

Dağca büyüyüp, yolca gelen gün gün,
Kışladaki şenlik, köydeki düğün.
İçimi yiyen kurtlar günde üç öğün,
Ve gözbebeklerine özgürlüğün,
Keyfince oturmuşlar, Allahaısmarladık.

Sizin olsun ovalar, dağlar, taşlar,
Duyamadığım sevinçler, yiyemediğim aşlar
Giremediğim kapılar, giyemediğim kumaşlar,
Bükülmeyen bilekler, eğilmeyen başlar,
Ali'ler, Ahmet'ler, Durmuş'lar Allahaısmarladık.

Yağan yağmurlarla gelen toprak kokusu,
Başı dumanlı dağ, içi bulanmış su,
Ömrümce peşimden koşup gelen pusu,
Ve yaşamanın binbir korkusu,
Yüreklerine vurmuşlar Allahaısmarladık.

SABAH

Yetiş sabah yetiş, geceden bezdim,
Beni, renk suyuna batır şafakta.
Gecenin yüzüne derdimi yazdım,
Okusunlar satır satır şafakta.

Varsın, duman sarsın gündüz, ardımı,
Eriyorum saat beşi vurdu mu?
Şu sonsuz geceden kalan derdimi,
Sabah, canım sabah, bitir şafakta.

Gönlüme güneşle bir aydınlık sun,
Başım gecedeki sisten kurtulsun.
Ne olur ömrümde, bir kere olsun,
Beni dizlerine yatır şafakta.

Saçımda parlasın gündüz ışığı,
Gözlerim güneşin etten beşiği
Gönlüm ayağının olsun eşiği
Giderken beni de götür şafakta.

Gündüzler gönlümde göğüs geçirsin.
Geceleri başkasına içirsin.
Akşamlar gönlümü alsın, kaçırsın
Sabah, sen geriye getir şafakta.

GÖNÜL

Bir yerim var gönül dedim adına
Çıktığım dallardan indirir beni.
Varımı yoğumu harcar durmadan,
Susuz değirmene döndürür beni.

Gün olur başımı göğe değdirir
Gün olur namerde boyun eğdirir
Haziranda bağrıma kar yağdırır,
Şubat ortasında yandırır beni.

Vaz geçirir ana, baba, kardeşten,
Nice rüzgarları estirir baştan.
Bir dal olsa, yaprakları ateşten,
O dalın üstüne kondurur beni.

Şu yolları hiç durmadan yürütür
Vücudumu gurbet gurbet çürütür
Yazın çayır çimen gibi kurutur
Kışın sular ile dondurur beni.

Durmadan koşturur beni, her sese,
Gelir ne istese, olur ne dese.
Dert ile tellenmiş etten kafese,
Gir diye gir diye kandırır beni.

Söz dinlemez, yaralarım azdırır,
Her yanımı acılara ezdirir.
Yağmur yapar bulut bulut gezdirir
Bir damla yağmadan dindirir beni.

YEŞİL ÖZLEMİ

Cemal Yeşil'e

Yeşil bir avizeden süzülen ışık benim.
Yeşilin kapısını bekleyen eşik benim.
Yeşile hasrettendir alnımda biriken ter,
Vücudumu yaksalar dumanım yeşil tüter.
Çayırın güzelliği gülümser çimeninde,
Gönlüm bir ben misali bir yeşilin teninde.
Gülün yaprağındaki renk, güzeldir alından.
Seyretsem geleceği bir şeftali dalından.
Yeşil yeşil tüter de yazın severim dağı
Yeşille gülsün bana sevgilimin yanağı.
Yemyeşil dursun ağaç, yeşilin ortasında
Gönlüm bir damla sudur yeşilliğin tasında.
O suyun her zerresi bir avuç yeşil saklar.
Şu toprak anamızdan yeşil doğar başaklar.
Eremediği için yeşildeki sihire,
Kırmızılık renk vermiş her nedense fecire.
Dalda meyva yeşilden renk alır doğar doğmaz.
Yeşile ermek için bir ömür harcansa az.
Yeşil bir çinideki gizlenen mana başka
Yeşilin ortasında çırpınan dünya başka
Çam yeşilinde ümit, çim yeşilinde heves,
Dal yeşilinde sabır, gül yeşilinde nefes.
Baharın seccadesi yeşillerden örülü.
Yeşil bir kabuk korur gülümseyen her gülü.
Ölürsem mezarıma yeşil bir dal eğilsin,
Gelenler mezarımı ancak bu daldan bilsin.
Yazılsın da taşıma, yeşile aşık diye
İstemem ne fatiha, ne dua, ne mersiye.

HAVRAN OVASI

Havran ovasında bağ kütük kütük,
Acı söz mü duydun kaşların çatık.
Yollarda bellerde kalmışım bitik,
Tez gel yarım tez gel fazla eylenme,
Gönlümde saklısın dilde söylenme.

Havran ovasında Sıçanlı kuyu,
Durulmak bilmez de içilmez suyu.
Kimlerden aldın sen, bu nazlı huyu,
Tez gel yarim tez gel nazlı isen de,
Bakışların yeter hiç gülmesen de.

Havran ovasında diz boyu ekin,
Sabret, kavuşmamız gün kadar yakın.
Analar doğurmaz bir daha tekin.
Tez gel yarim tez gel uyma sözlere,
Mil çekerim sana bakan gözlere.

Havran ovasına kar seyrek yağar.
Güneşte gezme de kar gibi ağar.
Saçın parça parça omzunu döğer,
Tez gel yarim tez gel, çöz de saçını,
Geçireyim deme ayın üçünü.

Havran ovasında öten kuşmudur?
Cefalı öterse bana eşmidir?
Yediğim zehir mi yoksa aşmıdır?
Tez gel yarim tez gel doyur gönlümü,
Yakıp gittin cayır cayır gönlümü.

Havran ovasında çifte telörgü,
Bakışınan yakmak bir sana vergi.
Yanıp kül olmuşa neylesin sargı,
Tez gel yarim tez gel pek kalma kışa,
Gel de döndür beni, dert görmemişe.

ARDINDAN

Gideceğin yere beni de götür,
Sorana derdimin dermanı dersin.
Götür de istersen sokakta yatır,
Elinde gönlünün fermanı dersin.

Adını iğneyle işle derime,
Kalemdir desen de gitmez arıma,
Bunlar ne derlerse mektuplarıma,
Tutuşmuş bir gönlün romanı dersin.

Duysalar da coşup çağladığımı,
Bilmezler sana bel bağladığımı.
Görenler olursa ağladığımı,
Fırat'ın en coşkun zamanı dersin.

NERENDEDİR

Dokundukça ses veriyor derinden,
Kızdıkça gerilen tel nerendedir.
Bazen taşar gelir kirpiklerinden,
Yağmur nerendedir sel nerendedir.

HASTANEDE ÖLDÜĞÜM GÜN

Bir gün ecel alır elbet beni de,
Bu yalan dünyada baki kim kalır.
Fırın kadar sıcak yatak içinde,
Derisi buz tutmuş bir cisim kalır.

Doktor gelir der ki, bu telaş niye,
Üç kişi çağırır kaldırın diye.
Yavaşça koyarlar beni sedyeye,
Yatağım, yorganım, su tasım kalır.

Eve getirirken araba beni,
Hıçkırık sesleri sarar dört yanı.
Yerime yatana ertesi günü,
Hasta tabelası mirasım kalır.

Bu hali duyunca döğünür kızım,
Derler ki, hocayı çağırmak lazım.
Alır kazmasını Mezarcı Kazım,
Aklında ölçümle bir isim kalır.

Karıma dul derler kızıma yetim,
Henüz çürümeden toprakta etim.
Unutulur gider mevcudiyetim;
Ne adım anılır ne yasım kalır.

GÖZLERİ

Sihirden ışık var ışıktan büyü,
Baktıkça aklımı bozar gözleri.
Kaşının üstüne düşen örtüyü,
Kirpik uçlarıyla üzer gözleri.

Gidişi aklımı baştan kaçırır,
Gülüşü kadehsiz şarap içirir.
Elleri boynuma ipi geçirir;
Merhamete gelip çözer gözleri.

Beni yaraladı bir ok atışta
Okun tek parçası kalmadı dışta
Dert, umut, sitem, naz, hepsi satışta
Gönlüne kurulmuş pazar gözleri

Aysız gecelerde mehtap yaratır
Hesaplara baksa sayı üretir
Zarf istemem diye ayak diretir
Kağıtsız mektuplar yazar gözleri

Ne eski tad kaldı ne eski huzur
Hatıralar her defa başıma vurur
İki sandal gibi uç uca durur
Aşkın ummanında yüzer gözleri

Aldırmaz Halil'in garipliğine
Her bakışı parmak, her sözü iğne
Döktüğüm yaşları dert ipliğine.
Mavi boncuk gibi dizer gözleri,

DERLER

Dumanlı görseler ne gün başımı,
Tutuşmuş dağların çalısı derler.
Taşları alsam da döğsem döşümü,
Böyle eder aşkın dolusu derler.

Çilem dolsa, şu gurbeti bitirsem,
Yolları yollara atsam, yitirsem.
Ne zaman halimi akla getirsem,
Ağlıyor bayırın delisi derler.

Gün gelip düşersem bulanık sele.
Bir kül yığınını alırlar ele.
Çukurun içine atıp rasgele,
Bari rahat etse ölüsü derler.

GURBET

Nedir, bunca zaman hasta düştüğüm,
Gönlümden al götür kışını gurbet.
Yeter kader denen külü eştiğim,
Git başka dize koy başını gurbet.

Nice yıllar geçti yüzüm gülmedi,
Doğduğum o yerden haber gelmedi.
Benim dert çekecek halim kalmadı,
Çek artık etimden dişini gurbet.

Anam vardı başucumda yatardı
Babam vardı bir bakışı yeterdi
Er geç demez cıvıl cıvıl öterdi
Uçurdum gönlümün kuşunu gurbet

Beni ıstıraba beşik eyledin,
Ayaklar altına eşik eyledin,
Her yanımı delik deşik eyledin,
Akıttın gözümün yaşını gurbet.

Değince ecelin eli, derime,
Bari, toprağını ser üzerime,
Kinin geçmediyse benim yerime,
Erit mezarımın taşını gurbet.

HAZIRLIK

Ömrümüz bağlanmış bir hoş kadere,
Ne kadar çok olsa aza yetişmez.
Yamaçlardan akar bendeki dere,
Bir kerecik olsun düze yetişmez.

Geçen bahar döndü bulgur taşları,
Elin iğne tutmuyor mu kışları.
Kaç yıldır yaptığın çeyiz işleri,
Korkarım bu yıl da yaza yetişmez.

Hasret varlığımı saran bir kabir,
Bu dert ha on olmuş, ha iki, ha bir,
Gönlümde dağ gibi yığılan sabır,
Sendeki bir günlük naza yetişmez.

TELAŞ

Gidenler benden gitti,
Ellerin telaşı ne.
Zaman beni eritti,
Yılların telaşı ne.

Sevda bıçaktan keskin,
Gönlüme etti baskın,
Baharlar bana küskün,
Dalların telaşı ne.

Şu dönen tekerlekler
Beni gurbete ekler.
Yağmuru toprak bekler.
Sellerin telaşı ne.

Dert var saçı yoldurur,
Aklı baştan aldırır,
Yel tozları kaldırır,
Yolların telaşı ne.

Yağan kar elbet erir,
Ömür zamanda çürür.
El oynar mızrap vurur
Tellerin telaşı ne.

KİRACILAR

Bu eve her gün taşınır,
Teker teker kiracılar.
Ev sahibinin elinden,
Neler çeker kiracılar.

Gelen gideni aratır,
Her biri bir şey yaratır.
Ocaklarda çatır çatır,
Ömür yakar kiracılar.

Haberi yok yapısından,
Hissesizdir tapusundan,
Çift kanatlı kapısından,
Boşa bakar kiracılar.

Hepsinin hırsı, gözünde,
Hepsi de bir sır izinde.
Dört kişinin omuzunda,
Evden çıkar kiracılar.

BU ŞEHRİN SOKAKLARINDA

Her kapı bir pazar yeri
Bu şehrin sokaklarında
Satılan mal alın teri
Bu şehrin sokaklarında

Boşuna dökülen yaşlar
Acı konuşuyor taşlar
Her sabah bir oyun başlar
Bu şehrin sokaklarında

Yol değil, ömür aşınan,
Yük değil, kader taşınan.
Bir deli olur düşünen,
Bu şehrin sokaklarında.

Teselli bir altın toptu,
Boşaldıkça biri kaptı.
Her gün bir tarafım koptu,
Bu şehrin sokaklarında.

DÜKKAN

Girdim aşkın dükkanına ansızın
Ah çekerek karşıladı çıraklar.
Bir dolaba konmuş gönlü her kızın
Kapısında nöbet tutar yürekler.

Müşteriler arasına karıştım
Sıra geldi pazarlığa giriştim.
Yarin sırma saçı için görüştüm
Dediler ateşe girmez taraklar.

Ordan geçip gittim karşıki yere
Dedim ki muhtacım bir hoş habere
Telgrafla dökem içimi yare
Dediler derdini çekmez direkler.

Gözyaşları kutu kutu dizilmiş
Üzerine inci diye yazılmış
Alın teri tabak tabak süzülmüş
Okka okka satılıyor meraklar.

Ne kadar yıl geçti bilmem aradan
Dedim atın gayri beni sıradan.
Dediler ki çıkmak olmaz buradan
Çalışmadan kazma ile kürekler.

YAR DEYİ DEYİ

Doğan ay, batan gün, dert olur bana
Okşarım dalları yar deyi deyi
Vardığım bahçeler yurt olur bana
Koklarım gülleri yar deyi deyi

Günler varlığımı ezip gidiyor
Adım dilden dile gezip gidiyor.
Yanaklarım üzre sızıp gidiyor
Gözümün selleri yar deyi deyi

Halim nola benim, kalbi taşınan
Nereye sığınam dertli başınan
Gezerim gözümde kanlı yaşınan
Bu gurbet elleri yar deyi deyi

Yari göğsüm üzre yatıramadım
Yatırıp insafa getiremedim
Yürüye yürüye bitiremedim
Bu tozlu yolları yar deyi deyi

En kızgın ateşler canıma düştü
Yalvarmak yakarmak şanıma düştü
Koptu birer birer önüme düştü.
Sazımın telleri yar deyi deyi

İçimdeki hisler gelse de dile
Diyorlar nidesin dolmamış çile
Bir gün tutuşursa Halil aşk ile
Savrulur külleri yar deyi deyi.

KAZDAĞ ÖZLEMİ

Özledim yine bu yeşil eteklerini,
Ey karlı dorukları göklere varan Kazdağ.
Bir şey dolduramıyor içimdeki yerini
Ey karlı dorukları gökleri yaran Kazdağ.
Bir denizin önünde düşüp yalvaran Kazdağ

İçim yer yer yanarken gözüm dal dal yeşerdi
Dinledim Sarıkız'ın feryadını derinden.
Mavi sarmaşıkların penceremi saraydı,
Duraydı başucumda bir dal, zeytinlerinden
Yar misali kucaklar dindirirdim bu derdi.

Çiçeklerin süslesin evimin dört yanını,
Bahçemin dört duvarı senin taşından olsun.
Her bakışta göreyim bacamda dumanını.
Her nefeste rüzgarın ciğerlerime dolsun,
Üstüne yağan yağmur gözüm yaşından olsun.

Başını sahillere yaslıyarak uyursun,
Dinlersin hür denizin çırpınan sularını,
Kuşlarının sesini bana kimler duyursun,
Hangi rüzgar getirsin kekik kokularını,
Hangi dal eğilsin de dertli başıma vursun.

Yel olup da tepende hiç durmadan eseydim.
Sel olup da ineydim yeşil eteklerinden.
Göz de yaş mı olurdu, senden ayrılmasaydım
Duyarmıydım acaba bu acıyı derinden
Sel olup da ineydim yeşil eteklerimden

Bana iletsin diye rüzgara ver kokunu,
Biran kendinden geçsin bu dertli başım Kazdağ
Ciğerimden yemişim ben bu hasret okunu,
Ne desem ve ne yapsam dinmiyor yaşım Kazdağ
Kayalarından olsun ölürsem, taşım Kazdağ.

SANDIN HEY...

Şu gönlümün kızağına
Buz bulunmaz mı sandın hey
Düşünce kışın ağına
Yaz bulunmaz mı sandın hey

Oluk aradım akmaya
Alıştım hasret çekmeye
Yediğim kuru ekmeğe
Tuz bulunmaz mı sandın hey

Şeytan karıştı işime
Hasret takıldı peşime
Gurbette garip başıma
Diz bulunmaz mı sandın hey

Su iç de kalaylı tastan
Oku beni destan destan
Aradığım yeşil bostan
Tez bulunmaz mı sandın hey

DENİZ ÖZLEMİ

Nerde görsem maviyi içim yanar derinden
Duyar gibi olurum dalgaların sesini.
Bir kitabım olaydı deniz köpüklerinden,
Nakşederdim kafama her bir sahifesini
Bir kitabım olaydı deniz köpüklerinden.

Bir deniz tablosuna bakarken derin derin
Bir anda hissederim başımın döndüğünü,
Gözlerime gölgesi düşer yelkenlilerin.
Duyar gibi olurum bir vapur düdüğünü,
Gözlerime gölgesi düşer yelkenlilerin.

Ninni deyip uyuyan martıların sesine
Hayatım direklere yelken çekmekle bitsin
Düşeyim enginlerin yumuşak sinesine
Kulaklarım hep martı seslerini işitsin
Hayatım direklere yelken çekmekle bitsin.

Nerde görsem maviyi içim yanar derinden
Duyar gibi olurum dalgaların sesini
Bir çiçeğim olaydı deniz köpüklerinden
Dört mevsim süsleseydi evimin bahçesini
Bir çiçeğim olaydı deniz köpüklerinden.

NEREDESİN

Ne yolun çamuru ne dağın karı,
Şahlanan gönlümü yatıştıramaz.
İçimi, en kızgın ateşler bile
Senin aşkın kadar tutuşturamaz.

Hangi diyarların baharındasın,
Kokunu rüzgarlar getirmez oldu.
Sen, yoksun diyerek beni ağaçlar,
Gölgesinde bile yatırmaz oldu.

Çektiğim bu derdi, sanma yenidir,
İzi var gönlümde, yılların bir bir.
Beni, yürüdüğüm yollar hanidir,
Gittiğin yerlere götürmez oldu.

Ne yolun çamuru ne dağın karı,
Şahlanan gönlümü yatıştıramaz.
En kızgın ateşler bile içimi,
Senin aşkın kadar tutuşturamaz.

GURBET DÜŞÜNCELERİ

Nideyim, nideyim, çeşmem, suyunu,
Kalaylı tasınan içemiyorum.
Kuş olup düşmüşüm dert tuzağına,
Ne kadar çırpınsam uçamıyorum.

Bir habercik dahi, gelmez yurdumdan,
Dostları bilemez oldum, derdimden.
Nereye gittiysem koştu ardımdan,
Gurbetin önünden kaçamıyorum.

Varımı yoğumu gurbet eritti,
Beni bu yollarda ağlar yürüttü.
Ne öldürdü ne bu dertten arıttı,
Bir başka aleme göçemiyorum.

Ey Soyuer, bu derdini kim anlar,
Gülüp oynar yol ağzında duranlar.
Nicoldu dost diye hatır soranlar
Nereye gittiler seçemiyorum.

İÇLENİŞ

Gurbet gurbet diye yanar dururdum
Gurbet anam olmuş avutur beni
Zamanın taşında döner dururdum,
Zaman avuç avuç öğütür beni.

İnanmam sılayı görsem düşümde,
Ondan ayrılmışım dokuz yaşımda.
Kuşlar sürü sürü yanıbaşımda
Tatlı cıvıltıyla büyütür beni.

Artık ne söylerim, artık ne derim,
Bir kere kovanı terketti arım.
Ben, sevdiklerimi arar sorarım,
Sevdiklerim ne tez unutur beni.

Ölürsem bilmem ki kime gam olur,
Bilmem hangi yüzler aşınam olur.
Dertle kıvranmaktan ne akşam olur.
Ne geceler rahat uyutur beni.

HATIRA

Her sabah ayni yoldan yürürüm yavaş yavaş
Her sabah şu derdime bir dert daha eklerim.
Artık bitsin diyerek aramızdaki savaş
Önünde bayrağını indirdi direklerim.

İçimdeki şu sırra senden başka kim erdi,
Kim kaldı benden başka bu yürüyüşte yaya...
Beni yer yer kemirip gün gün yiyen bu derdi,
Artık yirmi dokuz harf yetmiyor anlatmaya.

Gülüşün canevimi tutuşturuyor yer yer,
Bakışların aklımı yudum yudum içiyor.
Seni bir kere olsun göremediğim günler,
Ne yazık, hayatıma ömür diye geçiyor.

Sendeki yel dağıtır başımı saran sisi,
Her şeyde senden bir ses, her yerde senden iz var.
Ya sinmiş gözlerine gökyüzünün mavisi,
Ya göz kapaklarının arkasında deniz var.

Kendini nazarımdan saklasan da nafile,
Her dalın ayrı bir zevk meyvasını taşıyor.
Birbirine baksa da gözlerimiz hırs ile,
Kalplerimiz her vakit dostça selamlaşıyor.

AŞIKLIK HALİ

I

Gönlü zapteylemek elde değilmiş,
Gidip de birine düşeveriyor
Bir rüzgar esiyor başından yana,
İçindeki külü eşiveriyor.

Yar geçmiyor yare gönül kodun mu?
Boğazdan geçmiyor bir şey yedin mi?
Yari bir akşamcık göremedin mi?
Gözün dolup dolup taşıveriyor.

Yar kapısı değil ise uğrağı
Olmuyor yollarda gönlün durağı
Kışta kıyamette en yüce dağı,
İnsan bir nefeste aşıveriyor.

AŞIKLIK HALİ

II

Yari bir elinden kaçırmaya gör
Bulup da geriye gelinmiyor ki...
Yanaklar üstüne sızan yaşların,
Gönülden taştığı bilinmiyor ki...

Çılgınca sevilip gözlerde tütsen,
Bir sevinç içinde bir dert eritsen.
Yolları kısaltsan, dağlar yürütsen
Alından yazılar silinmiyor ki...

Şurada burada gezsen avare,
Haline acıyan olmaz ne çare.
Gönlünü kaptırıp gitmişşin yare
Gidip de geriye alınmıyor ki...

AMAN

Aman kollarını açıp gerinme,
Uyku gözlerinde boyun bükmesin.
Odandan dışarı çıkma görünme,
Günde beş on kere şafak sökmesin.

Üstüne arzudan ışıklar dökün,
İnmez yer yüzüne bir daha tekin.
Şurada burada dolaşma sakın:
Herkes de bu gizli derdi çekmesin.

Sen doğdun, başladı bende erime.
Pek vakitsiz kurt düşürdün sürüme.
Çarşıdan pazardan geçme yürüme.
Bir göle bin ırmak birden akmasın.

Bağrıma saplandı insafsız kaman,
Çatma kaşlarını, üzülme aman..
Mümkün mü sokağa çıktığın zaman,
Gökyüzü bulutsuz yağmur dökmesin.

Saçlarını tel tel omzuna dağıt
Dertleri gönlünün taşında öğüt,
Seni kendisine yar eden yiğit,
Kara kışta bile ateş yakmasın.

GÖNLÜMÜ ÇİĞNEYİP GİDEN SÜVARİ

Nerde olduğunu bildir yellerle,
İşlerim, uğraşmak oldu yollarla.
Yalınız bırakma beni ellerle
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari.
Gönlümü çiğneyip giden süvari.

Çektiklerim dile gelir ağrımda
Bir ateş durmadan yanar bağrımda.
Sızılar elele tutmuş böğrümde
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari,
Gönlümü çiğneyip giden süvari.

Durma, bitti deyip çıkıda azık,
Gönlüm kuş ağzında dut gibi ezik.
Ecel baş ucunda ipinden çözük,
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari
Gönlümü çiğneyip giden süvari.

Göz kapaklarımı yavaşça indir,
Sonra nabzımdaki atışı dindir.
Unutma, musalla taşı dizindir,
Ölüm yetişmeden sen yetiş bari
Gönlümü çiğneyip giden süvari.

GÖNÜL DAĞLARI

Gönül dağlarıma kar yağdı yazın
Böylesi, ne zaman, nerde görülmüş?
Ağrı mı, Süphan mı, Uludağ'da mı,
Başımdaki duman nerde görülmüş?

Gözümden akanı görüp sel diye,
Açar sinesini haydi del diye
Sonra haber salar, aman gel diye,
Böylesine aman, nerde görülmüş

Kul köle olmuşken derdin devine,
Gönül nasıl güle, nasıl sevine,
Benim gibi gelip dünya evine,
Benim gibi pişman nerde görülmüş?

Yıllar günlerimi içer durmadan
Dert yanımdan gitmez, beni vurmadan
Yar cevap bekliyor, soru sormadan,
Böylesi imtihan nerde görülmüş?

Sevgi borcum peşin ödenmiş yare,
Öyleyse gücenmek nedenmiş yare
Halil doğduğunda adanmış yare,
Benim gibi kurban nerde görülmüş?

(*Erdinç Çelikkol* tarafından bestelenmiştir.)

DAĞLAR

Bir şeyler söylemez, yıllar boyunca,
Bir sırrı içinde saklar da dağlar.
Bazı gün küsermiş gökler dağlara,
Bu yüzden ağlarmış göklerde dağlar.

Bazen kızarmış da o mor rengine
Sabahtan başlarmış tipi cengine
Bazen baş eğermiş bakın engine
Durup şahlanırmış diklerde dağlar.

DAĞ KÖYLERİ

Bizim memleketin dağ köylerinde
Bataklık bilmezler, sazlık bilmezler.
Her taraf ormandır, çamlık, meşelik,
Harman yeri hariç, düzlük bilmezler.

Ağaç diplerinde doğmuştur çoğu
Çok iyi bilirler tepeyi dağı
Elleri tutmamış viski bardağı,
Sahillerde yazlık mazlık bilmezler.

Dağlara öğüttür rüzgarın hızı
Yirmi kilo çeker, bir aylık kuzu
Kışın derelerde görürler buzu
Suları soğuktur, buzluk bilmezler.

Baharda çiçekler süsler kırları
Bir başka güzeldir kışın karları
Doksan'a diz vuran ihtiyarları,
Ağızda takma diş, gözlük bilmezler.

Köpekleri havlar köye girişte
Elde tahta kaşık, bulgur, erişte.
Haktan ayrılmazlar alışverişte
Hilekarlık, düzenbazlık bilmezler

Hoş görürler başta esen yelleri
Türküden bilirler gurbet elleri
Ne deseler anlaşılır dilleri,
Kitap mitap, sözlük mözlük bilmezler.

DAĞLAR

Dağ var, yamaç yamaş dile gelir de,
Geceye saçını çöz deyip ağlar.
Dağ var, çiçek gibi açar fecirde,
Dönüp giden yollar toz deyip ağlar.

Dağ var, fısıldaşır yüceler ile
Dağ var dövüşüyor niceler ile.
Dağ var, geçinemez geceler ile,
Gündüzler içimde öz deyip ağlar.

Dağ var, sabah akşam sislenir durur,
Dağ var, baharlarda süslenir durur
Dağ var, bulutlara seslenir durur,
Halimi görmeli göz deyip ağlar.

Dağ var ki insanı candan bezdirir
Kar erir, derede seli azdırır
Dağ var, yayla yayla bahar gezdirir
Ne olur gelmesin güz deyip ağlar.

Dağ var, duman eksik olmaz başından
Gelmişi geçmişi oku taşından
Dağ var, vazgeçemez kara kışından
Bulutlar yapmasın naz deyip ağlar.

Dağ var, yaylasına kokular sinmiş,
Dağ var çaylarına gökyüzü inmiş.
Dağ var eteğinde tipiler dinmiş
Yollara düşmeli yaz deyip ağlar

Dağ var, kayasına salıp keçini
Eğil deresine tara saçını
Dağ var, rüzgarlara döker içini,
Güneşe buzumu çöz deyip ağlar.

Dağ var, uzaklara dalar bakışır
Dağ var ki başına duman yakışır
Dağ var yaylasında koçlar tokuşur,
Koçlara geçmiyor söz deyip ağlar.

YUNUS'CA SEVMEK

Sevmede benzeri yokmuş üstüne,
Eğer seveceksen Yunus gibi sev
Şu akan zamanın çıkmış üstüne
Eğer seveceksen Yunus gibi sev.

Hayatta olmamış kini garezi
Ona sabrın, yılca yetmiş birazı
Ünü Van'ı geçmiş, aşmış Şirazı
Eğer seveceksen Yunus gibi sev.

Hep coşmuş yüreği hakkın sesiyle
Uğraşmamış elin bilmem nesiyle
Çağ aşmış insancıl felsefesiyle
Eğer seveceksen Yunus gibi sev.

Sevgiyle zenginleş eğer fakirsen
Yarabbi'den kopma, eğer şükür'sen
Yunus'tan ayrılma eğer fikirsen,
Eğer seveceksen Yunus gibi sev.

Dağ başları açık, kar hürmetine,
Gökten dilek dile, yer hürmetine
Tekbir'de yücelen bir hürmetine,
Eğer seveceksen, Yunus gibi sev.

YUNUS

İnsan yüreğinde bir duru kaynak
Durmadan akıyor şiirleriyle,
Yedi yüz senedir gözünü dikmiş
Bizlere bakıyor şiirleriyle.

Sevgi buram buram tütüyor onda
Sesi var, savrulup geçen zamanda
Elimizden tutup bizi dört yanda
Sevgiye çekiyor, şiirleriyle.

Sevin demiş sevin, kinden uzakta
Ten nasıl yaşasın candan uzakta
Yedi yüz senedir, dünden uzakta
Bugüne okuyor, şiirleriyle.

YUNUS

İnsanda gizlenen kin köprüsünü
Biri yıkıp gitmiş... Yunus diyorlar.
Çilenin çatlamış topraklarından,
Selce akıp gitmiş... Yunus diyorlar.

Aşk ile yuğrulmuş teknede unu
Aşık diye geçmiş tarihe ünü.
Aşk için açılmış yollarda önü
Bakıp bakıp gitmiş... Yunus diyorlar.

Girmiş gönüllere kahrı yıkarak
Yılmamış çileden candan bıkarak
Sevgi ırmağıymış, bizden çıkarak,
Bize akıp gitmiş... Yunus diyorlar.

Kıldan da inceymiş sözünde sırat
Sırata varmadan almalı murat
Bir elinde gönlü birinde berat
Tenden çıkıp gitmiş... Yunus diyorlar.

Yaşamış göklerden sesler duyarak
Hep sabretmiş kaderine uyarak
Çorak yüreklerde bitsin diyerek,
Sevgi ekip gitmiş... Yunus diyorlar.

YUNUS SEVGİSİ

Şu engin denizlerde dalgalar köpük köpük,
Kabarıp sahillere koşuyorsa, sevgiden,
Bahar güzelliklerle geliyorsa gönlüne,
Gün üstünde sımsıcak ışıyorsa sevgiden.

Dört mevsimde her yerde, çeşit çeşit çiçekler
Kendine uzanacak sıcak bir eli bekler
Yaralı yüreğinden, sevgi dolu istekler,
İçine sığmayıp da taşıyorsa sevgiden.

Yunus'tan uzaklarda, aşksız insanlar şehri
Ancak sevgi bal eyler, kahırdaki her zehri
Zaman zaman kabartıp gözlerindeki nehri,
Seller gönül bendini aşıyorsa sevgiden.

Yönelme yokuşlara, yolların düzünde ol
Kaderle dokuduğun çilenin bezinde ol
Yunus'u Yunus yapan sevginin izinde ol
Yunus hiç ölmüyorsa, yaşıyorsa sevgiden.

YUNUSCA

İnsanın Tanrıya minnet borcunu
Yunus'ca sevenler peşin ödermiş.
Ondan geldiğine iman edenler,
Sevine sevine ona gidermiş.

Sev dermiş doğuşta, Tanrı, kuluna,
Kerem gibi atıl, Aslı yoluna
Sevgiler taşı hep insanoğluna,
Taşırsan lütuflar cana gidermiş.

Göğsün kabarırsa sevgi gücünden
Şikayetin olmaz yürek acından
Kendinden kopup da kaçma içinden
Kaçanlar, karanlık güne gidermiş.

Gün gelir bir derde uğrarsa başın,
Kendini topla da Yunus'a taşın.
Unutma sevgisiz hallolmaz işin
Aşksız yanan söne söne gidermiş.

İnsanı yaşatan ruhlar bedenler,
Sevgiden yoksulmuş isyan edenler,
Tanrı yolundaki izi güdenler,
Koşa koşa ondan yana gidermiş.

Göklere şükreden, yere şükreden
Bahara erermiş kar'a şükreden,
İçinde yaşayan bir'e şükreden
Yollar açılır da bine gidermiş.

GİZLİDİR

Yunus gizlidir sükutta
Figanda Yunus gizlidir.
Dört cihette, beş vakitte,
Ezanda Yunus gizlidir.

Şu dünyanın kirasında
Çilenin bin keresinde
Hakka visal sırasında
İmanda Yunus gizlidir.

Hani nerde, deme sakın,
O senden çok sana yakın
Şöyle bir çevrene bakın
Her yanda Yunus gizlidir

İçten gelen hitaplarda
Sevgi yazan kitaplarda
Doğru çıkan hesaplarda
Mizanda Yunus gizlidir.

Biz çırağız odur usta
Gönül verdik ona üste
İnsan yücelir Yunus'ta
İnsanda Yunus gizlidir.

Koyup elini dizine
Yönelmiş hakkın izine
Dikkat edersen sözüne,
Beyanda Yunus gizlidir.

O azıktır çıkınlarda
Uzaklarda yakınlarda
Başak yüklü ekinlerde,
Harmanda Yunus gizlidir.

Halil diye doğmuş biri
Yunus olmuş onun piri
Belki de bunca şiiri
Yazanda Yunus gizlidir.

YUNUSÇA

Yüzyıllardır dilden düşmemiş adı,
Her zaman rahmetle hep şadolunmuş.
Sevgiyle boy atan olgun ekinler,
Yunus'un gönlünde hasad olunmuş.

Binmiş sevgilerin yağız atına
Başlamış dünyalık saltanatına
Yönelip Tanrının yüce katına,
Dünyadan ahrete azad olunmuş.

Yıldız yıldız ışık saçmış geceye,
Hak dilince mana vermiş heceye.
Kendisinden sonra gelmiş niceye
Hakkın divanında üstad olunmuş.

O bitmez tükenmez dostluk çağrısı
Dost dedikçe dinmiş yürek ağrısı
Cümle alem bilir, sözün doğrusu,
Ona Aşık demek mutad olunmuş.

Dost olalım demiş, kini silelim,
Hep sevelim demiş, hep sevilelim.
Sevgi dendiğinde onu bilelim.
Sevmek onun için icad olunmuş.

Esine de can kardeşim esine
Sevgi bilmeyenin sevmek nesine
Yunus'un kardeşlik ailesine
Yunus'ca sevenler efrad olunmuş.

YUNUS

Efil efil esen o,
Şu dağların başında
Eşi yok bir desen o,
İnsanlık kumaşında.

Hakka dönmüş yönünü
Sabrı açmış önünü
Eğlememiş gönlünü
Esmerde sarışında.

Bir bütündür bölünmez
Para ile alınmaz.
Arasan da bulunmaz
Gönüllerin dışında.

Işır durur ezelde
O vardır her güzelde
Koşuyor, belde belde,
Cümle alem peşinde.

Gel de söze katılma,
Bu nasıl yaratılma?
Görülmemiş çatılma,
İnsanlığa kaşında.

Bize şeref şandır o
Çağları aşandır o
En başta koşandır o
Ölmezlik yarışında

Sormayın nerde sakın
Bize, bizden de yakın
Ölmedi, işe bakın,
Tam yedi yüz yaşında

YUNUS'UM

Yedi asırdır dallarda
Solmayan güldür Yunus'um
Hiç susmadı çağlar boyu,
Yaşayan dildir Yunus'um

Ölü değil, diri değil,
Yoldan geçen biri değil.
Gövdesinde kuru değil,
Çiçekli daldır Yunus'um.

Çile, çile, ağrı ağrı
Hak aşkıyla yanmış bağrı
Gönülden gönüle doğru
Uzanan yoldur Yunus'um.

Asırları aşmış ünü
Sevgiyle açılmış önü
Kim söylemiş öldüğünü
Yaşayan kuldur Yunus'um.

Yunus'um nice ermişsin
Aşka kol kanat germişsin
Hep doğruyu göstermişsin
Yedi yüz yıldır Yunus'um

YUNUS'A SESLENİŞ

Sığmayan bir devsin yedi asıra
Yerin cennettedir, kabrin mesire.
Yandım ateşine bakma kusura.
Yunus'um, Yunus'um, Aşık Yunus'um
Gönüllerde yanan ışık Yunus'um.

İnsanı çağlarca başta götürdün
Gönüllere bağdaş kurdun oturdun
Tasavvuf yurdundan meyva getirdin
Yunus'um, Yunus'um, miskin Yunus'um,
Eğriye büğrüye küskün Yunus'um.

Dünya hasadısın biçebilene
Sevgi kaynağısın içebilene
Hacet kapısısın açabilene
Yunus'um, Yunus'um, özde Yunus'um
Her yerde, her çağda gözde Yunus'um.

Dostluğun anıtı, aşkın kalesi,
Sevginin esiri rabbın kölesi
Çağlar ötesinden sesi gelesi,
Yunus'um, Yunus'um, paşa Yunus'um
Gitmedi emeğin boşa Yunus'um.

ÇOCUK

Biz onlarla mutluyuz
Onlar bizimle şendir.
Çocuk, gözlerimizde,
Daima büyüyendir.

Doğunca şenlik verir,
Gülünce mutluluklar
Çocukların sesinde,
Bambaşka sıcaklık var.

Yaş görmesin gözleri
Alınları ak kalsın
Ömürleri boyunca
Suları berrak kalsın

Haykırsınlar gülsünler
Çocuk gönlün sesidir
Hepsi evin varlığı
Bahçenin meyvasıdır.

Doğunca şenlik gelir,
Gülünce mutluluklar
Çocuğun gülmesinde,
Sımsıcak aydınlık var.

BEN ÇOCUĞUM

Torunum *Efekan*'a

Ben çocuğum, yarınların,
Yolunda izim olmalı
Büyüyünce yüzünüze,
Bakmaya yüzüm olmalı.

Güzel günler verin bana
Sevineyim kana kana
Gün gelince bu vatana
Diyecek sözüm olmalı

Bugün Mardin, yarın Bursa,
İçimde hep sevgi dursa
Nerde güzel, doğru varsa,
Hepsi de bizim olmalı

Ben çocuğum bana eğil
Bağrımızda yara değil
Alnımızda kara değil,
Süt beyaz yazım olmalı.

Yakışmaz mı üzüm bağa,
Neler verir dal yaprağa
Bizim olan şu toprağa,
Vuracak dizim olmalı

Ben çocuğum bana yaklaş
Ayrı durma gel kucaklaş
Kirpiğinden bir damla yaş
Akmayan gözüm olmalı.

(*Osman Babuşçu* tarafından bestelenmiştir)

BEN DEĞİL MİYİM?

Tutun ellerimden, yüceltin beni,
Yarına kalacak ben değil miyim?
Vatanın en kutsal görevlerini,
Sizlerden alacak ben değil miyim?

Hergün besleyerek sevgi özüyle
Gönlümü doldurun mertlik sözüyle
İçiyle dışıyla iki gözüyle
Sizinle gülecek ben değil miyim?

İçinizde umut olmasa bile,
Beni sevgilerle getirin dile
Yarın, bu vatanın her şeyi ile
Sahibi olacak ben değil miyim?

Ben zaten gülerim sizler gülünce,
Bu yaşta bağlayın beni sevince
Bu vatan uğrunda, günü gelince,
Gülerek ölecek ben değil miyim?

(*Osman Babuşçu* tarafından bestelenmiştir.)

ÇOCUKLAR

Kulak verin seslere
Bak ne diyor çocuklar.
İçlerdeki tasayı,
Yok ediyor çocuklar.

Taşırlar ünümüzü
Açarlar önümüzü
Karanlık günümüzü
Ak ediyor çocuklar.

Güldürürler yüzleri
Yaş görmesin gözleri
Kaderdeki azları
Çok ediyor çocuklar.

Sesleri gönüllerde
Yükselir perde perde
Başımızı her yerde
Dik ediyor çocuklar.

Artarlar sayı sayı
Olurlar teyze dayı
Ak yüzle yaşamayı,
Hak ediyor çocuklar.

(Prof. Dr. *Selahattin İçli* tarafından bestelenmiştir.)

ONLAR İÇİN

Çocuk neşe kaynağı, gülüdür evimizin,
Aydınlık yarınları, kuralım onlar için.

Her birinin gözünde umutları parlıyor,
Mutluluk çiçekleri, derelim onlar için.

Günleri kararmasın, açık olsun yolları
Bulup güzel günleri verelim onlar için

Yokları var sayalım, bağrımıza basarak,
Onlar için duyalım, görelim onlar için.

Günlerin karasını vermeyelim onlara
Geçmiş yaralarını, saralım onlar için.

Çocuklar berekettir doldurur ovaları,
En mutlu yuvaları, kuralım onlar için.

TÜRK ÇOCUĞU DİYOR Kİ

İzmir benim, Van benim,
Şeref benim, şan benim,
Kars Erzurum Erzincan
Konya, Ardahan benim.

Seneler kutlu bana
Aylar umutlu bana
Her an haykırıyorum
Türküm ne mutlu bana.

Cesaretim candadır
Şöhretim dört yandadır
Benim asıl cevherim
Damardaki kandadır.

Tarihten eski yaşım
Her yerde diktir başım
Toplar can yoldaşımdır
Silahlar arkadaşım.

Türk, şu cihanda tektir
Uluslara örnektir
Türklüğün meşalesi
Asla sönmeyecektir.

Seneler kutlu bana,
Aylar umutlu bana
Her an haykırıyorum
Türküm ne mutlu bana.

(*Yıldırım Gürses* tarafından bestelenmiştir.)

AKŞAMÜSTÜ

-Torunum *Görkem Gündüz*'e-

Daima mahzundur akşam üstleri
Böyle anlatılmaz beş on satırla
Bir akşam üstünde mahzunlaşırsan
Ne olur o anda beni hatırla.

DÖRTLÜKLER DURAĞI

SUÇ VE CEZA

Ben bahçende ararken katmer gülün hasını
Sen attın şu gönlüme sevmenin imzasını.

Seni çılgınlar gibi sevdiysem hoş gör beni,
Nideyim kıramadım gönlümün ricasını

Bir gönül kazasını yaparsam aşk yolunda,
Seve seve çekerim, bu suçun cezasını.

ŞARKI

Hançeri aşkınla ey yar, gönlüm üzre vurma hiç,
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç
Ağladıkça gözlerimden kan gelir yaş yerine,
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç.
(Merhum *Ekrem Güyer* tarafından bestelenmiştir.)

Hasta gönlüm ağladıkça, derdime derman mı var,
Derdi benden, aşkı senden, almaya imkan mı var.
Ayda yılda, bir selamın gelse kafi gönlüme,
Ah edip geçmekte yıllar, güldüğüm bir an mı var.
(*Ziya Taşkent* tarafından bestelendi.)

İnan artık gözünün yollara boş daldığına,
Seneler böyle geçerken bir ömür çaldığına.
Kimi küskün, kimi hırçın, kimi dargın gidiyor,
Gelenin hiç gücü yetmez, gidenin aldığına.
(*Metin Everes* tarafından bestelendi.)

Uçtu ellerimizden en güzel günler, aylar,
Soldu bahçemizdeki güllerden biri daha.
Dalarken gözlerimiz, ufuktaki yangına,
Geliyor koşa koşa, yıllardan biri daha.
(*Avni Anıl* tarafından bestelendi.)

Bir yıl daha can verdi zamanın kucağında
Başlarda ve yüzlerde kanarken izi eyvah...
Bir dal daha kırdık, ağacın orta yerinden,
Bir yıl daha terketti ömürden bizi eyvah...
(*Cinuçen Tanrıkorur* tarafından bestelendi.)

Eğer iyiliklerle çarpıyorsa yüreğin
İçin ısınıyorsa, doğan gün, gülen aya,
Kulakların duyuyor, gözlerin görüyorsa,
Gücün yeterli ise, vücudu taşımaya,
Ellerin insanlara dostça uzanıyorsa,
Başını senelerin zenginliğine daya,
Yaş kaç olursa olsun, layıksın yaşamaya.

Şu güzel dünyada mutlu olmakta,
Yaşama sevinci başta geliyor.
Yeter ki içinden iyi gün dile,
Baharda gelmezse kışta geliyor.
Gülerek uğurla seksen dokuz'u,
Doksan umutlarla işte geliyor.

El sürmediğim, dert ile, peymane mi kaldı
Hıçkırmadığım küşei meyhane mi kaldı?
Bir dilberin aşkıyla gönül oldu perişan,
Ah etmediğim dert ile virane mi kaldı?

Ey bülbülüm öt, haydi şu cananı uyandır
Can içre yatan, benzeri yok canı uyandır
Hasretleri, gurbetleri, bir yanda bırak git,
Rüzgarlara dol, hali perişanı uyandır.

Kaderin yazgısı buymuş, ne şikayet edeyim,
Seni takdir-i ilahi, bana yazmış nideyim.
Üzerinden uçacak her kuşu kutsal bilirim,
Seni takdir-i ilahi, bana yazmış nideyim.
(İsmail Demirkıran tarafından bestelenmiştir.)

Gel günleri su gibi, yudum yudum iç bende,
Kalmadı sabra mecal, derde takat hiç bende.
Bakışlar gönüllere giden yoldur demişler,
Ne söylense nafile, artık mevsim geç bende.

Koku olup güllerde karşıma çıkıyorsun
Çiçek olup dallarda karşıma çıkıyorsun.
Gece, dertler içinde, seni kaybediyorum,
Sabah ıssız yollarda karşıma çıkıyorsun.

Sanki bir ses derinden, hasret muhtemel diyor,
Gözlerin kaç git derken dudakların gel diyor.
Ben de şaştım bunların hangisine kanayım,
Gözlerin kaç git derken dudakların gel diyor.
(*Ferit Sıdal* tarafından bestelendi.)

Özler de ararsan, bulamazsın beni artık
Mazide kalan yıllara gömdüm seni artık.
Sensizliğe pişman değilim geçti o günler.
Mazide kalan yıllara gömdüm seni artık.

Bir kalp taşımak insanı bir sevgiye soksa,
Biz insana insan demeyiz, sevgisi yoksa.
Allah bizi sevsin diye dünyaya getirmiş,
Her gönlü mukaddes biliriz sevgisi çoksa.

Yıllar yine şen günleri almış gidiyor bak,
Bir taze bahar hazzını tatsak her ayından
Madem ki giden yılları doldurmaya güç yok,
Öyleyse düşer tuğlalar ömrün sarayından.

Ne olur ayrılmasan gece gündüz yanımdan
İnan sana muhtacım, hava, su, ekmek kadar.
Teselliden uzakta zaman söz dinlemiyor,
Hiçbir şey müşkül değil, derdini çekmek kadar.

Nice bayramlara ersek, daha bir şey dilemem
Kaderin attığı imzayı alından silemem.
Şu ömür kervanı artık, konacak yer arıyor,
Ne zaman, nerde, nasıl, hangi saat, hiç bilemem

Hiç sorma sakın kimseye, zalim, ne ki hali?
El görse yanar bin kere, gönlümdeki hali.
İnkâra dilim varmıyor amma ne yaparsın,
El görse yanar bin kere, gönlümdeki hali.

Koşturmaya fer kalmadı dizde güzelim.
Baştan koşarız, açtığın izde güzelim.
Geç kalsa biraz, hükmünü infazda ecel,
Gün doldururuz hizmetinizde güzelim.

Susamış ömrüme yıllar, içiyor hep içiyor,
Bana derdinle gelen yaz, acıyıp tez geçiyor.
Geri dönsem diyemem, kalmadı halimde mecal,
Bana derdinle gelen yaz, acıyıp tez geçiyor.

GÖZLER PINARI

GÖZLERİNDE BU AKŞAM

Bakıştık gönül kandı
Gülüşüne aldandı
Işıklar sönüp yandı
Gözlerinde bu akşam.

Issız tenha bir yoldum
Birden seninle doldum
Kadere teslim oldum
Gözlerinde bu akşam.

Renklerin en hası var
Hicran yarışması var
Aşkın duruşması var
Gözlerinde bu akşam

Dertler sanki bir ordu
Üstüme geliyordu
Senden ayrılmak zordu
Gözlerinde bu akşam.

Hor görme ne olursun
Her şey öylece dursun
Yandın mı tütüyorsun
Gözlerinde bu akşam.

(*Yıldırım Gürses* tarafından bestelenmiştir.)

ZEYTİN TANELERİ

Siyahın en koyusu yaşıyor gözlerinde
Her bakışta bir umut ışıyor gözlerinde

Bir çift zeytin tanesi, konuşuyor dili var,
Hayaller kirpik kirpik coşuyor gözlerinde.

Ayırma gözlerini gözlerimden ne olur
Yanıp tutuşan içim, üşüyor gözlerinde.

Bir ömür boyu baksam doymak olmaz onlara
Buna gözlerim bile şaşıyor gözlerinde

Gözlerinle anlaşan bir çift şahane dudak,
Kalbimi bakış bakış deşiyor gözlerinde.

Her bakışta bin kere coştun cayma sözünde
İstekler şaha kalkmış koşuyor gözlerinde.

Gerçeği söylemekte fayda vardır demişler
Baktıkça gönlüm şehit düşüyor gözlerinde.

TANRI VADİSİ
SEV

Gençlik geçecek, geçmesi bir emri ilahi,
Bir bak şu güzelliklere, hayran olarak sev.

Dünyaya geliş, bir yüce fırsat bize haktan
Sevmek ne güzel, dillere destan olarak sev.

Mecnunla yarış sevmede, Ferhat'la kıyaslan,
Sevdikçe yücelt insanı, insan olarak sev.

Sevmezse kalem bir dalı, asla aşı tutmaz,
Bir katre isen sevgide, umman olarak sev.

GÖRDÜM

Tipi tipi yağıyordu,
Kar önünde onu gördüm.
Kılavuzdu değneğinde,
Kör önünde onu gördüm.

Şuna yardı, buna yardı,
Bir olana bin kadardı
Bol'da baştan beri vardı
Dar önünde onu gördüm.

Onunladır önüm ardım,
Nere gitsem ona vardım.
Koşuyordu yardım yardım
Var önünde onu gördüm.

YETMEZ

Meyva dalda, dal yüksekte
Erişmeye gücüm yetmez.
Can telaşta, göz istekte,
Karışmaya gücüm yetmez.

Yollarım çıkmadan düze,
Mevsim gelip çattı güze
Alın yazımla yüzyüze,
Görüşmeye gücüm yetmez.

Sahip çıkınca varlığa
Düşülmezmiş ki darlığa
Kader ile pazarlığa
Girişmeye gücüm yetmez.

Dert diretti beyanında
Şarkım sustu meyanında
Hakkın yüce divanında
Duruşmaya gücüm yetmez.

Neşem bir'dir ancak bin'de,
Nasıl böyle kaldım zinde.
Dertle gurbet cephesinde
Vuruşmaya gücüm yetmez.

UZAKLARA

-Prof. Dr. *İbrahim Agah Çubukçu*'ya-

Kuşlar ötüş ötüş uçar,
Çırpınarak uzaklara
Savrul esen rüzgarlarla,
Yaprak yaprak uzaklara.

Umut kesme hiç kendinden
Teselliyi iç kendinden
Bazı bazı kaç kendinden
Haykırarak uzaklara.

Derman gülsün yaralarda
Beyaz açsın karalarda
Tan ağarmış oralarda,
Gönlünce bak, uzaklara.

Yağmurun gücü selince,
Sen de gülsen ben gülünce
Gideceğiz gün gelince,
Çaresi yok, uzaklara.

Binip ecel trenine
Yetiş hesap törenine
Kendine can verenine,
Gidenler çok, uzaklara.

Öyle derler, güzel yermiş,
Derman gelir dert bitermiş
Umut vermiş, mana vermiş,
Cenab-ı hak uzaklara.

USULDAN

Yaşamakta hissemizi,
Almadayız bir fasıldan
Hakkın yoksa, hak önünden
Çekil, usuldan usuldan.

Ne kör sevgi ne kör inat
Özde yücel sanat sanat
İnsanı, insanca yönet,
Akıl, usuldan usuldan.

Ecel elindeki pençe
Bakmıyor yaşlıya gence
Gidermiş, asil gelince,
Vekil, usuldan usuldan.

Kuldan dilek haktan bağış
Yerden kucak, gökten yağış
Bıktık, senden, biraz değiş,
Şekil, usuldan usuldan.

Işıyıp durur aklığın
Cana taketti yokluğun
Sarsın bizi sıcaklığın
Sokul usuldan usuldan

Can ecele pes edermiş
Ten borcunu can ödermiş
Bir gün elbet mukaddermiş,
Nakil, usuldan usuldan.

İZİN

Allah'ın evinde misafiriz hep
Yememiz içmemiz ondan izinli.
Kuş örneği bahçesinde öteriz,
Konmamız, uçmamız ondan izinli.

Kiracıyız işimiz yok kirayla
Gelir otururuz bir bir arayla
Gün gelince köprüsünden sırayla
Gelmemiz geçmemiz ondan izinli.

Odur kelam, eğer varsa dilinde,
Odur koku, eğer varsa gülünde.
Hepimiz çiçeğiz onun dalında,
Solmamız açmamız ondan izinli.

Şu görünen alem, sahipsiz değil
Diz çök de önünde saygıyla eğil.
Koca kapıları her gün ey Halil,
Kapayıp açmamız ondan izinli

NASIL OLSA

Güzel günler yaşa fırsat eldeyken
Belli gideceğin yön nasıl olsa
Ömrünü su gibi içecek yıllar
Seni terk edecek can nasıl olsa

Bir gün dilindeki hece bitecek
Senin gibi nice nice bitecek
Şafaklar sökecek gece bitecek
Akşama varacak gün nasıl olsa

Ha gayret sevdiğim, gayret ha gayret,
Nasıl da kaçmışım ben benden hayret?
Bir boy aynasında kendini seyret
Baktığın yerdedir, dün nasıl olsa.

Elinde özenle tuttuğun fener
Ummadığın yerde, ansızın söner
Kılıcı bulmaktır hayatta hüner,
Her yerde bulunur kın nasıl olsa.

Tapuda kayıtlı olsa yüz katın
Havada uçağın, denizde yatın,
Doğumla başlayan şu saltanatın,
Ölümle bulacak son nasıl olsa.

İNSANSAK

Allah'tan izin çıktı da geldik şu cihana
Her yerde onun ismini minnet ile ansak.

Şükretsek onun verdiği her nimete içten
Mecnunu yakan sevgiye Leyla'da inansak.

Bir bir veriyor rızkını her canlıya Allah
Her an koşuyor herkese imdada, inansak.

Uysak da kesin emrine kaçsak kötülükten
Ahret geç olur, hükmüne dünyada inansak.

Mutlak görüyor herkesi bir bir, gece gündüz
Allahı seven herkese imzada inansak.

TANRI

O göklerde, o yerlerde, her yönde,
Dünya bize ondan gelen bağıştır
O ummandır, biz damlayız ummanda
Soluk, ondan geliş, ona varıştır.

Odur duruşmanın adil hakimi
Odur kainatın ölmez hekimi
Odur yaşamanın yüce hakemi,
Hayat onun yönettiği yarıştır.

Ondan izin çıktığınca varız biz
Hamimiz hep odur, ona yarız biz.
Her şey onun, o verirse yeriz biz,
Lutuf, ihsan, ondan yere yağıştır.

Kapanmaz ki, gelir geçmez sırası
Onu özleyiştir sevginin hası
Hayat ölüm ile doğum arası,
Belki üç dört adım, yedi karıştır.

Boynumuz eğiktir ondan gelene
Kapımız açıktır candan gelene
Canımız kurbandır onu bilene
Çileler, kadere hesap veriştir.

İNSAN

Kilitlenmiş kapılar
Var içindeki yok'ta
Nabızda isyan etmiş
Az'ın sancısı çok'ta.

Tüm yollarda pusu var
Nesilde nasıl gizli.
Hedefin korkusu var
Yaydan çıkan her okta

Güneş nasıl ısıtır?
Koskoca kainatı.
Dünyanın kapısıdır
Ana rahmi çocukta.

Gündüz geceyi yenmiş
Güneşin sayesinde
Kaderle çivilenmiş
Aç'ın gözleri tok'ta.

Hayat bir hazine ki
Ömür denen solukta
İnsan bilinmez'deki
(İ)ler üstünde nokta

ULU TANRIM

Ulu Tanrım, seni sensiz,
Bilenlerden etme bizi.
Şu dünyada çamur gibi
Olanlardan etme bizi.

Böyle imiş dünya hali,
Yıkma evi, kırma dalı,
Yetim hakkı, devlet malı
Çalanlardan etme bizi.

Böyle bahar, böyle kış, yaz,
İnan bizi rahat komaz.
Günde elli yerde namaz,
Kılanlardan etme bizi.

Suyu akıt, döndür çarkı,
Dinç olalım derman ver ki
Telden tele türkü şarkı
Çalanlardan etme bizi

Sevgin içte, sevgi özde
Sensin dilde, sensin gözde
Menfaatı yalan sözde
Bulanlardan etme bizi

BURSA YAYLASI
BURSA

Orhan Ete dostuma

Tarihin koynunda bir ulu şehir
Adını duyunca kal öylesine.
Her taraf güzellik, her yanı şiir
Onu öyle tanı, bil öylesine.

Yeşil'de yeşili seyreyle dur da,
Gör nasıl esermiş rüzgarlar burda
Ün salmış cihana, şan vermiş yurda,
Mazi öylesine, hal öylesine.

Uludağ doğada bir başka fasıl,
Bursa'yı sevmekmiş hayatta usul.
Süslenir baharda ağaçlar nasıl,
Yaprak öylesine, dal öylesine.

Bir yerde dengi yok kar'ının bile
Dili var konuşur sarı'nın bile
Bursa'da yaşayan arı'nın bile
Başkadır yaptığı bal öylesine.

Bir başka hazdadır can bile tende
Gözler konuşuyor yüzler gülende
Karlar eriyende, bahar gelende,
Açar çiğdem, nergis, gül öylesine.

Tarihle kolkola gez bu şehirde
Zamanı yudumla süz bu şehirde
Bir başka görüyor göz bu şehirde,
Bir başka yakıyor el öylesine.

İçimde bülbüller şakıyor sanki
Ayrılık gayrılık daha ne gam ki,
Ne kadar yazsam da anlatamam ki?
Muradın gelmekse gel öylesine.

İZNİK'TE SABAH

Bir başka heves, başka merak bekleme bizden
İznik gölünün rengini iç gözlerimizden
Maviyle yeşil, kolkola girmiş, yola düşmüş,
Tarih gülüyor, her adımın geçtiği izden.

Kuşlar uçuyor çılgına dönmüş de niyazdan
Dallarda hüzün, askıda kalmış gibi yazdan
Yatsak suların göğsüne, gitsek de birazdan,
Tarih gülüyor, her adımın geçtiği izden

BURSA SABAHLARI

Bir yaz günü erkenden uyandım Çekirge'de,
Bursa'nın saçlarını Uludağ tarıyordu.
Zaman mola vermişti Ulucami önünde
Muradiye, kaybolan yılları arıyordu.

Kahrın karargahını, sabrın hazzı yıkmıştı,
Yemyeşil ağaçlarda çiçek dala çıkmıştı.
Mavi'ler Mudanya'dan sabah yola çıkmıştı,
Orhangazi'nin eli zamanı kuruyordu.

Bursa ışıl ışıldı, sabahla sanki hazdan
Çiçekler bahçelere emanetti ilk yazdan
Müminler, huşu ile çıkıyorken namazdan,
İmanın ak ışığı camiye vuruyordu.

Oraya tekbir tekbir iniyordu ahenkler
Ecdat mezarlarında dilleniyordu cenkler
Yeşil'in dergahında müritleşirken renkler
Ulu Hüdavendigar Murat'ı soruyordu.

Kış nefes nefeseydi Uludağ'daki karda
Zaman çağıl çağıldı manalaşan sularda
Akasya dallarında sevişen kumrularda
Sevgiler kanat kanat secdeye varıyordu.

Neler konuşuyordu minareler camiyle
Bursa uyanıyordu, bütün ihtişamiyle.
Bir yürek büyüyordu Orhan Ete namiyle
Sımsıcak dostluğuyla herkesi sarıyordu.

BURSA YOLLARI

Hüseyin Tansever'e

Bahar sanki hücum etmiş dallara
Ağaçlar yollarda yazı bekliyor.
Çiğdemler, nergisler, şen papatyalar
Nisan'dan gelecek sözü bekliyor.

Polatlı'nın anıtı var tepede
Sivrihisar neden kalmış sapada
Tarlalarda kadınlar var çapada
Anası çalışsa kızı bekliyor.

İçimize bahar hep dola dola
Çiçeklerle gezdik yolda kolkola
Bazen sürülere dedik hayr'ola
Gördük ki koyunlar kuzu bekliyor.

Sakarya benzemiş biraz nehire
Boz tepeler neden düşmüş kahıra
Öğle vakti geldik Eskişehir'e,
Baktık ki Tansever bizi bekliyor.

Gönlüferah düşmüş yadına onun
Yalanı dolanı yoktur ki bunun
Orhan Ete denmiş adına onun
Bursa'da dostların özü bekliyor.

ORHAN ETE'YE

Bir gizli gücün kudreti insanda belirgin,
Mecnun adamış kendini Leyla'ya bu yüzden.

Leyla çürüyüp gitse de dillerde kelamdır,
Bir ad konulur belki de sevdaya bu yüzden

Orhan doğacak amma, sebepsiz olamaz ki,
Gelmiş o Sait(*) belki de dünyaya bu yüzden.

İnsanlığı, kardeşliği bir lutf-u ilahi,
Binlerce şükür Bursa'da mevlaya bu yüzden.

(*) *Orhan Ete*'nin babası

GÖNLÜ FERAH(*)

Tatmakla övün hazzını bir böyle sabahın,
Gel Bursa'ya bağrında tutuş, Gönlüferah'ın
Tarih konuşur sabrile sustukça Çekirge
Gel Bursa'ya, bağrında tutuş Gönlüferah'ın.

(*) Bursa'nın ünlü oteli.

BAHAR

Prof. Dr. *İsmail Parlatır*'a

Yine çıkıp geldi, işte ilkbahar,
Sabahlar gündüze sisli başladı.
Kıştan yorgun çıkan çıplak dallarda,
Doksan baharının nesli başladı.

Açılan çiçekte, gülen yaprakta
Neler göreceksin, neler, bir bak da.
Sancıyla kıvranan kara toprakta,
Bahar aylarının faslı başladı.

Yeni bir güzellik sardı yolları
Arılar çiçekte gördü balları.
Mayıs istemezmiş, kuru dalları,
Nisan, onun için süslü başladı.

Yerde savrulurken yapraklar güzün
Çıplak ağaçlarda oynardı hüzün.
Haktan öyle çıkmış bu yıl da izin,
Dereler akmaya uslu başladı.

Toprak bulutların sütünü emdi
Yağmur kuraklığa vurulan gemdi
Karşıki dağlarda belki de şimdi
Baharın bir iki misli başladı

Kaç olursa olsun, ömründe yaşın
Baharın omzunda olmalı başın.
Sahtesine bile razıydık kışın
İşte bak, çok şükür, aslı başladı.

AÇIKLAMA

Gönlümün neş'elere küstüğünü görmedim,
En zor günümde bile güldüm hep şakrak şakrak
Acılara, kedere adresimi vermedim,
Düştüğüm yerden kalktım, dostuma sarılarak.

Kalbimi sevgilere açtım sonuna kadar,
Sabra soyadı koydum çilelerin adını.
Üç yavrumun yüzünü hep güldürmek istedim,
Başıma taç eyledim, eş bildiğim kadını.

Ben şarkılarda bile, hüzün duymak istemem,
Ayrılıklar olsa da, hüzün olmasın derim.
Günün her akşamında, neş'e dolar içime,
Hüzünlü bir sabaha çıkmadı gecelerim.

Bu halimi bilenler, anlıyorlar gerçeği,
Yıllar yılı Soyuer, neden hiç yaşlanmıyor?
Ben, hayatta gönlümün sözünden hiç çıkmadım,
Şu gönlüm, yaşlanmaktan kat'iyyen hoşlanmıyor.

YOL

Güneri Oktar'a

Mevsiminde güzel her şey,
Her sözü güzel, sırasında.
İçim sızlar, duvardaki,
Civilerin yarasında.

Bilen bilir, çarşı, pazar
Yavaş yavaş, azar azar.
Kalpten kalbe bir yol uzar
İki gönlün arasında.

ÇILGINLAR SOKAĞI

Cemal Safi'ye

Bir bir saydım günleri, yedi yıl olmuş tamam,
Sevgi denmiş adına, ne var buna şaşacak?
Gözümle gördüğümü, ellerimle tutamam,
Kız bakışlar ne öyle, o ne kalça, ne bacak?
Çılgınlar sokağında, yine sabrım taşacak.

Her gülüşün bir mevsim getiriyor gönlüme
Zaman yavaşlasa ya, ne var sanki koşacak
O saçlar nasıl düşmüş omuzların üstüne,
O bakışlar ne öyle, o ne kalça, ne bacak?
Çılgınlar sokağında yine sabrım taşacak.

VAR

Ne mektup getirir, ne de tel alır,
Can şehrinde bir acaip posta var.
Gönül evin yıkıldıysa üzülme,
Yar dilinde tamir eden usta var.

Umudum yüz tuttu artık bitmeye
Sesim yetişmiyor feryat etmeye.
Mecalim yok, yar peşinden gitmeye
İçimde aşk denen ağır hasta var.

ARAMAK

Dün akşam başkasıyla gittiğin o bahçeye,
Bugün yaşlı gözlerle girip seni aradım.
Sensiz söz dinlemeyen isyanımın eline,
Bir eski hatıranı verip seni aradım.

Gülüşünü yarama vurdum yakı diyerek
Yüzüme hep gülene, baktım ne ki diyerek.
Yürüdüğüm yollardan geçtimi ki diyerek
Gölgeni gölgelere sorup seni aradım.

Savrulan artık benim, bu sevgi harmanında
Bir başka zevki varmış yanında durmanın da,
Mümkünleri sen alıp götürdün ya yanında
İmkansızın yanına varıp seni aradım.

GİT

Git artık istemem, sendeki bahar,
Bendeki bu karlı kışa değmesin.
Soğuk ellerime, sıcak ellerin,
Vakit çoktan geçti, boşa değmesin.

Yollara yaşlanmış gözlerle baktık
Umut duvarını yıl oldu yıktık
Başını koyduğun yastıklar artık
Bırak bu çileli başa değmesin.

GÖNÜL'E TEŞEKKÜR

Nasıl sevmem seni, nasıl hoş tutmam,
Solmadı güllerim senin sayende.
Sen koştukça güzellerin peşinden
Hoş geçti yıllarım senin sayende

İnsan bir sıcaklık arar dostunda
Herkes seni deli sandı sustun da,
Ne sırma saçları dizim üstünde,
Okşadı ellerim, senin sayende.

Ben de senin gibi bir derbederim
Hangı kıza borcun varsa öderim.
Nere gitsen peşin sıra giderim,
Kapanmaz yollarım senin sayende.

SENSİZ İLKBAHAR

Karlı bir kış günü, çıkıp gelmiştin
Öpmüştüm saçına yağan karları.
Nasıl anlatmıştın yana yakıla;
Bensiz dolaştığın o diyarları.

Her akşam ufukta güneş batmadan
Edemezdin kollarıma yatmadan.
Nasıl öğrenmiştim, söz uzatmadan,
İçine gizlenmiş nice sırları.

Neşe nerde varsa, orda biz vardık,
Vardık ya, amma çok, amma az vardık.
Ne gelirse gelsin, hoş karşılardık,
Kader tavlasına düşen zarları.

Sonra kalk, baharda, kalk bizi ayır,
Yıllardır çileyle gezdir dağ bayır.
Bin bir güzellikle, gelse de hayır...
Sensiz sevmiyorum ilkbaharları.

ÇIKAGELSEN

Kaç yıldır asılı vebal boynumda,
Çıkagelsen yolları sis basmadan.
Sensiz günler isyan etti beynimde
Kader aradaki bağı kesmeden,
Çıkagelsen yolları sis basmadan.

Hicran geldi ta... şurama yerleşti,
Ne başbaşa kaldık, ne el birleşti
Seneler geçtikçe yollar zorlaştı
Ten kafeste canbülbülüm susmadan
Çıkagelsen yolları sis basmadan.

Eskiden gün kısa yollar yakındı
Deli gönlüm yalnız senden çekindi
Bak akşam oluyor, vakit ikindi,
Yağmur başlamadan, yeller esmeden
Çıkagelsem yolları sis basmadan.

Güçüm yetmez kader ile yarışmam
Deli gönül ne isterse karışmam
Bir küsersem bir daha da barışmam
Bir yerlerden çıkagelsen küsmeden
Çıkagelsen yolları sis basmadan.

DESEM

Ne kadar dağ varsa yığsam önüne,
Bak işte bu desem, yolum işte bu.
Yıkılmış duvarlar göstersem sana
Bak işte bu desem, halim işte bu.

Bitmiyor çileler günü gününe
Senelerdir koştum umut yönüne.
Seni, elle görsem, varsam yanına,
Bak işte bu desem, zulüm işte bu.

Ne olur dinmesin rüzgar esimi
Alıp götürüyor sana sesimi
Önünde versem de son nefesimi,
Bak işte bu desem, ölüm işte bu.

ÇEKİL BAŞIMDAN

Git haydi yanımdan, çekil başımdan
Ben artık bildiğin o ben değilim.
İçime kaç yıldır bahar gelmiyor,
Ben artık bildiğin o ben değilim.

Sevgiydi hayatta gönül geçimi
Sen yaptın gittiğin yolda seçimi
Bir kurt girmiş kemiriyor içimi
Ben artık bildiğin o ben değilim.

Umutları hasretinle bölüştüm
Çile dersine de kaç yıl çalıştım
En sonunda sensizliğe alıştım
Ben artık bildiğin o ben değilim.

Dalımda bir kuştun, kader uçurdu,
Sensiz kaldığımı kayda geçirdi
Biri geldi beni benden kaçırdı,
Ben artık bildiğin o ben değilim.

Ses gelmiyor içimdeki hışımdan
Çektiğimi göremezsin dışımdan
Git haydi yanımdan, çekil başımdan
Ben artık bildiğin o ben değilim.

ARA BENİ

Omuza düşen saçların
Kara'sında ara beni,
Yaprak döken ağaçların,
Arasında ara beni.

Bitsin acının yarışı,
Dertle imzala barışı.
Ayın buluta girişi;
Sırasında ara beni

Hep düşünmek derin derin
Kaderiymiş nicelerin.
Ağladığın gecelerin,
Yarısında ara beni.

Umut sarsın tüm yolları
Sevinçle geçir yılları
Şu karşıki dağın karı,
Erisin de ara beni

Dünü unut, bugün yarın,
Sevgi olsun yoğun varın.
Yere düşmüş meyvaların,
Yarasında ara beni.

SENİNLE

Ben de yiğit idim yeri gelince,
Gitti emeklerim boşa seninle.
Meskenim olmuşken sabır dağları
Yine çıkamadım başa seninle.

Geçtiğim yolları toz duman aldı
Yollar uzadıkça ömür kısaldı
Hasret, gurbet, mihnet hep bende kaldı
Ardınsıra gitti neşe seninle

Bir selamın ile bin sevinç gelir
Derdimi söylemek bana suç gelir
Sen yanımda olsan gurbet hiç gelir
Taş taşırım gitsem işe seninle.

Deli sandı eller beni dışladı
Bak karşı dağlarda tipi başladı
Geliversen işte hava kışladı
Bu yıl bari girsem, kışa seninle

Umudum bu sefer ayın onunda
Bekliyorum çile istasyonunda
Ne yapayım, olan oldu sonunda,
Adım çıktı bir sarhoşa seninle.

SENSİZLİK

Bilsen nasıl yaşıyorum,
İçimdeki sensizliği
Kader gibi taşıyorum,
İçimdeki sensizliği.

Gün ağarmış çoktan bana
Yazılmışsın haktan bana
Sen yarattın kökten bana
İçimdeki sensizliği.

Isınmıştım kanım kadar
Seviyordum canım kadar
Kim bilir ki benim kadar,
İçimdeki sensizliği.

Gün doğmaya, ay batmaya,
Tuttun beni maya maya
Güç yetmiyor anlatmaya,
İçimdeki sensizliği.

HATIRALAR

Baktığım dört taraftan yüzüme gülüyorsun
Yeniden başlıyorsun biten hatıralarda.
Gittiğin yerden sanki, el edip geliyorsun,
Senden başkası yok ki, zaten hatıralarda.

Kanayan içerimde bir buruk hüzün kaldı.
Her şeyin boynu bükük, hepsi de hazin kaldı
Baktığım aynalarda bir senin yüzün kaldı,
Gitme diye yakamdan tutan hatıralarda.

Günde yirmi dört saat, gözümün önündesin
Kokun rüzgarla gelir, kuşlarla gelir sesin
Öylesine çoksun ki, bir değil, bin tanesin,
Yalnız biri, bir ömre yeten hatıralarda.

GİBİ

Senden gizli, neyim var ki sevdiğim,
Her şey ilk gördüğün, bildiğin gibi.
Bana senin gibi, kimse bakmadı,
Hiç kimse gülmedi, güldüğün gibi.

Bu yangın başlamış artık çatıda
Her yanda sen varsın, doğu, batıda
Aklım, fikrim, senin ile yatıda
Sen kal oralarda kaldığın gibi.

Gönlümle arama girdin başımda,
Kadere imtihan verdin başımda
Hasretin başımda, derdin başımda,
Gönlüm, hâlâ teslim aldığın gibi.

Seninle gidenler döndüler geri,
Gözüm yollardaydı kaç aydan beri
Ne olur bir gece kalaydın bari,
Ne vardı gidecek, geldiğin gibi.

ONLAR

Onlar ışıktılar, sönmeden yanan,
Vakit geldi, birer birer söndüler.
Akşam gittikleri yerler ışırdı
Sabah geldikleri yere döndüler.

Onlar ki bizlere neleri verdi
Acep gittikleri nasıl bir yerdi?
Kardeş eyleyerek aşk ile derdi,
Görüp bildikleri yere döndüler.

İbret lambasını göğe asarak,
Zamanı aştılar yelce eserek.
Kalıp yattıkları yere basarak,
Yatıp kaldıkları yere döndüler.

SAÇ

Perçemleri ağlar gördüm alnında
Tokalar mı açtı yara saçına.
Her telini bir tarafa dağıtmış,
Deli rüzgar vura vura saçına.

Yayla göğsün, vakti gelir yazlarmış;
Suskun dudak, konuşmayı özlermiş.
Her bir teli, bir sırrını gizlermiş,
Git başka omuzlar ara saçına.

Boş geçen yıllara yanarken için
Baktığın yerleri yakmakmış suçun
Her sabah, bir kere, koklamak için,
Canımı vereyim kira saçına.

Bahtın kapattığı yoldan geçilmez
Saçın sırrı, omuzlara açılmaz.
Tek teline bile kıymet biçilmez,
Yetmez ki dünyada para saçına.

Bağrım tutuşmuş da yanıyor sanki
Bilmem şu dünyanın nesi yalan ki?
Gelip de boynuma öyle dolan ki,
Karışsın ak saçım, kara saçına.

(*Mehmet Arıboğa* tarafından bestelenmiştir.)

DARLIK

Orhan Şaik Gökyay'a

Ne kadar da küçüldü,
Dünya artık bize dar.
Karalar endişede,
Suları, denizde dar.

Haftaymış, aymış, yılmış,
Renkler bir bir yıkılmış
Dil'den dışa çıkılmış,
Kelimeler söze dar.

Konup bir taş yerine,
Atılmışız derine.
İpek böceklerine,
Dutlar acı, koza dar.

Geçiyoruz çağından
Kurtuluş yok ağından
Besbelli yaprağından
Kabuğu cevize dar.

Düşünsek neyiz, kimiz,
Duyulmuyor sesimiz
Göğse dar nefesimiz,
Bakışımız göze dar.

BİLMEZLER

Elli yıldır dert peşinde
Koşarım, kimseler bilmez
Kurak kurak mevsimlerden,
Taşarım kimseler bilmez.

Suyun görününce dibi
Tez geçerim öfke gibi.
Saç üstünde yufka gibi,
Pişerim kimseler bilmez.

Umutlar vurdu karaya
Bir merhem olmam yaraya.
Nerde dert var, ben oraya,
Düşerim, kimseler bilmez.

Kardeşim dağlar başıyla
Nikahlıyım gözyaşıyla
Aşk suyuyla, dert aşıyla,
Yaşarım kimseler bilmez.

Hayal ettikçe cinneti
Hacze gelirler cenneti
Yollarıma bin mihneti
Döşerim kimseler bilmez.

Bel geldi iki büklüm'e
Hasretim canda saklıma,
Bakar bakar şu aklıma,
Şaşarım kimseler bilmez.

SIR

Orhan Karapınar'a

Dört mevsim çevirmiş dört yanımızı,
Kış zerre zerredir karlar içinde.
Yaprak yaprak güler ağaçlarda yaz,
Bahar, çiçek çiçek kırlar içinde.

Kemiklerin gücü ancak etince,
Ağaçlar kuruyor vade bitince.
Gez, dolaş, koş, bağır, hürriyetince
Bir yerin olmalı, yerler içinde.

Kaynağı bitince kuruyor dere
Gidenler gelmiyor böyledir töre
Bir dünya gizlenmiş, kendine göre,
Alından damlayan terler içinde.

Al çiçekler yola çıkmış yarına
Al taneler, bir kabukla koruna.
Zarları da konmuş aralarına,
Bu gizli el kimin narlar içinde.

Akibet gelecek başa sonunda,
Bir sırası vardır elbet bunun da.
Şu üç günlük ömür yolculuğunda,
Saklanmak değer mi sırlar içinde.

Gözümüz de şu dünyanın neyinde?
Seneler saplanıp kalmış beyinde.
Hayat kazasının kader köyünde,
Sıkışıp kalan kim surlar içinde?

SEN YOKKEN

İnan ki açmadı kırda çiçekler,
İnan ki uçmadı, kuşlar sen yokken
Biri Dicle oldu, birisi Fırat,
Gözlerimden taştı, yaşlar sen yokken.

Ben gönül vermişim gülün hasına
Alıştım yılların kara pasına.
Yığıldı önüme dağlarcasına,
Arkamdan atılan taşlar sen yokken.

Hasretin içimden yükselen sesti
Gün akşam olunca umudu kesti
Seni soruyorken dün öğle üstü
Yüzüme çatıldı kaşlar sen yokken.

(*İsmail Demirkıran* tarafından bestelenmiştir.)

YÖN

İlhan Erünlü'ye

İçten alkışlarım uçan kuşları,
Bütün sevgilere açmışım bağrı.
Tedirgin kara'lar, mor'lar, sarı'lar
Ne gelip duruyor al'ıma doğru.

Akşam gelir, bir derdime on ekler
Başım kışta, gönlüm baharı bekler.
Şu renk renk açılmış bütün çiçekler
Kopar diye gelir elime doğru.

Bir söylersem başa gelen halleri
Yana düşer merhametin elleri
Kahveler, toplamış ihtimalleri,
Fincan fincan koşar falıma doğru

Bilemedim yön batı mı doğu mu?
Yere yağdım toprak içti çoğumu.
Ölümün gıdası derler doğumu,
Doğum da ilk adım ölüme doğru.

ELLER ÜSTÜNDE

Dinlersen anlarsın, inleyen benim,
Bütün sazlardaki teller üstünde.
Esen rüzgarlarla benim savrulan,
Yangınlardan kalan küller üstünde.

Çektiğimi bana sorma ele sor
Bir bir anlatırlar korkma hele sor
Nasıl kıskanırmış git bülbüle sor,
Bir çiğ damlasını güller üstünde.

Kimin derdi var ki, derdimden yüce
Pazarlık böyleymiş gelip gitmece.
Garip ölmüş diyecekler dün gece,
Beni görürlerse eller üstünde.

DEĞİŞİK

Daracık sokakta geçti yanımdan,
Baktım yüzündeki gülüş değişik.
Önümde selama durdu gözleri,
Aklımdan geçeni biliş değişik.

Olmaz ki, bu işte, bir başka yorum,
Arada sırada bir deniyorum,
Kaçıp bir tarafa gizleniyorum,
Arayış değişik, buluş değişik.

Of desem dağları aşıp geliyor,
Kaderiyle helallaşıp geliyor
Açsam kollarımı koşup geliyor
İçime sımsıcak doluş değişik.

Öğle vakti biraz durgun olurmuş,
Dili sözlerine dargın olurmuş
Yanımdan giderken yorgun olurmuş,
Geliş öyle değil, geliş değişik.

OLUR

Eğer içilirse elinden sular,
Her damlası yudum yudum mey olur.
Zaten mümkünü yok, senden gitmenin,
Sana gelmek ise, bana huy olur.

Bırak bakışların bende uyusun
Sen tüm güzellerin fidan boyusun.
Gönül kovanımın arıbeyisin
Derler bin arıdan biri bey olur.

Üstüne dört mevsim sevgiler yağsa
Başın mutluluktan göklere değse
Bin gülden birisi takılır göğse,
Bin kamıştan ancak biri ney olur.

Gel ipek böceğim, gel kozandan çık
Dut yaprağın benim, gel bana acık.
Gözünde yaş görsem iki damlacık,
Ele düğün bayram bana vay olur.

Yar sevmeyi hoş görmeli yasalar
Herkes sevsin buna layık iseler
El yanında sana birşey deseler
Ya ölürüm ya da aklım zay'olur.

TARAF

Gözümden taşınca gönlümün hali
Şikayet edilmiş, el tarafından
Ateşin bağrına düşüp yananlar,
Yele verilirmiş kül tarafından

Gönüller düşerse aşkın içine
Tanrı af çıkarır sevgi suçuna
Bu ateş, bu koku, yarin saçına,
Haktan getirilmiş tel tarafından.

Ne yıllar uzunmuş, ne yollar kısa
Kader ülkesinde böyleymiş yasa
Dünyada ne kadar külfet var ise,
Garibe verilmiş bol tarafından

Gel de ayrılığı gözümden oku,
Sen yanımda olsan bu dünya ne ki?
Adı bilinmeyen en güzel koku,
Bülbüle verilmiş, gül tarafından

ÇENGELKÖY

Zamanı uykusundan uyandırmak istemez
Tarih, penceresini, açarken Çengelköy'de

Akşam böyle güzelse, sabahını bir düşün,
Mevsim kaç renk düşürmüş göçerken Çengelköy'de

Bu güzellik önünde sanki selama durmuş,
Ak kanatlı martılar uçarken Çengelköy'de.

Çınarların altında sanki mola veriyor,
Zaman, Beylerbeyi'ne geçerken Çengelköy'de.

GURBETTE ÜÇ BÜLBÜL

Amerika'da oturan yavrularıma

Çok uzak bir yerde üç bülbül öter,
Konmuşlar bir dala, dala, dala oyyy..
Gözlerinde vatan burcu burcudur,
Bakışırlar yola, yola yola oyyy.

Bir köklü ağaçta onlar üç daldır,
Başımıza gelen acep ne haldir?
Artık yürekleri çatal çataldır,
Gözleri yollara dala dala oyyy.

Biz de onlar gibi hasretle dolduk
Nereye gittiysek onları bulduk
Biz de onlar gibi, oralı olduk,
Gönlümüz onlarda kala kala oyyy.

Sekiz yıldır gözümüzde tüttüler
Bizi haberlere muhtaç ettiler
Gidiyorken güle güle gittiler,
Bir gün gelecekler güle güle oyyy.

Allahım onları komasın darda,
Biz onlarda, onlar bizde yaşar da,
Bir çocuk sesini duysak dışarda,
Koşar bağırırız, Sıla... Sıla.. Oyy. (*)

(*) Amerika'daki torunumuzun adı.

BÖYLESİ

-Prof. Dr. *Selahattin İçli*'ye-

Nereleri gezdim, bir benzeri yok
Görülmüş mü, hani, nerde böylesi?
Ne arar durursun eczanelerde,
İlaç içmiş bin bir derde böylesi.

Gözünün üstüne kaşını yıkmış
O azgın bakışlar çileden çıkmış.
Al yanak üstüne, gülüşler akmış,
Olur mu elmada, narda böylesi.

Pamuk eller ak güvercin misali
Sordum soruşturdum, yokmuş emsali
Simsiyah saçların var ki bir hali
Görülmemiş omuzlarda böylesi.

Bir yandan titreme olurken canda
Bir yandan kaynama başladı kanda
Böyle bir kuzuyu, böyle zamanda,
Kim emanet eder, kurda, böylesi.

YERDE

Sevgi çiçekleri açtı bu mevsim,
Sevgi neymiş diye sorduğun yerde.
Yolduğun yapraklar şahidim oldu,
Bilmeden kalbimi kırdığın yerde.

Hayatın sonuna daha varmadık
Mutluluk diyorlar henüz ermedik,
Bir yerim mi kaldı yara görmedik
Vurma bundan sonra gördüğün yerde

Bilmem gözlerinin bana kastı ne?
Ayrılığı reva gördü mest'ine.
Cesedim yatıyor basma üstüne,
Yüzünde duvakla girdiğin yerde

HABERİN VAR MI?

Taç eyledim her kahrını
Yıllardır içtim zehrini
Yıktın gönlümün şehrini
Suçundan haberin var mı?

Dert sevgiyle savaşıyor
Umutlar şehit düşüyor
Gönlün gözünden taşıyor
İçinden haberin var mı?

Nazla edayla birleştin
Gün geçtikçe şekerleştin
Gelip gönlüme yerleştin
Göçünden haberin var mı?

Görenlerin sende aklı
Ne deseler hepsi haklı
Tellerinde ateş saklı,
Saçından haberin var mı?

(*Metin Everes* tarafından bestelendi.)

KARIŞMAYIN

Umutların duvarını
Yıktığıma karışmayın
Bin geceden bir sabaha
Çıktığıma karışmayın

Muhtaç oldum tek dileğe
Boyun eğmedim çileye
Yumruğumu şu feleğe,
Sıktığıma karışmayın.

Saçta piştim öç uğruna
Dışı yıktım iç uğruna
Bir hayatı hiç uğruna
Yaktığıma karışmayın

Sevgiler taştı kanımdan
Dert akıyor her yanımdan
Bu yaşımda şu canımdan
Bıktığıma karışmayın

Gelip gürleye gürleye
Bittim terleye terleye
Emeği taşlı tarlaya
Ektiğime karışmayın.

BENİ

Koruk idim bir asmanın dalında,
Yaprak arasında oldurdu beni.
Gittiğim yerlerde arayıp buldu
Düştüğüm yerlerden kaldırdı beni.

Yoktu.. yoktu amma canıma kastı,
Dert eşkiyasıyla gönlümü bastı.
Suç işledi diye dün akşamüstü,
Sitem savcısına bildirdi beni.

Sabah da ne çabuk oluyor derken
Dünyam yıkılırdı kalkıp giderken
Diz çöküp önüne feryad ederken
Ezdi bakış bakış öldürdü beni

Dertler diyarında battım hasrete
Bıçak sırtı yolum kaldı cinnete
Beni benden çalıp kaçtım gurbete,
Sevgiye aratıp buldurdu beni.

Birden açılınca sahnede perde
Umudum kanardı bastığı yerde
Un gibi öğüttü değirmenlerde,
Kader çuvalına doldurdu beni

Önüne gelene bir bir anlattı,
Yıllar ile inim inim inletti.
Şarkı yaptı kaset kaset dinletti,
Sattı şehir şehir çaldırdı beni.

SANIYORSUN

Sorsun bakışın, halimi, hicranıma sorsun
Kalbimdeki yangınla tutuşmuş yanıyorsun
His, kaygı, sevinç, her şeyimin kaynağı sensin
Sen kendini hâlâ niye bensiz sanıyorsun?

Her aynada mahzun yüzünün izleri varken,
Yollarda ayak izlerinin hızları varken
Yıllar seni ahımla beraberce sararken,
Sen kendini hâlâ niye bensiz sanıyorsun?

Girdim severek ahtederek derde seninle
Halim de inan gezmede dillerde seninle.
Gönlüm, gözünün gördüğü her yerde seninle
Sen kendini hâlâ niye bensiz sanıyorsun?

Sevgin gibi cevrin de güzelmiş, çekilirmiş
Uğrunda senin bin kere candan geçilirmiş
Hicranla harap kalbime aşk ateşi girmiş
Sen kendini hâlâ niye bensiz sanıyorsun?

(*Metin Everes* tarafından bestelenmiştir.)

SEN KARŞIMDASIN

Artık görünmüyor gözlerim yaştan,
Kaç aydır kesildim ekmekten aştan
Bütün derdi gamı, bu akşam, baştan,
Salıp içiyorum sen karşımdasın.

İşliyor saatler, geçiyor zaman,
Acılar sevinçe vermiyor aman.
Elimde telleri kırık bir keman
Çalıp içiyorum, sen karşımdasın.

Felekten vakitsiz yedim tekmeyi
Kadere borç yazdım hasret çekmeyi
Masamda kurumuş yarım ekmeği
Bölüp içiyorum, sen karşımdasın.

Sevgilim aşkımız gelmesin göze
Sonunda ayrılık gelecek dize
Önümde bir kadeh, yanında meze
Alıp içiyorum, sen karşımdasın.

Gönlüm oyalandı kaşla göz ile
Kaç yerden vuruldum, acı söz ile
Bunca çektiğimi bin bir haz ile,
Silip içiyorum, sen karşımdasın.

EV

Yar koynuna ev yaptım
Gönlümdedir tapusu
Temeli sevgi taşı,
Som altından kapısı.

Bakış yakıtlarıyla
Tutuşur sobaları
Huzurdan halılarla
Döşendi odaları.

Duvarları örüldü,
Renkli sabır taşından
Salonunda perdeler
Sadakat kumaşından

Aşk çekerek ödedim
Ben bu evin borcunu.
Kumu sır, suyu vefa,
Terle kardım harcını

Evimin üzerinden
Esmez mutluluk yeli
Kilidi, sevgimizin
Ateşiyle şifreli.

KADIN

Beni bakışlarınla öyle yakıyorsun ki?
Sesini duymak bile, sevincim, neş'em kadın.

Kaderin rüzgarıyla savrulurken seneler,
Sensin zamana karşı gelen muhteşem kadın.

Ömrümce gözlerini gözlerimden ayırma,
Kalbimi bakış bakış delen muhteşem kadın.

O güzel gözlerine yakışmaz ki gözyaşı,
İçi ağlarken bile gülen muhteşem kadın.

Bilmem güzelliğini nasıl tarif etmeli
Güzel dense ilk akla gelen muhteşem kadın.

Anladım mutluluklar senin yanında imiş,
Çekilmeye değermiş çilen muhteşem kadın.

ÜRKEK ÜRKEK

Güzel gözlerine bir gölge düşse
Omzuna dökülür saç ürkek ürkek
Ömrümü uğruna sebil eyledim
Uzat avucunu iç ürkek ürkek

Kışın geldin canevimde yazladın
Seneler boyunca yollar gözledin
Ömrünce sevgini benden gizledin
Bari dertlerini aç ürkek ürkek

Çok özledim seni ey özü güzel
Mor dağlar ardından, yolları aş gel,
N'olur akşam gibi yavaş yavaş gel,
Sabah, ceylan gibi kaç ürkek ürkek.

(*Erdinç Çelikkol* tarafından bestelendi.)

NE Kİ GÖZÜME?

Derdinle dillere düştüm düşeli,
Kimsecikler bakmaz oldu yüzüme
Şu güzel dünyayı, eller önünde,
Vallah zından ettin iki gözüme.

Yollara baktıkça çırpınır yürek,
Ettiğin yetmez mi, daha ne gerek?
Sen geçerken uyumasın diyerek,
Tembih ettim sıkı sıkı gözüme.

Şu ıssız yollarda halsiz kalmışım
Kader bardağını taşa çalmışım
Uğruna idamı göze almışım,
Yirmi yıl, otuz yıl, ne ki gözüme.

YETİŞMEZ

İkimize pay etseler dünyayı,
Sevmede bir ömür bize yetişmez
Upuzun saçların düşer omzuna,
Eteğin kısadır, dize yetişmez.

Şu yollarda kaybolsa da izlerin,
Gecelerden farkı yok gündüzlerin.
Bakış bakış içki verir gözlerin,
Buna, dudaktaki meze yetişmez.

Bu dert, ha on olmuş, ha iki, ha bir
Ölümlü dünyada eyleme kibir.
Gönlümde dağ gibi yığılan sabır,
Sendeki bir günlük naza yetişmez.

Şu dünyada seni sevmek suçumuz
Çileden bembeyaz oldu saçımız
Korkarım bu sene, ömür göçümüz
Kışı bilmem ama yaza yetişmez.

AHİ'LER

Dostum *Refik Soykut*'a

Her sabah, tan yerinde ışıyanlar merhaba,
Sanatı başüstünde taşıyanlar merhaba,
Ölmeyen törelerde yaşayanlar merhaba,
Fazilet'te, ahlak'ta, ar'daydınız Ahiler.

Kapısı kalbi gibi açık olanlar hani?
Hakkın doğru yolunda hakkı bulanlar hani?
Kendine gelmek için aşkla dolanlar hani?
Birleşmenin sembolu bir'deydiniz Ahiler.

Nefsine ve şeytana uymayanlar merhaba
Şirretliğin sesini duymayanlar merhaba
Hakkın hak sofrasında doymayanlar merhaba
Haktan halka şavkıyan nurdaydınız Ahiler.

Sulayıp büyüttünüz nice nice fidanlar
Hakkın sırrına erdi peşinizden gidenler
Merhaba, ömrü boyu ahte vefa edenler,
Tek'liğin içindeki sırdaydınız Ahiler

Ya Hazret-i Cebrail, Ya Muhammed Mustafa,
Merhaba yüce dostluk, merhaba ahte vefa.
Merhaba sabırlarla, sefaya dönen cefa,
Aşk için alındaki terdeydiniz Ahiler.

Çözdünüz hak önünde sabrın bilmecesini
Dile destan ettiniz hakkın her hecesine
Çilenin, meşakkatın çektiniz nicesini,
Kolaydan hep kaçtınız, zordaydınız Ahiler.

Ey Soyuer, coştun da gittin eski yıllara
Yazık artık konmuyor kuşlar eski dallara
Bağrımıza taş basıp bakıyoruz yollara
Ahiler nerdesiniz, nerdeydiniz Ahiler.

HASTAHANE İÇİNDE

Bir gün ecel alır, elbet beni de,
Bu yalan dünyada baki kim kalır?
Fırın kadar sıcak yatak içinde
Derisi buz tutmuş bir cisim kalır.

Doktor gelir der ki, bu telaş niye?
Üç kişi çağırır, kaldırın diye.
Rastgele koyarlar beni sedyeye
Başım ucundaki su tasım kalır.

Eve getirirken ambulans beni
Hıçkırık sesleri sarar dört yanı
Yerime yatana ertesi günü,
Hasta tabelası mirasım kalır

Karım ağlıyorken dövünür kızım
Derler ki, hocayı çağırmak lazım
Alır kazmasını Mezarcı Kazım,
Aklında ölçümle, bir isim kalır.

Karıma dul derler, yavruma yetim
Henüz çürümeden toprakta etim
Unutulur gider mevcudiyetim
Ne adım anılır ne yasım kalır.

ÜÇGEN

Eksik çıktı tüm ölçüler,
Boy'un hakkı en'de kaldı.
Neredesiniz alçılar,
Kol kırıldı yen'de kaldı.

Atılmasın taşın bana
Sıkılmasın dişin bana
Dolu çıksın boşun bana
Tek umudum sende kaldı.

Dilim varmaz ki ne deyim.
Gelindeyim, gidindeyim.
Bir kare kilidindeyim,
Anahtar üçgende kaldı.

Suyu gözyaşından verdin,
Harcı dağ başından verdin
Bunca yıldır bunca derdin
İhalesi bende kaldı.

BAŞKENT SABAHLARI

Kayaş'tan mavi trenle
Tan ışığından törenle
Dikmen'le, Keçiören'le,
Başkent'e sabah geliyor.

Sabahlar ikramdır haktan
Memnun oluruz almaktan
Yeşiller giymiş Mamak'tan,
Başkent'e sabah geliyor.

Gökyüzünde uçanlarla,
Yeryüzünde açanlarla
Gölbaşı'na geçenlerle,
Başkent'e sabah geliyor.

Altındağ'dan kalkan kuşlar,
Cebeci'de buluşmuşlar.
Kalkın yastıklardan başlar,
Başkent'e sabah geliyor.

BİR TANEM

1

Seni dün gezerken gördüm sokakta,
O ne gözdü, o ne kaştı bir tanem.
Senin bir benzerin yok genç kuşakta,
İçim yandı, aklım şaştı bir tanem.

Güneşli kışmısın karlı yazmısın,
Hergün baştan ayağına hazmısın?
Gönül gazetesi okumazmısın,
Seni sevmem kanunlaştı bir tanem.

Dağlar boyun eğmez kışın hasına,
Birdenbire doldun gönül tasına
Sulak yere yağmur yağmışcasına
Dertler bentlerimi aştı bir tanem.

Gülüşün ömrüme ömür katıyor
Bakışın içimi aydınlatıyor
Aşkın bende Mevlana'ca yatıyor,
Yerin yurdun Konya'laştı bir tanem.

DERTLİ

Vefasız bir gece olsun
Deli gönlümde yatıla
Gözlerine bir hal olmuş
Kaşın çatıla çatıla

Sardın önümü ardımı
Yine sen eyle yardımı
Görenler bilmez derdimi,
Güler katıla katıla.

Umut bir dalın ucunda
Dal ateşlerin içinde
Pamuk oldum hallacında
Bittim atıla atıla

Gidip huzuruna çıksam
Yeter diye boyun büksem
Derdimi pazara döksem
Bitmez satıla satıla

Teselli kuşları uçtu
Uzak diyarlara göçtü
Halil kendisinden geçti
Sana tutula tutula

GÖNÜL İKLİMİ

Başımı ansızın saran şu duman
Ne Ağrı, ne Ilgaz, ne Toros'ta var.
Bu garip gönlüme benzeyen liman,
Ne İsveç, ne Norveç, ne Kıbrıs'ta var.

Yuvarla korkmadan yuvarla çığı
Ezilmek bahtımın alışkanlığı
Gözümde şahlanan sel taşkınlığı,
Ne Dicle, ne Fırat, ne Aras'ta var.

Erit şu dağların erit karını
Bir kar tanesinde düşün yarını
Çaldım duaların kapılarını,
Anahtar ne İmam ve Paspas'ta var.

Eride beni de yıllar eride,
Güneşli sabahlar kaldı geride.
Gönlümün iklimi ne Hakkari'de
Ne Kars'ta, ne Van'da, ne Sivas'ta var.

TUZ-EKMEK

Şu gönlümün kızağına,
Buz bulunmaz mı sandın sen
Düştüysem kışın ağına,
Yaz bulunmaz mı sandın sen

Oluk aradım akmaya
Alıştım hasret çekmeye,
Yediğim kuru ekmeğe,
Tuz bulunmaz mı sandın sen

Bu dünya bir özür yeri
Herkesin de hazır yeri
Aradığım huzur yeri
Tez bulunmaz mı sandın sen.

Hasret takıldı peşime
Şeytan karıştı işime
Gurbette garip başıma,
Diz bulunmaz mı sandın sen.

(*İbrahim Özoral* tarafından bestelendi.)

MEMLEKETİM

Yağmur yağsa bir yerini sel alır,
Kara gözlü memleketim duy beni.
Akıla gelmeyen başına gelir,
Bir bozulmuş yol yerine koy beni
Kara gözlü memleketim duy beni.

Dağlarında Köroğlu'nu dinledim
Dinledim de yüz yerimden inledim
Çektiğini gözlerinden anladım,
Sen istersen el yerine koy beni
Kara gözlü memleketim duy beni.

Şu haline acımayan Türk değil,
Dert bir değil, dert on değil, kırk değil,
Seni ezen felekteki çark değil,
Bir tutulmuş dil yerine koy beni
Kara gözlü memleketin duy beni.

Çift ardına saldın Ayşe, Fatma'yı
Bırakmadın gitti, dertli ölmeyi.
Yenemedin verem ile sıtmayı,
Bir kurumuş dal yerine koy beni
Kara gözlü memleketim duy beni.

HASAN SÜZER

Pera Palas'ı yaşatan güç

İhmalin içine düştüğü yerden
Kaldıran sen oldun Pera Palas'ı
Artık gelin diye cümle aleme
Bildiren sen oldun Pera Palas'ı

Saklıydı Ata'nın izi içinde
Kalmıştı yılların tozu içinde
Değişen dünyanın hızı içinde
Güldüren sen oldun Pera Palas'ı

BAKIŞ MEKTUBU

Seni dün gezerken gördüm sokakta
O ne gözdü o ne kaştı bir tanem
Resmi gazetede okumadın mı
Seni sevmem kanunlaştı bir tanem

DÖRTLÜK

Beni kırık bir keman gibi görüyorsun hep
Namertlerin eline verip çaldırıyorsun
Ben sanki su içmeye gelmiş bir karacayım
Sen bana aç bir timsah gibi saldırıyorsun

BAYBURTLU ÇORUH

Alper Yazoğlu kardeşime

Bu gün susma Çoruh, bu gün coşkun ak
Görenler o nasıl akıştı desin
Heyacan heyacan şahlanan Bayburt
Şenlik ateşiyle tutuştu desin

Dağların başında duman yok bu gün
Seni kıskanmaya zaman yok bu gün
Güzel Bayburtuma şenlik hak bu gün
Dostluklar tarihle pekişti desin

Zaman o zamanmış günler o günmüş
Nerde sarı varsa yeşile dönmüş
Tepeler sessizce Bayburt'a inmiş
Bu yollar eskiden yokuştu desin

Tarihle yarışta ey Bayburt yaşın
Toplanın bulutlar Bayburt'a koşun
Kuşlar siz de gelin sekin dolaşın
Görenler o nasıl sekişti desin.

Alkışla ey Bayburt başa geleni
Sevgiyle gelip de yüzü güleni
Şu Dede Korkut'a, Bayburt şöleni
Aman ne kadarda yakıştı desin

Vakit geldi özün değdi özüme
Bayburt'un şafağı vurdu gözüme
Doğrul da öyle bir bak ki yüzüme
Görenler o nasıl bakıştı desin

Bayburt sabahına gün başka doğar
Bayburt seni sevmek başkaymış meğer
Bulutsuz şimşekler çakarsa eğer
Bayburt'un koçları tokuştu desin

HER SAAT

Zalim olma böyle, yapma bu kadar
Ne canda huzur var, ne tende rahat
Benim de hakkım var güzel günlerde
Başa yıkılmaz ki dünya her saat

Yüreğimde bir endişe var her gün
Başımdan gitmiyor kaygılar her gün
Böyle çiğnenmez ki duygular her gün
Hisle yapılmaz ki kavga her saat

Karşıma hışımla çıkar vurursun
Dişlerini sıkar sıkar vurursun
Bakmadan vurursun bakar vurursun
Kaderim mi benim imha her saat

SEVGİYE

Prof. Dr. *Necdet Basa*'ya

Son yıllarda bu düşmanlık
Niçin sevgiye sevgiye
Gölgesini düşürmeyin
Suçun sevgiye sevgiye

Artıyorsa yaşın her gün
Sevmek olsun işin her gün
Göçerseniz bile birgün
Göçün sevgiye sevgiye

Sevgi öz kardeşi canın
Onunla tutuşup yanın
Kuşlar gibi havalanın
Uçun sevgiye sevgiye

O her yerde size yarar
Yollar sürsün ona kadar
Kapınızı sona kadar
Açın sevgiye sevgiye

Sevgi şaşmaz doğru sözden
Hep güleryüz bekler sizden
Kaçarsanız kendinizden
Kaçın sevgiye sevgiye

SEN

Tam bahar gelmişti, hava açmıştı
Beni hasta ettin, sen yokmusun sen?..
Dünya mı yıkılır sanki yanıma;
Hatır soracakmış gibi bir gelsen

Bakmasan da olur o an yüzüme
Gözlerini başka bir yere diksen
Dünya mı kararır o anda sanki
Dilinin ucuyla nasılsın desen

Tutacakmış gibi yapsan elimi
Yüzüme bakıp da yalandan gülsen
Kıymetin mi düşer, şöyle yanımda
Yavaş yavaş birkaç adım yürüsen

Gelip gitmek olmaz dersen olmasın
Her yıl gelip on iki ay gitmesen
Not defteri olsan umutlarımın
Yaza yaza ömür boyu bitmesen.

ÇİLE

Kolay yüzü gördüğüm yok
Beni mesken tutmuş zorlar
Sormuyorlar halin nedir?
Candan bıkmış sanıyorlar

Yatıyorlar dizlerime
Batıyorlar sözlerime
Bakıp bakıp gözlerime
Yangın çıkmış sanıyorlar

Ona paşam buna beyim
Bilmiyorum ben de neyim
Yürüyen bir harabeyim
Deprem yıkmış sanıyorlar.

YAK BİR SİGARA

Sigarayı bırakması dileğiyle *Avni Anıl*'a

Yüzünden besbelli canın sıkılmış
Hayata mı küstün, bahtın mı kara?
Alnına yazılan başına gelir
Canın sıkılmasın yak bir sigara

Böyle gelmiş dünya böyle gidiyor
İnsanların dini imanı para
Elbet bir gün gelir sen de gülersin
Canın sıkılmasın yak bir sigara

Batan gemi seninmiydi denizde?
Diş mi biliyorsun ters gelen zara
Yorma olur olmaz şeye kafanı
Canın sıkılmasın yak bir sigara

Rahat etmek istiyorsan hayatta
Her zaman doğruyu güzeli ara
Eğer doğru ise yürüdüğün yol
Canın sıkılmasın yak bir sigara

Sen sana lazımsın ömrün boyunca
Bağrında olsa da dermansız yara
Her gecenin sabahı var bilirsin
Canın sıkılmasın yak bir sigara

Çıkar at aklından boş düşünceyi
Her yaşta sevmekte olmalı sıra
Her yaşın bir başka güzelliği var
Canın sıkılmasın yak bir sigara

HOŞ GELDİN BAHAR

Sen hoş geldin 2001 baharı
Çıplak dallar yeşil yaprak doğurdu
Kuzucuklar hiç bakmasın kusura
Taze sütler çok özlemiş yoğurdu

Birden çiçeklendi ağaç dalları
Bahar kıymetini toprak biliyor
Kırlangıçlar yuvasına yerleşti
Leylekler de yola çıkmış geliyor

Yine yeşil rengi seçti ovalar
Kızgın dağlar ormanlarla barıştı
Beyaz beyaz gülüyorken tepeler
Kar suları derelere karıştı

Küme küme gökyüzünde bulutlar
Bir o yana bir bu yana geziyor
Yağmurlardan emir gelmiş çaylara
Akışını ona göre çiziyor

Santim santim boy atarken ekinler
Kırlar yine yeşil yeşil gülecek
Dallar yine meyvalarla yüklendi
Göreceğiz neler neler gelecek

BİRİ VAR

Niçin böyle olduk hiç düşündün mü?
Bizim için ne söylense yeri var
Nokta kadar bir şey yokken ortada
Küstüğün yerlerde yanmış biri var

Yangın çıkarırdın zamanda nasıl?
Nasıl değişirdin bir anda nasıl?
Dudakta ağlarken söz usul usul?
Sustuğun yerlerde yanmış biri var

Bakamam ki aynalara bu yüzle
Yüzümde kavgalı sanki göz gözle
Sözlerimi jilet gibi bir sözle
Kestiğin yerlerde yanmış biri var

Sen de pek nazlıydın her güzel gibi
El gibi görürdün beni el gibi
Bir gün lodos gibi bir gün yel gibi
Estiğin yerlerde yanmış biri var

Başıma yıkıp da koca evreni
Benimle başbaşa bıraktın beni
Yollarda izinden tanıyıp seni
Bastığın yerlerde yanmış biri var

GÖZLER YAŞLI OLMASIN

Gül oyna, hoş yaşa, üzme kendini
Verilmiş bu dünya emrine senin
Yaşlı gözler yakışmıyor insana
Canı çıksın derdi icat edenin

Güzel günler ödül olsun gülene
Helal olsun gülmesini bilene
Giden acı devretmesin gelene
Yüzü gülsün gelen gibi gidenin

Yasak koyun gözünüzün yaşına
Atın acınızı beden dışına
Gülen yüzle geçin işin başına
Gülmek gıdasıdır canın bedenin

MELEK

Bugan'a

Bir başka gönül elçisi dünyaya gelişte
Cennette gülen her meleğin benzeri işte
Alemdeki tan yıldızı kimdir diye sorma?
Doğmuş gibi gökten yere inmiş biri işte

Not: Dr. *Yılmaz Karakoyunlu* tarafından (Suzudil) makamına bestelendi.

SEVİNÇ

Güzel günler hiç gitmesin yanından
İçinde sevincin ateşini yak
Süt beyaz kağıda, sevgiyle dolu
Yazılmış yazının sevincine bak

Sevilmek gelmeli her zaman başta
Düşün ne işi var gözlerin yaşta
Sabah uyanınca aynaya koş da
Şu gören gözünün sevincine bak

Gözyaşı da neymiş sevilmek varken?
Toprak nasıl güler yağmur yağarken
Yere çömelip de koyun sağarken
Güzel köy kızının sevincine bak

Gitmesin günlerin boşu-boşuna
Bahar gözüyle bak ömrün kışına
Yastık olmuş evladının başına
Şu anne dizinin sevincine bak

Gülüp durmak varken gözyaşı niçin?
Ne demek ardından ağlamak hiçin
Sabah anasından süt emmek için
Diz çökmüş kuzunun sevincine bak

MERHABA

Değerli dostum Prof. Dr. *Yüksel Bozer*'e

Merhaba tanyeri, merhaba sabah
Sıcak yataklardan kalkış merhaba
Karşıdan bakıp da doğan güneşe
Avuçlar dolusu alkış merhaba

Gülmek bütün neşelerin atası
Keder denizlere düşüp batası
Merhaba ey.. zamanların ötesi
Sana yüreklerden bakış merhaba

Bu sabah baktık da yol daha geniş
Karşıki duraktan dolmuşa biniş
Seyranbağlarından Koleje iniş
Hacettepesine çıkış merhaba

Merhaba ey doğu, merhaba batı
Merhaba gençliğin küheylan atı
Taze peynirlere taptaze sütü
Günün memesinden sağış merhaba

Hayat denizinden ömür vapuru
Gidiyor belirsiz bir yere doğru
Merhaba ey.. adı deniz olan su
Limana sağlıkla varış merhaba

Kucaklarda olsa çiçek dalları
Arının ağzından yesek balları
Boynumuzda İlkbaharın kolları
Merhaba Sonbahar, yaz, kış merhaba

Merhaba Mart, Nisan, Mayıs ayına
Haziran buyursun sabah çayına
Nefeslerle dolup ömür suyuna
Zaman çeşmesinden akış merhaba

İKİNCİ AY

Sayılarda ne kadar cimriymiş zalim aylar
Onlarla bulamadım sen gidince arayı
Gözyaşımın yağmurla yarış ettiği akşam
Kızıp da gidişinin bu gün ikinci ayı

Kaybetmiş gibi oldum gözlerimin birini
Artık hayalim bile bulamıyor yerini
Yüzüme acı acı diktiğin gözlerini
Süzüp de gidişinin bu gün ikinci ayı

Nar nasıl inkar eder içindeki zarını
Nasıl anlayamadım ah.. nasıl uyarını
Sol yanımda hıçkıran kalbimin ayarını
Bozup da gidişinin bu gün ikinci ayı

Zor yürüdüm yollarda zor aldım nefesleri
Hâlâ susturamadım içimdeki sesleri
Gönlümde çiçek çiçek açılan hevesleri
Ezip de gidişinin bu gün ikinci ayı

Dağlar üstüme çöktü toprağı taşlarıyla
Yazılar isyan etti hep satır başlarıyla
O veda mektubunu kanlı gözyaşlarıyla
Yazıp da gidişinin bu gün ikinci ayı

DEĞİŞTİ

Dünya artık çıktı dünyalığından
Gülünde renk, dağında kar değişti
Nankör zaman ezip ezip geçiyor
Asfalt icat oldu yollar değişti

Yakıldı yıkıldı her bir köşesi
Zavallı ne yapsın çıkmıyor sesi
Renklerin kalmadı eski neşesi
Yeşiller sarılar, allar değişti

Kavunda karpuzda eski kelek yok
Ortalıkta şeytan çok da melek yok
İnsanlarda artık eski bilek yok
Bu yüzden petekler ballar değişti

Bir güler yüz göstermiyor yer bakın
Yazık oldu, her tarafı kir bakın
Şu dağlara ormanlara bir bakın
Ağaçlar, yapraklar, dallar değişti

İstek istek insan düştü harama
Yüreklerde artık sevgi arama
Tanrının gücüne gitmesin ama
Artık yarattığı kullar değişti

SOKAKLAR

Tedirgin kapılar sardı evleri
Sıkıntıdan bütün duvarlar çatlak
Eski güzelliği artık kayboldu
Kışında yazında sokakların bak

Yollar çökmüş için için kanıyor
Gören yolda tamirat var sanıyor
Tutuşmuş da alev alev yanıyor
Yarınlar gözünde sokakların bak

Gök telaş içinde sancılandı yer
Birden koyulaştı tabloda renkler
Caddelere sıralanmış direkler
Ağlıyor dizinde sokakların bak

Üstlerinde kızgın ayaklar var da
Besbelli hepsinin başları darda
Yangın çıkmış gibi kaldırımlarda
Küller var tozunda sokakların bak

Öyle bunalmış ki pislikten kirden
Nerdeyse ayağı kalkacak birden
Artık utanıyor belki şehirden
Elleri yüzünden sokakların bak

GELME

Saim Arkın kardeşime

Yarın Edremit'e gidiyormuşsun
Git ama Akçay'ı görmeden gelme
Sen de gurbetelde çırpınan kuşsun
Sıla sefasını sürmeden gelme

Esen rüzgarlarla yıka bağrını
Kazdağı'na çık da dindir ağrını
O mümbit toprağın kara bağrını
Bir evlecik olsun sürmeden gelme

Düş (Biller) yoluna haylice koştur
Gezen bulutların gözleri yaştır
Bilirsin, bizdeki dilberler hoştur
Gönlünü birine vermeden gelme

Yazmalar yakışır Yörük kızına
Baharlar renk vermiş güzel yüzüne
(Kadıköy) yolunun bahar tozuna
Kazdağ çiçekleri sermeden gelme

Burcu burcu kekik kokar her yanı
Uzak yakın deme dostları tanı
Şimdi zeytinlerin silkim zamanı
Sığırcık kuşları vurmadan gelme

Sabah olur Kazdağı'nı sis basar
(Sarıkız) sislere darılır küser
Güneş başka doğar yel başka eser
O yerin sırrına ermeden gelme

NOT:

Bundan 54 yıl önce Ankara Üniversitesi Ziraat Enstitüsünde okuyan değerli hemşerim Saim Arkın, Edremite gidecekti O yıllarda Edremit'e ulaşmak için önce trenle Balıkesir'e gidilir oradan da külüstür otobüslerle Edremit'e geçilirdi. O gün Saim'i uğurlamak için Gara gitmiştim. Eline bir şiir vermişim sonra bu şiirimi unutup gitmişim. Yukarıya aldığım bu şiirimi 54 yıl sonra bana kazandıran Sayın Teoman ve Emel Parer'e, İzmir'de yaşayan kızı Aliye Dilek Arkın'a teşekkür ediyor ve aziz kardeşim Z. Yük. Müh Saim Arkın'ı da rahmetle anıyorum.

H.S.

GÜZELİM

Kalemini almış eline kader
Bizi böyle geçmiş kayda güzelim
Ondan bak takılı kaldık aylara;
Umut hep gelecek ayda güzelim

Tek yaratmış Allah bilir işini
Ondan bırakmıyor herkes peşini
Hiçbir yerde bulamazlar eşini
Ne dünyada ne uzayda güzelim

İşte bak şu dünya bir bize darmış
Benden çıkan yollar sana uzarmış
Bütün fidanların gözleri varmış
Sendeki o narin boyda güzelim

Hasret kaldık yakına gel yakına
Yüreğinle yaklaş canda saklına
Görür görmez beni getir aklına
Eriyen şekeri çayda güzelim

Bizim için neler neler dediler
Bakıp bakıp gözleriyle yediler
Bizi bir gün bile çekemediler
Göze geldik ah... ne fayda güzelim

HAYAT YASASI

Herkese geçerli hayat yasası
Yaşlar gözlerince, aklar saçınca
İlahi adalet denmiş adına
Ne eksik, ne fazla, cezan suçunca

Bitmesin içinde yaşama hırsın
Böylece çok rahat nefes alırsın
Güzelliğe sende şaşar kalırsın
Sabah çiçekleri seyret açınca

Sönmezmiş ateşi aşkla yananın
Bir başka hayat var aşkta inanın
Yüzü nasıl güler toprak ananın
Yağmurun elinden suyu içince

Her yaşında vız gelmeli darlığın
Bunu öğütlüyor sana varlığın
Gördükçe çoğalsın bahtiyarlığın
Yarından bir mutlu insan geçince

Ömürde zamanla vade dolacak
Sabah öğle derken akşam olacak
Nüfus kütüğünde adın kalacak
Can Kuşun kafesten bir gün uçunca

NE DESEM Kİ?

Açtığımdan beri gözü dünyaya
Hâlâ bilmiyorum, nerdeyim neyim?
Doğuştan yanmışım aşk ateşiyle
Her gün işte böyle kül üstündeyim

Yıllar geçip gitti göz ede ede
Bıktım ellileri yüz ede ede
Dünya denilen şu cambazhanede
Kader tayin etmiş, tel üstündeyim

Tükendi kalmadı içimde dilek
Alın yazısıyla büküldü bilek
Beni saman çöpü etmiş şu felek
Gözlerimden taşan sel üstündeyim

Dediler olursan sevgiden yana
Hayatta emeğin gitmez yabana
Yapışıp kalmışım çoktan tabana
El sanıyor beni el üstündeyim

Hiç ihmal etmeyin sevgiyi sakın
Beni benden alın ona bırakın
Aşk mektuplarının üstüne bakın
Onlara yapışmış pul üstündeyim.

BAHT FIRTINASI

Bahtımın fırtınası hiç dinmedi başımda
Bitmedi acıların kilometre taşları
Top sesleri geliyor ömrümün cephesinden
Sona erdiremedim yıllarla savaşları

Neler neler geliyor her nefeste dilime
Susarken eriyorum hep kelime kelime
Fırsatların silahı bir geçerse elime
Kurşuna dizeceğim şu atılan taşları

Bir türlü bilemedim nedir benim günahım
Şafakların elinde kan ağlar her sabahım
Her yeri titretirken uzun yollarda ahım
Sel olur akar gider gönlümün gözyaşları

VIZ GELİR...

Biz böyle bir aşkla kelepçeliyken
Senelerle ömrümüze hız gelir
Bizim için özel bomba yapılsa
Yüz kere patlasa vursa vız gelir

Bizdeki sevincin bini beş para
Çiçek bizim için çıkar dallara
Ne gün evden çıksak düşsek yollara
Yağacak yağmursa karsa vız gelir

Bizden hiç kopmadı gönül bağları
Bizim için gelir sevgi çağları
Kader önümüze yığsa dağları
Keban kadar baraj kursa vız gelir

Diyorlar ki böyle bir aşk olamaz
Beni kim ararsa sensiz bulamaz
Seni benden ordu gelse alamaz
Tankla topla bizi sarsa vız gelir

Şu bizdeki sıcağa bak sıcağa
Sanki benzin akmış yanan ocağa
Biz böyle yaşarken kucak kucağa
Şu dünya dönmese dursa vız gelir

Vız gelir havalar birden bozarsa
Geceler kısalıp günler uzarsa
Hangi kalem, nerde neyi yazarsa
Hangi zalim ne yaparsa vız gelir

BOŞA GEÇİRME

Oğlum Emrah'a

Aşkın gerçeğini yaşa ve yaşat
Yalancı sevgiyi başa geçirme
Yeniden dünyaya gelme şansın yok
Yalanla vaktini boşa geçirme

İnsanda bu kavga ve döğüş niçin?
Söylemek mi gerek ders almak için
Yanına ömründen gün çalmak için
Gelenle vaktini boşa geçirme

Gözünde halıysa evdeki hasır
Duygunu hiç kimse alamaz esir
Her gün her sözünde iki üç kusur
Bulanla vaktini boşa geçirme

Çekinme yollardan tozuna bakıp
Yürü mutluluğa izine bakıp
Her an yalancıktan yüzüne bakıp
Gülenle vaktini boşa geçirme

Eğer gerçek sevgi varsa özünde
Her bakışta güller açar yüzünde
Küçüle küçüle artık gözünde
Ölenle vaktini boşa geçirme

SEN GİDERKEN

Sen giderken gökyüzü başıma çöktü sanki
Sanki dünya üstüme yıkıldı sen giderken
En güzel bir gününde gitmiştin ilkbaharın
Ağaçlardan yapraklar döküldü sen giderken

Kiminle karşılaşsam işte o günden beri
Onu unut diyorlar artık o dönmez geri
Ayrılığın çelikten yapılmış çivileri
Beynimin ortasına çakıldı sen giderken

Oralarda olsan da feryadımı bir d[illegible]le
Avunup duruyorum elveda sözlerinle
Yüreğim on yerinden vuruldu gözlerinle
Hislerinle hislerim yakıldı sen giderken

Baharı ayıran kim katmer gülün hasından
Ben hâlâ bende yokum ayrılık acısından
Üzerime çevrilen veda tabancasından
Acımasız kurşunlar sıkıldı sen giderken

Tanrıdan tek dileğim, seni komasın darda
Artık kanayan benim açtığın yaralarda
Bana bildir aklımı görürsen oralarda
O da senin peşine takıldı sen giderken

GELME ÜSTÜME

Her gördüğün yerde iki yakamdan
Öyle tutup tutup gelme üstüme
Yalan sözlerinin içine bir de
Sitem katıp katıp gelme üstüme

Erimek kaderse dağın karında
Umut da bir kardır gelen yarında
Her gece efkarın yataklarında
Yalnız yatıp yatıp gelme üstüme

Bu rüzgar başımdan esti bir kere
Bıktım yıllarına gün vere vere
Kalkıp giderseniz uzak bir yere
Ordan mektup mektup gelme üstüme

Artık rahat bırak gönül arımı
Ona yeter her çiçeğin yarımı
Beslediğim taze umutlarımı
Yere atıp atıp gelme üstüme

Beni güzel günler çoktan terk etti
Yok burdan ötesi, yol artık bitti
Yetti ettiklerin canıma yetti
Kaşı çatıp çatıp gelme üstüme

Ben dersi almışım Aşık Emrahtan
Onun da kaderi ah ile vahtan
Anladık güneşsin doğdun sabahtan
Akşam batıp batıp gelme üstüme

SEN İSTERSEN

Dilindeki sitem sözü
Hoşa geçer sen istersen
Günler değil yıllar bile
Boşa geçer sen istersen

Varsın yan yan baksın gözler
Gönlüm her an seni özler
Dudağından çıkan sözler
Taşa geçer sen istersen

Duygularım senin ile
Her nefeste gelir dile
Hesaptaki iki bile
Beşe geçer sen istersen

Huriler mi var soyunda
Fidan gülüyor boyunda
Yazın sözü Mart ayında
Kışa geçer sen istersen

Ben kanarken yaralarda
Sen gez eğlen oralarda
Her değerin sıralarda
Başa geçer sen istersin

ŞU DÜNYADA

Mutlak kıskanmıştır yanaklarını
Yakından gördüyse nar şu dünyada
Senden başka gözüm görmez kimseyi
Her zaman başıma dar şu dünyada

Sen yetersin eğer güneş kararsa
Gelen sende bulur beni ararsa
Dünyanın ne kadar fidanı varsa
Senin endamınla bir şu dünyada

Yanında küçüktür yaz yazlığında
Kızlığa onursun genç kızlığında
Bir eşi olmayan beyazlığında
Seni örnek almış kar şu dünyada

Sen nerdeyse aklım her an orada
Kader istemiş ki kaldık arada
Söyle bir güzellik, bu naz, bu eda
Senden başka kimde var şu dünyada

Yaratan vermiş de her şeyi boldan
Beni sarıyorsun sende dört koldan
Bin silindir geçse geçtiğin yoldan
İzlerini silmek zor şu dünyada

SORGU

Hep boşuna geçti baharlar yazlar
Bunu düşündükçe yüreğin sızlar
Neden çok olmadı bendeki azlar?
Ne diye harcadık bu ömrü kime?
Bunu soruyorum şimdi kendime

Yıkılmadım adım attığın yerde
Umutlar bir çare olmadı derde
Hani güzel günler, ne oldu nerde?
Ne diye harcadım bu ömrü kime?
Bunu soruyorum şimdi kendime

Ayrı güzellikte mevsimler amma
Neden bir şey gelip durdu şurama
Talihimle kimler girdi arama?
Ne diye harcadım bu ömrü kime?
Bunu soruyorum şimdi kendime

Al, yeşil, sarı, mor, lacivert derken
Birden bozdu hava, kış bastı erken
Lokma boğazımı tıkadı yerken
Ne diye harcadım bu ömrü kime?
Bunu soruyorum şimdi kendime

Bir başka sertlik var artık taşlarda
Bahçemi terk edip gitti kuşlar da
Tek başıma kaldım bu yokuşlarda
Ne diye harcadım bu ömrü kime?
Bunu soruyorum şimdi kendime

DÖRTLÜK

Bir bir tükenip gitti de ömrümdeki yıllar
Saçlardaki aklarla onurlar bana kaldı
Gönlümdeki her serveti sevgiyle kazandım
Benden beni almak sana ey can sana kaldı

DÜNYA GÜZELİ

Dünya güzeli derler
Bir söz vardır bilirsin
Kim duyarsa bu sözü
Akıla sen gelirsin

Seneler senden yana
Can katıyorsun cana
Aldırma gözler sana
Baka baka delirsin

SEVGİ

Sevgi çiçekleri hergün açarmış
Seven gönüllerin her alanında
Gözyaşının hazin halini seyret
Yanaklar üstünde göl olanında

ÖYLE UZAKLARDAN

Öyle uzaklardan gülme boşuna
Hayat benim için bir belli gündür
Bir günü beş günde yaşıyorum ben
Aylar benim için yüz elli gündür

Öyle uzaklardan gülme boşuna
Bana ellerini uzat beş kere
Üstüme beş kere uzanan elin
Durur durur bende vurur tellere

Öyle uzaklardan gülme boşuna
Üç hazana bedel bendeki bahar
Her yolu üç yolda yürüyorum ben
Bu yollar uzuyor hep sana kadar

Öyle uzaklardan gülme boşuna
Her sözüm, beş sözden birine geçer
Her ayda ben doksan gece yaşarım
Üç gecem bir gece yerine geçer

Öyle uzaklardan gülme boşuna
Neden ağlarım ki güleceğime
Sevgin ile beni yaşatan sensin
Sen varken inanmam öleceğime

YİNE BU YIL

Ne hallere düştüm seni beklerken
Sabra tahammülüm az yine bu yıl
Bana ettiğini gel gör baharın
Ondan daha beter yaz bu yıl

Hayaller belli ki benden bıkıyor
Nefes bile boğazımı sıkıyor
Yürüdüğüm yolda canı çıkıyor
Yokuş ola ola düz yine bu yıl

Yolda karşılaşsam dostun biriyle
Kalmışsın diyorlar kemik deriyle
Günler yetinmiyor ettikleriyle
Görmeden bakıyor göz yine bu yıl

Zaman okusa da beni ezbere
Usandım gönlüme söz vere vere
Bacak bacaklıktan çıkmış bir kere
Titreyip duruyor diz yine bu yıl

Yık artık hasretin bentlerini yık
Nerden çıkacaksan çık karşıma çık
Oyuncak olmaktan kurtulamadık
Günlerin elinde biz yine bu yıl

BULURSUN

Gün yirmi dört saat, yıl on iki ay
Yüzüne sevginin ışığı vursun
Sevgidir insana en büyük servet
Hayatta sevdikçe mutlu olursun

Unutma her yaşta sevmek sana hak
Aşkın ateşini yüreğinde yak
Eğer yakamazsan koş aynaya bak
Gözlerini ağlamaklı bulursun

İçinde nefretin işini bitir
Yerine tertemiz sevgiyi getir
Hiç unutma seni aklın yönetir
Yanında her zaman aklı bulursun

Yüzünden hiç eksilmesin gülüşün
Kirpikte titreyen bir damla düşün
Ne demek nefsine yenik düşüşün
Bunda seni nasıl haklı bulursun?

Değerin hep artar işe yararsan
Otur her gün ağla bir kalp kırarsan
Dışında arama eğer ararsan
Sen seni içinde saklı bulursun

YER

Yıllardır özenle süsler dururum
Yakamda karanfil takılan yeri
Şeref madalyası gibi görsünler
Yürekte aşk ile yakılan yeri

Çoktandır borçlanmış haftalar aya
Yürekler de kucak açsın sevdaya
Yasak bölge ilan ettim dünyaya
Yare pencereden bakılan yeri

Herkes biliyor ya, o yar da bilse
Ayrılık ölümmüş, nedir değilse?
Güllerle süslerdim elimden gelse
Kalplerde kem sözle yıkılan yeri

Çiçekle dolmalı her yıkılan yer
Aman kurumasın, sevgiden su ver
Altından merdiven yapsalar değer
Gönül sarayına çıkılan yeri

Elinden kaçırma ucunu ipin
Hep açık olmalı sevgiye kapın
Sevgi mendiliyle silip de öpün
Yanakta gözyaşı dökülen yeri

GİDERİM

Bilirim ecele bir can borcum var
Vade dolsun seve seve öderim
Bu güzel dünyaya sen olmayınca
Zannetme bir daha gelir giderim

Bu dünya dar artık sensiz bana dar
Bana kim etti ki ettiğin kadar
Dudaktan üç kiraz alacağım var
Onu bir tenhada alır giderim

Yarınlar bizimdir ele kalsın dün
Sensiz yarınlara çıkmak ne mümkün?
Kalkıp sana gelsem ayda otuz gün
Gözlerinle sarhoş olur giderim

Ey dünya tatlısı sen yokmusun sen
Buluşmamız için bir yer göstersen
Oraya gelince kaybol istersen
Araya araya bulur giderim

Başımı sarsa da aşkın dumanı
Ecel sık sık kollasa da zamanı
Sen olmadan teslim etmem bu canı
Ancak kollarında ölür giderim.

ŞU BENDEKİ GÖNÜL

Şu bendeki gönül başka kimde var?
Kullar bilmese de Allah biliyor
Sözünden dönmedi bunca senedir,
Aşksız geçen günü günah biliyor

Onun aradığı muhabbet demi
Bilmiyor çektiği dert mi çile mi?
Görmek istemiyor gamı elemi
Ne eyvah biliyor ne ah biliyor

Haline diyorlar gönül sıtması
Başının dönmesi, sevgi tutması
Umurunda değil günün batması
Vaktini o hâlâ sabah biliyor

BİR KERE

Şair dost *Yavuz Bülent Bakiler*'e

Dünya batsa dönüş olmaz bu yoldan
Deli rüzgar olduk estik bir kere
Ayrılmayız güzelliğin yanından
Onunla biz sözü kestik bir kere

Biz sağlam kefiliz gönül borcuna
Beden kattık güzelliğin harcına
İnsan kalesinin yürek burcuna
Sevgi bayrağını astık bir kere

Kötülük etmezmiş arı arıya
Çiçek paylaşırmış yarı yarıya
Biz cevap vermeyiz aşksız soruya
Kinle barışmayız küstük bir kere

Boşa etmiyoruz biz bu sözleri
Üstümüzde insanlığın gözleri
Pamuktan yumuşak anne dizleri
Başımıza olmuş yastık bir kere

Biz dönüp bakmayız eli kanlıya
Hayranız mert sözlü delikanlıya
Saygılıyız yaşayan her canlıya
Canı bağrımıza bastık bir kere

BU GÜN

Besbelli bir şeyler olacak gibi
Sabahtan başladı ter yine bu gün
Yollarda toprak mı çürümüş yoksa
Bastıkça çöküyor yer yine bu gün

Sen sanki İzmir'de ben de Van'dayım
Sen karşı tarafta ben bu yandayım
Senin ile istediğin andayım
Beni bu gözlerle gör yine bu gün

Senin için geçerlidir sözlerim
Nefes alır alır seni özlerim
Yüzümde şaşırıp kalan gözlerim
Senden başkasına kör yine bu gün

Sabahtan küllendi bu gün de ocak
Beden yine yorgun, boş yine kucak
Kollar sarılıp da dört olmayacak
İki olmayacak bir yine bu gün

Bana çökmüş dünya dağı taşıyla
Irmaklar yarışta gözüm yaşıyla
Elem çorbasıyla hicran aşıyla
Akşama ziyafet var yine bu gün

YILLARDA

Yıllar yılı kendimizi taşırız
Beden beden yorgun düşen kollarda
Günler aylar bizi çalar bizlerden
Yavaş yavaş, sessiz sessiz yıllarda

Her gün parça parça eksilen biziz
Şu yollarda tek tek kaybolan iziz
Bir gün akıllıysak beş gün deliyiz
Bizi bize düşman eden yıllarda

Bazen genişleri dar sanıyoruz
Bunun bir sebebi var sanıyoruz
Bütün ocaklarda biz yanıyoruz
Yangın yeri gibi beden yıllarda

Bilmeyen yanında susuyor bilen
Daha doğar doğmaz ağlıyor gelen
Ağlayanları da görmüyor gülen
Neden hep böyleyiz neden yıllarda

Ağaç gibi vakit gelir kururuz
Savaştayız vuruluruz vururuz
Yine de bir şeyler bekler dururuz
Bizi bizden çalıp giden yıllarda

İTİRAF

Çok değerli dostum Prof. Dr. *Abidin Kumbasar*'a

Dünyaya gelişte önceliğim var
Aşkın defterinden silinmiş adım
İlkbahar yaz, sonbahar kış deriz ya
Aşkın da mevsimi varmış anladım.

Yasa böyle imiş ezelden beri
Böyle gelip gitmiş hep niceleri
Çiy zannediyordum ilk önceleri
Saçlarıma yağan karmış anladım.

Gözümdeydi denizlerin derini
Henüz bulamadım bir sığ yerini
Gönlümdeki bahar çiçeklerini
Vakitsiz soğuklar vurmuş anladım.

Kısmetim yok kaderdeki bağıştan
Şikayette can bedene sığıştan
Bir damla düşmüyor bana yağıştan
Demek bu yol bu kadarmış anladım.

Aşkı tanımışım ona gelmişim
Farkına varmadan sona gelmişim
Belki de son istasyona gelmişim
Çalışmıyor, tren durmuş anladım.

DÖRTLÜKLER

-1-
Varsın gelecek yıllara kalsın bana gelmem
Rüyada bile her gece sensiz değilim ben
Sabrın yetiyor gönlüme sen gez oralarda
Rüyada da bile her gece sensiz değilim ben.

-II-
Kalbim gibi bir kalbi ararken seni buldum
Ömrümdeki yıllarla beraber senin oldum
Mevsimleri yıllardan alıp ellere verme
Ömrümdeki yıllarla beraber senin oldum.

-III-
Dalında sararan bütün yapraklar
Yüreğime düşer toprağa değil
Hazanla geliyor onlar bu hale
Gücenmem onadır yaprağa değil

DÖRTLÜK

Hem derdimi hem gözyaşımı döksem önünde
Kalbim duracak bir kere diz çöksem önünde
İnkâra gerek yok güzelim sadece sen bil
Kalbim duracak bir kere diz çöksem önünde

BİZ

Yaşadığım her şey daha henüz dün gibi
Geçmişi unutmadık her şeyi biliyoruz
Her sabah soruyoruz gözlerimize bakıp
Yoksa biz, bir yepyeni güne mi geliyoruz?

Sevmeye yer ayırmış Atalar bizim için
Komşu kapısı gibi kıtalar bizim için
Şarkılarda yaşıyor notalar bizim için
Bir gün FA ile gitsek DO RE Mİ geliyoruz.

İstersek senelerin sınırından çıkarız
Haftaları ayların ayağına yıkarız
Her akşam gülerekten yüzümüze bakarız
Deriz ilk gecemize yine mi geliyoruz

Birbirimizden ayrı meyva bile yemeyiz
Düşündüklerimize yarın olsun demeyiz
Mutlu günlerimizi saysak bitiremeyiz
Dokuz yüzü mü geçtik, binemi geliyoruz

Sevmiş yardım ediyor bize kader de şimdi
Tüm umutlar akşamın olduğu yerde şimdi
Türkmenistan neresi, Sibirya nerde şimdi
Hindistanı mı geçtik Çine mi geliyoruz

Biz neyi yapmayız ki gönlümüz istesin de
Hayatı izliyoruz sevdaların sesinde
Şu dünyada yaşayan aşıklar listesinde
Farkımıza varmışlar öne mi geliyoruz

YANIMA

Nasıl yaktın beni nasıl bir bilsen
Gözlerinden ateş düştü kanıma
Elma toplamaya geldim yanaktan
Başını diz üstü yatır yanıma

Öyle bakıp bakıp gülme uzaktan
Kiraz toplamaya geldim dudaktan
Kimse menedemez beni bu haktan
Mevsimin geçmeden otur yanıma

Aman hiç değişme aman öyle kal
Haydi gel yanıma beni benden al
Sonra sezdirmeden seni senden çal
Koluna girip de getir yanıma

Sen bende hep kapanmayan hesapsın
Rakamlar şaşırmış buna ne yapsın?
Gece gündüz okuduğum kitapsın
Şöyle uzan satır satır yanıma

DÖRTLÜK

Zaman mı böyle etti, insanlar mı değişti
Neden yardım etmezler tek başına olana
Gönüller meclisinden gizli çiçek yollanır
Sevgililer gününde sevgilisiz kalana

ZİRVE GÜZEL

Dillerden düşmeyen güzelliğinle
Bir devrim yarattın gençlik çağında
Ayak basılmamış zirve gibisin
İnsan ülkesinin gönül dağında

Şafak atar atmaz sana koşuyor
Her gününde üç dört sabah yaşıyor
Uzaklar seninle yakınlaşıyor
Yüzlerce yakın var uzaklığında

Bozma saçlarını öylece dursun
Bakışlar onları omzunda vursun
İnsanı uzaktan ısıtıyorsun
Güneş enerjisi sıcaklığında

Güzelliğin şekli sende canlanır
Görenler hep seni bir huri sanır
Kimbilir ne kadar heyacanlanır
İç çamaşırların çıplaklığında

Aylar gözlerinde güne gün ekler
Helal olsun sana bütün istekler
Senden izin yoksa açmaz çiçekler
Gönül yaylasının sevgi bağında

Güzelliğin döndürürken başları
Yaza döndürürsün kara kışları
Üzerine konan hayal kuşları
Çığlık çığlık öter sabahlığında

YOK

Gözünden gönlüme inen yerlerde
Senden başkasının ayak izi yok
Aşık gibi bakmıyorsun sen bana
Gözlerinin o tarakta bezi yok

Zor günler yaşarmış düşen eline
Bende haciz koydun can bedeline
Hayal hayal sarılırım beline
Bazı varsın kollarımda bazı yok

Acılar çekse de bahtım karadan
Akan sensin bağrımdaki yaradan
On yıl değil kırk yıl geçse aradan
Sana şu gönlümün itirazı yok

Kaçıp uzaklara bekletme öyle
Kızanlar olursa sen bana söyle
Şu bizdeki nasıl iklim bu böyle
Sonbaharı kışı var da yazı yok

Öyle bakıp bakıp naz etme bana
Seviyormuş gibi göz etme bana
Yoldan geldim diye söz etme bana
Hani nerde ayağının tozu yok

GECELER

Siz neden hep böyle karanlıksınız
Güneşiniz yok mu sizin geceler
Dünyamıza hep kapkara gelmeye
Size kim veriyor izin geceler?

Biliyoruz hakimsiniz göklere
Bakar durursunuz ordan her yere
Bir de sabah sabah gelin bir kere
Bizi insan insan gezin geceler

Şaşırmayın iyi yapın hesabı
Size böyle demek sözün icabı
Dünyamıza kapatmasın mehtabı
Kara bulutlara kızın geceler

Yakalarsak yıldızlardan birini
Ona soracağız senin yerini
Mehtabın en güzel şiirlerini
Yazamadık sizler yazın geceler

Yıldız yıldız olursunuz yazları
Böyle bildik böyle gördük sizleri
Siz de böyle kabul edin bizleri
Belasıyız başınızın geceler

GÜÇ

Dostum *Atacan Aksoy*'a

Sakın ha söyleme hoş karşılanmaz
Şu güzel hayatın deme nesi güç?
Senelerin aldığını görmeden
Verdiğini içe sindirmesi güç

Her sabah çıkmak ne yaşlı gözlerle
Düşmek ne yollara yorgun dizlerle
Eskilerden kalmış parlak sözlerle
Artık insanları kandırması güç

Görseler de gözlerinin yaşını
Kimse çevirmesin senden başını
Kafesinden uçan gönül kuşunu
Dil döküp de geri döndürmesi güç

Yaşanan ömürler her gün kayıpta
Hesabını çıkar bir bir sayıp da
Şu yorgun günleri kucaklayıp da
Yılların üstüne bindirmesi güç.

Yıllar öne geçti geri kaldık biz
Uzayan yollarda kaybolduk iz iz
Birden yangın çıkan evler gibiyiz
Güç bu yangınları söndürmesi güç

BERABER

Yalnızsın ne olur üşürsün belki
Gel de geçirelim kışı beraber
Başbaşa oluruz ağlarsak bile
Akar gözümüzün yaşı beraber

Beraberlik varken ayrılık niçin?
Çoktan razı yıllar olmaya perçin
Ne yüce mutluluk sevenler için
Bir yastığa koymak başı beraber

Başı böyle bir yastığa koyunca
Eller de sevinir bunu duyunca
Gözde paylaşırız ömür boyunca
Her görüşü, her bakışı beraber

Yaşanırsa heyecanlar birlikte
Her gün bayram eder canlar birlikte
Ne büyük güç vardır beraberlikte
Sıksak toz ederiz taşı beraber

Her gün başbaşayken her gün diz dize
Mektuplar yazarız kaderimize
Dümdüz olur hayat yolları bize
Devam eder gider koşu beraber.

BU GECE

Bu gece aklımın bir tas su gibi
Gönlümün içine dolduğu gece
Hayat ülkesinden gelen bir neşter
Yaramı deşecek yine bu gece

Sana gönderince gönlümden aklı
Duygularım beni buldular haklı
Gözü dönmüş iki eli bıçaklı
Üstüme koşacak yine bu gece

Görür görmez denizdeki sığları
Balıklar hep parçaladı ağları
Önüme yığılan sıra dağları
Düşüncem eşecek yine bu gece

Zamanın yaptığı sanki naz gibi
Vaktim çok olsa da sabrım az gibi
Ümidim yandıkça doğalgaz gibi
El buna şaşacak yine bu gece

Bugünkü değerde milyar da ne ki?
Tesellinin bende on milyar teki
Gündüz on üçteki on ikideki
Tansiyon düşecek yine bu gece

VAR

Düştüm ki içine öyle bir derdin
Ne kafadan ne bedenden fayda var
Benim her şeyime göğsünü gerdin
Bu dünyada ancak senden fayda var

Şu yalan dünyanın masalı boşmuş
İçenden daha çok duyan sarhoşmuş
Ayaklar yollarda boş yere koşmuş
Geç anladım bana benden fayda var

Toplumun içinde bir zerreyim ki
Ne yapsam nafile, daha neyim ki?
Azgın dalgaların içindeyim ki
Ne kürekten ne yelkenden fayda var

PERDELER

Ben hiçbir ülkede hiçbir şehirde
Hiç böyle görmedim hiç perdeleri

Bana yiyecekmiş gibi bakıyor
Aç pencerelerin aç perdeleri

Beni ele karşı saklasalardı
Başıma yapardım taç perdeleri

Böyle bakarlarsa nasıl kızmam ki
Öylece bırak da kaç perdeleri

SEN

Şu gönlümün kızağına
Buz bulunmaz mı sandın sen?
Düştüysem kışın ağına
Yaz bulunmaz mı sandın sen?

Oluk aradım akmaya
Alıştım hasret çekmeye
Yediğim kuru ekmeğe
Tuz bulunmaz mı sandın sen?

Bu dünya bir özür yeri
Her insanın hazır yeri
Aradığım huzur yeri
Tez bulunmaz mı sandın sen?

Gurbet takıldı peşime
Hasret karıştı işime
Gurbete dertli başıma
Diz bulunmaz mı sandın sen?

BİR DAHA DÜŞÜN

Gel son deneyelim son pişmanlığı
Bir tatlı yanı var geri dönüşün
Ağlamak ne kadar zormuş öğrendik
Bakarsın güleriz. Bir daha düşün.

Üşüme yeniden aşka sarın da
Teselli de vardır belki yarında
Vefa sofrasının tabaklarında
Güzel günler yeriz. Bir daha düşün.

Baştan geçenleri unuttuk çoktan
Bir rüzgar ayırdı bizi hiç yoktan
Zalim ayrılığa bakıp uzaktan
Kızar diş bileriz. Bir daha düşün.

Görenler güler yüz beklerse bizden
Mutluluk fışkırır her yerimizden
Ayrılmak sözünü defterimizden
Beraber sileriz. Bir daha düşün

Bize bu pişmanlık geldi boş yere
Gel de deneyelim onu son kere
Bizi alkışlarla bekleyenlere
İşte geldik deriz. Bir daha düşün.

NE OLDUK

Nasıl başarmıştık aşk çiçeğinin
Gönül saksımızda yetişmesini
Bize senelerle söyle ne oldu?
Unuttuk elele tutuşmasını

İstersen ederim bin kere yemin
Kime feda bu can, bu beden kimin?
Bana isyan eden sinirlerimin
Gel de sende seyret yatışmasını

YANGIN

Bende yangın çıktı hepten kül oldum
Hasarım çok büyük geldi heyetten
Bundan gözlerimi tutukladılar
Gönülde yangına sebebiyetten

BİTMEM

Sen bana gelirsin her saat başı
Ben altmış dakika hiç senden gitmem
Eğil kulağına bir şey diyeyim
Ömrüm bitse bile ben sende bitmem

OLSUN

Ben bütün ömrümü sana adadım
Hiç düşünmem can bedeli kaç olsun
Sevda çekmek güç diyorlar desinler
Hiç ses etmem benimki de güç olsun

Gönlüm her şeyini önüne sermiş
Bir dediğin söze on kulak vermiş
Kem gözler beni linç edeceklermiş
Varsın bu ölümün adı linç olsun

Aşktır bu, deme hiç bu neyin nesi
Kulakta çınlayan sevginin sesi
Umurumda değil yılın bitmesi
Şu ömür uğrunda varsın hiç olsun

Seneleri senelere eklerim
Günden güne ağırlaşır yüklerim
Bağrıma taş basar yine beklerim
Yeter ki gel, erken olsun geç olsun

Ben gönlüme sultan etmişim seni
Kadere bıraktım artık gelmeni
Gelirsen tek kurşun ile vur beni
İki olan yaram varsın üç olsun

NİKSAR

Tarihte kaç devrin dillendiği yer,
Devirleri kimler açmış kimbilir?
Dik sokaklarından kaleye doğru,
Kimler gelmiş, kimler geçmiş kimbilir?

Kale bölük bölük, susuyor neden,
Kale bir baş ise Niksar'da beden,
Şu çağıltılarla taşan çeşmeden,
Kimler gelmiş kimler içmiş kimbilir?

Gönüllere olmuş hep akınları,
Gaziler, Şairler en yakınları,
Boz tarlalarına bol ekinleri,
Kimler ekmiş, kimler biçmiş kimbilir.

Niksar'ın şarkısı çağları aşmış,
Kelkit Çayı gibi kabarmış taşmış,
Dağlarında hangi kurtlar dolaşmış,
Hangi kuşlar konmuş, uçmuş kimbilir?

Kendin için saklayansın yarını,
Doğa bile başka geçmiş arını,
Çiçekler en güzel kokularını,
Senin üzerine saçmış kimbilir?

Niksar'ım; her zaman sen hep böylesin
Sen sus da öteyi tarih söylesin,
Hepsine de allah rahmet eylesin,
Kim yaşamış, kimler göçmüş kimbilir?

2002'NİN İLK MEYVASI
HOŞ GELDİN HURİ

Sen sanki cennetten kaçmış hurisin
Dünya kucak açtı kaçaklığına
Ama unutma ki her halinle sen
Layıksın dünyanın kucaklığına

Cennette de eşin yokmuş diyorlar
Orda da çok canlar yakmış diyorlar
Güneş gizli bir ortakmış diyorlar
Senin yataktaki sıcaklığına

Sen susarken konuşmadık yanın yok
Yirmi dört saate sığmış günün yok
Keskinsin, sivrisin hem de kının yok
Herkes şaşırıyor bıçaklığına

Hayaliyle sende sefa süren var
Endamında her gün aynı tören var
Seni belki kem gözlerle gören var
Aldırma onların ahmaklığına

Malzeme oldukça ballara tadın
Altın harfle geçer tarihe adın
Bunları hep anlat ey eşsiz kadın
Bir mektup yazarsan çocukluğuna

DİKİLİ

Ziya Öğütcen dostuma

Denizin en güzeli
Perisi Dikili'de
Ayazın üşütmeyen
Kurusu Dikili'de

Ona gelen yolların
Bayramı varmış yarın
Ölüp gitmiş yılların
Dirisi Dikili'de

Yaşıyor ebet ezel
Her yıl değil, her ay gel
Yaprakların en güzel
Sarısı Dikili'de

Gün biter başlar yarın
Bunun sırrına varın
Ayvaların narların
İrisi Dikili'de

Dostu iyi bilirmiş
Akıla o gelirmiş
Şiir diye delirmiş
Birisi Dikili'de

Bol bol dolaşın gezin
Aman bitmesin izin
Kaldı yüreğimizin
Yarısı Dikili'de

DOST

Biz dostu hep başımızda taşıdık
Ona atılacak taşımız yoktur
Alnımız hep aktır başımız da dik
Bizim kötülerle işimiz yoktur

Herkesle dost kaldık ömür boyunca
Namusu şerefi sevdik doyunca
Yıllar sofrasını hatırlayınca
Gördük ki zehrolmuş aşımız yoktur

Çileler çeksekte kötü kullardan
Bir an ayrılmadık doğru yollardan
Adımız düşmedi henüz dillerden
Mihnetle dövülmüş döşümüz yoktur

Çok mu var az mı var bilmem sırama
Sakın kötülüğü bizde arama
Başımızda karlı bir dağ var ama
İçimizde karakışımız yoktur

Dostluk bahçesinde açar gülümüz
Çocukluktan beri budur yolumuz
Dost elleri dostça sıkar elimiz
Dost etine batmış dişimiz yoktur

Dilimiz bunları böyle söyledi
Dostlarına ömür feda eyledi
Yaşadıkça nice dostlar peyledi
İçimizle birdir dışımız bizim

GÜZEL SEVMEK

Güzel sevmek huyumdur
Huy çıkmadan can çıkar
Güzel meftunuyumdur
Nazlı geçme kan çıkar

O yürüyüş o beden
Bir ömür sanki giden
Böylesi ne Şişli'den
Ne Beşiktaş'tan çıkar

Endam biçme mi biçme
Gözler seçme mi seçme
Dört yana bakıp geçme
Çok gönül baştan çıkar

NOT: 1954 yılında İstanbul'da ayaküstü yazdığım bu şiiri, M. Ali Erdem beye vermişim. O da bestelemiş. Hiçbir kitabımda yer almayan bu şiirime 48 yıl sonra kavuştuğum için sevindim. Erdem'e teşekkürler.

EL YAZISI İLE YAZILMIŞ SON ŞİİRLER

HEP

Ötesini bilmesem de zamanın
Yanın oldu hayalimde yerim hep
Aynalara bakar bakar yanarım
Yüzümde sel oldu alın terim hep

Bitmedi sende hırs, bende bu yara
Artık teselli de etmiyor para
Gözüm dalıyorken her gün yollara
Ah çekerek nerde kaldın derim hep

Dakikalar bile geçmezken kolay
Olanlara bakıp vay diyorum vay
Gün yirmi dört saat, yıl on iki ay
Adını durmadan hecelerim hep

SEN

Sen kara sevdanın sofrasında hiç
Kuru ekmeğini tuza bandın mı?
Bana bana sevdiğinin adını
Yüreğinle yana yana andın mı?

Sorarsın ömrünün bahtın karası
Kolay kolay geçmez hicran yarası
Sen hiç sevdiğinin dudak arası
Bir sözüne iki kere kandın mı?

Artık söylemekte yok bir sakınca
Sevda işte böyle yakar yakınca
Gece yarısında yola çıkanca
Sen hiç sabah oluyormuş sandın mı

Vakitsiz çökersen bir gün dam gibi
Artık neşe bile gelir gam gibi
Hiç sen, bir ormanda yanan çam gibi
Akan suya baka baka yandın mı?

Bal hesabı hiç yaptın mı arıyla
Yoku düşündün mü ömrün varıyla
Sen hiç ihanetin uçaklarıyla
Bağdat Basra gibi bombalandın mı

6 NİSAN

Konuş susma 6 Nisan
Geçen sene bu gün neydi?
A'dan başla Z'ye kadar
Her şey başka şahaneydi

Yüzümüzde gözlerimiz
Bakış bakış yanan şeydi
Bizi böyle gören güneş
Önümüzde boyun eğdi

Yüreğimde aşk bir gelin
Arzularım damak beydi
Nefes nefes içiyorduk
Zaman kadeh kadeh meydi

Bu yıl neden böyle geldin
Söyle 6 Nisan söyle
Ne can eski neşesinde
Ne de beden eski beden

Gelecek yıl böyle gelme
Ne olursun 6 Nisan
Çiçeklenmiş Ankara'ya
Yakışmıyor aşksız insan

GÜNLER

Yaşadıkça beşi onu
Çarpa çarpa binler ile
Ömrümüzün taksitini
Ödüyorum günler ile

Bütün yollar gönlün izi iz
O yollarda olan biziz
Yaşamının tadını biz
Tadıyoruz günler ile

Tütsün baca yansın ocak
Yaşayalım sıcak sıcak
Ömür ağaç zaman nacak
Buduyoruz günler ile

Es rüzgarım durmadan es
Kulaklarda dinmesin ses
Biz bayramı nefes nefes
Ediyoruz günler ile

Evlatlara torunlara
Çare bulsak sorunlara
Kendimizi yarınlara
Adıyoruz günler ile

Engelleri bir bir yıktık
Yıka yıka artık bıktık
Sona doğru yola çıktık
Gidiyoruz günler ile

CAN

Cam diyoruz, camlı, camsız diyoruz
Cam daralır, cam sıkılır neylesin
Hangi doktor, nerde hangi insanda
Canı gördüm diye çıksın söylesin

Onun ile alıyoruz nefesi
Onun ile kulak duyar göz görür
Onun ile çalışıyor kalbimiz
Damarlara onun ile kan yürür

Can daralır, can sıkılır, can sıkar
Bazen Mecnun, bazen Aşık Keremiz
Her yerimiz canımıza bağlıdır
Bilen var mı cansız olan neremiz

Bilen varsa açık açık söylesin
Canı neresinde saklı insanın
Can gidince birden neden duruyor
Kalbiyle beraber aklı insanın

Çok büyük bir değer taşır insanda
Beden içindeki canın varlığı
Kim yapmış söyleyin bu güne kadar
Kim yapmış ecelle can pazarlığı

KALDIYSA

Ne söylesek yıllara söz geçmiyor
Göreviymiş bizi bizden aldıysa
Hiç düşünme çek silahı sen de vur
Vurulacak bir tarafım kaldıysa

Bırak şu günleri bir yana bırak
Beni sensiz koyan seneleri yak
Yaşlı gözlerinle üzgün üzgün bak
Görülecek bir tarafım kaydıysa

Giden gelir seni bana sorarsın
Ne eksik, ne fazla tam da kararsın
Bir gün fırsat bulur sen de kırarsın
Kırılacak bir tarafım kaldıysa

Hayat doğum ile ölüm arası
Belli değil neredeyim nereyim
Hemen söyle istiyorsan vereyim
Verilecek bir tarafım kaldıysa

ALTAN HOCAM

Ameliyatımı yapan *Prof. Dr. Altan Tüzüner*'e

Işık oldun umuduma
Yanıverdin Altan hocam
Sabahıma en aydınlık
Günü verdin Altan hocam

Sağlığım sinesine
Birden gelen dert nesine
Hastalığın tepesine
Biniverdin Altan Hocam

Diyelim ki her şey haktan
Hocam bende yoktum çoktan
Derman diye sanki gökten
İniverdin Altan Hocam

Ömür boyu minnet sana
Bir can kattın eski cana
Seksenimden sonra bana
Beni verdin Altan hocam

YAŞLILAR

Yaşlılık günlerinin mutlu ihtiyarları
Gençlik zamanların unutmaz kolay kolay
Mazideki günlere gözlerini dikerek
Keşke olsaydı derler seneler on sekiz ay

MECBURİ İSTİKAMET

Alnıma böyle yazmış yazıyı yazan kalem
Ben hep böyle kalayım, sen de böyle devam et
Sevginin yasasında bizim için madde var
Gittiğin her yol bana mecburi istikamet

MASA

Dünyada içki için kurulan masalarda
Ah çekermiş kadehler içkiyle dolmayınca
Kadehlerin dolması öyle zor bir şey değil
Masalar ağlıyormuş bir hanım olmayınca

HAYAT

Kaderin emrine uyduk da ulaştık bize biz
Bir ömürlük şu hayatta yola düştük gideriz
Senedin vadesi gelmişse ecel veznesine
Canı teslim ederek borcu bedenden öderiz

DÜŞÜNDÜKÇE

Hayata sımsıkı sarıl bırakma
Güzel zamanları gününe getir
Bir günde bir iki yıl yaşadığın
Çağları gözünün önüne getir

İlkbaharda dallara su yürürken
Dereler gülermiş karlar erirken
Alçak tepelere selam verirken
Dağları gözünün önüne getir

Ne güzel yakışır samana sarı
Çiçekle ne güzel anlaşır arı
Bırak balıklara derin suları
Sığları gözünün önüne getir

Koşa koşa kapılardan çıkıp da
Bir umudu on ateşle yakıp da
Salkım salkım üzümlere bakıp da
Bağları gözünün önüne getir

Ömür boyu iyi belle yerini
Doğruluk yolunda gör işlerini
Rahmetle anarken ölmüşlerini
Sağları gözünün önüne getir

GİT

Aç kalsam da lokantana uğramam
Her tarafın geçilmiyor çamurdan
Artık geçti bir hevesmiş o günler
Karşılardan gülüp durma, git şuradan

Sabahına ışık ışık tan verdim
Her şeyine bir istedin on verdim
Artık yeter, görevine son verdim
Git kapımı çalıp durma git şuradan

Uzak yakın bir ilgin yok sevgiyle
Kestin alakanı gönül eviyle
Bakışına gizlediğin çiviyle
Yüreğimi delip durma git şuradan

Çeşme olsam damla vermem testine
Bunca yaptıkların şahit kastına
Vahşi kurtken girip kuzu postuna
Git aklıma gelip durma git şuradan

İNSAN

Şu dünyaya yaşamaya gelmişiz
Fark etmez orası burası bize
Aklımızı başımızda tuttukça
Nimettir denizi karası bize

İnsan bunun değerini bilmeli
Bilmeli de ömürboyu gülmeli
Bir utanç mektubu gibi gelmeli
Kanayan her kalbin yarası bize

Yaşamak insana verilmiş görev
Görev süresinde hiç durmadan sev
Dünya hepimize bir kiralık ev
Ağır gelmemeli kirası bize

Yaşadıkça doğru yolu tutalım
Tutalım da rahat rahat yatalım
Işıklı günlere imza atalım
"Gelmeden Yolculuk sırası bize"

GÖNÜLE SESLENİŞ

Halimizi biliyorsun ey gönül
Yıllar geçti değişmedi bu durum
Artık bundan sonra hayat dersinde
Konumuz ne olur bilemiyorum

Eskiden umutla sabır taşırdık
Sabır taşımakta uzmanlaşırdık
Gelen yıla giden aya şaşırdık
Günümüz ne olur bilemiyorum

Yere mi konarız yoksa dala mı?
Suya mı düşeriz yoksa yola mı?
Sağa mı gideriz yahut sola mı?
Yönümüz ne olur bilemiyorum.

Aramız hep açık şu kader beyle
Susup durma sen de bir şeyler söyle
Beşimiz, altımız, yedimiz böyle
Onumuz ne olur bilemiyorum.

Senelere yenik düştü ordumuz
Elem işgalinde beden yurdumuz
Siyah dumanlarla kaplı ardımız
Önümüz ne olur bilemiyorum

Ufuktaki renkler kayboldu bir bir
O renkler de bizim gibi geçmidir
Vakit erken midir yoksa geçmidir
Sonumuz ne olur bilemiyorum

TAŞLAMA

Ders alınmaz oldu artık
Meydanlara dolanlardan
Davacı mı olsak acep
Bizi bizden çalanlardan

Cambazlar hep çıkmış telde
Ne verelim yok ki elde
Haberleri yok her halde
Her gün bize olanlardan

Yoksulluğu yıkmadılar
Düzgün yola çıkmadılar
Soka soka bıkmadılar
Farkları yok yılanlardan

Çoktan bitti elde olan
Hırsız değil şildi çalan
Altı sözden dördü yalan
Bıktık artık yalanlardan

AYIR

Yoldayım geliyorum
Dümdüz oldu dağ bayır
Bundan sonra hasrete
Cevabım olsun hayır

Çiçek açsın çimenler
Bizi görünce çayır
Saçlarını rüzgara
Omuzunla ver ayır

Alevden nefesinle
Yanarken cayır cayır
Bana dudaklarından
Bir buselik yer ayır

SON PERDE

Kader bir bilmece koymuş ortaya
Bunu bir sen biliyorsun bir de ben
Seste ezgi ezgi kavuşuyoruz
Sen şarkılardasın türkülerde ben

Sevgilim sen benim için yaşaydın
Sen de bu gerçeğe parmak basaydın
Düşermiydim söyle sen olmasaydın
Aşk denilen kutsal tatlı derde ben

Bir başka ateşi taşıyor sesin
Seni çığlık çığlık söylüyor nesin
Sen oyunda sevgilim ilk perdesin
Yavaş yavaş yaklaşan son perde ben

GERÇEK

Bu gerçeği artık sen de kabul et
Taptaze umutlar saklı sesinde
Adını yüz kere anarım belki
Yürüdüğüm yolun her metresinde

Yürüdüğüm yolun her metresinde
Bakar bakar izlerini ararım
Böyle karar verdim seni sevince
Canım çıksa değişmez bu kararım

Canım çıksa değişmez bu kararım
Bunu artık sen de böyle bil emi
İnan senden başka bilen kimse yok
Alın yazısında saklı çilemi

Alın yazısında saklı çilemi
Mukaddes emanet gibi saklarım
Senden başka yöne gitmem diye
Her gün yemin eder şu ayaklarım

İşte ben böyleyim her gün her saat
Böyle bilmelisin artık beni sen
Ne olursun bari bir parçacık gül
Gündüzleri hayalime gelirken

ÜSTÜNDE

Ne geçti eline bir söyler misin?
Geçen yıl hiç yoktan bana küstün de
Hâlâ konuşuyor ayak izlerin
Bahtıma çullanan gamın üstünde

Artık dargınlığı aradan kaldır
Senden gelen haber şekerdir baldır
Bir kış gibi bekliyorum kaç yıldır
Seni görmek için damın üstünde

Zalim senelerin ömre az, günü
Benim Türkiye'nin çılgın üzgünü
Denize girersen eğer yaz günü
Nöbet bekliyorum kumun üstünde

Esen yelde saç kokunu ararım
Bedenimde böyle işe yararım
Pencereni parçalarım kırarım
Bir sinek görürsem camın üstünde

El sanıyor bu sevdada bitmişim
Hiç uğruna felakete gitmişim
Bilmezler ki saray inşa etmişim
Sana gönlümdeki zemin üstünde

Güzel günler gelsin artık peş peşe
Kaderin yerini almalı neşe
Kendinde sakın ha şaşma bu işe
Gönlümün tapusu kimin üstünde

Varsın uzadıkça uzasın yollar
Sonunda nasılsa bitecek yıllar
Onu hoş tut diye haktan mesaj var
Eceldeki senedimin üstünde

İŞTE BU

İlk görüşte söylemiştim ben zaten
Yok demiştim bir benzeri yok bunun
Kime baksa tutuşuyor yanıyor
Gözlerine ateş koymuş hak bunun

Güzellerin listesinde başta bu
Yaz güneşi gibi kara kışta bu
Olmaz işi olur yapan işte bu
Akıl ermez hünerleri çok bunun

Hor rüzgarı estirmiyor başından
Bonservisi varmış gönül işinden
Yandım alllah diyor koşan peşinden
Sigaranı gözleriyle yak bunun

Keskin bakışları su gibi berrak
Teni ak, bahtı da yüzü gibi ak
Benzi alnındaki yazı gibi ak
Sanki tapusunu almış ak bunun

Güney kuzey sonra doğu ve batı
Ona tanrı vermiş bu saltanatı
Bunda seyret perde perde hayatı
Ömür boyu gül yüzüne bak bunun

Belki milyon kere kalmış hatırda
Yazıları yakıyor ilk satırda
Gönül diyor Yalova'ya götür de
Üzerine Marmarayı dök bunun

ŞAŞIRIP KALSIN

Yıllardır seninle coşan bu şehir
Bırak hayalinle bir nefes alsın
Kollarını açıp hem de koşarak
Gel de şu insanlar şaşırıp kalsın

Özlemin yürekte yığılmış kat kat
Ne içte huzur var ne ağızda tat
Gelince yanımda her gün kırk saat
Kal da şu insanlar şaşırıp kalsın

Ay bitmek bilmiyor gün saya saya
Geliyorken alış artık koşmaya
Şu zalim yılları on sekiz aya
Böl de şu insanlar şaşırıp kalsın

Düşün nasıl besler toprak ekini
Nasıl korur sapının her tekini
Yüzüme gülünce fikrimdekini
Bil de şu insanlar şaşırıp kalsın

Taze günler taze umut verince
Her şey güzel olur yerli yerince
Ağlıyorsan bile, beni görünce
Gül de şu insanlar şaşırıp kalsın

Yaşıyoruz alnımızda yazıyla
Gidiyoruz ecelin bir sözüyle
Şarkıları artık gönül sazıyla
Çal da şu insanlar şaşırıp kalsın

İÇİNDEKİLER

Aylak İnsanlar Kenti	5	O Mahalle	28
İç Gürültüsü	6	Kara Haber	29
Biz İnsanlar	7	Bu Akşam	30
Bendedir	8	Bir Taneme Mektup 1	31
Zamansız	9	Bir Taneme Mektup 2	32
Baharın Ardından	10	Bakışlar	33
Belki	11	Sen	34
Yalnız Yaşantı	12	Beni	36
Tren	12	Hani	37
Çırıl Çıplak	13	Sabahla Duyulan	38
Yitik	14	Açlık	39
Geçti	15	Feleğe Sitem	39
Beyşehir Gölünde Akşam	16	Derdim	40
Düşünceler	17	İçimde	41
Duyuyor musun?	18	Gidiş	42
Karamsar	19	Bugün	43
Aynalar	19	Sen	44
Değirmen	20	Panaroma	45
Bu Kentin Sokakları	21	Gelmiş	46
Kara Gözlü Memleketim	22	Dargın	47
Geceleyin Sokaklar	23	İnsan	48
Yorgun Şüphe	24	Sevgi	49
Ardından	25	Olaydım	50
Sıkıntı	25	Kayıp	51
Yoklar	26	Düşün	52
Kalırmış	27	Yunus	53
Unuttum	27	Bir Tanem	54

Dünya 55
Dediğin Gün 56
Yar 57
Başkent Güzeli 58
Sen 59
Kaderle Söyleşi 60
Kitap 61
Düşünsene 62
Ateş 63
Bu Yüzden 64
Yine Sen 65
İnsan ve Yıllar 66
Parça Parça 67
Ben 68
Aşkta Yaşamak 69
Olsun 70
Ağır Gelir 71
Canıma 72
İçleniş 73
Hayalin Ayak İzleri 75
Dönüş 76
Görürsün 77
Biz 78
Çok mudur 79
Şarkı 79
Damla 80
Neler Etmez 81
Kaza 82
Yoksun 82
Güzelsin 82
Geç Kaldık 82
Vereyim 83
Aşk 83
Gözlerinin İçi 84
Eğer 85
Kader 86
İtiraf 87
Bekleyiş 88
Söz Verdim 89
Anılar 90
Seni Aramak 91
Düşün 91
Koş 92
Bana Göre 93
Beraber 94
Gönül 95
Sen 96
Bize 97
Son Defa 98
Bu Kaçıncı 99
Karşı 100
Zenci Baht 101
Adres 102
Bir Zamanlar 103
Yazı 104
Nedir 105
Bundan Sonra 106
Karacaoğlan'ı Anarken 107
Gurur 108
Üstüne 109
Fal 110
Olsaydı 111

Bizim Köyün Baharı 112
Biliyor musun? 113
Çalış 114
Eller 115
Sana Verdim Yıllarımı 116
Gözümde 117
İstanbul 118
Çocuklar 119
Bir Yandan 120
Demek Ki 121
Kader 122
Yazılan 123
İç 124
Gurbet 125
Git 126
Galiba 127
Dönüş 128
Yerleşme 129
Gelmiyorsun 130
Düşündükçe 131
Ben 132
Şu İnsanlar 133
İlk Önce 134
Acıma 135
Nerdesin 136
Düşün 137
Düşeydim 138
Üstüne 139
Isınma 140
Sen Ona Bak 141
Acısan 142
Uyu 143
Herkesten 144
Üç Düşün 145
Birtanem 146
İnsan 147
Biz Artık 148
Kaçış 149
Efendim 150
Gelsin 151
Arayış 152
Kavak Yelleri 153
Olursa Olsun 154
Aman Ha Aman 155
Yaşamak 156
Ziya Taşkent'e Sesleniş 157
Sev-Sevil 158
Yan Gönül 159
İki BinliYıllar 160
Herkes Biliyor 161
Bekleyiş 162
Nasıl Olsa 163
Hala 164
Deprem 164
Kalmamış 165
Seni Söylüyor 166
İnsan 167
Yaralı 168
Sevginin Gücü 169
Seviyorum Ya... 170
Kadar 171
Dediklerim Doğrudur 172

Aruz Çeşmesinden
İki Damla 173
Hak 174
Seneler 175
Bay Sıkıntı 176
Bir Sevda Ki 177
14 Şubat Sevgililer Günü 178
Yerine Göre 179
Nerdesin 180
Yaz Kalemim Yaz 181
Kader Faslı 182
Varsa Eğer 182
Can Dörtlüsü 183
Kudret 183
Bak 184
Bulurlar 184
Ne Kadar Güzel 185
Sevgi 185
Yaşamak 186
Cennet 187
Dersin 188
Kanaat 188
Gibi 189
Yakınca 190
Bekleriz 191
Olmasın 192
Yer 193
Kayıp 194
Yerler 195
Üstüne Yok 196
Anarşist 197
Daha'yı Düşündükçe 198
Bu Ayrılık 199
Üstüne 200
Yaz Küpesi 201
Görsün 201
Dörtlük 202
Gitme 202
Var 203
Hoş Geldin 204
Bayburt Güzellemesi 205
Bir İnsan Düşün 207
Geliyor 208
Bir Sevda 209
Dert Milleti 210
Bu Akşam 211
Götürdün 211
Bir Daha 212
Beddua 213
Babayı Özleyiş 214
Diyorlar 215
Sev Kardeşim 216
Canın Sıkılmış 217
Yağmur 218
Kağıt 218
Yüreğim 219
Gitme 220
Senin 221
Ağladım 222
Gelmişken 223
Sabah Sabah 224
Az Doldur 225

Ne Yapar 226
Sevgi 227
Aylar Ve Sen 228
Böylesini 229
İnsan 230
Ağladı 231
Gel 232
Bir Kız Vardı 233
Yıkarım 235
Gibiydin 236
Gönüllü Dertleşme 237
Anlayamadım 238
Sevgili Kardeşim 239
Geçti 240
Sabahla Gelen 241
Öncelik 242
Yollar 243
Bir Olsun 244
Geçsin 245
Dağıttın 246
Yeter 247
Senin Yüzünden 248
Kim Derdi 249
O 250
Gibi 251
Salıncak 252
Özel Sayı 253
Yukarı 254
Gitmiş 255
Sustu 256
İçinde 257
Büyüklük 258
Beni 258
Dün Gece 259
Allah Aşkına 260
Geceler 261
Sana Kavuşmak 262
Değişmem 263
Görürsün 264
Hele Bir Düşün 265
Vermiyor 266
Günler 267
Dağlara 268
Sana Bıraktım 269
Huysuz Gönül 270
Ne Olursan 271
Dünya 272
Gönen 1 273
Gönen 2 274
Arıyor 275
Kadın Kere Kadın 276
Gönüle 277
Aşk 278
Güzellik 279
Sevgi 280
Alırız 281
Anlaşmazlık 281
Kader 282
Az Kaldı 285
Kayıp 286
Gece 287
Aç 287

Vay Be 288
Kesilme 289
Çıkıyor 290
Gözlerin 1 291
Gözlerin 2 292
Sen Yıktın 293
Ömür Dediğin 294
Gidersem 295
Dün Gece 296
Anlarsın 297
Az Olur 298
Efkar 299
İyimserlik 300
Çelişki 301
Bundan Sonra 302
Düşündükçe 303
Hayat 304
Gördüm 305
Bir güzele 306
Kör Talih 307
Kader 308
Irmak 309
Bak 310
Var 311
Gelirsen 312
Oluyor 313
Kim 314
Paylaşalım 315
Neden Sonra 316
Derman 317
Gitti 317
Dertleniş 318
Nerdesin 319
Bazı Bazı 320
Sevgi Gücü 321
Türk Çocuğu 322
Var 323
Gelirim Demiştim 323
Sokaklar 324
Beni 325
Kaldı Mı 326
Kadehler 327
Vay Haline Vay 328
Onu Gördüm 329
Git Diyorsun 330
Üzülme 331
Bakış Mektubu 332
Aşk Dükkanı 333
Sevgi Çiçekleri 334
Fecir Yüzlüm 335
Sabır 336
Vücut İzi 336
Eksilenler 337
Oku Yazdıklarımı 338
Olmuyor 339
Razıyım 340
Görmedim 341
Deli Günler 342
Unut 343
Dile Düşelim 344
Mecbur 345
Bakışlar 346

Gözlerinde Bu Akşam 347
Bu Akşam 348
Yeni Yıl 349
Yerine 351
Sevgi 352
Geceler 353
Daha 354
Gelsinler 354
Altın Kalp 355
Gönül 356
Yeter Ki 357
Toprak 358
Arıyorum 359
Her Sabah 360
Kader 361
Dudak 362
Parça Parça 363
Göz Misafiri 364
Bir Gün 365
Geçiyor 366
Vay Haline 367
Sevgi Seli 368
Kimlik 369
Sesleniş 370
Özleyiş 371
Ayağına 372
Karacaoğlan 373
Yalnızlık 374
Yaşamak 375
Ne Olur 376
Güzelsin 377
Mevsimler 378
Havran 379
Dörtlükler 381
Dile Düşelim 383
Sen İplere Çek Beni 385
Günler 386
Bekleyiş 387
Bana Getir 388
Sensiz Haftalar 389
Kurtar 390
Yalnızlık 391
Yeni Yıl 392
İnsanlar 393
Çıldır 394
Kendin Bilirsin 395
Nar 396
Baş 397
Zannetme 398
Diyemedim 399
El 400
Hayalci 401
Allahın Yalnızları 402
Şimdiden 403
Bilemedin 404
Bu Güne 405
Geliyor 406
Yeni Bir Aşka Doğru 407
Yazı 408
Beni An 408
Aşk Güzellemesi 409

Ay Düştü Yüreğime 411
Böyleyim 411
Kısmet 412
Verememem 413
Muharrem 414
İnsandaki Adım 415
Böyle Bir İnsan 416
Bin Kere 417
İnsan Kardeşim 418
Bir Daha 419
Gelirse 419
Aşk Bu 420
Ne Kalır? 421
Taraf 422
Yar Beni 423
Yıllar 424
Yine Bu Yıl 425
Kaçalım 426
Gönlüm 427
Aç 428
Olmadan 429
Benim 430
Göre Göre 431
Göstereyim 432
Var Mıydı? 433
El 434
Söyle 435
İstiyor 436
Sen Yok Musun Sen 437
Durmadı 438
Ayrılık 438
Eskimeyen Dost 439
Al İşte 440
Seyret 441
His Telefonu 442
Yetiş 442
Nedir Ki 443
Kadere Dilediğimdir 444
Yerden Şiir 445
Gelirsen 446
Beyan 447
Ağlayan Dünya 448
Ne İmiş 449
Sen 450
Böylesi 451
Dilek 452
Biz Miydik 453
Olurmuş 454
Henüz 455
Bir Tatar Güzeli 456
Çabuk Gel 457
Kim Sevmiş 458
Getirdim 459
Feleğe Sitem 460
Yazın 461
Kara Toprak 462
Dağlar 463
Karşıla 463
Hırsızlar 464
Perişan 465
Nane 466
Mısır 467

Bu Kadar 468
Dayanmıyor 469
Sayılırsa 470
Zamane 471
Ant İçtim 472
Gelirsen 473
Ne Vardı 474
Susma 475
Son Mektup 476
Vuslat 477
Gelince 478
Varlık 479
Neden 480
Kanat 481
Kader 482
Nereye Kadar 483
Baht 483
Zamanla 484
Düşündükçe 485
Üç Kuş 486
Kadın 487
Çocuk 488
Avni Anıl'a 489
Ne Dersin 490
Çimtur 491
Oğul Emrah'a 492
Bir Bursa Gecesi 493
Görürsen 494
Sevgi Evi 495
Gelince 496
Sevgi 497
Kavgalı 498
Halimiz 499
Bir Güzel Geldi Ki 500
Yer 501
Duruyor 502
Hoş Göreceğiz 503
Bu Gece 504
Başıma 505
Bu Vakit 506
Bir Civan'a 507
Kader 508
Ben 509
Yalnızlık 509
Şafakta 510
Başlıyor 511
Hayat Savaşı 512
Durup Durup 513
Benden Yana 514
Yıkıntı 515
Yaşamak 516
O Gün Bu Gündür 517
Damla 517
Anladım 518
Deli 518
Teselli 519
Yakınlık 520
Uzasın 522
Künye ve Bünye 523
Dağlara Sesleniş 524
İz 525
Evimiz 526

İçimde 527
Vereyim 528
Aklım Ermiyor 529
Gönlüm 530
O Sen Misin? 531
Geçiyor 532
Olmalı 533
Oluyor 534
İmkanı Mı Var 535
Büyüyen Dağ 536
Nedir 537
Nerdesin 538
Bazen 539
Hala 540
Umut 541
Sevgi Mimarı 542
Geliş 543
Zaman 544
Utanıyorum 545
Beni 546
Geldi 547
Kim Bunlar 548
Seninle 549
18 Mart 550
Gel De 554
Olsa 555
On Üç Ekim 556
Başkadır 557
Gönül 558
Unutmak 559
Bir Türlü 560
Eğer 561
Bekar 561
Birtanem 562
Var Mı? 562
Üç Gül 562
Vana 562
Sen 563
Kaçış 563
Kadar 563
Rica 563
Cayamam Ki 564
Oluş 564
Kaç Gündür 565
Kurban 566
Simavda Sabah 566
Ne Var Ki 566
Nöbet 567
Rejim 567
Önce İnsanız 568
Bak 569
Gönder 570
Nasıl Etsek ki 571
Günler 572
Hayat 573
Dönüş 574
Siz Çok Yaşayın 575
Sevgilim Sen 576
Var 577
Var 577
Taze Yara 577
Geç Kaldım 578

Feleğe İçleniş 640
Adına Ne Desem Ki 641
Şile 642
Sana Geldim 643
Körkuyu 644
Hayat 645
Yaklaşma 646
Yetiş 647
Ölüm Düşüncesi 648
Ordan Ötesi 649
Son İstasyon 659
Razı Değil 651
Hiç 652
Gidiş 652
Rubai 652
Sen Miydin 653
Bir Çift Zeytin Tanesi 654
Sevinç 655
Haydarpaşa 655
Kanlıca 656
Duruyor 656
Başkente Sabah Geliyor 657
Değil 658
Fark 659
Yemin 660
Alıcı 660
Mutluluk 661
Gözlerinde 662
Biziz 663
Korkulu 664
Onlar 665
Tedirgin 666
Değişme 667
Nuriye 668
Vurgun 669
Beni 669
Allahaısmarladık 670
Sabah 671
Gönül 672
Yeşil Özlemi 673
Havran Ovası 674
Ardından 675
Nerendedir 675
Hastanede Öldüğüm Gün 676
Gözleri 677
Derler 678
Gurbet 679
Hazırlık 680
Telaş 681
Kiracılar 682
Bu Şehrin Sokaklarında 683
Dükkan 684
Yar Deyi Deyi 685
Kazdağ Özlemi 686
Sandın Hey... 687
Deniz Özlemi 688
Neredesin 689
Gurbet Düşünceleri 690
İçleniş 691
Hatıra 692
Aşıklık Hali 693
Aşıklık Hali 2 694

Onlar 756
Saç 757
Darlık 758
Bilmezler 759
Sır 760
Sen Yokken 761
Yön 762
Eller Üstünde 763
Değişik 764
Olur 765
Taraf 766
Çengelköy 767
Gurbette Üç Bülbül 768
Böylesi 769
Yerde 770
Haberin Var Mı? 771
Karışmayın 772
Beni 773
Sanıyorsun 774
Sen Karşımdasın 775
Ev 776
Kadın 777
Ürkek Ürkek 778
Ne Ki Gözüme 779
Yetişmez 780
Ahi'ler 781
Hastane İçinde 782
Üçgen 783
Başkent Sabahları 784
Birtanem 1 785
Dertli 786
Gönül İklimi 787
Tuz Ekmek 788
Memleketim 789
Hasan Süzer 790
Dörtlük 791
Bayburtlu Çoruh 792
Her Saat 793
Sevgiye 794
Sen 795
Çile 796
Yak Bir Sİgara 797
Hoş Geldin Bahar 798
Biri Var 799
Gözler Yaşlı Olmasın 800
Melek 800
Sevinç 801
Merhaba 802
İkinci Ay 803
Değişti 804
Sokaklar 805
Gelme 806
Güzelim 808
Hayat Yasası 809
Ne Desem Ki? 810
Baht Fırtınası 811
Vız Gelir 812
Boşa Geçirme 813
Sen Gİderken 814
Gelme Üstüme 815
Sen İstersen 816
Şu Dünyada 817

Sorgu 818
Dörtlük 819
Dünya Güzeli 819
Sevgi 819
Öyle Uzaklardan 820
Yine Bu Yıl 821
Bulursun 822
Yer 823
Giderim 824
Şu Bendeki Gönül 825
Bir Kere 826
Bu Gün 827
Yıllarda 828
İtiraf 829
Dörtlükler 830
Dörtlük 830
Biz 831
Yanıma 832
Dörtlük 832
Zirve Güzeli 833
Yok 834
Geceler 835
Güç 836
Beraber 837
Bu Gece 838
Var 839
Perdeler 839
Sen 840
Bir Daha Düşün 841
Ne Olduk 842
Yangın 842
Bitmem 842
Olsun 843
Niksar 844
2002'nin İlk Meyvesi
Hoşgeldin Huri 845
Dikili 846
Dost 847
Güzel Sevmek 848
Hep 849
Sen 850
6 Nisan 851
Günler 852
Can 853
Kaldıysa 854
Altan Hocam 855
Yaşlılar 856
Mecburi İstikamet 856
Masa 856
Hayat 856
Düşündükçe 857
Git 858
İnsan 859
Gönüle Sesleniş 860
Taşlama 861
Ayır 862
Son Perde 862
Gerçek 863
Endişe 864
Üstünde 865
İşte Bu 867
Şaşırıp Kalırsın 868
Dilek 869